

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

SYRIANUS

IN HERMOG. COMMENT.

EDIDIT

H. RABE

I.

LIPSIAE.

IN AEDIBUS H. G. TEUBNERI.

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY
DEPARTMENT OF GREEK

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY,
DEPARTMENT OF GREEK.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Vorträge und Aufsätze. Von H. Usener. [V u. 259 S.] gr. 8. 1907.
geh. M. 5.—, in Leinwand geh. K. 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten klassischen Schriften Useners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufstufen zusammengezüchtet, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen zeigen, daß für gesamtliche Wissenschaft Verständnis und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Erleuchtung bringen und ihnen ein Bild geben von der Höhe und Weite des wissenschaftlichen Ziels dieses großen Jahrhunderts Meisters und dieser Philologie. Das Inhalt bildet die Abhandlungen: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, über vergleichende ritter- und Berbergeschichte, Geburt und Kindheit Christi, Pestilenz, die Perse (aus der Geschichte eines Bildes). Als Anhang befindet sich die Novelle „Die Flucht vor dem Weibe“, die als Bearbeitung einer antiken Legende sich eingeschwungen anschlägt.

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudeman. [VI u. 224 S.] gr. 8. 1907. geh. M. 4.80, in Leinwand geh. K. 6.20.

Dieses Kompendium ist eine völlig umgearbeitete und bedeutend erweiterte Ausgabe vom „The Author's Outline of the History of Philology“ (5. Aufl. 1902). Hauptzweck des Buches ist, als Vademecum für Universitätsvorlesungen zu dienen; doch darf es ohne weiteres zum Selbststudium empfohlen werden.

In angemessen und übersichtlicher Form gibt das Buch nach den erzielenden Abschneiden über Bergil und Einteilung der Philologie, sowie der verschiedenen Studiengangsstadien einen Überblick über die bedeutendsten Verdienste der Altertumswissenschaft und ihrer Werke nicht reichhaltigen, aber sorgfältig geschichteten Literaturangeben. Das Buch hilft einem wirklichen Bedürfnis ab, da eine darin enthaltene Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie überhaupt noch nicht vorhanden ist.

Abriß der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Maqueray. Ins Deutsche übersetzt von Dr. Br. Preiser. [XII u. 244 S.] gr. 8. 1907.
geh. M. 4.40, in Leinwand geh. K. 5.—

Der vorliegende Abriß ruht sofort in medias res und erklärt praktisch so die Hand geschickt ausgewählter Stellen das Versmaß und den Vers- und Strophenbau, einschließlich seines schweren Versversatzes, kann auch der Amateuren sehr leichter in das schwierige Gebiet einwählen kann. Die unterschiedlichen theoretischen Annahmen sind klar und verständlich, wobei der Verfasser gesondert auf die Theorie des Alten zurückkehrt. Da das Werk ausschließlich sachliche Klasse und Klarheit haben soll, so ist allein wissenschaftlich erscheinen, den Abriß in deutscher Sprache einzusehen, zugänglich zu machen.

Vergils epische Technik. Von Rich. Heinze. [VIII u. 487 S.] gr. 8.
1908. geh. K. 12.—, in Halbfanz geh. K. 14.—

„... Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuester Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhangt, bewogen, haben deutlich gezeigt, daß keine Aufgabe dringlicher war als die in diesem Buch geäußerte. Wenn das Urteil über eine der literarischen Weltgrößen wieder einmal schwankend geworden ist, so beweisen zwar diese Gründen immer, daß sie erstaunlich fest auf ihren Füßen stehen, aber damit die Urteil nicht unsicher, müssen die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegenden, neu wissenschaftlich werden; denn werden die reicheren Mittel der Zeit das Vorstandsswerk erfüllen, die Bewunderung früherer Zeiten fortsetzen. Sofern somit dies die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das sie hindeutet, so können sie es gewünscht haben.“ Das Buch ist, soweit ich die Literatur kenne, das einzige bisher über Vergil geschriebene Werk, das hat aber auch allgemeine Bedeutung, da es ein geprägtes Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung einer literarischen Kunstwerke.“

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgarten, I. Poland, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Tafeln. [X u. 491 S.] gr. 8. 1907. geh. M 10.—, in Leipzg. geb. M 12.—

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen Kultur, zweiten, in Verbindung (ähnlichen Bande) der römischen Kultur zu einem Umfangs, als es bisher vorliegt, soll dies Werk Rechnung tragen. Die Verständlichkeit im geschichtlichen Schriftdienst stehen haben — als ihre Aufgabe angesehen gesuchten Ergebnisse des neuartigen Fortschritts in einer für jedes Studium fühlbaren und lesbaren Form darzubieten, unter besonderer Berücksichtigung der Hethituliese und der Ergebnisse des Untergriffs in den Orient und Südeuropa schützen. Dem geschweiften Wort trifft ergänzend und weniger ein reichhaltiger Bilderschatz nach auf Seite, der um so weniger fehlen darf, je lebendiger das Anstreben und durch seine Denkmäler vergleichbar.

„Ein Buch, das, ohne mit Geschäftsamkeit zu prahlen, die wissenschaftliche Tätigkeit versteckt. Überall sind auch, bei der Behandlung der Kunst wie Schriftsprache und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigt. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltsreich, verständlich und genügend. Ist gleich der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in die Einleitung. Ganz kurz erkennt man die Bedeutung der Mythen. Nirgends bloße Redensarten, wenn die für das Lesen in der Lücke schwanken, weil ihm die Anschauungen fallen, eugen ist, wird nicht so gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der kulturellen Bedeutung der Kunst kommt auch die Entwicklung zu vollen Recht. Das ist Leben, besonders in Athen, wird in allen seinen Beziehungen anschaulich und die so wundervoll vorgeführt. Vergleich mit späteren Verhältnissen erleichtert oft Verständnis. Die Schilderung des zeitigen Lebens hebt besonders die gewaltigen Unterschiede hervor, beginnt sich aber nicht mit bloßen Fakten und Ziffern, führt, soweit möglich, auch Prozesse an oder gibt Inhaltsangaben der Geschichtserzählungen, die auch dem mit der grössten Literatur unverkennbare Leser ein Verständnisbildung dieses Zeitabschnittes ermöglichen.“ (Lehrgeboren und Lehrer)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. Ed. Schreyer. Vorreden: 1. Herodot und Pindar; 2. Thukydides und Herodot; Sokrates und Platon; 3. Polybius und Posidonios; 5. Cicero. 3 [VI u. 12h S.] gr. 8. 1906. geh. M 2.—, in Leipzg und geb. M 2.

„Die Vorträge enthalten vereinzelt eine ganz ungewöhnliche Einsichtskraft und Geschicklichkeit der Oratoren, vereinten einer zweckmässigen Freimüdigkeit Erinnerungen, wie sie eine Zukunftsträgerin besaß, Biographisch-psychologische und ebensoseitige und weitgehende geradem einleuchtende Wirkung... Die Nachahmung der Reden auf diese Weise seines Geschmack zu geben versucht, ist ein W. sehr erfreut, wenn die präzisionsreiche Kraft seiner Sprache mit dabei ist, und nicht zu dable, daß man oft sagen will, ob die weisse Majestät des Ausdrucks die Farbe des Geschilderten höher bewundern verdient...“ (Jahresbericht über das aktive Semester).

Die Geschichte des hellenistischen Zeitalters. Von Julius K. I. Band: Die Gründung des Hellenismus. [X u. 438 S.] gr. 8 geh. M 12.—, in Halbtex. geh. M 14.—

„Dieser geht unbedingt einer Schwierigkeit aus dem Wege, unbedingt herunterzusteigen aus dem Höchstschwierigen. Das sein Werk kann es nicht leicht, und deshalb kann es nicht gelingen. Es ist ein gefährliches Element, welche Absonderungen, wo jeder keinen zeigen kann, was er nicht kann, soll denn in diesem Lande auf diese Art und Weise gegangen, um in der Kraft der Menschen und freilich einer solchen Weise, das willkürliche Vorstellen, kann eine solche Absonderung, wie diese Geschichtliche Absonderung einschneidet wenn die Kunst, die Form und die Darstellung, nach Form und Inhalt, Wahrheit und Wahrnehmung soll J. G. Drury.“ (Über Drury)

Syriacus
SYRIANI

IN

HERMOGENEM COMMENTARIA

EDIDIT

HUGO RABE.

VOLUMEN I:

COMMENTARIUM IN LIBROS ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ.

ACCEDIT SYRIANI QUAE FERTUR IN HERMOGENIS
LIBROS ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ PRAEFATIO.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCXCII

888,9
S 995 hr

v. 1

Syriani in Hermogenem commentariorum duo codices
michi innotuerunt:

V codex Marciānus gr. 433 membr. saec. XIII. 20×14 cm.

fol. 237. cf. Morellii biblioth. manuser. p. 298—304

f. 1 (evanuerunt paene omnia) inc. ... ἐκ μὲν Φοινίκης
Ἐνδόπλην ἐκ δὲ Κόλχων ἡρωάσατε Μήδειαν. in fol. 1^v
latine et graece scriptum legimus codicem fuisse
Bessarionis Cardinalis Tusculani

f. 2^r: σχόλια εἰς τὰ μέχρι στοχασμοῦ τῆς Ἐρμογένους
τέχνης καὶ εἰς τὰς ὑπ στάσεις Συριανοῦ σοφιστοῦ—
f. 55^v (perg. f. 87^r)

tum interposita sunt:

f. 56—58 lexicorum partes (de iure Attico etc.)

f. 59^r: μῆνες Ῥωμαίων, disticha XII

f. 60^r—65^r: λέξεις τῶν Φιλιππικῶν Δημοσθένους

f. 65^r: λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Δημοσθένους

f. 65^v: λέξεις κατὰ στοιχεῖον πάσης δίκης κατὰ τὸν
νόμοντος τῶν Ἀθηναίων κτλ.—67^v

f. 68^r—72^v: Syriani commentarii in Herm. π. ἀδεῶν
finis; haec pars post f. 78^v ponenda est

f. 73^r—78^v: eiusdem commentarii pars, post f. 86^r
ponenda

- f. 79^v—86^v: pars post f. 237^v ponenda
 f. 87^r—102^v: Syriani in status commentarii *finis*
 (cf. f. 55^v)
 f. 103^r—206^v: ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἐφημένους τέχνην
Σωπάτρον (in fine f. 206^v: *Σωπάτρον σοφιστοῦ*
 ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἐφημένους τέχνην. f. 160^r:
Σωπάτρον περὶ στοχασμοῦ)
 f. 207^r—229^r: σχόλια εἰς μέρη τινὰ τοῦ περὶ εὐρέ-
 σεων Ἐφημένους ἐκ πολλῶν φιλοπόνως συνειλεγ-
 μένα (in fine: σχόλια εἰς τὸ περὶ εὐρ. Ἐφ.).
 f. 230^r—237^v: Συριανοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ περὶ^r
 ἰδεῶν Ἐφημένους πρότερον (?) ὑπόμνημα (secundur
 ceterae partes hoc ordine: f. 79—86, 73—78,
 68—72).

S codex quondam monasterii S. Salvatoris iam regiae
 bibliothecae Messanensis. cf. Reitzenstein apud
 Ruehlum Philol. N. S. I (1889) p. 587—588. sign.:
 S. Salv. 118. est membr. saec. XIII. 18 × 13 cm.
 foll. 283 (vel 275; is enim, qui numeros foliis in-
 scripsit, post numerum 257 statim posuit 268
 foliaque duo, 203^b et 237^b, praeteriit). unum folium
 membr. initio, unum fini codicis adiectum est or-
 tum ex codice quodam saec. X

- f. 2^r—148^v: commentarium in Hermog. π. στάσεων,
 initio mutilum. auctoris nomen investigare mihi
 non contigit. inc. εἰς πίστιν παρέλαβεν καὶ χρείαν
 τὸν καθόλον λόγον ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων
 νόμων ἢ ἐθῶν ἐπειδὴ προσήκει τὸν δῆτορα ἐν ἦ
 πολιτεύεται πόλει τοὺς νόμους σκοπεῖν καὶ πρὸς
 ἔκεινους ἀρμοσθῆναι. εἰ γὰρ ἐλθὼν εἰς Λακεδαι-
 μονα Ἀττικὸν προβάλληται νόμον κτλ. cf. Herm.

π. στάσ. II 133, 17 Sp. cum commentariis. addo pauca. f. 12^r med.: διὰ δὲ τὰλλα· ἐνταῦθα Ἐρμογένης ἐλέγχεται κτλ., cf. Herm. II 135, 3 cum comment. θαυμάξω δέ· ἐνταῦθα πρὸς Μινούκιανὸν ἀντιλέγει κτλ., cf. Herm. II 135, 7 cum comment. (WVII 135). f. 54^r: τὰς μὲν οὖν λογικὰς τῶν στάσεων ἐκ τούτων πληρώσας τὸν περὶ τῶν λογικῶν στάσεων ἔξετασμὸν νῦν εἰκότως κτλ., cf. Herm. II 140, 16 c. comm. finis f. 148^v: | αὐτὸς κατὰ τὰ ἐνδεχόμενα κεφάλαια. | τέλος σὺν θεῷ. εὐτυχῶς βασιλείω ^χ μὲν καὶ — iam sequitur nominis signum, cuius elementa coniungere mihi non contigit; litterae enim *M* affixae sunt in crure primo: supra *Γ*, in med. *O*, infra *H*; in crure postremo: supra *T*, in med. *Σ* (nisi forte *K* efficere voluit scriba), infra *Ω*. fortasse praeterea litterae *I* et *Υ* insunt

- f. 149^r—192^r: σχόλια εἰς μέρει τινὰ τοῦ περὶ εὐρέσεως Ἐρμογένους ἐκ πολλῶν φιλοπόνων συνειλεγμένα. in fine: σχόλια εἰς τὸ περὶ εὐρέσεως Ἐρμογένους. tum schema sequitur: πολλὰ προοίμια καὶ μακρὰ κατὰ τρεῖς γύνεται τρόπους κτλ.
- f. 192^r—240^r: Συριανοῦ εἰς τὸ περὶ ἰδεῶν Ἐρμογένους
- f. 240^r—280^r: σχόλια εἰς τὰ μέχρι στοχασμοῦ τῆς Ἐρμογένους τέχνης καὶ εἰς τὰς ἑδ στάσεις Συριανοῦ σοφιστοῦ. in fine statuum schema. commentarii in status prior tantum pars exstat in hoc codice (ad pag. 133—138, 10 ed. Speng.)

f. 280^v—283^v: fragmentum lexici de iota ascripto,
cf. Mus. Rhen. vol. 47 (1892) p. 404—413.

Praeterea commentarii in libros περὶ ἰδεῶν prooemium in nonnullis codicibus legitur coniunctum cum alio commentarii cuiusdam in Hermog. π. ἰδεῶν prooemio et eo quidem multo ampliore. prioris prooemii auctorem esse Syrianum edocemur codicibus Veneto et Messanensi, alterum posteriore tempore cum illo conglutinatum esse facile sibi persuadebit, qui qualis sit conexus inter duas partes — nullus enim est — secum considerarit. bis autem Syrianum scripsisse commentarium in libros περὶ ἰδεῶν, bis igitur etiam prooemium, nemo contendet.* itaque quoniam nec solum posterius nec coniunctum illud prooemium Syriani potest esse, prius tantum ab eo confectum est: ut in commentario in librum περὶ στάσεων Mercurium musasque allocutus statim interpretis munere fungi incipit, ita in hoc allo-

*) Etiam in librum περὶ στάσεων bis commentarium scripsisse putandus esset; nam praef. p. 111, 3 legimus τίς δὲ ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως καὶ εἰ γνήσιον τοῦ ἀρχαλοῦ τὸ βιβλίον, ἐν μὲν τῷ περὶ στάσεων λεκτέον λόγῳ, πλὴν οὐδὲν καλύτερον νῦν διὰ βραχέων εἰπεῖν. neque vero uno verbo in eo commentario, quod nobis servatum est, illas res tetigit Syrianus. — verbo moneo nil contra me facere quae leguntur p. 111, 9 . . . καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῶν στάσεων μέμηται ταύτης τῆς πραγματείας, καθὼς κάπεισε δεδηλώκαμεν (ad Herm. π. στάσ. 137, 23 Sp.). — ceterum Syrianus commentarium in librum περὶ στάσεων composuit ante commentarium in libros περὶ ἰδεῶν, cf. I 92, 14 ἔροῦμεν οὖν κάντανθα, διερ οὐ τὴν τέχνην ἔφαμεν ἔξηγούμενοι cum Syriani scholio in Herm. π. στάσ. 133, 14 Sp.

cutus τοὺς λογίους θεοὺς ad ipsa Hermogenis verba interpretanda accedit.

Codices mihi innotuerunt septem:

A Ambrosianus J 224 inf. chart. saec. XV. 24×17 cm.

Syrianus legitur f. 70^r. ab eadem manu in hoc codice nihil praeter praefationem illam scriptum inveni.

B Borbonicus II E 5. bombyc. saec. XIV. 34×27 cm.

continet etiam alia scripta rhetorica, imprimis Hermogenis, nec non Theophrasti characteres. Syrianus f. 154^v.

M Monacensis gr. 8. chart. saec. XVI. 35×22 cm.

continet multa scripta rhetorica, etiam Theophrasti characteres. Syrianus f. 15^v. Leonardus Spengel ex eo praefationem nostram primus edidit in Art. script. p. 195—206 (tum Ch. Walz, Rhet. gr. VII 90—103). postquam Theodorus Preger petenti mihi amicissime obsecutus codicem inspexit et nonnulla ab editoribus minus accurate lecta esse me docuit, liberalitate eorum penes quos cura est regiae bibliothecae Monacensis factum est, ut codex Hannoveram mihi mitteretur.

O Ottobonianus gr. 153. chart. saec. XV. 22×17 cm.

Syrianus f. 166^r. ab eadem manu nil praeter praefationem illam in hoc codice scriptum inveni.

Pa Parisinus 1983. membr. saec. X/XI. 25×21 cm.

Syrianus f. 289^r. de hoc codice cf. W. Abraham apud Studemundium Fleckeis, ann. 131 (1885) p. 759 sq. postquam Otto Cuntz amicus benevolentissime mecum communicavit, quibus iudicare possem de codicis pretio, summo me obstrinxit

beneficio Ericus Bethe, cum totam praefationem
cum hoc codice lectu difficillimo conferret.

Pb Parisinus 2916. bombyc. saec. XIII. 33 × 25 cm.
Syrianus f. 205^r.

Pc Parisinus 2977. membr. saec. XI. 23 × 17 cm.
Syrianus f. 331^v. cf. W. Abraham l. l. p. 767. cum
codices Pb Otto Cuntz et Pc Ioannes Graeven
mea causa benigne inspexissent, liberalitate
eorum penes quos cura est bibliothecae nation-
alis Parisinae codices Pb et Pc Hannoveram
mihi missi sunt.

Cum nec codex Messanensis a Veneto nec hic ab
illo pendeat, lectiones discrepantes unoquoque loco
diligenter pensitandae sunt. genuinum quidem textum
a correctorum libidine liberum solo Veneto praeberi
facile cognoscet, qui paucas paginas examinarit: cor-
recti, immo prave mutati sunt in Messanensi saepissime
ii loci, quibus Venetus praebet aut corruptam lectionem
aut genuinam sed eam sive diversam paulum a solito
dicendi genere sive revera intellectu difficilem sive —
quod plerumque fit — prorsus a qualicunque suspicione
liberam. — codex Messanensis valde propinquus est ei
Syriani textui, quo nituntur scholia Aldina — sive
Walziana, ut nomen saltem iis detur; varios enim
auctores eorum commentariorum, quae his rhetorum
graecorum editionibus continentur, etiam nominare
supersedeo. supervacuum igitur erat eorum scholiorum
varias lectiones enotare in hac editione omnes: notavi
hic illic, quibus demonstrarem eiusdem recensionis esse
codicem Messanensem et scholia Aldina, notavi pauca

illa, quae in his scholiis sana sunt corrupta autem et in Veneto et in Messanensi, notavi denique, quae sana sunt in Veneto et in scholiis Aldinis corrupta in Messanensi. hanc recensionem — scholiorum Aldinorum scil. et codicis Messanensis — ante saeculum decimum correctoris manu ortam esse sequitur e codicium aetate, quanto tempore ante saeculum X, equidem nescio, multo tamen antea eam recensionem factam esse pro certo possum confirmare: nam auctorem duplicitis in libros περὶ ἀδεῶν praefationis, quae referta est egregia eruditione, ea iam esse usum in propatulo est; cf. p. 1, 1 titulum. 1, 7 τε. 1, 12 τῶν. 2, 1 συμβάλλειν (2, 3 ἀγήθη et 2, 10 θεοῖς nil valent). posteriore autem tempore librariorum neglegentia multa menda irrepssisse verbo moneo. — contra ad codicem Venetum Syriani textus delatus est per librarios, qui nil corrigere sibi proposuerant, qui describebant ea, quae legebant vel quae legere sibi videbantur (rarissime traditam lectio- nem consulto mutatam esse suspicari licet, cf. p. 46, 6. 48, 1. 52, 18; sed talia a nullo codice prorsus ab- sunt). quo factum est, ut etiam Venetus multis mendis laboret, sed plerumque talibus, quae facile cognoscantur, cum pro mendis descripta sint a librariis.

Difficile est constituere textum auctorum a Syriano laudatorum ut aliorum sic Hermogenis ipsius. notum enim est cum commentatores illos non tanta cum diligentia exscripsisse, quantam nos postulamus, im- primis eos omittere solitos esse verba et sententias, quae non prorsus necessaria essent, tum — quod

maximi momenti est — auctorum manuscripta iis praesto fuisse, quorum textus saepe multum distaret ab eo, qui nobis solet in manibus esse, sive melior erat sive deterior. praesertim cum critica Hermogenis editione etiamnunc careamus, supervacuum non est colligere locos, quibus Syriani textus contra textum editionis Spengelianae facit cum quibusdam Hermogenis codicibus.*)

N Monacensis gr. 327. bombyc. saec. XIII. 21 × 29 cm.

Pb Parisinus gr. 2916. cf. supra.

Pc Parisinus gr. 2977. cf. supra.

U Vaticanus gr. 107. membr. saec. XII. 21 × 16 cm.
continet f. 1^r—20^r τοῦ Δοξοπατρ[ras.] προλεγόμενα τῆς φητορικῆς (inc. ἐπειδὴ τέσσαρες εἰσὶν αἱ ἀνωτάτω, expl. κλῆσις εἰδος διαφορά). 20^r—38^v Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγραμμάσματα. 38^v—57^v Ἐρμογένους τέχνη[ras.] φητορικὴ[ras.] περὶ τῶν στάσεων; 57^v—96^v Ἐ. περὶ εὐρέσεως; 96^v—162^r Ἐ. περὶ ἰδεῶν; 162^r—171^v Ἐ. περὶ μεθόδου δεινότητος.

vulgo	secundum Syrianum (codd. VS) Hermogenisque codicum N Pb Pc U sive unum sive plures
-------	--

π. ἰδ. II 265, 6 Sp. τε 266, 9 ἐπειδὴ οὐδὲ	ποτὲ Pc ἐπει ληδὴ Pb Pc U
---	------------------------------

*) Codici Messanensi quod attinet ad locos laudatos diffidendum est propter doctum eius recensionis auctorem. non poteram enucleare, cuiusnam codicum familiae fuisset is codex, ex quo lemmata ille correxit; codices enim Hermogenis examinavi tam paucos, ut ne familias quidem eorum possem certo constituere.

- 266, 10 καὶ τε καὶ Pb Pc U
- 266, 26 συμμιγεῖ η superscr. m. 2, Pb (συμ-
μιγῆ VS)
- 266, 31 τῶν αὐτῶν τῶν om. Pc
- 266, 32 οὐ ποιητικός ὡς οὐ ποιητικός, ὡς m. post., Pb, οὐ ποιητι-
κός, οὐ m. 2, in mg. m. 1 γρ' τοτὲ
δ' αὐτὸν οὐ ποιητικός, Pb (ὡς ποιητι-
κός V; οὐ ποιητικός S; cf. Syriani
explicationem)
- 269, 30 διεστηκυῖα πάντη πάντη διεστηκυῖα N
- 271, 1 πάντων τῶν τῶν om. N Pb Pc U
- 271, 16 μικρὸν καὶ λεπτὰ λεπτὰ καὶ μικρὸν Pb Pc U
- 279, 26 διηρταῖ διηρταῖ, in mg. γρ' διήρηται, Pb
- 280, 19 ἡ τροχαῖη ἡ om. N
- 281, 29 μέλλων συγχεῖν συγχεῖν μέλλων Pb Pc U
- 283, 28 τὸ τὴν τὴν om. Pb U
- 284, 7 ἀντιθέσεων εἰσ- αντιθέσεως εἰσαγωγῶν N Pb Pc U
- αγωγῆς
- [291, 20 δωρικόνσαις, cf. V δωρικόνσαις Pb Pc, cf. S; δωρικόνσαις U]
[292, 19 τούτοις, cf. S τούτοις Pb Pc U, cf. V]
- 294, 30 τε καὶ μᾶλλον καὶ δὲ μᾶλλον, καὶ sup. m. 1, U (δὲ μᾶλλον
V; δὲ καὶ μᾶλλον S)
- 304, 23 ἡ γλυκύτητος ἡ δὴ γλυκύτητος Pb U
- [308, 14 μὴν, cf. S μὲν εχ μὴν corr. m. 2 U (μὲν V)]
- 308, 15 συνθήκαις ἀναπανάστασις (sup. m. 2: γρ' συνθή-
καις) N
- 311, 32 δοκεῖ δοκοῦσιν N
- 318, 14 ἔκαστον ἔκαστα Pb Pc U
- 324, 22 ἐστι ἐτι N Pb Pc U
- 326, 31 δυσὶ κάλοις δύο κάλοις Pb Pc U
- 332, 7 μέθοδοι μέθοδοι τινες Pb Pc U
- 332, 13 καὶ ἵσως καὶ ἵσως καὶ Pb Pc U
- 333, 32 σαφῆς σαφῶς Pb; σαφῆς, ὡς m. 1 sup., Pb
- 335, 13 τοῦτο τὸ σχῆμα τὸ σχῆμα τοῦτο Pb U (τοῦτο om. Pb)

- [336, 23] ἐμφανὲς, cf. S   ἐκφανὲς N Pb Pc (ἐκ in ras. m. 1 U), cf. V]
- [340, 16] ποιοῦμεν, cf. V   ποιοῦμεν U, cf. S; ποιοῦμεν, οὗ m. 1, Pc]
 349, 9 τούτον γε   γε om. N Pb Pc U
 349, 10 ἐκ τῆς   καὶ τῆς Pb Pc U
 350, 19 ποιά τινα   οιά τινα Pb Pc U (*οἰον τίνα* V S; fort.
                                 etiam in Syriano οιά τινα scriben-
                                 dum est)
- [358, 1] σφόδρα γε   σφόδρα δὲ U, cf. S (σφόδρα, om. δὲ, V)]
 365, 6 αἱ ἔξ   οἰον ἔξ Pb Pc U
 368, 7 αὐστηρᾶ   ἀτηρᾶ V S, quod aperte scriptum erat
                                 etiam in U; hic enim man. post.
                                 ^η correetit α[ντ]ρ[η]ρᾶ, litterae νστη sunt
                                 in rasura quae duabus tantum litteris
                                 spatium praebet. in marg. U
                                 legitur γρ̄ καὶ ἀτηρᾶ, quod aperte
                                 ad p. 368, 14 Sp. spectat; ibi in verbo
                                 αὐστηρᾶ lineae finis est post η,
                                 alterius lineae initium a littera ρ;
                                 litteras νστη hic quoque in ras.
                                 addidit m. post., qua correctura
                                 factum est, ut solitus lineae finis
                                 excederetur.
- 379, 5 συγχωρήσεως ὡς   ὡς om. N Pb U, superscr. m. post. Pc
 380, 29 γ' ἔαντὸν   αντὸν (om. γ') U
 [ib.] πεπεικέναι   πεποιηκέναι U; πεποιηέναι V S]
 381, 26 χειρ τοῦ νεκροῦ   τοῦ νεκροῦ om. N Pb Pc U
 392, 18 μὲν γὰρ   μὲν om. U
 392, 19 τοῦτο αἴτὸν   αἴτὸν om. U
 [395, 22] λέγω πάντας   πάντων λέγω Pb Pc U; πάντα λέγω V S]
 396, 20 τῷ περὶ ἰδεῖν   τῷ περὶ τῶν ἰδεῖν U
 397, 2 ἐν τοιούτοις   ἐν τούτοις N Pb Pc U
 397, 18 μνησθέντα   ἐπιμνησθέντα Pb Pc U
 ib. δὴ   γὰρ δὴ N Pb Pc U
 π. στάσ. II 183, 14 δ αἴτδες   σχεδὸν δ αἴτδες N
                                 σχεδὸν

135, 7 ἐνταῦθοι	ἐνταῦθα Pb Pc U; ἐνταῦθ[α], α (in ras. circ. 3 litterarum) et accentum scrips. m. 2, N
[135, 7 τὸ ορινόμενον, cf. S]	τὸ om. Pb Pc U, cf. V; ceterum Pb et U praebent ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα ορινόμενον]
135, 26 εἰσιν	ἐστιν Pb Pc U; ἔ[ισ]ιν, ισ in ras. m. 2, N
137, 17 πεφάλαια	λεγόμενα πεφάλαια Pb U; λεγόμενα superscr. m. 1 Pc, m. 2 N
[137, 25 συικρᾶς, cf. V]	μικρᾶς Pc, cf. S]*)

Duplicem in libros π. ἰδεῶν praefationem, quamquam equidem maiorem eius partem Syriani non esse existimo, una cum Syriani genuinis commentariis edere opus erat. quibus codicibus servata sit, supra exposui; iam dicendum est, quam rationem in textu constituendo secutus sim. — aperte etiam genuinae partis alius textus constituendus est, si Syrianus editur, aliis, si illa praefatio: nam eius auctorem usum iam esse depravata Syriani recensione, cuius nobis testis est prae ceteris codex S, non genuino textu, qualem praebet V, supra monui. qua de causa codicis V variis lectionibus in duplicitis illius praefationis apparatu critico locus non poterat esse. — codicum A O pretium est nullum, cf. annot. crit. ad pag. 1, 4—2, 11. semel (99, 9 μεταβάλλει) lectionem, quam hi soli praebent, in textum recepi; ne hoc quidem loco veterem traditionem servatam esse mecum constat, immo conjectuae illa lectio deberi videtur. de eorum discrepantiis — consentiunt fere semper — in annotatione referre (praeter p. 1 et 2)

*) Quod de libro περὶ στάσεων hic tam pauca referuntur et ea quidem ex prima tantum parte, non est mirum pro commentarii in eum librum natura.

supervacuum duxi; ceteroquin sufficient haec: 99, 6 ἐτέρων. 100, 6 δεξάμενον. 100, 8 κρίσεως. 100, 11 πάντως. 101, 3—4 η κατὰ τύχην om. 102, 7 γινομένη. 103, 9—10 τὸ et oī om. 104, 18 ἀλλήλας ξηλῶσαι. 106, 2 συναντῆ γὰρ. 107, 23 ὑποβαλλομένως. 110, 14 ἔχει δὲ καὶ (pro εἰ δὲ) etc. — A O saepe faciunt cum solo M (96, 2. 96, 13. 98, 9. 100, 12. 101, 10. 101, 13. 102, 19 τὰς om. 103, 12. 106, 10. 106, 11. 108, 21. 110, 9. 112, 22), tamen M — etiam propter correctorem — codex paulo melioris notae est. — quae unus praebet P_c, suspicionem movent paene omnia; hic traditionis ramus quandam correctoris libidinem passus est; tamen insunt etiam egregia non pauca. — B et Pb raro genuinam lectionem via et ratione spretam ostendunt. eundem fere textum praebent; tamen ne B ex Pb descriptum esse putemus, obstant e. g. haec: initio praefationis nostrae in B Pa P_c ascripta est nota marginalis ἵστεον δτι τὸν παῦλον πανταχοῦ ἰωάννην γνωστέον σχολαστὴν (σχολιαστὴν P_c) καισαρέα μαθητὴν παύλου, quae non est in Pb; 98, 24 γὰρ B cum ceteris, om. Pb; 104, 19 η πλατωνικὸν B cum ceteris, om. Pb. — Pa denique optimae notae codex est. paucis locis mirum in modum cum solis pessimis codicibus facit; 99, 3 ήμέτερον cum A O (cf. M); 101, 7 τῆς om. cum A O; 101, 16 ὑποτελούμενον cum M; 104, 18 δὲ cum M; 108, 24 λόγονς cum M; 109, 12 τὴν om. cum M. — ut paucis dicam: eclectica ratione utendum erat. codicum illorum stemma statuere supersedeo, cum sine artificiis statui non possit.

Quia Syrianus saepius laudat Dionysii Halicarnensis scripta rhetorica, ut qualis eorum secundum codices esset textus cognoscerem, Vsener summa cum benignitate suas collationes mihi concessit.

Indices addam alteri volumini, cui commentarium in librum *περὶ στάσεων* assignare lubet.

In apparatu critico de *νέφελη*. et de *ι προσγεγρ.* nil annotavi; tamen in annotatione imprimis locis corruptis, quatenus fieri poterat, non illa solum sed etiam accentus et spiritus sic posui ut enotavi e codicibus.

A cod. Ambrosianus J 224 inf.
B cod. Borbonicus II E 5
H Hermogenes (edit. Spengeliana)
M cod. Monacensis 8
O cod. Ottobonianus 153
Pa cod. Parisinus 1983
Pb cod. Parisinus 2316
Pc cod. Parisinus 2977
W_{IV}, W_V etc. rhetorum Graecorum editionis Walzianaæ
vol. IV, V etc.
uncis [ ] inclusi, quae delenda erant
uncis < > inclusi, quae (omissa in Syriani codicibus VS)
textui inserenda erant
uncis [ ] inclusi in annotatione critica eas litteras, quae
in cod. correcta sunt, sive erasae sunt litterae antea
scriptae sive alio modo deletae; ubi litterae antea
scriptae cognosci etiamnunc poterant, eas apposui; ubi
expressis verbis dictum non est, utrum manus prior
(m. 1) an manus posterior (m. 2) correxerit, manum
priorem (quae textum scripsit) correxisse puta.

ΣΤΡΙΑΝΟΤ ΣΟΦΙΣΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α
ΤΠΟΜΝΗΜΑ.

Ἄπαντα μὲν σχεδὸν δσα γε εἰς ἡμᾶς ἥκει τοῦ τεχνογράφου Ἐρμογένους συγγράμματα θαυμαστά τε ⁵ καὶ πολιτικῆς ἀνάμεστα φρονήσεως ὑπάρχει - φημὶ δὲ τὸ περὶ τῶν στάσεων αὐτοῦ σύγγραμμα, ὃ δὴ πολλοὶ γε καὶ ἄλλοι σοφιστῶν τε καὶ τῶν Πλατωνικῶν φιλοσόφων ὑπομνηματίζειν οὐκ ἀπηξίσθαν, τό τε περὶ μεθόδου δεινότητος καὶ τὰ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπο- ¹⁰ μνήματα, ὃν καὶ αὐτὸς ποεῖται μνήμην -, διαφερόντως δὲ τῶν ἄλλων τὸ περὶ ἰδεῶν αὐτοῦ σύνταγμα θαυμάζειν ἄξιον ως ἄριστόν τε καὶ τεχνικάτατον καὶ τῆς τελεωτάτης καὶ κοριτικῆς περὶ λόγους ἔξεινας οὐδαμῶς ἀμοιδον. ἐπειδὴ τοίνυν πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων ¹⁵

---

1 συμιανοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ περὶ ἰδεῶν ἐρμογένους πρότερον ὑπόμνημα (verborum πρότερον et ὑπόμνημα, quae per compendia scripta erant, paucae lineae servatae sunt, quia margo decurta est) V; σοφιστοῦ, πρότερον, ὑπόμνημα om. SBPaPbPc; σοφιστοῦ, ἐρμογένους, πρότερον, ὑπόμνημα om. AMO 4 W VII 90, 3—91, 7 || μὲν VSPc] om. ABMOPaPb||

6 ἀγάμοστα, ε superscr. m. 2, A || δὲ τὸ V] δὲ τό τε S; δὴ τό τε ABMOPaPbPc 8 γε Radermacher] τε libri 10 εἰς τοὺς δημοσίους VSABOPaPbPc] εἰς τὴν δημοσίων in textu et εἰς τὸν δημοσθένη in mg. man. ead. M 11 π. μεθ. δειν. 446, 17 Sp. 12 ἰδεῶν V] τῶν ἰδεῶν SBMPaPbPc; τῶν εἰδεῶν O: τῶν [ἴδεῶν, ε ex ει, A 13 τεκνικάτατον V 14 κοριτικῆς A || ἔξεινας VSBPaPbPc] λέξεις AMO 15 πολλὰ καὶ τῶν O

οὐ παντὶ δάδια συμβαλεῖν, οὐδενὶ δὲ μέχρι καὶ τῇ-
μερον εἰς αὐτὰς ὑπόμυνημα γεγραφότι περιτευχήκαμεν,
ἀναγκαῖον φῆθην, ὃ φίλτατέ μοι τῶν ἐκγόνων Ἀλέ-
ξανδρε, βραχέα τινὰ πρὸς τὴν ἀκριβεστέραν ἀνάγνω-
σιν τοῦ βιβλίου συμβαλλόμενα κατά γε τὴν ἐμὴν
συνθεῖναι δύναμιν. εἰ δέ τις καὶ βελτίω τούτων
ἐπεισάγειν δυνηθείη λιστελοῦντα πρὸς τὸ προκεί-
μενον, χάριν αὐτῷ παμπόλλην εἰσόμεθα τὸν κοινὸν
Ἐφραήν ἔργοις οὐ λόγοις ἡμῖν ἐπιδεικνύοντι. ἀλλὰ γὰρ
10 προσενέξαμενοι τοῖς λογίοις θεοῖς ἀγαθὸν ἡμῖν καὶ
τοῖσδε τοῖς πόνοις ἐπινεῦσαι τὸ πέρας ἔργου ἔχωμεθα.

[265, 5] ἐπειρ ἄλλο τι τῷ φῆτοφι καὶ τὰς
ἰδέας οἷμαι τοῦ λόγου τῶν ἀναγκαιοτάτων
εἶναι γιγνώσκειν τὸ χρήσιμον τοῦ βιβλίου εὐθὺς
15 ἐκ προοιμίων ἐμφαίνει διαφρήμην ἀναγκαιότατον αὐτὸ
τοῖς φῆτοφικὴν μετιοῦσι γνησίως βοῶν. Ιδέα δέ ἐστι
ποιότης λόγου τοῖς ὑποκειμένοις ἀρμόδιος προσώποις
τε καὶ πράγμασι κατά τε ἔννοιαν καὶ λεξιν καὶ τὴν
ὅλην τῆς ἀρμονίας διαπλοκήν. Ιδέας δὲ εἰδος διαφέρει
20 ὅσπερ γένος εἰδοντος καὶ δλον μέρους· τὸ μὲν γὰρ
εἰδος περιληπτικόν ἐστι τῶν ιδεῶν, αἱ δὲ ιδέαι ὑπὸ

1 συμβαλεῖν V] συμβάλλειν SABMOPaPbPc || δὲ V SAB
MOPaPb] γὰρ Pc 2 αὐτὰς V SSpaPbPc] αὐτοὺς ABMO

3 ὀήθη V || ἔγγονων, κ sup. m. 1, V 5 βιβλίου V SBMPaPbPc]
βιαίον et in mg. βιβλίον m. 2 Α; βιβλίον ex βιαίον corr. m. 2
Ο 7 [λν]σιτελοῦντα, λν sup. m. 1, M || προκείμενον | f. 193r |
χάριν S || χάρην et παμπόλην A 9 ἐπιδεικνύοντι V SSpaPc]
ἐπιδεικνύοντα ABOPb; ἐπιδεικνύονται, αἱ lineola del., α sup.
m. 2, M 10 τοῖς λογίοις, in mg. m. 1 τοῖς λογίοις θεοῖς, V]
θεοῖς om. cet. 11 ἔχωμεθα S 18 ἀναγκαιοτάτων S 14 γι-
νώσκειν S || W VII 861, 8—862, 7 15 [ἀ]ναγκαιότατον V || καὶ
τὸ γινώσκειν ante αὐτὸν ins. W VII 18 Λ[έ]ξιν S 19 ιδέας
δὲ εἰδος] ιδέας δὲ εἰδοντος VS

τὸ εἶδος ἀνάγονται. ἀδύνατον γὰρ δικανικὸν ἢ συμβουλευτικὸν ἢ πανηγυρικὸν εἶδος λόγου συστῆναι χωρὶς πλειόνων ἰδεῶν μᾶξεως.

[265, 6] ‘ὅπῃ ποτὲ ἔχουσι καὶ ὅπως γέγνονται’ ἐκ ποίων συνίστανται τόπων καὶ τίνα τὰ χαρακτηρίζοντα ἔκαστον τόπου.

[265, 7] ‘καθ’ δι τε καλῶς ἀν ἔχοι καὶ ἀκριβῶς’ εὐλόγως σφόδρα τὸ ἀκριβῶς προστέθεικεν· ἐνδέχεται γὰρ καλῶς μὲν ἔχειν τόνδε τινὰ τὸν λόγον τῷ τῆς συνθέσεως κάλλει διαπρέποντα, μὴ μέντοι πρὸς ἀκριβειαν εἰργάσθαι τῆς τέχνης.

[265, 12] ‘καλῶν τε καὶ γενναῖων’ γενναίους φησὶ λόγους τοὺς μὴ χαμαίπετες μηδὲ εἰκῇ συγκειμένους καὶ εὐκαταφρονήτους.

[265, 15] ‘ἡ γάρτοι μίμησις καὶ ὁ ξῆλος’ ¹⁵ Διονύσιος μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μιμήσεως δοίξεται τὴν μίμησιν οὕτως ‘ἐνέργεια διὰ τῶν θεωρημάτων ἐκματτομένη τὸ παράδειγμα’, ὡς δὲ οἱ μεταγενέστεροι ‘λόγος [ἢ πρᾶξις] ὁμοίωσιν εὖ ἔχουσαν τοῦ παραδείγματος περιέχων’. ξῆλος δέ ἐστιν ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς θαῦμα τοῦ δοκοῦντος εἶναι καλοῦ κινούμενη.

[265, 14] ‘εἰ μέλλοι μὴ σφόδρα πρόρρω τοῦ ἀκριβοῦς τις ἀπενεγχθήσεσθαι’ καλῶς τὸ μὴ

2 εἶδος ἡ λόγον S 3 ἰδεῶν ἡ μᾶξεως S 4 ὅπως VH]
 πῶς S || γέγνονται S] γέγνωνται V; γένονται H 5 W VII 864,
 4—5 || τόπων | f. 230v | καὶ V 6 ἔκαστον τόπον VS] ἔκαστον
 τούτων W VII 7 ἔχη S 8 W VII 864, 18—22 || ἐνδέξεται,
 ex et, S 9 τὸν λόγον τὰ V] τῶν λόγων τό τε S 10 διαπρέ-
 ποντα | f. 198v | μὴ S 12 W VII 864, 23—24 13 εἰκῇ συγκει-
 μένους καὶ om. S 14 fort. εὐκαταφρονήτως 16 W VII 865,
 8—14; cf. W v 440, 5—10 || ἐν τῷ αὖ, αἱ ras., V 17 Βιον.
 fig. 3 Vs. 19 ἡ πρᾶξις del. Vsener 20 περιέλουσι W v W VII
 22 σφόδρα] S 23 W VII 865, 1—7

πόρρω τοῦ ἀκριβοῦς· οὐ γὰρ οἶν τε τὸν κρίνοντα πρὸς ἀκρίβειαν πᾶσαν τῶν τε τοῦ λέγοντος ἐννοιῶν καὶ τῆς τοιᾶσδε τῶν δυομάτων στοχάζεσθαι συνθέσεως. πολλὰ γοῦν τοιῶσδε παρὰ τῶν ἀρχαιοτέρων εἰρημένα πολυτρόπως οἱ μετ' αὐτοὺς ἐδέξαντο. διόπερ ἀκριβῶς πρόσκειται τὸ μὴ σφόδρα· ἀγαπητὸν γὰρ ἔγρυς βαλόντα φανῆναι τῆς ὁρθῆς κρίσεως.

[265, 16] ‘μετὰ μὲν ἐμπειρίας ψιλῆς καὶ τινος ἀλόγου τριβῆς’ παλᾶς τὴν ἐμπειρίαν ἄλογον τριβὴν ¹⁰ προσεῖπεν· τὸ μὲν γὰρ διὰ τινώνκει, τοῦ δὲ διότι παντελῶς ἀμαθής ἐστιν, διόπερ δ κατὰ τὴν τέχνην ἀνευρίσκει λόγος. καὶ γὰρ δ θεῖος Πλάτων φησὶν ‘ἔγὼ γὰρ τέχνην οὐ καλῶ δ ἀν ἢ ἄλογον πρᾶγμα’.

[265, 18] ‘τούναντίον γὰρ ἵσως δὲν αὐτὸν καὶ ¹⁵ σφάλλοι μᾶλλον τὰ τῆς φύσεως πλεονεκτήματα’ δ μὲν γὰρ μὴ δέδυς τὴν φύσιν ἀγαπᾷ κατὰ τὸν Ὄμηρικὸν Ὁδυσσέα ἀτρέμας ἡσθαι καὶ ἄλλων μῆδον ἀκούειν, δ δὲ τῷ τάχει τῆς φύσεως πεποιθῶς καὶ μόνην αὐτὴν πρὸς ἕκαστα τῶν ἐγχειρουμένων ²⁰ ἀποχρῆν οὐδέμενος τόν τε παρὰ τῆς τέχνης χαλινὸν οὐκ ἀνεχόμενος καταγέλαστος πολλαχῇ τοῖς ἐπιστήμοσι φαίνεται.

[265, 23] ‘κράτιστον μὲν γὰρ εἰ καὶ τὰ τῆς φύσεως συλλαμβάνοιτο’ ἀρχὴ γὰρ οἰονεὶ καὶ ²⁵ κρηπὶς καὶ χρηστὸν δργανὸν ψυχῆς πρὸς τὰ βέλτιστα

1 οἶν τε S] οἶονται V 6 βάλλοντα V 8 ἐμπειρίας
S 9 W VII 865, 16 — 866, 4 11 κατὰ | f. 194^r | τὴν S 12
Plat. Gorg. 465 A 13 παλᾶς S 16 μᾶλλον om. S 16 W γ
440, 11—17 17 B 200 || ὅδυσσέα S || ἡσθαι S] ἡσθα V 18
μῆδων V || ἀκού[ει]ν V 19 ἐγχειρουμένων | f. 281^v | ἀπο-
χρῆν V 24 W γ 440, 21 — 441, 2 || τὰς (sic) ἀρχὴ γὰρ οἰονεὶ¹
V, om. haec verba S

χωρεῖν ἐπειγομένη δεξιὰ φύσις· διὸ καὶ Πίνδαρός φησι
τὸ δὲ φυὴ κράτιστον ἄπαν⁹. ὁ δέ γε Ἐπίκουρος ἐν
τῷ περὶ ὁγητοικῆς αὐθαδέστερον οἷμαι λέγων φησὶν
αὐτὸς μόνος εὑρηκέναι τέχνην πολιτικῶν λόγων· τοὺς
δὲ ἄλλους ἀποσκορακίζων ὁγητοφας ἔσυτῷ πως μαχο-⁵
μενος λέγει ‘φύσις γάρ ἔστιν ἡ κατορθοῦσα λόγους,
τέχνη δὲ οὐδεμία’.

[265, 25] ‘εἰ δὲ μή, ἀλλ’ ὅ γε μαθητόν ἔστι
καὶ διδακτὸν οὐκ ἐν ἄλλοις ἐφ’ ἡμῖν δὲ ὅν¹⁰
ἀπορήσειεν ἀν τις, διὰ τί τὰ παρὰ τῆς φύσεως ἀγαθὰ
ἐν ἄλλοις ὀνόμασεν· ἐν ἡμῖν γάρ δῆλονότι καὶ ἡ φύσις
καὶ τὰ παρὰ τῆς φύσεως δῆδα δύως ἀν ἐκάστῳ δια-
κείμενα τυγχάνοι. φαμὲν οὖν ὅτι ἐν ἄλλοις εἶπε τὰ
τῆς φύσεως, διότι οὐκ ἐν ἡμῖν προηγουμένως τὸ κῦρος
αὐτῶν - οὐ γάρ ἀν ἐκάνων τις ἔλοιπο τὴν νοθῆ τε καὶ¹⁵
ἀπορούντον ἐκάστων φύσιν ἢ τὴν δέξειαν καὶ πρὸς
πάντα χωρεῖν ἔτοιμον -, ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἡ τε παρὰ τῶν
προτέρων βίων δέξια καὶ ἡ τοιάδε τῶν πατέρων δέξιες
ἄλλα τε πρὸς τούτοις οὐκ ὀλίγα αἴτια θεέα τε καὶ
ἀνθρώπινα κορηγὰ τῆς διαφόρου φύσεως ἐκάστῳ τυγ-²⁰
χάνει. διὸ τὰ μὲν παρὰ τῆς φύσεως ἐν ἄλλοις εἶπεν.
ἐφ’ ἡμῖν δὲ τὰ τῆς μαθήσεως προώρεσις γάρ καὶ
δομὴ βελτίστη φύσεως ὑπονογούσης τῶν καλλίστων
ἀπάντων ἡμῖν προτανεύονται τὰς μαθήσεις. ἔτι γε
μὴν καὶ Διονύσιος πρὸς τῷ τέλει τοῦ πρώτου βιβλίου²⁵

2 Pind. Ol. 9, 100 || το δ' ενφρᾶ S || cf. Vs. Epic. p. 114
9 πειρατέον κτᾶσθαι S addit post ὅν (cf. H.) 10 W γη 867,
23 —869, 4 || ἀπορήσειεν ἀν Ὅ W γη] ἀπορήσει[ε] δ' ἄν, ε εχ
δ, S 11 φύσις | f. 194v | καὶ S 12 ἐκάστα W γη 14 προη-
γούμεν[ω]ς S 17 ἔτοιμ[ο]ν, εχ η, V || παρὰ τὸν πρότερον βίον
εὐταξία Vsener 20 διαφόρ[ον] S 24 προτιμεύονται
25 α Morellius in V legere sibi visus est, scriptum est Δ';
τετάρτον S || Dion. fg. 4 Vs.

τῶν περὶ μιμήσεως περὶ προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως τῆς περὶ λόγους διεξιὰν ἔφη τῆς μὲν δυνάμεως τὴν κυριωτάτην εἶναι μοῖραν ἐν τῇ φύσει, ἢν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἔστιν οἷαν ἀξιοῦμεν ἔχειν· τῆς δὲ προαιρέσεως οὐδὲν μέρος ἔστιν, οὐ μὴ τὴν ἔξουσίαν ἡμεῖς ἔχομεν. καὶ ἔοικεν δὲ τεχνογράφος ἐπιμελῶς ἐκείνοις ἐντευχη-κῶς καὶ αὐτὸς οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀνομακέναι τὴν φύσιν.

[266, 9] ἐπεὶ μηδὲ ἄλλο τι τῶν χρηστῶν ἐκ τοῦ φάστου παραγίνεσθαι πέφυκεν¹ Πλάτων 10 τε γάρ φησι ‘τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν τάγαθά οἱ θεοί’ καὶ Σοφοκλῆς ‘πόνος γὰρ ὡς λέγουσιν εὐ-κλείας πατήρ’ καὶ ἐν Μιλήτῳ δὲ θεός ‘οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὔπετες ἔργον’ καὶ πάλιν ‘πάντα πόνος τεύχει θυητοῖς μελέτη τε βροτείη’.

15 [266, 10] Ἀλόγων δὲ καλῶν τε καὶ γενναιῶν εἰ μέλλοι τι χρηστότερον ἀνθρώποις οὖσι καὶ ζῷοις λογικοῖς γενήσεσθαι² εἰ γὰρ ἐν θυητοῖς τοῦτο μόνον λογικόν, εἰκότως αὐτῷ καὶ ἡ τοῦ λόγου ἀσκησις πάντων ἔστιν ἀρμοδιωτέρα· ἔκαστον γὰρ κατὰ 20 φύσιν πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπείγεται σωτηρίαν, σφέζει δὲ ἔκαστον ἡ τελειότης ἔκάστου, ἀνθρώπου δὲ τελεό-της οὐδὲν ἔτερον ἡ λόγος, πάντων ἀρα κρείττον ἀν-θρώποις ἡ περὶ λόγους ἀσκησις.

[266, 16] νῦν ἔστιν οὖν περὶ τῆς Πλά-

2 λόγους S] λόγον V 3 ἡν V] ἡ S 4 οἶκη V] οἶον S
 7 ἡμῖν | f. 195^r | ἀνομακέναι S 8 τι | f. 231^v | τῶν V 9 παρα-
 γίνεσθαι S || W v 441, 8—15 10 Epicharmus Xen. Comm. II
 1, 20 11 Eurip. Lycymn. (Stobaeo teste; non Sophoclis)
 fig. 474 N. 12 ὁ om. S || Pseudophoc. 162 B. 14 Archil.
 fig. 15 B. 15 δὲ VH] τε S 17 S (cf. H) post γενήσεσθαι
 addit θαυμάζοιμ' ἀν || W v 869, 28—870, 5; cf. W v 441,
 κατὰ

18—20 19 ἀσκησις V] δόκησις S || κατὰ φύσιν SW V] πρὸς
 τὴν φύσιν V m. 1 20 ἐπει[γ]εται S

τωνος ἡ Δημοσθένους ἰδέας δ λόγος² ει γὰρ καὶ ἐκ πλειόνων ἰδεῶν ἑκάστου τούτων συνεστήκασιν οἱ λόγοι, ἀλλ’ οὖν καθόλου ἡ Δημοσθενική τε καὶ Πλατωνικὴ φράσις μίαν τινὰ σύμμικτον ἐκ πολλῶν ἰδέαν ἐπιφαίνουσιν, ἥπερ ἰδίας μὲν οὐκέτι κοινῆς δέ ⁵ τινος ἐκ τοῦ χρησαμένου τυγχάνει τῆς προσηγορίας. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ περὶ ἰδεῶν δευτέρου βιβλίου καὶ ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου τῶν ἀφίστων φητόφων τε καὶ συγγραφέων διεξέρχεται.

[266, 19] ὅποιόν τι ἔστι σεμνότης δεῖξαι καὶ ¹⁰ δπως γίγνεται¹ δποιον μὲν δτι μεγέθους τῷ λόγῳ περιποιητική, δπως δὲ γίγνεται διὰ ποίων ἐνοιῶν μεθόδων λεξεων σχημάτων καὶ τῶν λοιπῶν. ἵστεον δὲ δτι ἄλλο μὲν εἰδος καὶ ἄλλο ἰδέα, ὡς καὶ ἄνω ἐφαμεν, τοῖς δὲ ὀνόμασιν ἀδιαφόρως κέχρηται, ¹⁵ ποτὲ μὲν εἰδή τὰς ἰδέας καλῶν, ποτὲ δὲ ἰδέας τὰ εἰδῆ. ἰδέα δὲ λόγων αἱ γενικώταται εἰσιν ἐπτά, συφήνεια μέγεθος κάλλος γοργότης ἥθος ἀλήθεια δεινότης· τούτων δὲ αἱ μὲν τέτταρες μένουσιν ἀδιαίρετοι, ἀλήθεια γοργότης δεινότης κάλλος, αἱ δὲ τρεῖς διαι- ²⁰ ροῦνται εἰς ἑτέρας δώδεκα, ὡς εἶναι τὰς πάσας ἑκαίδεκα· ἑκάστη δὲ τούτων εἰς δικτὸν διαιρεῖται, ἔννοιαν μέθοδον λεξιν σχῆμα καλον συνθήκην ἀνάπτωσιν ὁνθμόν.

---

1 W v 442, 3—8 et vii 871, 20—23   2 συνεστήκασιν V]
ἀνεστήκασιν S   6 χοησα| f. 195^v [μένον S   7 βιβλίον post
ἰδεῶν eras. V   9 συγγραφῶν S   11 γίνεται S || W vii 872,
3—13; cf. W v 442, 13—16   12 γίγνηται S   14 p. 2, 19   15 ὀνό-
μασιν ἀδιαφόρως SW v] ὀνόμ^α διαφόρως V (cf. W vii)   22 ἔν-
νοιαν | f. 232^r | μέθοδον V

ΣΤΡΙΑΝΟΤ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Ιδεαν δ'. μερικότεραι τοι.

διατάξεωι δ'

ἀληθεια γραγμής δεινότης καίτοις

διαφρονέστεραι γ'

μεταθεσιας

σαργήσια

μεταθεσιας

γένος

κανθαρός εἰνδονεις αμετρητης τραχυτης αριθμός λαπτόντης ἀληθη περιολί βασινης ἐπιεικειας ἀριθμης

Idearum schema in S valde est confusum; fol. 196r inc.
in medio schemate 3 | δεινότης] V 4 διατάξεις μερικές II V 6
σμικρότης pro ἀκμήν V || περιβολή om. V

[266, 24] τὸν μάλιστα τῶν ἄλλων ποικίλως χρησάμενον τῷ λόγῳ καὶ σχεδὸν ἐξ ἀπάσης ἰδέας συμμίγη³ τὸν Δημοσθένην φησί, ταῖς μὲν γὰρ τῶν ἰδεῶν ἐπὶ πλεῖστον κέχρηται, ὡς σαφηνεῖς τε καὶ γοργότητι καὶ περιβολῇ⁵ ταῖς δὲ ἐπ’ ἔλαττον, ὡς λαμπρότητι σεμνότητι κάλει· οὕτω γὰρ ὑπερεκπλήττεται διόλου τὸν φήτορα τῆς μίξεως ἐνεκα τῶν ἰδεῶν, ὡς ἐν ἀνθ’ ἐνὸς ἀποφαίνεσθαι πολιτικῶν τε ἄριστον τὸν Δημοσθενικὸν καὶ αὐθις τὸν Δημοσθενικὸν ἄριστον τῶν πολιτικῶν. ὅτεν δὴ καὶ Ἰάμβλιχος¹⁰ ὁ θεῖος ἐν τῷ περὶ ιρίσεως ἀρίστου λόγου φησί ‘δει γὰρ μήτε τὸ σύντομον εἶναι ἀσφές μήτε τὸ σαφὲς ἰδιωτικόν, καὶ τὸ μὲν σεμνὸν μὴ εἶναι ἄγαν ἐξηλλαγμένον τὸ δὲ κοινὸν μὴ εἶναι εὐκαταφρόνητον ἔχειν δέ τινα ἔξαρστον ὑπεροχήν· τὸ γὰρ παντελὲς τοῦτο¹⁵ καὶ συμπεπληρωμένον τοῖς δλοις κάλλεσι τῶν λόγων παρ’ Ομήρῳ τε καὶ Πλάτωνι καὶ Δημοσθένει γνώριμόν ἐστιν ἰδεῖν’.

[266, 27] ἀνάγκη τά τε μέρη καθ’ ἔκαστον καὶ τὸ δλον εἶδος τοῦ τοιούτου δεικνύντας²⁰ τὸ μὲν τοῦ τοιούτου τοῦ Δημοσθενικοῦ λόγου φησί, μέρη δὲ τὰ ἐν προοιμίοις ἢ ἀντιθέσεσιν ἢ διηρήσεσιν εἰρημένα, εἶδος δὲ δικανικὸν συμβουλευτικὸν πανηγυρικὸν ἢ μικτόν.

[266, 28] ὅθεν τε καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν²⁵ δποιῶν τέ ἐστι τὸ μὲν ὅθεν ἐκ ποίων εἰδῶν κεκίνηται

³ W v 442, 25—443, 9 || δῆμος⁹ V; δημοσθένη S 5 ἐφέλαττον VS 6 οὗτως S 8 πολιτικῶν τε ἄριστον VV v (sed cod. Par. πολιτικὸν) πολιτικόν τε καὶ ἄριστον S 10 ἄριστον bis script. S || δὴ δὲ V; om. S 13 σεμνὸν | f. 196v (μὴ S) ἐξηλαγμένον V 21 W VII 874, 11—15 22 δὲ | f. 232v \ τὸ V 23 δεικανικὸν V 26 W VII 874, 21—875, 2

τῆς φητορικῆς, τὸ δὲ ἔξ ὅν ποίαις τισὶν ἰδέαις κέκρα-
ται, τὸ δὲ δποῖον ἡθικὸν ἢ πραγματικὸν ἢ παθητικόν.

[266, 31] ‘καὶ πῶς μιγγυμένων αὐτῶν τοτὲ
μὲν ποιητικὸς τοτὲ δὲ ὡς ποιητικός’ οἱ μὲν
τὸ πρὸ ἡμᾶν ποιητικὸν μὲν ἔξηγοῦντο τὸν πεποιημένον
καὶ ἐπιτετηδευμένον λόγον πρὸς τὸ τοιούσδε ἢ τοι-
ούσδε τοὺς ἀκούοντας καταστῆσαι, ὡς οὐ ποιητικὸν
δέ - καὶ γὰρ τὴν οὐ ἄρνησιν τῷ φητῷ προσετίθεσαν -
τὸν ἐπιτετηδευμένον μέν, μὴ μέντοι δοκοῦντα. ὅμει-
10 νον δὲ τῷ Ἀλικαρνασσεῖ Διονυσίῳ ἐπομένους ποιη-
τικὸν μὲν λόγον φάναι τὸν τροπικὴ τε καὶ μεταφορικὴ
καὶ διθυραμβώδει συνθήκῃ συντεθειμένον, δποία ἡ
Γοργίον τοῦ φήτορος φράσις - πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος,
ῶς φησι Διονύσιος ἐν τῷ περὶ μιμήσεως δευτέρῳ,
15 τὴν ποιητικὴν καὶ διθυραμβώδη λέξιν εἰς τοὺς πολι-
τικοὺς εἰσήνεγκε λόγους -, ὡς ποιητικὸν δὲ λόγον τὸν
εὐρυθμίας μὲν καὶ ἀρμονίας δυμαλῆς μετειληφότα κατά
τε περιόδων καὶ κάλων ἀπηκριβωμένην σύνθεσιν,
τὴν δέ γε διθυραμβώδη καὶ ποιητικὴν συνθήκην ἥκιστα
20 ἔηλώσαντα, οἵα τίς ἔστιν ἡ Ἰσοκράτους φράσις, περὶ
ἥς Διονύσιος ἐν πρῶτῳ χαρακτήρων ὡδὶ πως λέγει
‘τῶν τε γὰρ φωνητῶν τὰς παραλλήλους θέσεις ὡς
ἐκλυούσας τὴν ἀρμονίαν τῶν ἥχων καὶ τὴν λειτητα

2 δποῖον S] ποῖον V 4 τῷ^{τῷ} δὲ οὐ ποιητικός S || W v 444, 9 – 446, 25 et Pitra, Anal. Sacr. v 313 5 ποιητικοῖον S

7 ἀκούοντας ἀπο | fin. vers. | κᾱ (ante lineam) στῆσαι S || ποιη-
τικῶν V 10 διονυσῶι | f. 197^r | ἐπομένους S 12 καὶ W v] om. VS || μεταφορικὴ διθυραμ | fin. vers. | βάδι[η] (η εἰ ει) λέξιν
(lin. 15) omissis ceteris; m. 1 in marg. supplevit βάδει — 15
διθυραμ S 12 συντεθημένον S 13 ἐκεῖνος om. S 14 Dion.
fg. 7 Vs. 17 εὐρυθμίον S 21 ὡδὶ πως W v] ἀδέπτως V; ὡδὶ^{π/ον} S 22 Dion. de Isocr. 2. 538, 14 R. 23 τὰς ἀρμο-
νίας S

τῶν φθόγγων λυμαινομένας ἔξισταται περιόδῳ τε καὶ
κύκλῳ περιλαμβάνειν τὰ νοήματα πειρᾶται ὁνθμοειδεῖ
πάντα καὶ οὐ πολὺ ἀπέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέτρου¹,
ὅτεν δὴ καὶ πλείστους ἴαμβους παρ² αὐτῷ τε καὶ
Δημοσθένει ὁρδίον εὑρεῖν³ πάλιν δὲ περὶ τῆς ἄνευ⁴
μέτρου λέξεως τῆς δμοίας καλῷ ποιήματι λέγων δ
αὐτὸς ὡδέ πού φησιν ἐν τῷ περὶ συνθέσεως δνομάτων
‘Δημοσθένη γάρ ἐν τοῖς μάλιστα οἶομαι τὴν ποιητι-
κὴν ἐκμεμάχθαι φράσιν. τίς γάρ οὐκ ἀν δμολογήσειε
τοῖς κρατίστοις ἐοικέναι ποιήμασί τε καὶ μέλεσι τοὺς⁵
Δημοσθένους λόγους καὶ μάλιστα τάς τε κατὰ Φιλίπ-
πον δημηγορίας καὶ τοὺς δικαινικοὺς ἀγῶνας τοὺς
δημοσίους⁶, ἐνθα δὴ καὶ τὸ προσίμιον τοῦ κατὰ Αρι-
στοκράτους παραθεῖται ἐκ πολλῶν αὐτὸς συνεστάναι μέ-
τρων ἀναπαιστικῶν τε καὶ ἐλεγειακῶν δείκνυσι, καὶ¹⁵
πάλιν μετ’ δλίγα φησὶν ‘ἀπόχρον γάρ τὴν πολιτικὴν
λέξιν ενδυθμον είναι καὶ ενμετρον⁷. οὕτω γάρ ἀν εἴη
ποιητικὴ μέν, οὐ μὴν ποίημα, καὶ ἐμμελῆς μέν, οὐ
μέλος δέ⁸. ἔτι γε μὴν ἐν τῷ περὶ μιμησεως δ αὐτός
φησιν διτι ‘Γοργίας μὲν τὴν ποιητικὴν ἐφιηνείαν μετ-²⁰
ήνεγκεν εἰς λόγους πολιτικοὺς οὐκ ἀξιῶν δμοιον τὸν
φίτορα τοῖς ἴδιώταις είναι, Λυσίας δὲ τούναντίον
ἐποίησεν⁹ τὴν γάρ φανερὰν ἀπασι καὶ τετριμμένην
λέξιν ἔξηλωσεν ἔγγιστα νομίζων είναι τοῦ πεῖσαι τὸν
ἴδιωτην τὸ ποιητὸν τῆς δνομασίας καὶ ἀφελές. ἥκιστα²⁵
γάρ ἀν τις εὗροι τὸν Λυσίαν τροπικῇ καὶ μεταφορικῇ

1 περιέσταται Dion. 2 ὁνθμῶ ἥδεῖ S 3 μέτρον om. S
4 δὴ S] δεῖ V 7 φησιν om. S 8 Dion. de c. v. 25. 189, 8 R. ||
ποιητικὴν | f. 233r | ἐκμεμάχθαι V 11 δημο| f. 197v |σθένους
S || δημοσθέν[ους] V || κατὰ S Dion.] om. V 16 ολλγα[ν] v de-
leta, V || Dion. de c. v. 25. 196, 11 R. 18 ἐμμελῆς μεν V] ἐμ-
μελῆς δὲ S 20 Dion. fig. 8 Vs. 22 ίδιώταις S

λέξει πεχοημένου, σεμνὰ δὲ καὶ περιττὰ καὶ μεγάλα φυίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεῖ τοῖς κοινοτάτοις διόμασι χρώμενος καὶ ποιητικῆς οὐχ ἀπτόμενος κατασκευῆς· ἔτι γε μὴν δὲ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ τὸ δοκοῦν 5 ἀνεπιτήδευτον εἶναι ἀποίητον δνομάζει· καὶ πολὺ οὐλλιον ἦν οὕτως δνομάσαι τὸ ἀνεπιτήδευτον, εἰπερ τοῦτο ἐφούλετο δηλῶσαι, ἡ ὡς οὐ ποιητικόν· ἐπάρει γὰρ καὶ τάδε περὶ Λυσίου 'δοκεῖ μὲν γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνύτευτος δὲ τῆς ἐφιηνείας αὐτοῦ χαρακτήρος καὶ 10 πολλοῖς ἂν καὶ τῶν φιλολόγων παράσχοι δόξαν, ὅτι ἀνεπιτήδευτος καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δέ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς ἔργου μᾶλλον τεχνικοῦ κατεσκευασμένος· πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον καὶ δέδεται τὸ λελυμένον καὶ ἐν αὐτῷ τῷ 15 μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι τὸ δεινὸν ἔχει'.

[267, 15] 'τὸ μὲν ὡς διὰ πάντων ἥκει πανταχοῦ ταῖς μίξεσι' καὶ γὰρ ἐν Φιλιππικοῖς συμβούλευσιν σφοδρῷ τῷ φόρῳ πέχοηται κατὰ Φιλίππου ἐκ τε τῆς οἰκείας φύσεως καὶ τῶν συνόντων καὶ πανταχοῦ δεῖν αὐτὸν διαβάλλειν πειρώμενος, καὶ πάλιν ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου δικανικὸν εἶδος μελετῶν πανηγυρίζει τῇ τε κατ' Αἰσχίνου πομπείᾳ λαμπρῶς ἐπεξιών καὶ ταῖς εὐφημίαις τῆς οἰκείας ἐναβρουνόμενος πολιτείας.

[267, 25] 'οὐδὲ γὰρ ἔστιν ὅστις πρὸ ἡμῶν 25 ἀκοιτέστι τι περὶ τούτων πραγματευσάμενος

5 ἀπολ| f. 198^r | ητον S 8 Dion. sg. 9 Vs. || τις S] om. V
 9 ἀτεχνήτευτος S 11 ἀνεπιτηδεύτως, ex - τος, V 12 [ἔτυχε]
 S 13 πεποι[η]ται, ex γ, V 15 κατ[εσ]κευάσθαι V; κατα-
 σκευάσθαι S 16 πάντων | f. 233^v | ἥκει V 17 W v 447, 9-16
 18 σφοδρῶς S 19 παντ[αχ]όθεν αὐτὴν S 20 διαβάλλει V
 22 πομπίδι V 25 τι VH] om. S || πραγματευσάμενος VH]
 πραγμάτων S

φαίνεται¹ μαλῶς τὸ ἀκριβέστερον οἶδε γὰρ καὶ Βασιλικὸν πρὸ αὐτοῦ γεγραφότα περὶ ιδεῶν, οὐ μέντοι σὺν εὑρισκεῖσθαι τάξει τῇ ἀρίστῃ, ἢπερ διαφερόντως αὐτὸς φαίνεται κεχρημένος.

[267, 30] πρὸς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις καὶ οἱ δόξαις τέστης τι λέγειν περὶ τὰν δρόσος² εἰς τὸν ὑπομηματίσαντας τῶν Αημοσθενικῶν λόγων ἐνίους ἀποτείνεται καὶ τὰς περὶ αὐτῶν θεωρίας φιλοτιμότερον ἐπεξεργασαμένους Βασιλικόν τε καὶ Ζήνωνα καὶ τὸν δομούνος.¹⁰

[268, 11] τὰ γάρτοι τοῦ Αημοσθενικοῦ λόγου καθαπέρει στοιχεῖα³ μέχοι τοῦ καὶ τὸ δύναται⁴ μεταφορικὴ γὰρ η λέξις οὐδαεικά κυριώτατα καὶ πρώτως ἐπὶ τῶν τοῦ κόσμου στοιχείων εἰρηται, δευτέρως δὲ ἐπὶ τῶν γραμμάτων⁵ ἐκεῖνά τε γὰρ ἀρχὴ⁶ παντὸς τοῦ σωματικοῦ καὶ ταῦτα συλλαβῆσιν καὶ λέξεων· εἰκότως οὖν καὶ τὰς ιδέας στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς τοῦ ἀρίστου τῶν πολιτικῶν λόγων φησίν. τὸ δὲ δικοῖα ποίαν ἔχει φύσιν ἐκάστη τῶν ιδεῶν, γλυκεῖσιν αὐτηροῦν ἀφελῆ δεινήν, τὸ δὲ διπλῶς γίγνεται διὰ ποίων²⁰ κατασκευάζεται τόπων, τὸ δὲ τὸ δύναται τὸ τὸ ἀπὸ τῆς μίξεως τῶνδε η τῶνδε τῶν ιδεῶν ἀποτέλεσμα.

[268, 21] εἰ μέλλοι τις φένειν ἐν ἀπαντα ἀκούσεσθαι τάδε⁷ οὐ γὰρ ιδίᾳ τῶν ιδεῶν ἐκάστη ἐπιτετγήδενται καὶ μεμελέτηται παρὰ τῷ φήμοι, ἀλλ' η⁸ τῶνδε τῶν ιδεῶν ἀποτέλεσμα.

1 W VII 878, 1—4 || γὰρ | f. 198^r | καὶ S 3 [ε]υρισκεῖσθαι,
ex σ, S 5 ἄλλων S 6 W VII 878, 14—17 8 φιλοτιμότερον
V 9 ἐπεξεργασαμένους, ex -σάμενος, V 13 W VII 879, 3—8 ||
μεταφορικὸν S 14 τῶν τοῦ V τῶν τῶν S 17 στοιχεῖα καὶ
ἀρχὰς VH] ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα S 18 cf. W v 448, 15—18
20 γέγνηται S 21 δύναται V 24 W VII 880, 5—10 // ἐκάστη
τῶν | f. 199^r | ιδεῶν ἐπιτετγήδενται S

πασῶν ἄμα ἀκριβεστάτη καὶ ἐν τῷ δέοντι παρ' αὐτῷ μᾶξις τὸν κάλλιστον τῶν πολιτικῶν ἀπεργάζεται λόγων· δθεν καὶ Διονύσιος ἐν πρώτῳ χαρακτήρων κράτιστον εἶναι φῆσι χαρακτήρων ἐν πολιτικοῖς λόγοις τὸν Δημο-
5 σθενικόν.

[268, 25] 'τούτων δὲ τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν ἐφ' ἔαυτῶν εἰσιν' ὡς αἱ ἀδιαίρετοι, ἀληθεῖα γοργό-
της δεινότης κάλλος, 'αἱ δὲ ἔχουσιν ὑφ' ἔαυτάς'
ὡς αἱ διαιρούμεναι, σαφῆνεια μέγεθος ἥθος, 'αἱ δὲ
10 κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις μέρει τινὶ ἡ καὶ μέρε-
σιν' αἱ μὲν γὰρ ἐνὶ τῶν δικτῶν μερῶν ἀλλήλαις κοι-
νωνοῦσιν, αἱ δὲ πλείσιν, ὡς ἡ καθαρότης τῇ εὐκρι-
νείᾳ λέξει κώλοις συνθήκῃ κοινωνεῖ καὶ ἡ τραχύτης
τῇ σφραδρότητι καὶ κατὰ πλείονα.

15 [269, 8] 'ἄπας τοίνυν λόγος ἔννοιαν ἔχει πάντως τινὰ ἡ ἔννοιας' αἱ μὲν γὰρ τῶν ἰδεῶν μονοειδεῖς ἔχουσι τὰς ἔννοιας, ὡς ἡ καθαρότης, αἱ δὲ καὶ μέχρι τριῶν καὶ τεττάφων προέρχονται τόπων,
ώς ἡ σεμνότης.

20 [269, 19] 'καὶ εἴ τινες ἔτεραι ταύταις δμοιαι'
ώς αἱ ἴστορικαι· καὶ γὰρ αὗται διὰ τὸν χρόνον πλη-
σιάζουσι ταῖς μυθικαῖς, ὡς καὶ Θουκυδίδης φησίν, καὶ
δσαι τὰ ταῦς αἰσθήσεσιν ἡδέα ἐκφράζουσιν, ὅψει ἀκοῇ
διφρήσει γεύσει ἀφῆ, ὡς Ὁμηρος 'τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν
25 δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην λωτόν θ' ἐρσήνετα ἵδε

2 μᾶξις V || τὸν om. S || λόγων V W VII] λόγον S 3 διο-
νυσίον S || Dion. de Isaeo 20. 628 R. (num de Dem. 8. 974 R.)||
χαρακτήρων | f. 284r | κράτιστον V 7 W VII 881 14 καὶ
κατὰ S W VII; καὶ τὰ V 16 W VII 882, 22—24 18
τεσσαρῶν S || τ[ού]πων, εχρ, S 21 W VII 882, 25—888, 14 || τὸν
χρόνον V W VII] τὸν χρόνον S 22 cf. Thuc. 1, 22 23 ταῖς
| f. 199v | αἰσθήσεσιν S 24 γεύσει καὶ ἀφῆι S || E 847

κρόκουν ἡδ' ὑάκινθον' καὶ Σαπφὼ ‘ἀμφὶ δὲ ὑδωρ
ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὅσδων μαλίνων’ καὶ ‘οἶν τὸ γλυκύ-
μαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὅσδω ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ,
λελάθοντο δὲ μαλοδρόπητες, οὐ μὰν ἐκλελάθοντ' ἀλλ'
οὐκ ἐδύναντ' ἐφικέσθαι’ καὶ Θεόκριτος ‘ἄδν δὲ τῷ 5
θέρεος παρ’ ὑδωρ φέον αἰθριοκοιτεῖν’ καὶ ‘ώς μέλι τοι
γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοι γενοιτο’.

[269, 22] ‘τὸ προηγουμένως καὶ σὺν ἀφηγήσει
αὐτὰς διεξιέναι’ ὡς Δημοσθένης ἐν πολλοῖς τῶν
ἰδιωτικῶν ἀπ' αὐτῶν ψιλῶν ἀρχόμενος τῶν πρωτημά- 10
των καὶ ἐν τῷ κατὰ Σπουδίουν ἀδελφὰς ἔχομεν γυ-
ναικας ἐγὼ καὶ Σπουδίας οὗτοσι Πολυεύκτουν θυγα-
τέρας’ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Διογέτονος ‘ἀδελφὸι
ῆσαν, ὃ δικασταί, Διόδοτος καὶ Διογέτων διοπάτροι
καὶ διμομήτροι’.¹⁵

[269, 23] ‘ἀλλὰ μὴ ἐξ ὑποβολῆς ἢ πως ἐτέ-
ρως’ ἐξ ὑποβολῆς ἐστιν ἡτοι δταν μὴ προηγου-
μένως τις εἰσάγῃ τὸν λόγον, ἀλλὰ προειρηκώς τινα
οὕτως ὑποβάλλῃ τὸ πρᾶγμα περὶ οὖθειν - ὡς
δ ὁ γήτωρ ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ προικὸς ‘πάντων 20
ἐστιν ἀνιαρότατον, ὃ δικασταί, δταν τις δινόματι μὲν
ἀδελφὸς προσαγορευθῇ τινων, τῷ δὲ ἔργῳ ἔχθρονς

1 ὑάκινθον S || Sapph. fg. 4 B. 2 διόσδων S et Herm. 358, 19 (Par. 2916. Vat. 107); διοσαων V || fg. 93 B. 3 ἐπόσδω S; ἐπόσδων V 4 οὐ μὰν ἐκλελάθοντ' S] om. V, sed spatiū 4 cm relictum est (sine rasura) 5 Theocr. 8, 78 || [τῷ] S 6 θέρεως V || αἰθριοκοιτ[εῖ]ν (ex η) S] αἰθριοκοίτηρ V || Theocr. 3, 54 || τοι S] το V 9 W VII 887, 15—17. v 452, 11—14 11 Dem. 41, 1 || γυναικας δ θεοι (voluit Αθηναῖοι) ἐγὼ S 13 Lys. 32, 4 14 ὁ V; om. S et W VII 15 ὁμο[μήτροι] V 16 ὑπο-
βολῆς | f. 234v | ή V 17 W v 452, 14—453, 12 18 εἰσάγῃ W v 1 εἰσάγει VS 20 βοιωτὸν | f. 200r | περὶ S || Dem. 40, 1 21 ἀνω-
ράτατον VS || ω V (δ ἄνδρες δικασταί Dem.)] δα S 22 τιν[τῶν] V

ἔχη τούτους καὶ ἀναγκάζηται πολλὰ καὶ δεινὰ παθῶν ὑπ’ αὐτῶν εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, διὸν ἐμοὶ συμβέβηκεν· ἀφέάμενος γὰρ ἀπὸ τοῦ καθόλου καὶ δεινώσας ὡς ἥβούλετο τὸ πρᾶγμα οὕτως ὑποβάλλει τὰ περιστάντα αὐτὸν πράγματα - η̄ ὅταν ἔάσας τὸ ἔξ εὐθείας προενεγκεῖν τὸν λόγον προσώπου τινὸς ὑποβολῆς χρήσηται κακείνῳ περιθῆ τοὺς λόγους, οἶον ‘ὡς δ’ ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων τινὸς ἤκουον ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἶου τε φεύδεσθαι’.

- 10 [269, 24] ‘καὶ δση δριμεῖα’ λέξις δριμεῖα ἐστιν η̄ μὴ κυρίως μὲν ἐπὶ τινος κειμένη, κατὰ δέ τινα μεταφορὰν ἐναργῶς δοκοῦσα τοῦ προκειμένου ἀπεσθαι, ὡς παρὰ θεοφῶντι μὲν ἐν κυνηγετικῇ η̄ φιλανθρωπία ἐπὶ κυνῶν κειμένη διὰ τὸ σφόδρα φιλοσύνηθες τοῦ ξώου, παρὰ δὲ Εὐφρίπιδη η̄ φιλανθρωπία ἐπὶ ψόγου πρὸς Ἐρμιώνην ὑπ’ Ἀνδρομάχης εἰρημένον ‘μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανθρωπίᾳ, γύναι, ζήτει παρελθεῖν’ καὶ παρὰ τῶν νεωτερῶν τινὶ τὸ ‘ἴπποδάμοιο χαλινοῦ’ ἐναργέστατα ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ εἰρημένον καὶ παρὰ Αἰμορθέντει ‘ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα, εἰ ξῆ η̄ τέθνηκε Φίλιππος, ἀλλ’ εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι’.
- 15 [269, 24] ‘καὶ τῆς ποιητικῆς η̄ μὴ διηρημένη μηδὲ πλατεῖα φύσει’ διηρημένη μὲν ὡς τὸ ‘κατὰ

1 καὶ δεινὰ παθῶν V et Dem.] om. S 3 γὰρ V] om. S
 4 ὑποβάλλει] S 5 αὐτὸν V] αὐτῷ S 6 προσενεγκεῖν S 7 περιθῆ[
 θεῖς S || Dem. 2, 17 8 τῶν] τὸν V; τῷ S || ἤκουει S, sed cor-
 recterat in mg. m. 1: ἤκο, cetera desunt propter decurstat.
 marg. 10 W VII 888, 18—889, 5 18 Xen. Cyneg. 3, 9 15 εὐ-
 φριππίδι S 16 εἰρημένη W VII || Eur. Andr. 229 17 [ξ]ήτει,
 ex γ, V 19 εἰρημένον | f. 200v | καὶ S 20 Dem. 19, 289 24 W
 VII 889, 19—21 // A 464 || [καὶ]τῷ S

μῆρ' ἐκάη' κατὰ ταῦθον ἐδηδώσ' διά τε σκόλοπας καὶ τάφον ἔβησαν', πλατεῖα δὲ ὡς τὸ 'βούωσι' 'Πηληϊάδεω'.

[269, 25] αἶ τε τῆς καθαρότητος ἄπασαι
ώς αἱ Λυσίου καὶ Ἰσοκράτους σχεδὸν πᾶσαι.

[269, 27] κῶλα δὲ τὰ δλίγφ τῶν κομματικῶν ⁵
μείζονα ἢ καὶ τὰ κομματικὰ αὐτά' ἔστι μὲν
κοινὸς σφόδρα δὲ λόγος δὲ περὶ κόμματος καὶ κώλου
καὶ περιόδου, ἀναγκαῖον δὲ διὰ τὸ τοὺς λεγομένους
δύνασθαι παρακολούθειν βραχέα περὶ αὐτῶν εἰπεῖν·
ώς γὰρ πρὸς εἰδότας δὲ τεχνογράφος διαλέγεται. ἔστι 10
τοίνυν κόμμα μὲν λόγος διάνοιαν δηλῶν ἐν δύῳ ἢ
τρισὶ λεξεσιν, ὡς τὸ 'μηδὲν ἄγαν' 'γνῶθι σαντόν'
τὸ δὲ τέλειον κόμμα ἐπωδῷ μετρεῖται, δῆς ἔχει συλλα-
βὰς δικτώ. κῶλον δέ ἔστι μόριον λόγου συγκείμενον
ἔξ διομάτων πλειόνων τελειοῦν τὴν ἐπὶ μέρους διά- 15
νοιαν, ὡς τὸ 'ἄντλ πολλῶν ἄν, ὃ 'Ἄθηναῖοι'. μέτρον
δὲ αὐτοῦ ἐκκαίδενα συλλαβεῖ· τὸ δὲ σχοινοτενὲς καὶ
μέχρι εἶκοσι προέρχεται συλλαβῶν. περίοδος δέ ἔστι
μόριον λόγου συγκείμενον ἐκ κώλου δύῳ ἢ καὶ πλειό-
νων ἀρχὴν ἔχον καὶ κατάληξιν τελειοῦσαν τὴν διά- 20
νοιαν, ὡς τὸ 'ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν εἶνεκα
τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι τὸν νόμον,
εἴτα καὶ τοῦ παιδὸς εἶνεκα τοῦ Χαρούσιου ὡμολόγησα
τούτοις ὡς δὲ οἶδε τε ὃ συνεργεῖν'.

1 ἐκά[η] S || P 542 || Θ 343 || σκοπας S 2 πηλιάδεω S 4
W VII 890 6 W VII 890, 13—891, 10 7 κοινὸς] ἵκανὸς VSW
VII 9 παρακολούθειν S || εἰπεῖν | f. 235^r | ὡς V 10 γὰρ
V] καὶ S 11 λόγος V] λόγον S 13 δὲ SWVII] δὲ V 15 διο-
μάτων καὶ πλειόνων S 16 Dem. 1, 1 || ἀντί πολλῶν δὲ θεοὶ²⁰
χειριάτων ἐλεσθαι νομίζω. μέτρον S 17 σχοινοτε[γέ]ς, εκ L V
18 προέρχεται | f. 201^r | συλλαβῶν S || δὲ V] οὐ. S 21 Dem. 20, 1 24 δὲ V Dem.] ἀν S

[269, 30] ὅτι μὴν ἡ γε πάντη διεστηκυῖα,
κεχηννῖα καὶ συγκρούσμαν πλήρης.

[269, 32] κατὰ δὲ τὰς βάσεις ἡ διατυλική⁵
βάσις καλεῖται ἡ κατάληξις τῶν κώλων, μεταφορικὴ
δέ ἐστιν ἡ λέξις ἀπὸ τῶν χροντῶν· τὴν γὰρ ἐν χροῖς
βάσιν καὶ δοξονταὶ οὕτως οἱ μουσικοὶ ‘βάσις ἐστὶν
ἄρσεως καὶ θέσεως ποδῶν σημείωσις’· ἄρσις δέ ἐστι
μέρος ποδὸς τὴν δόμην ἔνω λαμβάνον, θέσις δέ ἐστι
μέρος ποδὸς τὴν δόμην κάτω λαμβάνον.

10 [270, 6] ἀνάπαυσις δὲ ἡ βεβηκυῖα μᾶλλον⁶
ἀνάπαυσις μέν ἐστιν ἡ κατάληξις τῶν κώλων, βεβηκυῖα
δὲ ἡ εἰς πλεόνας μακρὰς καταλήγουσα μετὰ τὸ πλη-
ροῦν τὴν διάνοιαν, ὡς τὸ ‘πλὴν αὐτὸς αὐτῷ’.

[270, 6] ὁ δὲ ὁνθμὸς ὥσπερ εἰδός τι ἐπακο-
15 λουθεῖ τῇ τε συνθέσει τῇ ποιᾷ καὶ τῇ ἀναπαύ-
σει⁷ ἀπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε συνθήκης τῶν λέξεων καὶ
τῆς καταλήξεως τῶν κώλων δὲ τοιόσδε συνίσταται
ὁνθμός. ὁνθμὸς δέ ἐστι χρόνος διηρημένος ὑπὸ λέξεως
ἢ μέλους ἢ κινήσεως κατά τινα τάξιν ὀφισμένην λόγῳ,
20 ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Ἡφαιστίων φασὶν χρόνων
τάξις. χρόνος δέ ἐστι μόριον ποδὸς ἢ φωνῆς μέτρον
ἔλαχιστον ἢ μέτρον τι κινήσεως.

[270, 32] ἀκριβῶς μὲν διὰ πάντων ἐνὸς εἰδούς
εἰργασμένον λόγον⁸ ἔως τοῦ ‘ἀδύνατον εὑρεῖν’
25 εἰδούς μὲν πάλιν καταχρηστικώτερον τῆς ἰδέας φησίν,

1 ἡ γε SH] ἡ om. V 2 W VII 891, 11 || ἡ ante κεχηννῖα
ins. V 4 W VII 891 5 τ[ὴ]ν S 6 καὶ om. W VII 891
10 ἡ βεβηκυῖα μᾶλλον ἀνάπαυσις μέν S] om. V 11 W VII
892, 4—6 13 Dem. 24, 1 16 W VII 892, 7—893, 1 || συν-
θήκης V] συνθετικὸς S] καὶ | f. 201v | τῆς καταλήξεως τῶν κώλων
S (cum W VII) om. V 20 cf. W v 454, 20—23 25 W VII
894, 16—19

ἀδύνατον δέ φησι διὰ πάντων τῶν τῆς ἰδέας τόπων
ἔνα συστῆναι λόγον - εἰκότως, ἀπρεπής γὰρ ἡ τοιαύτη
σύνθεσις, ώς καὶ αὐτὸς προῖὼν ἐρεῖ.

[271, 8] ἀλλὰ μέρει μὲν τινι μᾶλλον δὲ
εἰδει μιᾶς πλείονι χρησάμενος τῶν λοιπῶν⁵
ἀμφιβόλως μὲν ἔξενήνοχε τὸ χωρίον, ἐὰν δὲ γνῶμεν,
τί διαφέρει μέρος εἰδους, ἀμφιβώς εἰσόμεθα, πῶς τὸ
αὐτὸν καὶ μέρος καὶ εἶδος ἐκδέξασθαι δυνατόν. τὸ μὲν
οὖν μέρος τοῦ ὅλου χωρισθὲν αὐτό τε ἀτελές ἔστι καὶ
τὸ λειπόμενον κωλύει τῆς οἰκείας τελειότητος, οἷον¹⁰
ὅλου μέν τι ἔστιν δὲ ἄνθρωπος, μέρη δὲ αὐτοῦ κεφαλὴ¹⁵
χεῖρες πόδες· τὸ δὲ εἶδος διαστὰν τοῦ γένους ἐκείνῳ
τε οὐκ ἐμποδίζει πρὸς τελειότητα καὶ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ
γενόμενον πληρές τι καὶ τέλειον ἀναφαίνεται, οἷον
γένος μὲν τὸ ἔθον, εἰδὴ δὲ αὐτοῦ βοῦς ἵππος ἄν-²⁰
θρωπος. ἡ τοίνυν περιβολὴ κυρίως εἶδος ἀν εἰη τοῦ
μεγέθους· ὑπὸ γὰρ τὸ μέγεθος ώς γένος ἀνάγεται σὺν
ταῖς ἄλλαις πέντε ταῖς προειρημέναις. εἰ δὲ ως ὅλου
τι λάθοιμεν τὸ μέγεθος - πᾶσαι γὰρ αἱ ὑπὲρ αὐτὸν με-
γέθους εἰσὶ ποιητικαὶ -, μέρος ἐφοῦμεν καταχρηστικῶς²⁵
τὴν περιβολὴν.

[271, 16] τὰ δ' αὖ λεπτὰ καὶ μικρὰ διὰ τῶν
αὐτῶν τούτων ἐγείρων² καὶ γὰρ Ἰσοκράτης ἔργον
ἔφασκεν εἶναι δότορικῆς τὰ μὲν σμικρὰ μεγάλως
εἰπεῖν τὰ δὲ μεγάλα σμικρῶς καὶ τὰ μὲν κανά πα-²⁵
λαιῶς τὰ δ' αὖ παλαιὰ καινῶς.

2 ἀτερπής WvII γὰρ SWvII] om. V 3 p. 271, 26 Sp.
5 εἰδει | f. 235^r | μιᾶς V 6 W vII 895, 24—896, 10 7 εἰσόμεθα
SWvII] γνωσθείσα V 10 κωλύει] κολύει S; κολόνει WvII;
κωλον εἰl V 12 πόδες | f. 202^r | τὸ S 15 εἰδὴ SWvII] εἶδος
V 17 ὑπὸ γὰρ τὸ μέγεθος om. S 20 μέρος δὲ ζροῦμεν³ V
22 μακρὰ S 23 W v 455, 10—13

[271, 21] ‘πασῶν αὐτῷ δι’ ἀλλήλων ἡκουσῶν τῶν ἰδεῖν’ αἱ γάρτοι τῆς καθαρότητος ἔννοιαι κώλοις καὶ σχῆμασι πολλάκις τοῖς τῆς λαμπρότητος ἢ περιβολῆς παρ’ αὐτῷ διαπλέκονται καὶ τούναντίονις αἱ τῆς περιβολῆς ἔννοιαι διὰ τῶν τῆς καθαρότητος καὶ τῆς εὐκρινείας ἔξαγονται σχημάτων πανταχοῦ τὴν μίξιν ἐναρμόνιον τοῦ φήτορος ποιουμένον.

[272, 1] ‘τὸ τοῖς κυριωτάτοις ἰδέας ἐκάστης μάλιστα χρῆσθαι’ κυριωτάτους φησὶν εἶναι τόπους 10 ἐκάστης ἰδέας, καθ’ οὓς μηδεμιᾶ τῶν λοιπῶν κοινωνοῦσα ενδίσκεται· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτὴν καὶ χαρακτηρίζειν μάλιστα δύνανται. χρὴ τοίνυν τὸν βουλόμενον ἀκριβῶς ἰδέαν τινὰ λόγῳ διαπλέξαι τοὺς μὲν ἐπικοίνους αὐτῆς παραιτεῖσθαι τόπους ὡς ἄλλοσε ἄγοντας, ἀνιχνεύειν 15 δὲ τοὺς κυριωτάτους καὶ τῇ χρήσει τούτων πλεονάξειν, οἷον ἡ σφοδρότης τῇ τραχύτητι κατὰ μὲν ἔννοιας τινὰς λέξεις τε καὶ μεθόδους συνθήκην τε καὶ ἀνάπτασιν κοινωνεῖ, σχῆμασι δὲ καὶ κώλοις πάντῃ διέστηκεν. δ τοίνυν ἐναργῆ σφοδρότητα βουλόμενος ἐργάζεσθαι σχῆμασι καὶ κώλοις σφοδροῖς πλεονακέτω καὶ κυριώτατα τεύξεται τοῦ σκοποῦ.

[272, 11] ‘τὸ σχῆμα δὲ τρίτον λέγω τὸ τῆς λέξεως’ ἔως τοῦ ‘τέταρτον λέγω κατὰ δύναμιν’ μεθοδος μὲν οὖν ἔστι λόγος τὴν οἰκείαν τῆς ἰδέας 25 ἔννοιαν κατὰ τὸ προσῆκον ἐρμηνεύων, ὡς εἰρωνείᾳ

1 αὐτῶν S   2 W v 455, 13—18 || ἔννοιαι — 5 καθαρότητος καὶ (καὶ igitur bis pos.) in mg. suppleta, fort. a m. 1, S
 4 αὐτὸς S   9 χρείσθαι S || W VII 897, 7—18   11 χαρακτηρίζειν δὲ (cf. W VII et v 455, 26) | f. 202v | μάλιστα S; δὲ om. V   13 εἰδέαν εἰδέναι V || [τινὰ λόγῳ V   16 τινὰς | f. 238r | λέξεις V   19 ἐναργῆ SWVII] ἐναργῆς V; fort. ἐναργῶς   22 τριτὸν S   24 W VII 901, 1—16 || [οἰκείαν S

καὶ διαπόρησις, σχῆμα δέ ἔστι λόγος τὴν οἰκείαν τῆς ἰδέας λέξιν κατὰ τὸ προσῆκον διαπλέκων ἢ ὡς ἔτεροι λόγος μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέρων μηδὲ ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπων καὶ ἔξαλλάττων τὴν διάνοιαν τῇ φράσει κόδιμου τινὸς ἢ χρείας ἔνεκα, ⁵ ὡς ἐπανάληψις καὶ κλῖμαξ. τὸ οὖν σχῆμα καὶ ἡ μέθοδος κοινωνοῦντα ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐναλλάττειν τὸ σύνηθες διαφέροντι ταύτῃ, ὅτι ἡ μὲν μέθοδος ἔννοιας ἔστιν ἐναλλαγή, τὸ δὲ σχῆμα τῆς λέξεως, καὶ ὅτι τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα μὲν ὑπαλλάξῃ τις αὐτὰ¹⁰ τοῖς φήμασιν ὁμοίως μένει - δυνατὸν γὰρ τὸ κατὰ εἰρωνειάν εἰ τύχοι καὶ διαπόρησιν, αἴπερ εἰσὶν περὶ ἔννοιαν μέθοδοι, πολυτρόπως μεταφράσαι -, τὰ δὲ τῆς λέξεως σχήματα οἶον ἡ ἐπανάληψις καὶ ἡ κλῖμαξ μεταπιπτούσης τῆς λέξεως οὐχ οἴλα τέ ἔστι φυλάττεσθαι. ¹⁵

[272, 15] ὡς ἐν τῷ περὶ δεινότητος μεθόδῳν ἔσται φανερώτερον' διὰ γὰρ τὸ πολυσχιδὲς τῆς μεθόδου ταύτης καὶ ἴδιον τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος αὐτῷ γέγονται σύνταγμα.

[272, 27] ὁ δύνασθαι δὲ καὶ θυμὸν κινῆσαι²⁰ μειζόνως ἢ πάντα σφοδρὸν καὶ καταφορικὸν λόγον' οἶδεν ὁ τεχνογράφος καὶ Λακεδαιμονίους τοὺς ἀνδρικωτάτους πρὸς τὸν ἐμβατήριον τοῦ ἀνδρὸς δύναμίδον κατὰ πολεμίων χωροῦντας. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Πυθαγορείους, εἰς ποτε κινηθεῖεν αὐτοῖς τὰ πάθη ἢ²⁵

1 διαπόρησις S 4 ἔξαλλάττων V; ἔξαλλάτων S || τῇ διάνοιαν S 6 σχῆμα | f. 203^r] καὶ S 7 ἐναλλάττειν V
8 διαφέροντι δὲ ταύτη S, δὲ om. V 11 ὁμοίως VS; fort.
ὅμως 12 διαπόρησιν S 17 ἔσται VH] τοντέστι S || W
νη 902 || πολυσχιδὲς V 18 με[θο]ρ S 20 θυμὸν V] μᾶς ον-
S 21 μειζόνως VH] συντόμως S 22 W ν 458—459 25 πο-
θαγορίους VS

τινας ἑτέρους ὑπ' αὐτῶν θεάσαιντο κατεχομένους, διὰ τῶν ἐν αὐλοῖς τε καὶ κιθάραις φυθμῶν μετάγειν ἐπὶ τὸ ἡμερώτερον τὴν ψυχήν· οὕτω γοῦν Πυθαγόρας τε ὁ πάντα, ὡς Ἰάμβλιχός φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Πυθαγόρειον αἰδεσεως, μέσων νυκτῶν ἀστρονομούμενος νεανίαν τινὰ σὺν αὐλητῇ καμάξοντα μετὰ λαμπάδων κατὰ αὐλητρίδος τόν τε οἰκου αὐτῆς ἐμπρῆσαι σπεύδοντα διὰ ξηλοτυπίαν ἐπέσχε τῆς μανίας παρακελευσάμενος τῷ αὐλητῇ μεταβάλλεσθαι τὸν φυθμὸν ἐπὶ τις καταστηματικώτερον μέλος τὸ καλούμενον σπονδεῖον, Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ Ἀκραγαντῖνος ὁ Πυθαγόρου μαθητῆς ὁ καλυσσανέμας ἐπίκλην ὅπασαμένου τινὸς ἥδη κατά <του> τῶν πλησίον τὸ ξύφος, δις ἐδόκει τὸν πατέρα τοῦ θυμουμένου ἀνηρηκέναι, ἀναβαλόμενός τι καταστηματικὸν τῇ κιθάρᾳ μέλος, ἦν ἔτυχε μετὰ χειρας ἔχων, διεκάλυσε γενέσθαι τὸν φόνον χαλάσας τοῦ νεανίσκου μαλθακωτέρῳ φυθμῷ τὸν θυμόν· εἰκότως οὖν παρὰ τοῖς μουσικοῖς τοσαύτην ἔχειν δι φυθμὸς θρυλεῖται δύναμιν.— τὸ δὲ ἐρεσχελήσουσιν ἐριστικῶς διαλέξουσιν ταὶ σημαίνει.

[273, 13] ‘καὶ δι’ ἦν αἰτίαν τοῦτον προχειρίσασθαι δεῖν τὸν ἄνδρα ἐκρίναμεν’ πάντα τοῖς ἐμφρονεστάτοις ἀκολουθῶν τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μά-

1 ἔξταυτῶν V   2 τῶν S] τὸ V || μετάγειν | f. 203^v |
 ἐπὶ S   4 Iambl. de vit. Pyth. c. 25. p. 81, 15 N. || πυθαγόροις VS   5 ἀστρονομούμενος | f. 236^v | νεανίαν V   6 τῶν lineolis del. ante μετὰ V   8 παρακελευσόμενος V   9 μεταβαλλέσθαι S   10 καταστηματικώτερον V || μέλος W v] μέρος VS || σπονδίου S   11 τε V] δὲ SW v   12 σπασάμενος S
 13 τον addidi || τῶν πλησίον V] τῶν πλησίων S; τον πλησίον W v || δος SW v] ὡς V   15 μέλοις V   17 οὖν S] οὐδὲ V
 19 ἐρεσχελῆσουσιν, εχ ειλι, V; ἐρεσχηλῆσουσιν, εχ ε, S |
 ἐριστικῶς S] ὑριστικῶς V   22 W πτ. 907, 2—5 et v 459, 15—21
 23 τῶν om. S

λιστα τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Ἀλικαρνασίων φησὶν Ἐρμογένης καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως διομάτων διαφρήδην φησὶ τάδε ὅρος γὰρ δή τίς ἔστιν ἐκλογῆς διομάτων καὶ κάλλους συνθήκης ὁ Ἀημοσθένης¹ καὶ ἀνωτέρῳ περὶ Πλάτωνος λέγων φησὶν ἐι δέ γε δεινὸς⁵ οὗτος ἦν ἐκλέξαι τὰ δινόματα ὡς συνθεῖναι περιττός, καὶ νύ κεν ἡ παρέλασσε τὸν Ἀημοσθένη κάλλει ἐρμηνείας ἡ ἀμφιρίστον ἐθηκεν· νῦν δὲ περὶ τὴν ἐκλογὴν ἔστιν ὅτε διαμαρτάνει⁶.

[274, 15] ¹⁰ καὶ πάλιν ἡ τραχύτης καὶ ἡ ἀκμὴ κοινὰς ἔχουσι τὰς ἐννοίας⁷ οἶνον ἐπερ τὸν ἐγκεφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις ἀλλὰ μὴ ἐν ταῖς πτέρωναις καταπεπατημένον φορεῖτε⁸ καὶ πάλιν ἄλλα μανδραγόραν πεπωκόσιν ἡ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον ἐσίκατε ἀνθρώποις⁹. ¹⁵

[274, 19] ¹⁰ καὶ λαμπρότητι ἡ ἀκμὴ κοινωνοῦσα εὐφίσκεται¹⁰ ἡ γὰρ ἀκμὴ πλὴν ἐννοιῶν κατὰ πάντα τὰ ὄλλα κοινωνεῖ τῇ λαμπρότητι.

[275, 4] ²⁰ ἄπασι σχεδὸν τοῖς προειρημένοις¹¹ καλῶς τὸ σχεδόν· οὐ γὰρ πάντες οἱ τόποι δι' ὧν γίγνεται μόνης καθαρότητός εἰσιν· κοινωνεῖ γὰρ τῇ εὐκρινείᾳ λέξει κώλους συνθήκη ἀναπαύσει.

[275, 9] ²⁰ κατὰ τὴν οὐ γὰρ κατὰ πάντα¹² ἐναντιοῦται γὰρ ἡ περιβολὴ τῇ καθαρότητι κατὰ ἔν-

1 πρεσβυτέρῳ | f. 203^b | τῶν ἀλικαρνασίων S 2 ἐκεῖνος SWVII] om. V 3 Dion. de c. v. 18. 119, 1 R. 5 Dion. de c. v. 18. 117, 13 7 παρέλασε V || κάλλους ἐρμηνεία VS; cf. Dionysii de c. v. epit. 8 [ἢ], ex καὶ, V || ἀμφιρίστον S 11 W VII 909, 7—10 // Dem. 7, 45 13 Dem. 10, 6 14 πεπωκόσιν S Dem.] πεπώκασιν V 17 W VII 911 18 τὰ S] om. V 20 W VII 911, 19—21 21 εἰσι ex ἔστι V 24 W VII 912, 17—21 // καθαρό (sic!) | f. 203^b | κατὰ S

νοιαν μέθοδον λέξιν σχῆμα· καλα γὰρ καὶ συνθήκας καὶ ἀναπταύσεις καὶ φυδμοὺς πασῶν ἵδεων ἡ περιβολὴ δέχεται, ὥστε κατά γε ταῦτα οὐκ ἐναντιοῦνται ἀλλήλαις.

[275, 21] ἀλλὰ μὴ ὅν ἔνεκα παρειλήφθησαν¹ καθ' ἑαυτὴν μὲν γὰρ ἡ προκειμένη ἔννοια θεωρουμένη συφεστάτη ἔστιν, ἐπεὶ δὲ δεινώσεως ἔνεκα τῶν καθ' ἑαυτὸν παρείληφεν αὐτὴν καὶ τῆς συφηνείας ἐκβιάζεται τὴν φύσιν, καὶ τὸ δοκοῦν ἀπλούστατα λελέχθαι γέμει 10 βαθύτητος· διὰ παραδειγμάτων γὰρ κατασκευάσαι βουλόμενος δεινότερα πάντων Μειδίαν εἰς αὐτὸν πεποιηκότα τὸ κατὰ Σαννίωνα παρείληφεν εἴ γε τοῦ μὲν ἀτίμου Σαννίωνος χροδοδιασκάλου παρὰ τὸν νόμον καταστάντος οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδὲ εἰς ἥψατο, Μειδίας 15 δὲ τὸν φίτοφα χρηγροῦντα φιλοτίμως ἐτύπτησεν.

[275, 24] ἔνεκα γε τῆς ἐπιβολῆς καθαραῖ² τοῦ ἐπιχειρήματος φησίν· αὐτὰν γὰρ καθ' ἑαυτὰς ἀπλούστατας συφηνείας ἔνεκα τῶν προκειμένων παρειλήφθησαν πραγμάτων διδάξαι τὰ γερονότα σπεύ-20 δουσαι τὸν ἀκροστήν.

[276, 1] ὅταν ψιλὸν τὸ πρᾶγμα τις ἀφηγήται ἢ ἄρχηται ἀπ' αὐτοῦ ψιλοῦ τοῦ πράγματος³ τὸ μὲν ἀπὸ ψιλῶν ἄρχεσθαι τῶν πραγμάτων ἔστι τὸ μηδὲν τῶν ἔξωθεν τοῦ πράγματος προειπόντα μηδὲ 25 τοὺς ἐκ τῶν περιστατικῶν κινήσαντα τόπους, πλὴν δοῖς ἀναγκαιόταοι λεχθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πράγματος

1 συνθήκας | f. 237^r | καὶ V 6 W v 463, 11—21 7 ἐπεὶ δὲ ἐπειδὴ VS; ἐπειδὴ δὲ WV 8 ἑαυτῶν S || ἑαυτὴν S 12 σανίωνα S 13 ἀστέμον S 14 μετ[δι]ας S 17 W vII 915, 22—25 || ἐπιχ[ειρή]ματος S 18 ἀπλούσταται WvII] ἀπλούσταται VS 21 τ[ε]λ[ε]ι S || ἀφηγ[ή]ται, εχ εῖ, S 23 W vII 917, 12 918, 21 πραγμάτων | f. 204^r | ἔστι S 25 κινήσοντα S

διδασκαλίαν, αὐτὸ μόνον τὸ πρᾶγμα διεξελθεῖν· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῇ φητοφικῇ τέχνῃ διδάσκων δύπας χρὴ διηγεῖσθαι φησὶ· διηγητέον δὲ τὸ τε πρᾶγμα καὶ τὰ πρὸ τοῦ πράγματος καὶ τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ τὰς διανοίας, αἷς ἐκάτερος τῶν ἀγωνιζο-⁵ μένων <χρώμενος> ἔπραξε τόδε τι· σαφῆς δὲ καὶ ἡ διήγησις ἔσται τῇ λέξει ἢ τῇ τάξει ἢ ἀμφοῖν. τὸ δὲ φιλὸν τὸ πρᾶγμα ἀφηγεῖσθαι ἵνα μηδὲ μετὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ πράγματος ἐπεισενέγκωμεν ἔτερα, ὅπερ ποιοῦσιν ἔνιοι πολλάκις ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀφέλειαν ¹⁰ καὶ ἰδιωτισμὸν ἐνδεικνύμενοι μετὰ δὲ ταῦτα ποικιλῶς ὑπορύπτουντες τοὺς λόγους δεινώσεις τε καὶ αὐξήσεις ἐπάγοντες καὶ πολλῷ τῷ παθητικῷ χρώμενοι· φησὶ γοῦν καὶ Διονύσιος ἐν πρώτῳ χαρακτήρων σφόδρᾳ τὸν Λυσίαν ἐπὶ ταῖς τοιαύταις διηγήσεις ἐπιπινῶν ¹⁵ τάδε ὄομαι δὲ καὶ τὰς τέχνας τῶν λόγων, ἐν αἷς εἰρηταὶ τι περὶ διηγήσεως ἀξιόλογον, οὐκ ἐξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον ἢ τῶν ὑπὸ Λυσίου γραφεισῶν εἰληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς· καὶ γὰρ τὸ σύντομον ἔχοντιν αἱ διηγήσεις καὶ τὸ σαφὲς ἡδεῖαι τέ ²⁰ εἰσιν ὡς οὐχ ἔτεραι καὶ πιθαναι· καὶ τὴν πίστιν ἡμας λεληθέτως συνεπιφέρουσιν, ὥστε μὴ φάδιον εἶναι μήτε ὅλην διήγησιν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδὲς ἢ ἀπί-

- 2 γὰρ (om. καὶ) Ἰσοκράτης S   6 χρώμενος addidi coll.
 Syr. in Herm. π. στάσ. fol. 23^v (Ven.)   7 ἔσται V W VII
 ἔστι S || τάξει S   10 ἀφέλεια V   12 δεινώσεις V] διορθώ-
 σεις SW VII   13 πολλῶν S   14 ἐν ᾧ χαρακτήρῳ S
 16 Dion. de Lys. 18. 492, 12 R. || καὶ | f. 237^v | τὰς V
 17 διηγήσεως ex διηγήσεων V || ἀλ | f. 204^v | λαν (τινῶν om.)
 S   19 παραγγέλματα S Dion.] πράγματα V || ἀφορμῆσις, μ
 superscr., S   20 ἡδεῖαι S; ἴδιαι V   21 ὡς S Dion.] om. V
 22 συνεπιφέρουσαι S   23 μήτε ὅλην W ντ Dion.] μηδὲ οὐτιν
 VS || ἀπιθέτες S

θανον εύρεθηναι, τοσαύτην ἔχει πειθὼ καὶ ἀφροδίτην
τὰ λεγόμενα καὶ οὕτω λανθάνει τοὺς ἀκούοντας,
εἴτε ἀληθῆ ἐστιν εἴτε καὶ πεπλασμένα, ώς ἐφαρμόζειν
αὐτῷ τὸ Ὁμηρικὸν οὐχ ἥπτον ἢ τῷ Ὁδυσσεῖ “ἴσκε
ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν δομοῖα”.

[276, 3] ἢ γένος εἶδει προσλαμβάνων ἢ δλον
μέρει ἢ ἀδριστον ὡρισμένῳ ἢ κρίσιν δικαστῶν
καὶ ποιότητα πράγματος ἢ τὴν πρὸς ἔτερον
διαφοράν¹ γένος μὲν εἶδει δταν θέλων τὸ
10 εἰδικὸν εἰπεῖν καὶ τὸ γένος αὐτῷ συμπεριλάβῃ, οἷον
Αἰσχύνην βουλόμενος ὑφίσαι καὶ γενικῶς περὶ πάντων
συκοφαντῶν ἔφη ‘πονηρόν, ὁ Αθηναῖοι, πονηρὸν δ
συκοφάντης ἀεὶ καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλ-
αίτιον, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τάνθρωπιόν ἐστιν’.
15 δλον δὲ μέρει δταν τοῦ μέρους μημονεύσαι θέ-
λοντες καὶ τὸ δλον προσπεριλάβωμεν, οἷον ‘ἀλλ’ δλης
οὔσης λερᾶς τῆς ἀκροπόλεως καὶ πολλὴν εύρυχωρίαν
ἔχούσης παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Αθηνᾶν ἐστηκεν
ἐκ δεξιᾶς². ἀδριστον δὲ ὡρισμένῳ, οἷον ‘πολλὰ
20 μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτον τὸν ἀγῶνα
Αἰσχύνου, δύο δέ, ὁ Αθηναῖοι, καὶ μεγάλα’, ἀδριστα
γὰρ δητα τὰ πολλὰ τοῖς ὡρισμένοις προσπεριέλαβεν.
κρίσιν δὲ δικαστῶν, οἷον ‘ἄντι πολλῶν ἄν, ω

1 ἔχειν, ν postea ins., V; ἔχειν S 2 οὗτος S || λανθάνειν
V 4 τ 203 5 ἐτοίμουσιν V 6 ἢ γένος εἶδει S] εἶδει γένος εἶδει
V 8 πραγμάτων S 9 W v 464, 1—465, 9 10 ἰδικὸν VS || συμ-
περιλάβοι³ S 12 Dem. 18, 242 || V in textu ω̄, in mg. m. 2
ω̄ ἀθηναῖοι; δὲ θεοὶ S 13 φ post πανταχόθεν lineola del.
V 15 δλον δὲ⁴ δὲ om. S || θέλοντες | f. 203⁵ | (om. καὶ) τὸ S
16 Dem. 19, 272 19 ἀ[ό]ριστον S || ὠρισμένων εκ ὠρισμένον
V || Dem. 18, 3 21 αἰσχύνων in mg. suppl. m. 1 S || ω̄ θεοὶ S
23 κρίσιν δὲ SWV] δὲ om. V || Dem. 1, 1 || ἀντὶ τοῦ πολλῶν
ω̄ θεοὶ χρημάτων S

⁵ Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει', τῷ γὰρ παιδὶ αὐτοῦ δημήσεσθαι μέλλοντι τὴν τῶν ἀκροατῶν συμπεριέλαβε κρίσιν· ποιότητα δὲ πράγματος, τοῦτο εἰ μὲν ὡς τῷ ἀνωτέρῳ λάβοιμεν συνημμένον διὰ τὸν καὶ, ἔροῦμεν ὅτι πρὸς τῇ κρίσει τῶν ἀκροατῶν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ πράγματος ἐκ προοιμίων δείκνυσιν, εἰ δὲ καθ' ἐαυτὸν ὡς ἐπ' ἐκείνουν καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὥς Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναγκαῖα τῇ πόλει περὶ ὧν βουλεύεσθε' ἢ τὴν πρὸς ἔτερον διαφοράν, οἷον 10 'οὐχὶ ταντὰ παρίσταται μοι γινώσκειν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω καὶ δταν εἰς τὸν λόγους ἀκούω'. [276, 32] 'καὶ γὰρ δρθώσας καὶ πλαγιάσας καὶ μερίσας καὶ συμπλέξας' δρθώσας μὲν κατ' δρθῆν πτῶσιν προφέρων τὸν λόγον, οἷον 'ἔγω γάρ, 15 ὥς Ἀθηναῖοι, προσένεργονσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμοι', πλαγιάσας δὲ κατά τινα τῶν πλαγίων πτώσεων ἀφηγούμενος, οἷον 'τοῦ γάρ Φωνικοῦ συστάντος πολέμου οὐ δι' ἐμέ', μερίσας δέ, οἷον 'εὶ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προύτιθετο, ὥς 20 Ἀθηναῖοι, λέγειν', συμπλέξας δέ, οἷον 'καὶ σπουδαῖα νομίζων, ὥς Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναγκαῖα περὶ ὧν βουλεύεσθε'.

---

5 cave conicias διὰ τοῦ καί 8 Dem. 10, 1 || σπουδ[αῖ]α
 V 9 ὥθεοι S || ἀναγκαῖ[α] S 10 βουλεύεσθ[ε] S; βουλεύεσθαι V 11 Dem. 3, 1 12 πρὸς τὸν λόγονσ οὗς ἀκούω Dem. 13 δρ[ο]φ. 205^v | δρθώσας S 14 καὶ μερίσας H om. V; post συμπλέξας pos. S || συμπλέξας | f. 79^r | δρθώσας V 14 W v 467, 11—21 15 Dem. 24, 6 16 ὥθεοι S 17 πλασίασας V 18 Dem. 18, 18 20 Dem. 4, 1 || κοινοῦ V || προντίθετο ὥστε V] πρόκειται ὥστε θεοὶ S 21 οἶον om. S || Dem. 10, 1 22 ὥστε V; ὥστε S || περὶ ὧν SWNII] νοῦν V (cf. p. 27, 9) || βουλεύεσθ[ε] S; βουλεύεσθαι V

[277, 9] 'καὶ μὴ τετραμμένη' τροπὴν ἔχουσα καὶ μεταφοράν, ὡς τὸ 'αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν' ἐπὶ μὲν γὰρ σωμάτων κυρίως ἡ νόσος, ἐπὶ δὲ πόλεων μεταφορικῶς διὰ τὰς στάσεις.

[277, 19] 'πολὺ δὲ τὸ καθαρὸν τῆς λέξεως παρ' Ἰσονοράτει' τοσοῦτον γὰρ πεφρόντικε τῆς καθαρότητος δὲ ἀνήρ, ὡς καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ τέχνῃ τοιάδε παραγγέλλειν περὶ λέξεως 'δεῖ δὲ ἐν τῇ μὲν λέξει τὰ φωνήντα μὴ συμπίπτειν - χωλὸν γὰρ τὸ τοι-
10 ὄνδε - μηδὲ τελευτᾶν καὶ ἀφεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς συλ-
λαβῆς, οἷον 'εἰπούσα σαφῆ', 'ἡλίκια παλά', 'ἔνθα Θαλῆς',
καὶ τοὺς συνδέσμους τοὺς αὐτοὺς μὴ σύνεγγυς τιθέντα
καὶ τὸν ἐπόμενον τῷ ἡγουμένῳ εὐθὺς ἀνταποδιδόνται,
δινόματι δὲ χρῆσθαι ἢ μεταφορᾶς ἢ τῷ καλλίστῳ ἢ τῷ
15 ἥκιστα πεποιημένῳ ἢ τῷ γνωριμωτάτῳ· ὅλος δὲ δὸς
λόγος μὴ λόγος ἔστω - ἔνηρὸν γάρ - μηδὲ ἔμμετρος -
καταφανὲς γάρ -, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ φύθμῳ μάλιστα.
διηγητέον δὲ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τὰ λοιπὰ
ἐπομένως, καὶ μὴ ποὺν ἀποτελέσαι τὸ πρῶτον ἐπ' ἄλλο
20 ἱέναι εἴτα ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπανιέναι ἀπὸ τοῦ τέλους'.

[278, 16] 'έφ' ἐαυτῶν περιγραφόμεναι' τε-
λειοῦσαι τὴν ἐπὶ μέρους διάνοιαν.

[278, 32] 'θαυμάζειν δὲ οὐ χρὴ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τοῦτον' οἵδε τὴν διάλληλον
25 δεῖξιν καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις διαβεβλημένην ὡς

1 τετραμμένη H] τετραμμένην VS || W v 468, 6—9 || ἔχουσα
ex ἔχουσαν V 2 Dem. 18, 45 3 γὰρ τῶν σωμάτων SWV
5 πολὺ[ν] S 6 παρὰ ἴσονοράτηι S || W v 469, 7—22 7 τῶν
λέξεων ante δὲ ins. SWV 8 δὲ ἐν τῇ Sauppe] δὴ τῇ VS (τῇ
ex τῇ V) 9 λέξ[ει], ex iv, V 14 χρῆσθαι | f. 206^r | ἡ S
15 ὅλος V] δλως SWV 17 μεμίχθω SWV] μεμίχθαι ὡς V
21 δεντόν V 24 W vII 928 || διαλλήλων S

σφόδρα ἔωλον καὶ ἀναπόδεικτον ποῦ οἴκει Λίσαν; δῆπου οἴκει Θέαν. ποῦ δὲ Θέαν; δῆπου Λίσαν. τὸ οὖν δι' ἀλλήλων ἡκειν τὰς ἰδέας καὶ πῇ μὲν δυσὶ πῇ δὲ τρισὶ πῇ δὲ καὶ πλείσι μέρεσιν ἀλλήλαις κοινωνεῖν, ὡς προϊόντες γνωσόμεθα, αἵτινα φησὶ τοῦ καν ταῖς πρώταις μεμνῆσθαι τῶν τελευταίων.

[279, 24] ἔπειτα ἡ λογοειδεστέρα οἶον λαμβική τις ἢ τροχαῖκή¹ λογοειδεστέραν καλεῖ τὴν ιωματέραν προσεοικύταν λόγῳ κατὰ τὴν συνθήκην πολλοὺς γοῦν παρὰ τῷ Ἰσοκράτει καὶ μάλιστα παρὰ¹⁰ Δημοσθένει λανθάνοντας λάμβους τε καὶ χωλιάμβους ἔστιν εὐρεῖν διὰ τὴν ἐναρμόνιον συνθήκην τῶν λέξεων,

ώς εὐθὺς ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν οἶδεν ‘δῆλον γάρ εστι [τοῦτο] τοῖς Ὄλυνθίοις δι τὸν οὐ περὶ δόξης οὐδ’ ὑπὲρ μέρους χώρας’, οὐχ ὡς τῶν δητόφων ἐπιτη-¹⁵ δευσάντων καὶ ἔμμετρα λέγειν - ἀλλότριον γάρ τοῦ πολιτικοῦ λόγου τό γε τοιούτον - ἀλλ’ αὐτοφυῆς εἰς μέτρον ὑπενεχθείσης τῆς φράσεως.

[279, 25] ἡ ττον γάρ ἡ τοιαύτη διηγοται² ἢ διηγηται. διηρημένην φράσιν καὶ αὐτὸς προιών φησι²⁰ τὴν τε ιωματικήν, ὡς ἐν τραχύτητι ‘παρὰ σοὶ κατέλνον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προὔξενεις αὐτῶν’ καὶ τὴν ἐν σφοδρότητι κατ’ ὄνομα τὸν λόγον ἀναπαύουσαν

1 ἀπόδεικτον V   3 fort. διήκειν || δυσὶ[ν], ν del., V
 4 τρισὶ [1 litt. erasa] S   5 γνωσόμεθα S   8 W VII 932,
 16—17 et W V 471, 13—22 9 ιωματέραν V || προσεοικύταν S
 10 τῶν V] τε S; τε τῷ Wν   11 χωλιάμβους | f. 206v | ἔστιν
 S   13 εἰθὺς | f. 79v | ἐν V || Dem. 1, 5   14 τοῦτο VS; om.
 Dem.; priorem trimetrum Syriano fuisse δῆλον γάρ ἔστι τοῦτο
 τοῖς Ὄλυνθίοις, posteriorēm νῦν οὐ - χώρας non credo. num
 τοῦτ’ Ὄλυνθίοις?   16 καὶ VWν om. S ¶ λέγειν S] om. V
 19 ἡ διηγηται om. V   20 W VII 933, 3—12   21 Dem. 18, 82
 22 αἰσχίνηι S || αὐτόν S

οὐτος οὖν αὐτὸν ἔξαιτήσεται δὲ φαρμακὸς δὲ λοιμός· ταύτη οὖν τῇ φράσει εἰκότως ἐναντία ἐστὶν· ἡ λογοειδεστέρα ὡς διὰ μακροτέρων συγκειμένη κώλων. εἰ δὲ διῆρται ἔχοι, σημαίνει τὸ τὴν ἱαμβικὴν καὶ τροχαικὴν 5 συνθήκην ἥπτονος ὑψους καὶ μεγέθους μετέχειν ἥπερ τὴν δάκτυλικήν τε καὶ σπονδειακήν.

[280, 3] Ἀλέγω δὲ τοῦ φυσικοῦ φυσικὸν καλεῖ μέτρον τὸ ἐκ τῆς αὐτοφυοῦς συνθήκης τοῦ λόγου συνιστάμενον καὶ μὴ ἐπιτετηθεντεύοντος ὡς παρὰ τοῖς 10 ποιηταῖς· ὡς γάρ καὶ ἀνατέρῳ εἰρηται, Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὄνομάτων φησὶν ἀπόχρον γάρ τὴν πολιτικὴν λέξιν εὑρουμένην εἶναι καὶ εὑμετρον· οὗτος γάρ ἀν εἰη ποιητικὴ μέν, οὐδὲ μὴν ποίημα, καὶ ἐμμελῆς μέν, οὐδὲ μέλος δέ, ἕτι δὲ καὶ Ἰσοκράτης ἐν 15 τῇ τέχνῃ φησὶν ὅλος δὲ δὲ λόγος μὴ λόγος ἐστιο - ἔηδον γάρ - μηδὲ ἔμμετρος - καταφανὲς γάρ -, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ φυτῷ μάλιστα·.

[280, 9] Ἱαμβικὸν ἢ τροχαικόν τὸ μὲν ἱαμβικὸν μέτρον καλεῖται καὶ τρίμετρον διὰ τὸ κατὰ 20 συνχυγίαν ποδῶν μετρεῖσθαι, δέχεται δὲ ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις δάκτυλον σπονδεῖον ἱαμβον ἀνάπταιστον χορεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίοις μόνον τοῦς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους· τὸ δὲ τροχαικὸν μέτρον καλεῖται μὲν ἰθυφαλλικὸν καὶ τετράμετρον, δέχεται δὲ ἐν μὲν

1 Dem. 25, 80 || οὗτος Dem.] οὗτως VS 3 κώλων, in mg.

λόγων m. 1, S 5 ἥπερ V; εἴπερ S 6 σπονδειακήν S 7 W v 472, 26—473, 6 et W vii 933, 21—934, 1 10 ὡς | f. 207r | γάρ S || p. 11, 16 11 ὄνομα S || Dion. de c. v. 25, 196, 11 R. 13 μὴν V] μέντοι S 15 φησιν bis positum, post Ἰσοκράτης et post τέχνηι, V 18 W vii 934, 2—17 || οὖν post μὲν lin. del. V

20 καὶ post δὲ ins. V 21 περισσαῖς V 22 μόνον — p. 31, 2 ἀρτίοις in mg. suppl. m. 1 S

ταῖς περιπταῖς χώραις τέτρασι τροχαῖον χορεῖον δάκτυλον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίοις τούτους τε καὶ ἀνάπαιστον καὶ σπουδεῖον, οἷον παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τετραμέτροις ‘τοῖος ἀνθρώποισιν αἶνος, Γλαῦκε λεπτίνεω πάι, γέρνεται θυητοῖς, δοκίην Ζεὺς ἐφ’ ἡμέρην ἄγη’.⁵ τοῦτο οὖν τετράμετρόν ἔστι καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, τὸ οὖν τοῦ δήμτορος σπουδεῖον ἐν τῇ τρίτῃ ἔχον χωλόν ἔστιν.

[280, 18] ‘ἡ καταλήξει τινὶ τροχαικῇ ἢ λαμβικῇ’ κατάληξίς ἔστιν, ώστε οἱ τεχνικοί φασι, συλλαβὴ ἀντὶ δλον ποδὸς παραλαμβανομένη ἢ ποὺς ἀντὶ δλης συξυγίας· συξυγία δέ ἔστι δύο ποδῶν διαφόρων σύνταξις, διποδία δὲ δύο ποδῶν τῶν αὐτῶν σύνταξις. τὸ μὲν οὖν λαμβικὸν μέτρον εἰς λαμβον ἢ πυρρίχιον καταλήγει πάντως, εἰ μὴ χωλεύοι· τότε γὰρ εἰς σπουδεῖον ἡ τροχαῖον λήγει, ώστε ἔγνωμεν ἐν χωλιάμβοις· τὸ δὲ τροχαῖον ἔχον τὸν ἔβδομον πόδα ώστε εἰρηται τροχαῖον ἢ χορεῖον ἢ δάκτυλον καὶ συλλαβὴν ἐπὶ τούτῳ διαφόρους ἀποτελεῖ τοὺς καταληκτικοὺς πόδας λαμβον ἢ πυρρίχιον.²⁰

[280, 21] ‘μεταξὺ γὰρ ὅπερ ἔφην εἶναι δεῖ τὸν ἐν πεζῷ λόγῳ δυθμὸν μέτρον τε τοῦ φύσει καὶ μὴ μέτρου’ συμφώνως πάλιν κάνταῦθα τοῖς

1 χώραις ομ. S 2 τε καὶ SWVII] τε ομ. V 4 Arch. fg. 70 B. || ἀνθρώποισιν αἶνος] ἀνθρώποις αἶνος V; ἀνθρώποισι νόος S; ἀνθρώποις νόος WVII 5 ἄγει^λ S 7 ἐν τῷ γ' S 9 τινὶ | f. 80^r | τροχαικῇ V 10 W v 474, 6—9 et W VII 936, 10—15 13 διποδία δὲ β πολλῶν | f. 207^v | τῶν αὐτῶν σύνταξις S (ποδῶν προ πολλῶν Wv)] ομ. V 14 οὖν V] ομ. S 16 ἔγνωμεν VS, p. 29, 11 et 15? fort. δογματικόν 17 p. 31, 1 19 παταληκτικὸν V] αλητικὸς S 22 φ[ύ]σει, εχ η, V; φυσικὸς S 23 W VII 936, 21—24 et W v 474, 10—18 // συμφώνως SWVII σύμφωνος V

ἀρίστοις ἀποφαίνεται τῶν πρὸ αὐτοῦ· Ἰσοκράτης τε γὰρ ὡς ἔφαμεν ἐλεγεν 'δλος δὲ δ λόγος μὴ λόγος ἐστω - ἔηρδν γάρ - μηδὲ ἔμμετρος - καταφανὲς γάρ' καὶ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως δύναμάτων φησὶν 'ἢ γάρτοι
τῶν πολιτικῶν λόγων ἐπιστήμη μουσικὴ τίς ἐστι
τῷ ποσῷ [καὶ] διαλλάττονσα τῆς ἐν φθαῖς καὶ δργάνοις
οὐχὶ τῷ ποιῷ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ καὶ μέλος ἔχουσιν αἱ
λέξεις καὶ δύναμὸν καὶ μεταβολὴν καὶ πρέπον, ὥστε
καὶ ἐπὶ ταύτης ἡ ἀκοή τέρπεται μὲν τοῖς μέλεσιν,
10 ἄγεται δὲ τοῖς δύναμοῖς, ἀσπάζεται <δὲ>. τὰς μετα-
βολάς, ποθεῖ δὲ ἐπὶ πάντων τὸ οἰκεῖον'.

[281, 29] 'ἄλλ' δτι διὰ δεινότητα συγχεῖν
μέλλων τὰ πράγματα', πρῶτον γὰρ προστάττεται
τάδε τινὰ δ πρεσβευτής, δεύτερον πειρᾶται πελθεῖν
15 ἔκείνους πρὸς οὓς ἡ πρεσβεία, τρίτον δὲ ἀπαγγέλλει
τῶν πρεσβευομένων ἔκαστον· δὲ τοῖς ἀπηγγελμένοις
παρὰ Αἰσχίνου πάντα τὰ παρὰ Φιλίππου πεπραγμένα
παραθεῖναι σπεύδων τῶν πραγμάτων ἀναστρέψει τὴν
τάξιν καὶ φησὶ 'τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγου παρὰ
20 πρεσβευτοῦ λαβεῖν; πρῶτον μὲν οὖν ὅν ἀπήγγειλεν,
δεύτερον δὲ ὃν ἔπεισε, τρίτον δὲ ὃν προστάξετε
αὐτῷ'.

[282, 5] 'δεῖ δ' ὑμᾶς πρῶτον ἀπάντων ἀκοῦ-
σαι καὶ μαθεῖν, τί ποτ' ἐστὶ τὸ Χερρόνησον
25 ἀσφαλῶς ἔχειν πεποιηκός' τὸ μὲν φητὸν ἐν τῷ .

2 p. 30, 15 || ἐλεγε SWν] om. V || δλος V] δλως SWν
 4 Dion. de c. v. 11. 57, 9 R. || δνόματι S 6 καὶ VS; om.
 Dion. || τῆς V] ταῖς S 9 ταῖταις S 10 δὲ τὰς Dion.] δὲ
 om. VS 11 δὲ | f. 208^r | περὶ | περὶ (sic) πάντων S 12 συγχεῖν
 SH] συνέχειν V 13 W VII 940 16 δ VWVII] σημαῖνει S
 18 παραθεῖναι WVII] περιθεῖναι VS 19 Dem. 19, 4 || λόγον
 WVII Dem.] λόγων VS || παρὰ om. S 20 ὃν om. S 23 ὑμᾶς
 δσφαλῶς S 25 W VII 942, 9-17

κατὰ Ἀριστοκράτους οὗτως ἔχει ἀνάγκη δέ ἐστι πρῶτον ἀπάντων εἰπεῖν καὶ δεῖξαι¹. κανταῦθι γὰρ ὑποσχόμενος ἐκ προοιμίων διήτωρ καινούρστατον ἀνθρώπων καὶ τῆς διὰ τοῦ φηφίσματος δωρεᾶς ἀνάξιον ἀποδεῖξαι τὸν Χαρίδημον δεδοικὼς μὴ τὰς περὶ τούτων ἀποδεῖξις διὰκριατῆς εὐθέως ἐπιξητήσῃ ἐπὶ τοὺς περὶ Χερρονήσου μεταβαίνει λόγους καὶ πάντων ἀναγκαιοτέρους εἶναι δισχυρότεραι τούτους, ὅθεν καὶ πρώτους αὐτοὺς ἀναγκαῖον διεξιέναι φησίν.

[282, 7] ἡ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰ τῶν Θρακῶν² Καδόκουν καὶ Κερσοβλέπτου τῶν Βηρισάδου παιδῶν οὗτοι γὰρ τότε Θρακῶν ἐβασίλευον, τῷ δὲ Κερσοβλέπτῃ καὶ γαμβρὸς ἦν Χαρίδημος ἐπ' ἀδελφῇ, ἐξ οὗ καὶ διαβέλλει Χαρίδημον διήτωρ ὡς Κερσοβλέπτη κατασκευάζοντα τὴν ἀρχήν.¹⁵

[283, 4] πολλάκις δὲ διεμαρτυράμην τοῦτο ὡς οὐδὲν δεῖ κατηγορεῖν τῶν λεγομένων εἰ καὶ ἄλλο τι ἐστιν ἄμα τῇ εὑνοινείᾳ³ συνειδὼς γὰρ ἐαυτῷ κατὰ μὲν τὸ παρένομον μάλιστα ἴσχύοντι κατὰ δὲ τὸ ἀνάξιον ἢ μὴ τὸν Χαρίδημον εἶναι σαθροτέρω οὗτι - συναράμενος γὰρ ἦν Ἀθηναῖος διὰ τοῦ Χαρίδημος ἐν ταῖς περὶ Χερρονήσου συνθήκαις πρὸς Κερσοβλέπτην καὶ Βηρισάδην καὶ Αμάδοκον, διὸ καὶ στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν τε νήσων καὶ τοῦ Ἐλλησπόντου καὶ Χερρονήσου χειροτονήσαντες²⁵ ἔξεπεμψαν

1 Dem. 23, 8 2 εἰπεῖν οἱ. S || γὰρ | f. 80^v | ὑποσχόμενος V
4 ἀνάξιον S] ἔξιον V 8 εἶναι SWVII] οἱ. V 9 ἀναγκαῖον
WVII] ἀναγκαῖονς V; ἀναγκαῖως S || φησίν | f. 208^v | ἡ S
11 W VII 942, 18—22 || οἱ. οἱ. S 14 τῆτωρ S 16 δὲ οἱ. οἱ. S
17 οὐδὲν δεῖ κατηγορεῖν V 18 W v 476, 20—477, 11
19 διήτωρ ποτε ἐαυτῷ ins. S || λαζόντα S 20 σαθρότεροι
ex σαθρότερον V 21 συναράμενος V 24 τε οἱ. V

Ἄθηναῖοι - ταῦτα τοίνυν πόρρωθεν δὲ φήτῳ διασκοπούμενος καὶ τεχνικῶς ἀπαντά μεδουδεύων πρώτους ἔταξε τοὺς περὶ τὸν παφανόμον λόγους καὶ - τὸ δεινότερον - ἐπὶ τὴν τῶν δικαστῶν βούλησιν μετήνεγκε τὴν αἰτίαν.

- [283, 28] 'συμβαίη δ' ἂν ισως ποτὲ καὶ τὴν οὐσαν τάξιν τοῖς πράγμασι φυλάττειν δεινότητος εἶναι' ἐν καὶ τοῦτο τῶν ἀρίστων θεωρημάτων ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητός ἐστιν, πότε τὴν τάξιν 10 τῶν πραγμάτων φυλάξει δὲ φήτῳ καὶ πότε οὐ· ἐν φῷ καὶ περὶ τῆς ταντολογίας διαλαμβάνει καὶ φησιν διτι ἐν μὲν τῇ πανηγυρικῇ ὑδέᾳ τοῦ λόγου συγχέει τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων ἀδύνατον διὰ τὴν τῶν γιγνομένων φύσιν τὰ μὲν πρῶτα τὰ δὲ δεύτερα καὶ 15 τρίτα καὶ πολλοστὰ τάττουσαν καὶ ἐν συμβουλευτικῇ δμοίως διὰ τὸ χρῆμα τὸν συμβουλεύοντα περὶ τοῦ κατεπείγοντος πρώτου ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ δικαινικῇ πρὸς τὴν τοῦ φήτορος βούλησίν τε καὶ τέχνην καὶ ἡ τῶν πραγμάτων γενήσεται τάξις.
- 20 [284, 7] 'δὲ περὶ ἀντιθέσεως εἰσαγωγῶν λόγος ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος ἡμῖν ἀκριβῶς φηθήσεται' τὰς εἰσαγωγὰς τῶν ἀντι-

1 διασκοπούμενος — 10 φήτῳ in mg. suppl. m. 1 S (propter marginis defectum complures litterae desunt; e. g. σκοπούμενος legitur pro διασκοπ.) 3 Dem. 23, 19 7 τὰ πράγματα S 8 W VII 946, 4—8 et v 477, 24—478, 7 || Σε V W VIII] om. S (non propter marginis defect.!) || τούτων τῶν S 10 τῶν πραγμάτων φυλάξει δὲ φήτῳ V; φυλ. τ. πρ. δὲ S; τ. πρ. δὲ φυλ. W VIII 11 II 445, 18 Sp. || αντολογίας S 13 γιγνομένων S 15 π[ο]λλοστὰ V || μὲν post ἐν ins. V || ἐν | f. 209r | συμβουλευτικῆς S 16 συμβουλεύοντα | f. 81r | περὶ V 17 τ[οὺς], εχ ον, ετ λόγους εχ λόγον V, cf. W V] τὸν λόγον V 20 ἥμεν (sic!) εἰσάγαγὼν, αγ εχ ων, V 21 λόγους V 22 W VII 946, 20—947, 8

θέσεων ἐν ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ πατὰ τρεῖς τρόπους φησὶ δεῖν δὲ τεχνογράφος ποιεῖσθαι, ἐπιστήμην δόξαν ἀκοήν, καὶ τὰς μὲν ἴσχυρὰς πατὰ ἀκοὴν δεῖν εἰσάγειν ὡς μὴ συνειδότα τοῖς ἀντιδίκοις ἐκεῖνα ἐφ' οἷς θαρροῦσι, οἶνον ‘πυνθάνομαι τοίνυν αὐτὸν κάκεῖνο τολμήσειν 5 ἀποφαίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς’, τὰς δὲ μέσως ἔχούσας δυνάμεως πατὰ δόξαν, οἶνον ‘τάχα τοίνυν κάκεῖνον ἐρεῖ τὸν λόγον’, τὰς δὲ ἀσθενεῖς κατ’ ἐπιστήμην, οἶνον ‘οἶδα τοίνυν ὡς κάκείνῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ’. τὰ μὲν γὰρ σαθρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὡς εἰδὼς δοφέλει 10 προβάλλειν, τὰ δὲ μέσα ὡς στοχαζόμενος, τὰ δὲ ἴσχυρὰ ὡς ἀκούων. ἴστεον μέντοι ὡς ὁ φήτωρ ταῦτα μίγνυσι πολλάκις.

[284, 15] ‘τοιαῦτα δὲ σχήματα καὶ διερισμὸς καὶ ἡ ἀπαρίθμησις’ οἶνον ‘εἰ μὲν οὖν περὶ ὅν 15 ἐδίσκει μόνον πατηγόρησεν Αἰσχύνης’ καὶ ‘τοία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνειδὴ κτάται, φθονεροὺς ἀπίστους ἀχαριστούς εἴναι δοκεῖν’.

[285, 7] ‘τὸ μὲν οὖν τὴν Φιλίππου φώμην διεξιέναι’ ἐνταῦθα δι’ ὅλου τοῦ χωρίου τῇ καλούντῃ μένη μεστώσει χρησάμενος δι φήτωρ ἐπεμβολάς τε συμπλέξεις ἐπεμβολαῖς εἰκότως ἐδεήθη τοῦ διευκρινῆσαι τὸν λόγον αὐτῷ δυναμένου σχήματος τῆς ἐπαναλήψεως καὶ ταύτης οὐ μιᾶς ἀλλ’ ἥδη καὶ δευτέρας διὰ τὸ μῆκος τῶν ἐπεμβολῶν· εἰρηκὼς γὰρ ‘ταῦτα μὲν οὖν 25

7 πατὰ δόξαν SW VII] πά ἄδοξον V 8 οἶνον V] om. SW
VII 11 προβάλλειν SW VII] παραβάλλειν V 12 μέντοι SW
VII] μεν V 15 ἀπαρίθμησις | f. 209v | οἶνον S || W VII 947 ||
Dem. 18, 9 16 Dem. 20, 10 || καὶ τὰ τοία S 17 φθονερούσι
S 18 δοκῶν S 19 τὴν V] τοῦ S 20 W v 479, 1–12
Dem. 2, 4 23 σχήματος W v] σχήματι VS 2A αὐτὸν
καὶ ταύτης lineolis del. V

παραλείψω¹ καὶ πάλιν πατασκευάσας αὐθις ἐκανέ-
λαβεν 'ὑπὲρ τούτων οὐχὶ τὸν ὄρῳ τὸν παιδὸν τοῦ
λέγειν' καὶ οὗτως τὸ ἐκαγόμενον τῇ προτέρᾳ προτάσει
ἀποδέδωκεν 'ἄ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔνι'. καὶ καθό-
λου ἐνθα τῇ παλουμένῃ μεστώσει κέχρηται, τὰ τὴν
εὐκρίνειαν ποιοῦντα παραλαμβάνει πατίκαν λόγου τὴν
ἀσφαρειαν ἐγνωκάς. μέστωσις δέ ἐστι λόγος πλειόνων
καὶ μακροτέρων ἐννοιῶν ἐπεμβολὰς περιέχων.

[286, 5] 'ἐπειλ αῖ γε ἐμφάσεις καὶ τὰ ἐσχη-
10 ματισμένα τῶν ζητημάτων' πολὺ μὲν παρὰ τῷ
φήτορι τὸ κατ' ἐμφασιν σχῆμα, οἶον 'πατήρ δὲ οὐκ
ἔρω τίς η πόθεν'. ἔσικε δὲ ταῖς ἐμφάσεσι καὶ τὰ
αἰνίγματα παλουμένα ἡτοι γρῖφοι, οἶον 'εἰδον ἐγὼ
πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι πολλήσατα' καὶ τὸ 'ἐπὶ ξύλου
15 με κούξ ξύλου καθημένην' καὶ τὸ Σιμωνίδου πρὸς
τοὺς ἑταῖρους λεγόμενον 'φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέ-
ρειν τέττιγος ἀεθλὸν τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μετὰ
δεῖπνον Ἐπειώ'² καὶ ἔτι κακεῖνο 'πέντ' ἀνδρες δέκα
νηνσὶ συνέδραμον εἰς ἔνα χῶρον, ἐν δὲ λίθοις
20 ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι, δίψη δ'
ἔξωλλυντο, ὑδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου'. ἐσχηματισμένα
δὲ ζητήματά εἰσιν, ὡς παρὰ Ἀψίνη τῷ Γαδαρεῖ ἐν

1 παραλήψω V 3 προτέρᾳ SWv] om. V 5 ἐνθα
SWv] ἔθος V 7 ἔστι | f. 81^v | λόγος V 9 αἰσχηματισμένα
S 10 W VII 949, 14—950, 12 11 οἷον | f. 210^r | πατήρ S || οὐκ
ἔρω τίς η S; οὐκ ἔφωτήσει V 18 εἰδον S] ἰδὼν V 14 πυρὶ³
S] πύριον V 15 με S (cf. Suid. s. v. αἴνος) μὲν V; om. W VII ||
κούξ Suid.] καὶ οὐ VS || καθημένην καὶ οὐ καθημένην S; cf.
Eustath. in Il. Θ 282: καθημένην τε κούξ καθημένην || τιμωνί-
δου V || Sim. fg. 178 B. 16 τοὺς SWvII] om. V 17 ἀε-
θλὸν VVvII] δὲ δύον S 18 κακείνω V; ἔκεινο SWvII
19 συνέδραμον V] κατέδραμον SWvII Athen. X. 457b 20
ἀγελέσθαι WvII Ath.] ἔλεσθαι VS 21 ἔξωλλυντο V 22 δὲ
SWvII] om. V // ὡς τὰ παρὰ SWvII

ἐκείνῳ τῷ ξητήματι ‘φήμη ἦν ὅτι σύνεστιν ὁ πατὴρ τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί, ‘καὶ τοῦ μοιχοῦ λαβόμενος ἐβόσυν πάτερ, σὺ δὲ ἡσ αὐδαμον’⁵ καὶ πάλιν ἐν τῇ περὶ τῆς ἐνθέσεως τοῦ παιδίου φιλονεικίᾳ ‘ὅπερ ὁ θεὸς ἀνεῖλε τὸν πατέρα φονεύσειν σὸν εἶναι νόμισον,⁶ ὃ πάτερ, τὸ παιδίον οὐκ ἐμόν· ἐκτιθεῖς ὅν ἔσπειρας, φίπτεις [ἐκτιθεῖς ὁ ἐγέννησας φίπτεις] τὸ παιδίον οὗ γέγονας πατήρ⁷: καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Οἰδίποδι σκηματίζων τὸν περὶ Ἰοκάστης λόγον φησὶ ‘γυνὴ δὲ μῆτηρ θ’ ἥδε τῶν κείνου τέκνων’.¹⁰

[287, 19] ‘ἔννοιαι τοίνυν εἰσὶ σεμναῖ⁸ τὰς τῆς σεμνότητος ἔννοιας εἰς τέτταρας τρόπους διεῖλεν· καὶ πρώτας μὲν εἶναι φησὶ τὰς περὶ θεῶν ώς θεῶν λεγομένας, διοῖαι εἰσιν αἱ Πλατωνικαὶ σχεδὸν πᾶσαι· *καὶ δὲ φήτορικαὶ* σπανιώτατα προσάπτονται τοῦ μυθώδους¹⁵ καὶ αὗται μετὰ δὴ τινος βασάνου φιλοσοφιστάτης. διόπερ τὰ ἐν Δηλιακῷ Τπερείδον πόρρω τούτων ἐστάναι φησίν· βουλόμενος γὰρ ἐκεῖνος δειξαὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ ἐν Δήλῳ ἐξ ἀρχαίον λερὸν προσήκοντα πολλῷ κέχρηται τῷ μύθῳ λέγων οὕτως ‘λέγεται γὰρ²⁰ τὴν Δητὸν κύνουσαν τοὺς παιδας ἐκ Διὸς ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἡρας κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν· ἥδη δὲ

1 τε τῷ S || ἦν V] οὖν S 2 παιδὸς V] νίσι SWVII || (cf. W VII 950, 20—951, 27) 6 οὖν —7 παιδίον om. S 7 ἐκτιθεῖς δ ἐγέννησας φίπτεις V, om. W VII 950, 9 9 Soph. Oed. R. 928, 10 θ’ ἥδε τῶν ἐπέννον S 11 W v 480, 21—481, 15 13 πρώτας | f. 210^v | μὲν S || περὶ post ως add. S 14 [σχεδὸν] V || πᾶσαι· αἱ δὲ φήτορικαὶ σπανιώτατα προσάπτονται] πᾶσαι σπανιώτατα προσαπτόμεναι VS; cf. Herm. II 288, 4 Sp.; πολλὰς δὲ εὑροις τοιαύτας ἔννοιας παρὰ τῷ Πλάτωνι . . . παρὰ μέντοι τοὺς φήτοροις ἥκιστα 16 φιλοσοφισταὶ[η]ι S 17 τὰ VI τὰς S || ὑπερίδον V 19 ἐξ ἀρχαίον απέ δεῖξαι ποι. SWV 20 Hyp. fg. 71 Saupp. 22 θάλατταν \ i. 82\ \ ήδη V

αὐτὴν βαρυνομένην καὶ ἀποροῦσσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν
χώραν τὴν ἡμετέραν καὶ λῦσαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῳ,
ὅς νῦν Ζωστὴρ καλεῖται¹. δευτέρας δὲ τάττει σεμνό-
τητος ἔννοιάς τὰς περὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, οἵαί
εἰσιν αἱ τῶν μετεώρων ὑποθέσεις· τρίτας δὲ τὰς περὶ²
ψυχῆς καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων·
τετάρτας δὲ τὰς περὶ μεγάλων καὶ λαμπρῶν πρᾶξεων,
αἷς πολὺ τὸ ἔνδοξον πρόσεστιν.

[290, 27] ‘λέγω δὲ τοῦτο εἰ μὴ ἔκών τις διὰ
τῶν εὑζώνων τε καὶ εὐτελῶν τινος ἀλληγοροίη³
κυρίως μὲν τὸ εὗζωνον κεῖται ἐπὶ ἀνδρῶν τῶν μὴ
πολλὰ σκεύη ἐπιφερομένων⁴ μηδὲ πολλοὺς ἐπομένους
ἔχοντων, ὡς καὶ δ συγγραφεύς φησιν ‘ἀνδρὶ εὐζώνῳ
ἡμερῶν δέκα δδός’· καὶ αὐτὸς δὲ τὸ εὐτελῶν ἐπενεγ-
15 κῶν ἐπεξηγεῖται τὴν λέξιν. εὐτελεῖς δὲ ἀλληγορίαι
εἰσὶν, οἷον ὁς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ δράματι τῆς Εἰρήνης
διαπλάττει τὴν ἄνοδον τοῦ κανθάρου πρὸς τὸν Δία
τῆς εἰρήνης ἔνεκα, καὶ πάλιν παρὰ Πλάτωνι ἐν συμ-
ποσίῳ δ αὐτὸς κωμικώτερον πεποίηται τοὺς περὶ ἔφωτος
20 λόγους διεξιῶν καὶ τὴν σύξευξιν τοῦ ἄρρενος καὶ θῆ-
λεος καὶ πάλιν διαφεσιν ἀλληγορῶν.

[291, 3] ‘ὅταν λέγῃ τὸ δυντας δν καὶ ἀγαθὸς
ἥν⁵ περὶ μὲν γὰρ τῆς πρωτίστης αἰτίας δ Πλάτων
λέγων φησὶ τὸ μὲν δι τὸ ἔστι πάντας δμολογεῖν, τὸ δὲ
25 τὸ ἔστιν εὐθεῖν τε καὶ φράσαι τῶν χαλεπωτάτων ὑπάρ-

4 τὰς οἱ. S 7 δὲ οἱ. S 8 ἔνδοξον πρόσ[εστιν] V;
ἔνδοξόν ἔστι S 11 W VII 960, 11—961, 4 et W v 483, 17
—22 13 δ | f. 211^r | συγγραφεύς S || cf. Thuc. 2, 97 16
τῆς εἰρήνης V W v] τῇ εἰρήνῃ S 17 κα[ν]θάρον, ν superscr.
m. 2, S 19 πεποίηκε S 20 θῆλ[ο]ς, ex ω, S 23 W VII
962—963 || δ οἱ. V || Plat. Tim. 27 E sq. 24 ἔστι οἱ. S

25 χαλεπωτάτων V || ὑπάρχειν W VII] ὑπαρχέ S; ὑπάρχον V

χειν· τὰ δὲ ὅντα διαιρῶν εἰς δύο, νοητά τε καὶ αἰσθητά,
τὰ μὲν νοητὰ ὅντα καλεῖ ὡς αἰωνίας τήν τε
οὐδίσιαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχοντα, *τὰ*
δέ γε αἰσθητὰ τὰ γυνόμενα δεὶ λόγου δὲ οὐδέποτε ὡς
ἔγχρονον τήν τε οὐδίσιαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν 5
ἐνέργειαν ἔχοντα.

[291, 10] ‘έτερον δέ τινος ἐργαστικαί’ ἦ.
ανέξησεως τοῦ ὑπονοούμενου, ὡς παρὰ τῷ φήτορι ‘οἱ
δὲ συνειπόντες δύτοις δήποτε ἔνεκα - ἐῶ γὰρ τοῦτο γε’, ἦ
ἀπόπου ἐπικρύψεως ‘οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς οὐδὲν 10
εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου’. — [στομφάξειν] στομφά-
ξειν δέ ἔστι τὸ κομπάξειν καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ στομφώ-
δες τὸ σκληρόν· τὸ οὖν στομφάξειν τραχὺ δν κατὰ τὴν
σύνθεσιν τῶν στοιχείων καὶ αὐτῇ τῇ προφορᾷ διογκοῖ
τὸ στόμα.

15

[291, 19] ‘δ γὰρ Θεόνοιτος ἀχθόμενόν τινα
πεποίηκε δωριαξούσαις γυναιξίν’ ἐν γὰρ Συ-
ρραιοσίαις ἦ Ἀδωνιαξούσαις δύο γυναικῶν πολλὰ πρὸς
ἀλλήλας διαλεγομένων δωριστὲ καὶ πολλῷ τῷ ἀ χθο-
μένων - οἶον ‘θᾶσαι, Πραξινόα, θᾶσαι, φίλα’ καὶ ‘γραιᾶν 20
ἀποτίλματα πηρᾶν’ καὶ ‘ἥλθε φέρων ἄλας ἄμμιν ἀνήρ

2 ὡς VVv] om. S || αἰωνίας V] αἰωνίαν SWvii 3 τὰ
δέ γε — 6 ἔχοντα Wvii] om. VS 7 Wvii 962, 10—13 8
Dem. 18, 21 9 δήποτ’ V || [ῆ ἀτ]όπον V 10 Dem. 18, 3 || δν
οὐδὲν V 11 Wvii 963, 12—15 || στομφάξειν. στομφάξειν δέ
ἔστι V; στομφάξειν, om. στομφάξειν δέ ἔστι, S; στομφάξειν 12 τὴν
Wvii 12 καὶ | f. 211v | στομφῶδες S; στομφῶδες V 13 τὴν
om. S 16 τινα | f. 82v | πεποίηεν (sic) V 17 δωριξούσαις S ||
Wvii 970, 12—971, 1 et Wv 485, 2—7 || συρραιονσίαις S 19
πολλῷ τῷ Wvii] πολλῷ τὸ V; πολλὰ τὸ S 20 cf. Theocr.
15, 65 || θ' ἀσαι S; θέασαι V (utroque loco) || Th. 15, 19 21
Th. 15, 17 || ἥνθεν φέρων ἄλας αμμιν S; ἥλθεν φανερῶν αἰνάα
αμμιν V

τρισκαιδεκάπηχνς' - ἔφη τις ἀκούσας αὐτῶν ὡς 'πλα-
τειάσδοισαι ἐπονται', ὃ ἐστι πλατέως λαλοῦσαι· καὶ
τῶν κωμικῶν τις περὶ τινος ἀλαζόνος στρατιώτου φησὶ
'καὶ γὰρ μετὰ Κάλλα γέγονα καὶ μετ' Αἰγαῖα καὶ
μετὰ Μενοίτα καὶ μετὰ Περδίκκα πάλιν καὶ ναὶ μᾶ-
λιστι τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία', ἀλφα πρὸς ἐκάστην
τὴν τελευτὴν προστιθεὶς ἐπέρραινεν δύνματα πλατύτατα
ἔξηγγελμένος.

[291, 30] 'καὶ εἰ καθ' ἔσυτὸ δὲ τὸ ἵ τάττοιτο,
10 ἥκιστα σεμνὴν ποιεῖ τὴν λέξιν' ὡς ἐν τῷ
"Ἐκτορὶ" ἵει' "Ιριδὶ".

[292, 1] 'καὶ μὴν καὶ αἱ τροπικαὶ λέξεις σεμναὶ
καὶ διωγκωμέναι' εἰκότως αἱ τροπικαὶ λέξεις δῆκον
προσάγουσι τῷ λόγῳ· διπλαῖ γάρ πώς εἰσιν ἔχουσαι
15 τό τε κύριον σῆμανδρον καὶ τὸ μεταφορικόν.

[292, 15] 'περατιέρω δὲ τούτων εἰ προέλθοιεν,
καὶ παχύτερον αὐτὸν ποιοῦσιν' ἀντὶ τοῦ
ἀνοητότερον· παχεῖς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἀναισθήτους
καὶ ὑώδεις ὕσπερ λεπτοὺς τοὺς ἀκριβεῖς τε καὶ

1 τρισκαιδεκάπηχνς S || Th. 15, 88 || πλατειάσδοισαι ἀπαντᾷ
Theocr.; πλατιάζονταν ἐπονται V; πλατιάζοισαι ἐπονται, σδ
superscr. m. 1, S 2 πλατέως VWVII] παντελῶς S 4
adesp. fg. 129 K. [Κάλλα Meineke] καλα VS || γέγονον S] γεγο-
νότα V μετ' Αἴγαυα Meineke] μεταίχμια V; μεταχμαῖα S
5 περδίκα S || πάλιν S] πάλην 4 V || ναι S] ναι γε V 6 κι-
νησίαν V; κινησιαν S] ἄλφα VS; fort. ἄ γάρ 7 τὴν om. S
8 ἔξηγγελμένος V] ἔξειλεγμένος S; ἔξειργασμένος W v 9
αὐτὸν S 10 W VII 972, 6; cf. W v 485, 14 11 Ἐκτορὶ ἵει
[ἱρι]δὶ V; Ἐκτορὶ ἵει ἱριδὶ S; "Ἐκτωρ ἱρι (Ἐκτορίηφι) βέλφοι ἵει
ἱριδὶ W VII; "Ἐκτωρ ἱφι βέλφοι II. X 107. Eustath. ad II. K 492:
κακοφάνως ἔχοντι . . καὶ τὰ συχνὰ τι, καθά δηλοῖ καὶ τὸ "Ιριδὶ^{δίη}". σεσηρέναι γὰρ τὰ χειλή ποιεῖ τὸ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀλλεπ-
ἀλληλον 13 W VII 972; cf. W v 485, 16—18 15 τε om.
V 16 δὲ f. 212r | τούτων S 17 W VII 973, 3—6; cf. W
v 486, 5—8 19 λεπ[το]νδὲ V

δέξεις· καὶ λόγος οὖν παχύτερος ὁ ἀκύρως τε καὶ μὴ ἐναργῶς συγκείμενος.

[292, 22] ἐκτραχηλίζουσι δὲ αὐτοὺς αἴ τε τραγῳδίαι καὶ ὅσοι τῶν ποιητῶν τραγικώτερον πως προαιροῦνται¹ οὗτοι γὰρ καὶ τὰ τυχόντα² πολλάκις τῶν πραγμάτων ἀδρότατα περιφράζουσιν, ώς Εὐφοιτίδης μὲν τὸ φαίνειν ἔφη ‘ἐκ χρυσῆλάτων τευχέων χερὶ σπείρουσαν ποταμίαν δρόσουν’, Πίνδαρος δὲ ἐρήμην μὲν τὴν αἰθέρα διὰ τὸ μὴ τρέφειν ζῆσαι, ἀμπέλου δὲ παχλάζονταν δρόσῳ τὴν οἶνον πλήθουσαν³ φιάλην, εὐωνύμων δὲ πατέρων ἄωτον τὸν Θήραν, τὸ δὲ ἀρετὴν ἀσκεῖν δρέπων μὲν πορνφὰς ἀρετὴν ἄπο πιεῖν⁴. ἔκαστον γὰρ τούτων πολλῆς τῆς τροπῆς καὶ περιφράσσεως γέμει. τοῦτο δὲ τραγικοῖς μὲν καὶ διθυραμβοποιοῖς ἐργάζεσθαι συγγράμμη τοῖς μὲν ἡρωικάς⁵ ὑποθέσεις τοῖς δὲ πράξεις ἐνδόξους ἐπὶ λύρας ἐκλεγομένοις, τοῖς δὲ τὸν πολιτικὸν μετιοῦσι λόγον ἀπεπτὲς τοσοῦτον ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν ἐκτρέπειν τὸν λόγον. διόπερ καὶ διεῖσ Πλάτων ἐν τοῖς περὶ ἔρωτος λόγοις πεποίηκε τὸν Σωκράτην πρὸς ἑαυτὸν ἐπισημαίνομενον⁶ ώς διθυραμβῶδη φθεγγόμενον· εἰρηκὼς γὰρ περὶ τοῦ ἀτόπου ἐραστοῦ ‘ώς λύκοι ἄρν’ ἀγαπῶσ’ ώς παιδαφιλοῦσιν ἐρασταῖ⁷ λέγει πρὸς Φαιδρον ἔτι παρακα-

1 ἀκύρ[ως τ]ε, ο sup. φ (i. e. -ος) lineola del., V 5
 W v 486, 16—487 7 ὁσίνθιν VS || Eur. Andr. 166 8 χαίρει
 σπείρουσα S || δὲ S] μεν V 9 Pind. Ol. 1, 6 || μὲν om. V || Pind.
 Ol. 7, 2 10 παχλάζονταν V || δρόσο[ωι] S 11 Pind. Ol. 2, 7 ||
 ἄωτον S] ἀφόρατον V 12 Pind. Ol. 1, 13 14 διθυραμβοποι^τ
 S 16 ἐπλεγομένοις ἐπὶ λύρας S 17 λόγον om. S 18 φύσιν
 | f. 83^v | ἐκτρέπειν V || λόγον | f. 212^v | διόπερ S 20 ἐπι-
 σημαίνων V 22 Plat. Phaedr. 241 D // λύρα V; om. S // λυ-
 πῶσιν VS 23 λέγει δὲ πρὸς V || φαιδρω S // ἔτι παρακειλοῦται

λοῦντα περὶ τοῦ αὐτοῦ διεξέναι ‘οὐκ ἥσθου, ὡς μακάριε, δτι ἡδη ἐπη φθέγγομαι ἀλλ’ οὐκέτι διδυράμβους καὶ ταῦτα ψέγων;’

[292, 18] ‘παφὰ δὲ τοῖς ὑποξύλοις τοντοισὶ⁵ σοφισταῖς’ ὑπέξυλα κυρίως ἀγάλματα καλεῖται, δσα ἀκόρδιθα δντα ἔμφασιν μὲν παρέχει τοῖς πόρφωθεν δρῶσιν ὡς λίθινα δντα, ἐστι δὲ πλὴν τῶν ἀκρων ἔύλινα· εἰκότως οὖν καὶ τὸν ταῖς ψυχροτέραις τροπαῖς χρωμένους ὑποξύλους ἐκάλεσεν ὡς δοκοῦντας μὲν 10 σεμνόν τι λέγειν πόρφω δὲ σεμνότητος κατὰ λεῖν ἐστῶτας.

[292, 32] ‘δνοματικὴν δὲ λέγω τὴν τε ἀπὸ τῶν φημάτων εἰς δνόματα πεποιημένην καὶ τὴν διὰ μετοχῶν τε καὶ ἀντωνυμιῶν’ οἶν φῶς παφὰ 15 Θουκυδίδη ἀπὸ φημάτων γίνονται δνόματα ἀπὸ τοῦ μέλλειν ἡ μέλλησις καὶ ἀπὸ τοῦ καλύειν ἡ κάλυσις καὶ καλύμη καὶ ἀπὸ τοῦ πρεσβεύειν ἡ πρέσβευσις· μετοχιὰ δὲ ἐστι σωφρονῶν πολιορκῶν εὐεργετῶν, ἀντωνυμικὰ δὲ ἡμέτεροι σφέτεροι. — τὸ δὲ *(καὶ)* τῶν 20 τοιούτων διότι καὶ ἀπὸ ἐπιφρημάτων δνόματα ποιεῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ δικαίως δικαίωσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἀξίως ἀξίωσις· δτε γάρ πολλῆς ἀεὶ τῆς σεμνότητος δ συγ-

W V] εἰς ^απερ (εφ compendium lineola del.) καλοῦντα V; δέ γε παρακαλοῦντα S 1 Plat. Phaedr. 241 E 2 ἐπη φθέγγομαι Plat.] ἐπιφθέγγομαι VS; φθέγγομαι W v 4 V in marg.: α', nam explicationum 42, 4 et 41, 3 ordo iustus non est || τούτοις S 5 W VII 973, 8—13 7 δρῶσιν V 8 τὸν om. V 9 δοκοῦντα V 10 τὸν ^{οὐ} κατὰ S; τῆς om. V 14 μετοχῆς S || W VII 974, 1—2, W v 488, 1—6, W VII 974, 3—16 15 γίνονται S, per compend. V 17 καλύμη SWV] καλύμα V || το[ν] | f. 218^r | πρεσβεύειν S || ἡ | πρέσβιτεσι| V 19 καὶ τῶν τοιούτων διότι W VII] τῶν τοιούτων δτι S; τοιοῦτον (om. καὶ τῶν) διότι V 20 ἐπιφρημάτος S

γραφεὺς προνοῶν ἐλάχιστα μὲν τοῖς φίμασι τὰ δὲ πλεῖστα τοῖς δύναμασι κατακέχονται, οἶνον ἐν τε τῇ δημηροδίᾳ τοῦ Κερκυραίου ‘δίκαιον, ὡς Ἀθηναῖοι, τοὺς μήτε εὐεργεσίας μεγάλης μήτε ἔνυμαχίας προσφειλομένης ἥκοντας παρὰ τὸν πέλας⁵ καὶ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ⁶ ‘οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ήδη εἰρηνότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε⁷ καὶ ἐν τῷ Ἀργιδάμῳ ἵκαν αὐτὸς πολλῶν ἥδη πολέμων ἔμπειρος εἴμι, ὡς Λακεδαιμόνιοι⁸ καὶ μνοία ἂν τις εἴδοι τῆς δυναματικῆς φράσεως παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ παραδείγ-¹⁰ ματα.

[293, 15] ‘μάλα σεμνῶς δυνομάξων’ δυναματικῇ τῇ λέξει κεχρημένος· [φησὶ γὰρ ὁ φίτωρ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου περὶ Αἰσχίνου λέγων ‘καὶ ἀκούσεσθε δυοῖν ἡ τριῶν ἡμερῶν οἵσι μὲν ἔχθρος ἥκει φίλον¹⁵ αὐτὸν γεγενημένον, οἵσι δὲ φίλος τούναντίον ἔχθρον. οὐ γὰρ τὰ φίματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν - μάλα σεμνῶς δυνομάξων - ἀλλὰ τὸ ταῦτα συμφέρειν· συμφέρει δὲ Φιλίππως καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν δομοίως ἄπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος τῆς τῶν²⁰ Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι.’ ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ τάδε Φίλιππον εἰπεῖν τὰ φίματα ἔφη, ἀντὶ δὲ τοῦ οἰκείως ἔχειν πρὸς ὑμᾶς τὰς οἰκειότητας εἶπε, καὶ διὰ τῆς

2 κατακέχονται V] κέχρηται S || ἐν τε τῇ SWVII] ἐν⁷ V

3 περινυρέον V || Thuc. 1, 32 || ἀ ἃ V; ὡς θεοὶ S 4 μεγάλως V

5 τοὺς S] τοῖς V 6 Thuc. 2, 35 || εἰρηνότων S] οἰκότων V

7 προστεθέντα V 8 Thuc. 1, 80 12 W VII 975, 12–13,
W V 489, 9–16, W VIII 975, 14–976, 1 14 Dem. 18, 35

15 [ἡ]μερῶν, ἡ superscr., V 17 γὰρ | f. 213^v | τὰ S 18

μάλα | f. 83^v | σεμνῶς V || ταῦτα S; ταῦτας V 19 φωκαεῦσιν

V 20 παναλγησίας V || τῷ Θηβαίων Dem.] ἀστραπανῶν θηβαίων S

ἐπικρίσεως αὐτὸς δ ὁγήτωρ ἐπεσημήνατο δτι ἡ ὀνοματικὴ λέξις ἀεὶ σεμνότητός ἔστι ποιητική.

[293, 17] ἡ δρθτης λέγω καὶ εἰ τι τοιουτότροπον' οἶον τὰ εὐφρίνειαν ποιοῦντα σχῆματα· καὶ δ γὰρ ἔκεινα πρὸς δρθτητά πως ἀνάγονται τὸν λόγον διαφρίνοντα σαφῶς τὸ ἐν αὐτῷ συγκεχυμένον, ὡς τὸ κατὰ ἄθροισιν κατὰ ἔρωτησιν.

[293, 18] καὶ μὴν καὶ αἱ ἐπικρίσεις εἴτε ἐννοιαὶ τινες εἴτε σχῆματα εἰεν' καὶ τῇ ἐννοίᾳ 10 γὰρ καὶ τῷ σχῆματι σεμναὶ αἱ ἐπικρίσεις τῷ τε λέγοντι διὰ τὴν ἀνενδοίαστον ἀπόφασιν σεμνότητα χρηγοῦσαι ὡς δὴ κρίνειν ἐπιστημένῳ τὰ δέοντα καὶ τὸν λόγον διὰ τῆς τοιᾶσδε προφορᾶς σχηματίζονται. τὸ δὲ ἐνδοιάζειν ἐν ταῖς ἐπικρίσεσιν ἥδος μὲν προστίθησι 15 τῷ λόγῳ, τοῦ δὲ τῆς σεμνότητος ἀξιώματος οὐκ δλίγον ὑποτέμνεται.

[294, 2] Ἡκιστία δὲ αἱ ἀποστροφαὶ τε καὶ ὑποστροφαὶ λόγου σεμνοῦ καὶ καθαροῦ τὰ γὰρ γνωμικὰ καθόλου ἀνεν ἀποστροφῆς ἢ ὑποστροφῆς 20 ὄντα σεμνότερον καὶ καθαρότερον ἀπεργάζεται τὸν λόγον. τῆς μὲν οὖν ὑποστροφῆς αὐτὸς ἐδίδαξε τὸ παράδειγμα, τῆς δὲ ἀποστροφῆς λάβοι τις ἀν ἐκ τοῦ κατὰ Ἀνδροτίσινος ἔκεινο ὅποιον γὰρ ἀν τινας φαίνησθε ἀγαπῶντες καὶ σφέζοντες, τούτοις δμοιοι δόξετε 25 εἶναι· ἀποστρέψας γὰρ πρὸς τὸν ἀκροατὴν τὸν λόγον ἥττον αὐτὸν σεμνὸν ἐδειξεν ἢ εἰπερ αὐτὸν καθ' αὐτὸν ὑπῆρχεν ἀνεν ἀποστροφῆς εἰρημένον ὅποιον γὰρ ἀν

1 ἡ δτι ἡ V 4 W v 976 8 αἱ ομ. S 9 W v 489,
22—490 11 [ἀ]νενδοίαστον V 18 σχηματίζονται V 16
ὑποτέμνεται | f. 214^r | Ἡκιστα S 18 W v 977, 25—978, 11
23 Dem. 22, 64 24 δόξεται S 26 ἥττον αὐτὸν V] δν
αὐτὸς S 27 οἷον απε δποίονται add. S

τις ἀγαπῶν φαίνηται καὶ σφέσιν, τούτοις διμοιος εἶναι δόξει'. ὑποστροφὴ δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον σχῆμα, ὅτι ἀρχάμενος τῆς πρώτης ἐννοίας οὐκ ἐπήνεγκεν εὐθὺς τὴν ἐπομένην, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πρώτην εὐθὺς ὑπέστρεψεν· τὸ γὰρ 'καὶ μεγάλην πόλιν οἰκῶσι καὶ μικράν' περὶ 5 τῶν ἀνθρώπων εἴρηται δηλονότι τῶν ἐν τῇ προτέρᾳ προτάσει κειμένων.

[294, 29] 'παιωνικαὶ τε καὶ ἔστιν δτε λαμβικαὶ, σπονδειακαὶ δὲ μᾶλλον' τέσσαρες εἰσιν οἱ παιῶνες ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν συνεστῶτες 10 τῆς μακρᾶς ποτὲ πρώτης ποτὲ δευτέρας ποτὲ τρίτης καὶ τετάρτης γνομένης καὶ οὕτω τοὺς τέσσαρας πόδας ἀποτελούσης, ὥσπερ ἀπεναντίον οἱ ἐπίτριτοι τέσσαρες ὄντες ἐκ μιᾶς βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν συνεστήκασι πάλιν τῆς βραχείας διὰ τῶν τριῶν μακρῶν 15 πλεκομένης. εἰ δὲ ἡ σπονδειακὴ συνθήκη μᾶλλον ἐπιπρέπει τῇ σεμινότητι διὰ τὸ πλῆθος τῶν μακρῶν, δηλονότι ἡ τροχαῖκή τε καὶ ἄμφω αἱ λανικαὶ διὰ τὴν συνέχειαν τῶν βραχειῶν ἀνεπιτίθειοι· εἰ γὰρ καὶ αἱ δακτυλικαὶ τε καὶ ἀναπαιστικαὶ πλείουσι ἔχουσιν βρα- 20 χείας, ἀλλ' οὖν διὰ τοῦ φάναι σπονδειακαὶ δὲ

1 [τις] S   2 δτι V] διότι SWVII   5 p. 294, 8 Sp.
(Dem. 25, 15)   6 δηλον[δ]τι V] S m. 1 in mg.: σημείωσαι
(p. compr.) το π̄ Χ Χ (= χρήσιμον) πανν ολον τοντι το χω-
ριον 8 παιωνικαὶ V   9 σπονδ[ει]ακαὶ, ex τ, V] σπονδια-
καὶ S || δὲ καὶ μᾶλλον S (τε καὶ H); cf. lin. 21 || W VII 980, 18
10 παιῶνες V || γ βραχείας S   11 μακρᾶς | f. 84^r | ποτὲ V ||
ποτὲ δὲ δευτέρας ποτὲ δὲ τρίτης S   12 οὕτως S || τεσσαρις V ||
τέσσαρεις πο | f. 214^v | ἀποτελούσης S   13 ἀπεναντίων S ||
τεσσαρεις S   14 [ἐκ] S   15 τῶν om. S   16 σπονδ[ει]ακή,
ex τ, V; σπονδιακή S || ἐπιτρέπει VWVII   18 αἱ λανικαὶ V]
παιωνικαὶ S; αἱ παιωνικαὶ W VII   19 ἀνεπιτίθειοι, ex τ, V
21 τοῦ V] τὸ S

μᾶλλον ἐδήλωσεν, ὡς ἐπ' διάγον ἐκείναις χρηστέον, καὶ τοῦτο βεβαιότερον ἐποίησε προσθεῖς ὡς αἱ ἔξι ἐπιτρίτων ἀφιδδοὶ μάλιστα τῷ σεμνῷ λόγῳ, ἐν οἷς μία βραχεῖα διὰ τριῶν ἐστι πλεκομένη μακρᾶν.

[294, 31] ‘τροχαῖκαὶ μέντοι καὶ ἴωνικαὶ ἐναντίαι σεμνύτητι’ ἄξιον ἑτησαι, τί δῆποτε τὰς ἴωνικὰς καὶ τροχαῖκὰς συνυθήκας καίτοι πλείονας ἔχοντας μακρὸς ἀνεπιτηδειοτέρας ἐφησεν εἰναι τῶν παιανικῶν τῶν πολλὰς ἔχουσαν βραχεῖας. φαμὲν οὖν δτι ἡ παρά-
10 θεσις τῶν ἵσων μακρῶν καὶ βραχεῖων ἐν ταῖς ἴωνι-
καῖς καὶ τροχαῖκαῖς πλέον κλᾶ τὸν φυθμὸν ἥπερ ἡ
τῶν πλειόνων βραχεῖων διμέρονος συνυθήκῃ· δι μὲν γάρ
ἀπὸ μείζονος ἴωνικὸς ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχεῖων
συνίσταται, δι δὲ ἀπ’ ἐλάσσονος ἴωνικὸς ἐκ δύο βρα-
χειῶν καὶ δύο μακρῶν. οὐ γάρ οὕτως τὸ ἐναντίον
καθ’ ἑαυτό πως δην ἐπίδηλον ἐστιν, ὥσπερ δταν ἔχῃ
παρακείμενον τὸ ἐναντίον· τὸ γάρτοι πικρὸν ἡ τὸ
μέλιτν τοῦ γλυκέος ἡ λευκοῦ παρακειμένον μᾶλλον
γνωρίζομεν, ἥπερ εἰ καθ’ ἑαυτὸν ἐκάτερον θεωροῦτο,
20 καὶ τὰς ἴαμβικὰς δὲ μᾶλλον τῶν τροχαῖκῶν ἐν σεμνῷ
λόγῳ ἀποδέχεται ὡς σεμνοτέραν ἔχοντας τὴν βάσιν
ἐκείνων, ἡ γάρτοι εἰς μακρὰν κατάληξις σεμνοτέρα τῆς
εἰς βραχεῖαν.

2 προσθεῖς S || αἱ WvII] om. VS 6 WvII 981, 7—
982, 5 || δὲ post ἄξιον V || [ξ]ητῆσαι, ξ ex compend. verbi ἐστιν
corr., V 8 παιανικῶν V 9 ἔχουσαν, ex ἔχοντας, V ||
βραχεῖας ἔχουσαν SWvII 10 βραχέων S 11 ἥπερ ἡ SWvII]
ἡ περοὶ V 12 [πλειόν]ων V || βραχεῖα S || συνθετιξ (comp.
terminationis -κός etc.) S 13 βραχέων S 14 ἐλάσσονος |
f. 215r | ἴωνικὸς S || βραχεῖων S 15 οὐ γάρ οὕτως] οὐδὲ γάρ ὡς
V; οὐδὲ γάρ οὕτω S; καὶ γάρ οὐχ οὕτως WvII 16 πᾶς δην
S; ποσδν V 18 ἡ τοῦ λευκοῦ S 22 μακρὸν V || σεμνοτέρα
WvII] σεμνοτέραν VS

[295, 5] 'έπι λόγοι τούτων τε καὶ τὸ συγγενὲς τούτῳ τροχαῖκόν' ἀβρότεροι εἴτε ἀρχαίου οἵτινες, ως Βακχολίδης τε δὲ λυρικός φησιν δὲ Σιμωνίδου τοῦ μελοποιοῦ ἀδελφιδοῦς 'τῶν ἀβροβίων Ἰώνων ἄναξ' καὶ Θουκυδίδης ἐν πρώτῳ 'καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοὺς ἐπαύσαντο φοροῦντες καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέργεια προβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν'. εἰκότως οὖν καὶ τὸ ἐπάνωμον αὐτῶν μέτρον ἐκλυτώτερον τε καὶ πεκλασμένον καὶ σεμνότητι ἐναντίον φησίν. συγγενὲς δὲ αὐτῷ καλεῖται τὸ τροχαῖκόν, διότι τῶν ιωνικῶν ἀμφοτέρων ως ἔφαμεν ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχεῖων συνεστάτων ἐναλλάξ ἀλλήλοις τὸ τροχαῖκὸν ἐκ διαιρέσεως αὐτῶν συνίσταται καὶ δομίως καὶ τούτο εὐτελῆ τὴν βάσιν ἔχει. 15

[295, 8] 'καὶ μετὰ ταύτας τὸ ἰθυφαλλικόν' τὸ τροχαῖκὸν μέτρον οὕτως ὀνόμασται διὰ τὸ πρὸς Διονυσιακάς τινας ἀρμόδιους εἶναι χορείας, ὥσπερ δὲ ἰθύφαλλος ἀνεῖται συμβολικῶς τὴν γόνιμον περὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου δημιουργίαν τοῦ θεοῦ σημαίνων· καὶ μέλη δέ τινα ἐκάλουν ἰθυφαλλικὰ εὐφημίας περιέχοντα τοῦ θεοῦ, οἷα καὶ Ἀρχέλοχος γέγραψεν.

[295, 17] 'εἰ γὰρ μεταθείης τὰς λέξεις, ποιή-

1 τὸ (alt.) om. V 2 W VII 982, 6—8, W v 493, 2—8, W VII 982, 9—14 3 σιμωνίδης S 4 Bacch. fg. 42 B. 5 πρώτη V; ἀ S || Thuc. 1, 6 6 τε om. V 7 ἐπαύσαντο | f. 84^γ | φοροῦντες V 10 ἐκλυτώτερον S 12 p. 46, 13 15 εὐτελῆ | f. 215^γ | τὴν S 17 W VII 984, 8—13 18 φέρε δὲ ἰθύφαλλος ἀνάκειται P. Rabbow 19 συμβολικῶς S 20 δημηοργίαν V 21 ἰθυφαλλικὰ ἐκάλουν V 22 γεγράφτηκεν SW VII 24 μεταθέσης S

σεις αὐτὸ τροχαῖκὸν ἐπίμικτον ἐπίμικτον καλεῖ τὸ ἐκ τροχαῖκοῦ καὶ λαμβικοῦ πεπλεγμένον· τοιοῦτον γάρ ἔστι τὸ ‘αἰματοέσσης κόνιος δεδραγμένος βεβρυχώσ’, κάκενο δὲ ὅπερ διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων διαιλύσας φησὶν ‘ἄλλ’ ἔχον ὥστε γυνὴ χερνῆτις τάλαντ’ ἀληθῆς ἡτις εἰριον ἀμφὶς καὶ σταθμὸν ἔχουσ’ ἀνέλκει λισάζουσ’ ἵνα παισὶν ἀεικεῖ ἄροιτο μισθόν.

[296, 2] ἐπί τινος τῶν οἰκείων ποδῶν τῇ
10 σεμνότητι δακτύλου σκονδείου ἐπιτρίτου.

[296, 2] ‘χωρὶς μέντοι καταλήξεως’ τίς μὲν ἡ ἐν τοῖς μέτροις κατάληξίς ἔστιν, καὶ ἀνωτέρῳ εἴρηται - καταληκτικὰ δὲ καλοῦσιν οἱ τεχνικοὶ μέτρα τὰ μὴ εἰς τελείους καταλήγοντα πόδας, ὃν ἐπώνυμον τὸ 15 μέτρον ἔστιν, ἡ τελείας συξυγίας ποδῶν, εἴς ὃν ἐκεῖνο συνέστηκε τὸ μέτρον· διδεν καὶ τὸ ἡρωικὸν μέτρον καταληκτικὸν καλοῦσιν, ὅταν εἰς τροχαῖον καταλήγῃ, δὸς βραχεῖα μιᾶς ἐλάττων ἔστι τοῦ δακτύλου, ὅταν μέντοι εἰς δάκτυλον καταλήγῃ, ὡς τὸ ‘οὓς τέκετο Πέα’ 20 καὶ ‘ἀνδρόμεα κρέα’, τότε ἀκαταληκτον αὐτὸ προσαγορεύουσιν - δομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ συξυγίαν ἡ διποδίαι ποδιζομένων μέτρων, ὅταν ἡ τελευταία συξυ-

1 W VII 984, 14—21 || δὲ post ἐπίμικτον add. V 2 τροχαῖκον καὶ λαμβικοῦ] τροχαῖκον καὶ λάμβον V; τροχαῖον καὶ λάμβον SW VII 3 Dion. de c. v. 4. 22, 4 R. || τὸ αἰματοέσσης-4 διονύσιος in mg. suppl. m. 1 S 4 δὲ om. SW VII 5 Dion. de c. v. 4. 22, 4 R. 6 χερνῆτ[ε]ς S || [τάλαντ’] ἀληθῆς ἡτις εἰριον V || ἀληθῆς om. S || ἀμφὶ S 7 ἀεικεῖ] S; ἀεικέα V 10 W VII 984, 22—23 11 W VII 985, 20—986, 13 || γαρ post μὲν add. V 12 p. 31, 10 13 δὲ SW VII] om. V 14 ἔστι τὸ μέτρον S 15 οὐ post ἐκεῖνο ins. S 17 ὅταν εἰς τροχαῖον καταλήγῃ δῶν βραχεῖα μὲν V; δταν ἔχη τροχαῖον καταλ[ηγεῖ] δὸς | f. 216^r | βραχεῖα μιᾶς S 19 καταλήγει S || O 187 || [οὗδε] V 20 i 347

γία τῶν ποδῶν εἰς ἓνα πόδα καὶ συλλαβῆν ἀντὶ δύο ποδῶν καταλήγῃ, καταληπτικόν φαμεν, δταν δὲ εἰς τοὺς δύο τελείους ἀπαρτίζῃ πόδας, ἢ τετράμετρον ἢ τριμετρον ἢ δίμετρον ἀκατάληπτον καλοῦσιν.

[298, 21] ‘δυσκερδὲς δὲ παρὰ τῷ Δημοσθένει 5 καθαρὰν εὑρεῖν τραχύτητα’ ἄριστος γὰρ τεχνίτης ὁ ὥντωρ περὶ λόγων πολιτικῶν ἐπιστήμην γεγονὼς πανταχοῦ φυλάττειν ἐπείγεται τὸ μέτρον καὶ ἀκράτῳ μὲν τῇ κατ’ ἔννοιαν τραχύτητι σπανίως κέχρηται, ὑφειμένας δὲ καὶ λειτέρας ἀεὶ τὰς τοιαύτας ἐν-¹⁰ νοίας τῇ συμπλοκῇ τῶν μεθόδων ἀπεργάζεται.

[299, 5] ‘ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες’ ξητήσεως γὰρ περὶ τῶν ‘Ἄρπαλείων γενομένης γράφει ψήφισμα Δημοσθένης ξητῆσαι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν τὸν μετειληφότας τῶν χρημάτων·¹⁵ τῶν ἀλοιὸς οὖν ἐπ’ αὐτοῖς ὁ ὥντωρ ἐνεβλήθη τῷ δεσμωτηρίῳ. τῶν δὲ οἰκείων αὐτοῦ γυναικῶν ὡς αὐτὸν ἀφικομένων ἐνδὺς γυναικεῖαν στολὴν καὶ συνεξελθὼν αὐταῖς ἀπέδρα τῆς φρουρᾶς καὶ ἀπῆλθε εἰς Τροιζῆνα κάκείθεν εἰς ‘Ἄργος’ ὅθεν τῷ δήμῳ τὰς ἐπιστολὰς²⁰ ἐπιστέλλει ταύτας συκοφαντούμενοις τε τοῖς Λυκούρογον τοῦ ὥντορος παισὶν ὑπὸ Μενεσαίχμου προσθύμως ἐπικονιδῶν καὶ τὴν ἔαυτοῦ κάθοδον προτανευόμενος Ἀθηναῖοις τε πρεσβευομένοις πρὸς Ἀργείους περὶ συμμαχίας ἄριστα συνεῖπεν οὐδεμίαν τῶν λυπησάντων²⁵

2 φασίν SWVII 3 ἀπαρτίζῃ S; ἀπαρτίζει V 5 τῶι |
f. 85^r | δημοσ⁹ V 6 W VII 993, 14—19 7 πολιτικὴν V
9 ἀρράτως V || τραχύτητ[ι], ex α, S 13 W v 496, 3—11, W
VII 993, 19—994, 18 || γάρ om. V || ἀρπαλίων VS 16 οὖν om.
V || αἴτονς V 17 αἴτιον, ex ἦ, S 18 ἀφηκομένων V
19 εἰς | f. 216^v | τροζῆνα S || τροζῆνος V 22 μενεσαίχμου
μὲν αἰσχίνου V 25 λυπησάλγτων V

φροντίδα ποιησάμενος· ἐφ' ὃ δὴ καὶ θαυμάσαντες
αὐτὸν Ἀθηναῖοι κατελθεῖν ἐψηφίσαντο καὶ τὸν ἐν
Πειραιεῖ τοῦ σωτῆρος Λιδὸς βωμὸν ἔξεμίσθωσαν αὐτῷ
πεντήκοντα ταλάντων, ἕπερ ἡσαν αὐτῷ τιμήσαντες ἐπὶ⁵
τῇ φυγῇ, οὐχ διὰ τοσούτων δέξιον ἦν τὸ ἔργον ἀλλὰ
μεταγνύοντες ἐπὶ τῷ μεγέθει τῆς ἤγαλμας. καμῳδεῖ δὲ
αὐτὸν Τιμοκλῆς ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις λέγων ‘Δημο-
σθένης τάλαντα πεντήκοντ’ ἔχει - μακάριος, εἰπερ
μεταδίδωσι μηδενί’.

10 [299, 27] ‘λέξεις δὲ τραχεῖα ἡ τετραμμένη καὶ
ἐφ’ ἑαυτῆς σκληρά’ τετραμμένη μέν ἐστιν ἡ κατά¹
τινα τροπὴν καὶ μεταφορὰν λεχθεῖσα, σκληρὰ δὲ ἥτις
καὶ τῇ συνθέσει τῶν στοιχείων κατ’ αὐτὴν τὴν προ-
φορὰν τραχύνει τὴν ἀκοήν ὡς τὸ δαρδάπτων. δια-¹⁵
φέρει δὲ τῆς τραχείας λέξεως ἡ σκληρὰ τῷ τὴν μὲν
ώς ἔφαμεν κατ’ αὐτὴν τὴν προφορὰν φαίνεσθαι τοι-
αύτην τὴν δὲ τραχεῖαν καὶ ἐκ μόνης τῆς μεταφορᾶς
ἔμφανεν τὸ τραχὺ ὡς τὸ ‘περικόπτων καὶ λωποδυ-
τῶν τὴν Ἐλλάδα’.

20 [304, 11] ‘ἰδίως δὲ εἰπεῖν λαμπρότητι ἐναν-
τίον ἐστὶ τὸ κομματικὸν καὶ διαλεκτικόν’ οἶνον
‘τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ’ ἀν αὐτούς; ἐπὶ²
τὴν εἰρήνην; ἀλλ’ ὑπῆρχεν ἄπασιν. ἀλλ’ ἐπὶ τὸν πό-
λεμον; ἀλλ’ αὐτὸλ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε’· κομμα-

3 αὐτῶι, ras. supra τ., V   6 μεταγν[δ]υτες, εχωι, S;
μετάγοντες V   7 ἀρπαλείοις VS || Tim. fg. 4 K.   9 μ[ε]ταδί-
δωσι, εχη, V   11 ἐφ’ ἑαυτοῦ οόσα σκληρά S || W VII 995,
6—13 || ἐστι[ν], ν postea ins. m. 1, S   15 τῷ S; τὸ V   16
καὶ ante κατ’ add. SWVII || προφορὰν | f. 217r | φαίνεσθαι S
18 Dem. 9, 22 || περικόπτων V   20 εἰπεν λαμπρότητι δν (sic)
ἐστι | f. 85v | τὸ V   21 W v 498, 13 sq.   22 Dem. 18, 24 ||
μετεπέμπετ, V

τικὸν γὰρ τοῦτο καὶ διαλεκτικόν, ἐρώτησιν γὰρ καὶ ἀπόκρισιν μιμεῖται. οὗτον δῆλον, ὡς τὰ ἐν τοῖς διαλόγοις κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν συγκείμενα ἐναντίως ἔχει πρὸς λαμπρότητα, διπέρ πρόποντα τὰ ἐν σφραδότητι κομματικά.

[304, 23] ‘φαιδρότητος δὲ οὐ τῆς ἐν ὁραιόσμῳ,
ἡ δὴ γλυκύτητος καὶ ἀφελείας ἐστιν’ τὴν τοῦ
λόγου φαιδρότητα διττὴν εἶναι φησι τὴν μὲν γλυ-
κύτητι καὶ ἀφελείᾳ καὶ τῇ κατ’ ἐπιμέλειαν συνθήκῃ
συνθεωρουμένην, ἣτις καὶ λεπτότερον ποιεῖ τὸν λόγον,¹⁰
ὡς ἐπὶ τῶν παρίσων δομοιάρχων τε καὶ δομοιοτε-
λεύτων, ἀ πολλὰ παρ’ Ἰσοκράτει καὶ Γοργίᾳ, οἷον
‘ἐὰν ἢς φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής’. καὶ παρὰ Πλά-
τωνι ἐν συμποσίῳ ‘Πανσανίου δὲ πανσαμένου’, καὶ
εὐθὺς ἐπισημαίνεται ὡς ἀλλοτρίῳ τοῦ Πλατωνικοῦ¹⁵
ἀξιώματος ‘διδάσκουσι γάρ με ἵσα λέγειν οἱ σοφοί’.
τὴν δὲ ἐτέραν φαιδρότητα ἐν λαμπρότητι θεωρεῖσθαι
φησι τὴν μέγεθος καὶ ἀξέωμα τῷ λόγῳ περιποιοῦσαν
ὡς τὰ πολύπτωτα καὶ τὰς ἐπαναφοράς· διὰ γὰρ τού-
των καὶ τῶν τοιούτων δὲ δῆταρ ἄριστα τῷ πολιτικῷ²⁰
λόγῳ τὸ φαιδρὸν περιτίθησιν οὐ κατὰ τὸν Ἰσοκράτην
διόλου ταῖς παρισώσεσιν χρώμενος - ἐπίβοντον γὰρ

1 διαλεκτικόν S || καὶ post γὰρ om., post ὡς (lin. 2) pos. V
5 ἐν τῇ σφραδότητι S; ἐν φαιδρότητι V 6 φαιδρότητος SH]
σφραδότητος V 7 W v 499, 3 sq. || [ἔστι] (m. 2) καὶ ἀφε-
λεῖαι, omisssis καὶ ἀφελείας τὴν - γλυκύτητι, S 8 φεξ post
εἶναι lineolis del. V 10 συνθεωρουμένην V] θεωρουμένην
(et antea, - cf. W v - aperte scriptum vol. ἐν γλυκύτητι) S
11 δομοιάρχων V; δομοιάρχων S || δομοτελέύτων S 12 παρά
τε ἴσονφάτη S 13 Isocr. 1, 18 || πολυμαθής S] φιλομαθής V
14 Plat. symp. 185C 17 ἐτέραν | f. 217v | φαιδρότητα S ||
ἔταιραν V 18 τῷ om. S 19 ὡς V] πρὸς S || ἐνναρορῶν V 20
δὲ δῆταρ om. S 21 ἴσονφάτη S 22 ἐπιβούσιον γὰρ κάλλιστον S

κάλλος τὸ τοιοῦτον - ἀλλὰ διακόπτων αὐτὰς καὶ ἐναλλάττων, ἵνα τό τε προσκορὲς φύγῃ καὶ τὸ πολυτικὸν κάλλος οὐχὶ τὸ κομματικὸν περιθῇ τῷ λόγῳ· κάλλος γὰρ λόγου κυρίως ἔστιν ἡ σύμμετρος καὶ εὐάρμοστος ⁵ μῆκές τε καὶ χρήσις τῶν τοῦ λόγου πασῶν ἰδεῖν, ἥνπερ μάλιστα δὲ φήτῳ ἐπιτηδεύει.

[307, 11] ἐιδέναι μέντοι χρὴ δτι ἐὰν μετὰ καταστάσεως εἰς ἀρχὴν ἀνενέγκης τὸν λόγον δρθώσας⁶ θεώρημα λαμπρότητος κάλλιστον ἡμῖν ¹⁰ παραδίδωσι πρὸς τὰς καταστάσεις δταν γὰρ καταστατικῶς εἰσάγωμεν τὸν λόγον τῷ κατ' δρθότητα καὶ ἀπόστασιν σχῆματι πεχρημένοι, ἀναγκαῖον εὐθὺς πλαγιασμὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τῆς περιβολῆς σχημάτων συμπλέκειν τῷ λόγῳ, εἴπερ τὴν λαμπρότητα βουλούμεθα ¹⁵ διασφῆσιν.

[308, 14] ἔχονται μὲν ἔστιν δτε καὶ τροχαίκαὶς ἀναπαύσεσιν⁷ ταῖς μερικαῖς φησι κατὰ μέσας τὰς περιόδους γιγνομέναις ἀποθέσεις τῶν κώλων⁸ οὐ γὰρ δὴ ταῖς περατούσαις τὰς περιόδους⁹ αὐτὸς γοῦν ²⁰ ἐπάγει, ὡς λαμπρὸς ἀν γένοιτο λόγος, εἰς ἡ ἀνάπαυσις γένοιτο σεμνή - δηλονότι ἡ πρὸς τῷ τέλει τῆς περιόδου.

[309, 10] ἔννοιαι μὲν γὰρ ἀκμῆς καὶ ἔτι μέ-

1 ἐναλάττων V   2 προκορὲς V   3 κομματικὸν W V]
κομματικὸν VS || τῷ om. V   4 λόγον V]
νέγκης V]
ένέγκεις S; ἀνάγγης H   9 W VII 1002, 4–10 ||
λαμπρότητη[ος] V   10 γαρ superscr. V   12 πεχρημένοι SW
VII] καὶ χρήστι V || ἡ post εἰδῆς SW VII   14 τὸν λόγον S ||
λόγωι | f. 28r | εἴπερ V   16 μὲν V]
μὴν SH (c. Vat. 107: μὲν, ε εξ η m. 2 corr.)   17 W v 501, 11–15 || ταῖς ante
κατὰ ins. S   18 γιγνομέναις ἀποθέσεις S; γιγνομέναις ἀποθέ-
σεις V || κώλων | f. 218r | οὐδὲ S   19 δὴ V]
δει S || πρατού-
σαις S   20 δὲ om. S

θοδοι αῑ αὐταῑ⁷ πολλήν τινα πεποίηται τὴν κοινωνίαν ἡ ἀκμὴ πρὸς τραχύτητα καὶ σφοδρότητα καὶ λαμπρότητα, ὡς δοκεῖν ἐξ ἐκείνων συνίστασθαι· κατὰ μὲν γὰρ ἔννοιαν καὶ μέθοδον κοινωνεῖ τραχύτητι καὶ σφοδρότητι, κατὰ δὲ λέξιν τραχύτητι σφοδρότητι λαμπρότητι, κατὰ δὲ σχῆμα τῇ σφοδρότητι καὶ λαμπρότητι, κατὰ δὲ σχῆμα τῇ σφοδρότητι λαμπρότητι, ὡστε πὴ μὲν αὐταῖς κοινωνοῦσα πὴ δὲ καὶ διεστῶσα εἰκότως ἰδιόν τινα κεκλήσαται τύπον.

[309, 18] ἐτέρως πως διηρηται ὡς ἐν λαμ-¹⁰ πρότητι⁸ ἡ διηρηται. εἰ μὲν διηρηται ἔχοι, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἐν τραχύτητι κομματική ἔστιν ἡ φράσις ἀλλὰ κατὰ μείζονα καὶ λαμπρότητι, ἅπερ ἔγνωμεν λαμπρότητος οἰκεῖα· εἰ δὲ διηρηται ἔχοι, ὅτι διαφορα καὶ ὅγκον ἔσχεν δὲ λόγος διὰ μακροτέρων τῶν πώλων ἐξ-¹⁵ ενεχθείς.

[309, 23] κατὰ μὲν οὖν λαμπρότητος σχῆμα ἀκμὴ γέγονεν⁹ κατὰ ἀπόστασιν γὰρ εἰσενήνεκται τὸ προκείμενον χωρίον, ὅπερ ἰδιον σχῆμα λαμπρότητος ἔστιν.

[311, 32] σφοδραὶ πως εἶναι δοκοῦσιν¹⁰ καλῶς τὸ δοκοῦσιν¹¹ οὐ γὰρ ἐπιτιμητικὴ λίαν ἡ σφοδρότητος ἐνταῦθα ὡς τὸ βάρβαρος ὄλεθρος Μακεδών¹².

1 αἱ̄ superscr. V || W vII 1007, 2—9 || πεποίηται V 2 τραχύτητα, ex a, S 4 τραχύτητι σφοδρότητι λαμπρότητι W vII] λαμπρότητι om. V; τρά σφοδρός λαμπρός S 6 σχῆμα σφοδρότητος λαμπρότητος S 8 λαμπρότητας S || αὗται[τις] S 10 ὡς SH] om. V 11 W vII 1008, 21—25 || διηρηται ex διηρηται V 12 ὡς τρά (om. ἐν) S 14 ἔχει S 15 ὅγκον ἔχει δ S 17 λαμπρότητα σχῆματος S 18 W vII 1008 || εἰσενήνεκται V 21 εἶναι | f. 218v | δοκοῦσιν S || W vII 1010 δοκοῦσιν, καὶ lin. del., V || ἐπιτιμητικὴ, V 23 θεω. 9. 31

[312, 3] ὥστε φαίη τις ἄν, τί χρὴ λέγειν, δτι μέμικται λαμπρότητης ἐνταῦθα ἀκμῆ⁵ τὰ χωρία ταῦτα ἀκμῆς μὲν μετέχει, δτι σφοδράς τε καὶ τραχείας ἐννοίας ἔχει μεμιγμένας, τραχείας μὲν τὰς κατὰ Φιλίππου, σφοδρὰς δὲ τὰς κατὰ προδοτῶν· μετέχει δὲ καὶ λαμπρότητος ἡ ἐννοία τῷ πεποιθέντι τὸν λέγοντα ἐφ' οἷς λέγει. μεθώδευται δὲ λαμπρῶς· προηγουμένως γὰρ εἰσῆκται ἡ ἐννοία καὶ οὐχὶ ἐξ ὑποβολῆς. σχηματισθεν δὲ κατὰ ἀπόστασιν καὶ λέξιν ἔχον μὴ τροπικὴν 10 ἀλλὰ σεμνὴν κώλοις τε μακροτέροις ἔξαγγελθὲν λαμπρότητος ἴκανῶς μετέχει. τραχύτητος δὲ μόνης σὺν λαμπρότητι ἡ σφοδρότητος μόνης σὺν λαμπρότητι οὐκ ἄν τις φαίη κυρίως μετέχειν· διαφέρουσι γὰρ ἀλλήλων τε αὐταις κατὰ τὰς ἐννοίας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ λαμπρότητος. ἀκμαῖος μὲν οὖν ὁ λόγος οὐκ ἄν εἴη μόνως, διότι καὶ λαμπρός ἔστι κατ' ἐννοιαν, δπερ ἀλλότριον ἀκμῆς, τραχύς δὲ καὶ σφοδρὸς οὐκ ἄν λέγοιτο, διότι τὸ ἐπιτιμητικὸν οὐκ ἔστιν ἄγαν πικρόν.

[314, 3] καὶ τῶν ἐπαναφορῶν διὰ τὸ κατὰ 20 συζυγίαν ἐξενεχθῆναι θαυμαστὸν κάλλος ἐργασμένων· πάντα γὰρ ἐφεξῆς τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ περὶ τῶν κατὰ πόλεις προδοτῶν εἰρημένα κατὰ συζυγίαν δύο ἐννοιῶν προήκται λαμπρότητός τε πλείστης καὶ κάλλους μετέχει διά τε τὴν πεποιθησιν τοῦ λέγον-

---

1 λέγων S	2 λαμπρότητος V W VII 1012, 7—22	3
μετέχει VV VII]	μετέχοντιν S τε om. V	4 ἔχει VV VII]
ἔχοντιν S	7 μεθοδεύεται V	9 ἔχων V τροπ[ικήν V
σεμνὴν f. 86v κώλοις V	12 ἡ σφοδρότητος μόνης σὺν λαμπρότητι om. V	10
	14 καὶ τὰ λοιπὰ καὶ λαμπρότητος]	σεμνὴν
	κατὰ τὰ λοιπά VS; καὶ λαμπρότητος καὶ κατὰ τὰ λοιπά W VII	16 διότι VV VII]
		διὸ S 17 λέγοιτο SW VII]
		λέγοι τις V 18 ἄγαν f. 219 ^r πικρόν S 20 ἐξενηγέχθαι
S // κάλλος VH]	καλῶς S	21 W VII 1014, 9—1015, 5

τος - ἀποφαντικῶς γοῦν αὐτὰ προάγει - καὶ διὰ τὴν σύζευξιν τῶν ἐννοιῶν σὺν ἐπαναφορᾷ προελθοῦσαν· εἰ γὰρ καὶ ἀπλῆ οὖσα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος προσάγει τῷ λόγῳ, πόσῳ πλέον διπλῆ γενομένη.

[315, 25] ἀλλὰ τὴν μὲν αἰτίαν δι' ᾧ οὕτω 5 πεποίηκεν ἔκεινος ὅστε δοκεῖ μεν· ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἰδέας ἀπάσας ὁ ὁγήτωρ πλεονάξει τῇ περιβολῇ, διότι χρὴ τὸν ἄριστον τῶν πολιτικῶν λόγων πεκρᾶσθαι μὲν ἄριστα ταῖς ἰδέαις ἀπάσαις ταῖς μὲν ἐπὶ πλέον ταῖς δὲ ἐπ' ἐλαττον τοῦ τεχνίτου κατὰ τὸν προσήγοροντας δὲ πλεονάξειν προσήκει τῇ περιβολῇ διὰ τὸ πολὺ συνεστραμμένου καὶ πυκνὸν ἐν ἀπασι τῆς ἰδέας ταύτης καὶ διότι καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων ὑπτιότητα τῷ λόγῳ προσγινομένην ἔκθεραπεύειν ἴκανη. 15

[316, 28] θαυμάζειν δὲ οὐ χρή, εἰ δοκοῦσά πως ἡ εὐκρίνεια τῇ περιβολῇ ἐναντιοῦσθαι διὰ ταύτον πράγματος δύναται γίνεσθαι· ἐν τῷ περὶ εὐκρίνειας λόγῳ φησίν, διτὶ τὰ κατὰ ἀθροίσιν καὶ μερισμὸν καὶ ἀπαριθμησιν σχῆματα τῷ μὲν ἐφέλευσθαι 20 ἄλλα νοήματα περιβάλλει τὸν λόγον, τῷ δὲ εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ λέγοντος φαίνεσθαι τοῖς ἀκούοντιν διτὶ ἔπειται καὶ ἄλλο τι νόημα καλῶς τὴν εὐκρίνειαν ἐργάζεται· καὶ τοῦτο μάλιστα τοῦ ἀκριβοῦς ἐπιστήμονος

2 προελθοῦσα V 4 γε post διπλῆ add. V 6 λέξομεν SH] δειξομεν V || W VII 1018, 6—14 9 ηδέαις S 10 ἐφέλαττον S || τεχνίτον, ras. int. i et τ, V; τεχνικοῦ S || τὸν V] τὰ S 12 [δὲ] S 13 ἀπασιν V] πᾶσι S 14 τὴν εκ περὶ V || παρὰ S] περὶ V || οὐκειστητα, οὐκειο lin. del., V 15 προσγιγνομένην | f. 219v | ἔκθεραπεύειν S 18 W v 504, 19—505 19 p. 284, 11 Sp. 20/21 τῶ - τῷ S; τὸ - τὸ V 23 | εἰ / V

ἔργον ἡ τῶν δοκούντων ἐναντίων εὕκαιρός τε καὶ σύμμετρος μᾶξις, ἢν μετὰ Ὁμηρον δ τεχνογράφος τῷ φήτορι προσνέμει.

[317, 12] ἔνθα δὲ τόλμης δεῖ κάλλος καὶ τὸ μὴ κεκοσμημένον ἄμα πιθανότητι¹ τόλμαν καλεῖ τὸ σὺν τραχύτητι καὶ σφοδρότητι διαπλέξαι τὸν λόγον· τολμηρῶς γὰρ τηνικαῦτα πάσῃ κέχοηται καταφορᾶς κατὰ μειζόνων τε καὶ ἐλαττόνων προσώπων ἀπαντας τοὺς ἐπιτηδείους πρὸς τοῦτο κινῶν τόπους. καὶ ἀκόσμητον 10 μὲν λόγον καλεῖ τὸν τραχύτητος μόνης ἀνάπλεον, οἷα δὴ πολλὰ παρὰ τῷ Ἀριστογείτονί ἔστιν ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, ἄμα δὲ πιθανότητι προϊόντα τὸν ἥθικόν τε καὶ ἀληθινόν· ἔτοιμον γὰρ πρὸς πειθῶ τὸ ἥθος τε καὶ ἡ ἀληθεια 'καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς οὐδὲ 15 γυγνώσκων φέσηται πρὸς τὸν ἀφελον'² καὶ τὸ 'ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι'.

[317, 13] 'λαμπρότητι δὲ τὸ γοργὸν καὶ ἀγωνιστικόν' τῆς γὰρ λαμπρότητος τοῖς μακροτέφοις ἀεὶ τῶν κάλων χαιρούσης ἀναγκαῖον ἔσθ' ὅπου κατά 20 τινα διαστήματα τὴν γοργότητα συμπλέκειν τοῖς κατ' ὄνομα κομματικοῖς ἀγωνιστικάτεφον ποιοῦσαν τὸν λόγον, οἷον 'Ἀμφίπολιν Πύδναν Ποτείδαιαν Μεθώνην'.

[318, 14] 'δύναται δὲ καὶ αὔξεσθαι ἔκαστα τούτων' ἔκαστον γὰρ τῶν περιστατικῶν μορίων

1 ἐναντίον S 4 δεῖ | f. 73^r | κάλλος V 5 πειθανότητι
S || W VII 1021, 1—11 7 τολμῆσος S 8 ἀπαντα V 11
Ἀριστογείτονι - κατὰ Δημοσθένους, Syriani potius quam librarii
cuiusdam calamum errasse credo 13 πειθῶ | f. 220^r | τὸ
S 14 οἷον ante καὶ τ. S || Dem. 21, 78 || οὐδὲ S] οὐδεὶς V 15
Dem. 19, 199 18 W VII 1022, 8—12 21 ποιοῦσι S 22
οἷον S] οἱ V || ποτίδαιαν VS 23 δὲ SH] γὰρ V 24 W VII
1023, 18—20

εὶς τις διὰ πλειόνων τόπων ἐπεξεργάζεσθαι βούλοιτο πολλὴν πλατύτητα πορεῖ τῷ λόγῳ.

[318, 27] ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἶσου ἐλάτ-
τονος⁵ πάντων μὲν ἄμεινον καὶ τελεώτατα δι φιλό-
σοφος Ἀριστοτέλης παραδίδωσι τὰ περὶ τόπων ἐν τοῖς
οὕτως ἐπιγραφομένοις τοπικοῖς βιβλίοις· καὶ Βασιλικὸς
δὲ δι σοφιστῆς ἐν τῷ περὶ τόπων μονοβίβλῳ τούτους
τε ἀπαριθμεῖ τὸν τόπους καὶ ἄλλους ἀμφὶ τὸν τόπον εἰ-
κοσι, δι' ὃν πλατύτατα τῶν πραγμάτων οἶόν τε ποιεῖ-
σθαι τὰς ἔξεργασίας.¹⁰

[318, 28] ταῦτα δὲ ἶσως οὐδὲ προσλήψεις
εἰσὶν ἀλλὰ πίστεις μᾶλλον⁶ προσλήψεις μὲν καλεῖ
τὰς περιβολάς, δι' ὃν οἶδον τε πολλὴν τινα τοῖς πρά-
γμασιν αὔξησιν περιβάλλειν· πίστεις δὲ μᾶλλον αὐτὰς
εἰναί φησιν, διότι τοὺς τοιούτους ἐν τῷ δέοντι κεχρη-
μένοι τόπους οἱ φήτοφες πείθουσι τὸν ἀκροωμένους.¹⁵
τῶν δὲ πίστεων αἱ μὲν εἰσιν ἄτεχνοι, νόμοι μαρτυ-
ρίας συνθῆκαι δόκοι βάσανοι καὶ δσα ἔγγραφα, αἱ δὲ
ἔντεχνοι· τῶν δὲ ἐντέχνων εἰδη τρία, αἱ μὲν γάρ εἰσι
λογικαὶ τε καὶ πρακτικαὶ αἱ δὲ ἡθικαὶ αἱ δὲ πα-²⁰
θητικαὶ. λογικὴ μὲν οὖν πίστις ἔστι λόγος αὐτοῦ τοῦ
πράγματος περὶ οὗ δι λόγος ἔστι τὰς ἀποδείξεις
δι' ἐπιχειρημάτων ποιούμενος· ἐπιχείρημα δέ ἔστι λόγος
πρὸς πίστιν τοῦ ὑποκειμένου ξητήματος παραλαμβανό-
μενος. ἡθικὴ δὲ πίστις ἔστι λόγος ἀπὸ τῆς τοῦ προσ-²⁵
ώπου ποιότητος τὴν πίστιν παρεχόμενος. παθητικὴ

1 ἔξεργαζεσθαι SW VII 3 δὲ om. S 4 W VII 1024,
9—14 || οὐδὲ post μὲν V 5 τῶν τόπων S 8 ἀπαριθμεῖται S
9 πλατύτατα τῶν S] πλατύτατων V || οἷον πεποιεῖσθαι S 12
W v 506, 18—507, 3 || καλεῖ | f. 220v | τὰς S 14 περιβάλ-
λειν W VII] περιβάλλει V; περιβάλειν S 20 πρακτικαὶ | περι-
πραγματικαὶ S 21 πίστεις S 22 πράγματος | f. 73v | περι-

δὲ πίστις ἔστι λόγος εἰς πάθος δπερ δ λέγων βούλεται τὸν ἀκροατὴν ἐκτρέπων καὶ ἄνευ τῆς τῶν πραγμάτων ἀποδεῖξεως, οἶνον δογὴν ἔλεον φθόνον εὔνοιαν.

5 [324, 4] ‘περιβέβληται δὲ τοῦτο μειζόνως οὐ μόνον κατὰ τόδε τὸ σχῆμα ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔννοιαν καὶ κατὰ μεθοδον καὶ κατὰ ἀλλα σχήματα πλείονα’ οὐ γὰρ μόνον κατὰ πλαγιασμὸν ἔξενηνεκται τὸ χωρίου, ἀλλὰ καὶ σὺν τοῖς περιστατι-
10 κοῖς διαπέπλεκται πράγμασι προσώποις αἰτίαις, δπερ ἔστιν ἔννοια περιβολῆς· ἔτι γε μὴν ἐν πολλοῖς μέρεσι τοῦ χωρίου καὶ τὰς κατασκευὰς λέγει πρὸ τῶν προτάσεων, δπερ ἔστι μέθοδος περιβολῆς, οἶνον ‘ταῦτα δὲ δρῶν δ Φίλιππος - οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ - τοῖς παρ’
15 ἑκάστοις προδόταις χρήματα ἀναλίσκων πάντα συνέκρουε καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐτάραττεν’· τοῦ γὰρ πάντα συγκρούειν προτάσεως οὖσης κατασκευὴ ἔστι τὸ χρήματα ἀναλίσκειν τοῖς ἔκασταχοῦ προδόταις.

20 [324, 21] ‘τὸ καὶ κέχρηται συμφορᾶ ποῦ ἔτι καθαρὸν πλὴν τοῦ κώλουν’ τὸ μὲν γὰρ κῶλον διὰ λέξεων κοινῶν ἔξενεχθὲν καθαρὸν ἔστιν, ἡ δὲ ἔννοια γένος εἰδὴ περιλαβοῦσα περιβέβληται· γενικὸν μὲν γὰρ ἡ συμφορά, εἰδικὸν δὲ ἡ παρὰ τῶν νόμων ἀτιμία, ἢν ὑπεῖχε διὰ τὴν ἀστρατείαν δ Σαννίων.

25 [324, 30] ‘τῶν δὲ ἀλλων ἰδεῖν αὐτοιοῦσι τὸ μέγεθος τῶν λόγων ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς σχεδὸν

7 καὶ | f. 221^r | κατὰ S 8 W v 1028, 1—11 9 ἔξη-
νεκται V 13 Dem. 18, 19 15 πάντας S 20 W v 508,
9—13 21 διὰ λέξεων κοινῶν Wv] διὰ om. S; διὰ λέξεως
κοινῶν V 22 εἰδὴ] εἰδει S; εἰδὴ δὲ V || περιβάλοντα S 23
ἴδικὸν VS || παρὰ S] περὶ V || τῶν νόμων εκ τὸν νόμον S
24 στρατειῶν S] Σαννίων Wv] στράτων VS

οὐδεμία πλὴν σφοδρότητος ἀρμόττει¹ ἡ μὲν λαμπρότης οὐχ ἀρμόττει, διότι παρὰ τοῖς ἰδιώταις οὐχ οἶδιν τε ἔνδοξα πράγματα γίγνεσθαι· ἡ δὲ τραχύτης οὐ παραληπτέα, διότι κατὰ μειζόνων προσώπων οὐκ ἀν χρήσαιτο καταφορᾶς ἰδιώτης, ὅπερ τραχύτητος ἰδιον.⁵ διὸ ταύτα δὲ οὐδὲ τῇ ἀκμῇ χρηστέον ἐν ἰδιωτικοῖς· ἀπὸ γὰρ τῆς μίξεως τῶν προειρημένων γίγνεται. σφοδρότης δὲ ἀρμόδιος ἰδιώταις· εὐρίσκεται γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ μὲν μείζονα τὰ δὲ καταδεέστερα προσώπων¹⁰ ἐπιτιμήσεις ἰδιαι σφοδρότητος. καὶ ταύτην δὲ οὐ καθαράν φησιν εὐφίσκεσθαι ἀντὶ τοῦ οὐχὶ ἄκρατον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πάντας καὶ πεποιημένας χρήσεται λέξειν δὲ ἰδιώτης ἐπιτιμῶν, οἵον ἔστι τὸ Ἰαμβειοφάγος¹⁵ καὶ 'γραμματοκύψων' - αὗται γὰρ τραχύτητος ἰδιαι -, ἐπειτα δὲ τῷ ἥθει συμπλέξει τὴν τραχύτητα, διπλῶς ἀν ἰδιώτῃ πρέπων ἔτι μᾶλλον δὲ λόγος φαίνοιτο.

[325, 16] 'οὐ μὴν οὐδὲ ἐνταῦθα ἐκείναις μᾶλλον ἔστι πλεονάσαι'² καὶ γὰρ ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι τῇ μὲν σεμνότητι σπανιωτερον χρησόμεθα,²⁰ διότι οὐ πολλαχοῦ τοῦ λόγου περὶ θείων ἡ μετεώρων ἡ ἔνδοξων πραγμάτων δὲ διαλέξεται ἀλλ' ἐπ' ἐλάχιστον· ταῖς δ' αὖ ἐπιτιμητικαῖς τῶν ἰδεῶν οὐκ ἐπὶ πολὺ χρηστέον διὰ τὸ μὴ 'λίαν τραχὺ καὶ φιλαι-

1 W VII 1028, 17—1029, 14   3 ἔνδοξοις προά f. 221^v | γματα
γίγνεσθαι S || γι[γ]νεσθαι, γ superscr., V   4 περιληπτέα V
5 χρήσαιτο, int. χ et ο una litt. erasa, V || ἰδιότης V || δπερο V]
δ παρὰ S   6 τὰ αὐτὰ S   7 προειρ[η]μένων S   8 αὐτοῖς
ex αὐταῖς V   9 μείζονα f. 74^r | τὰ V || πρόσωπα V] προσώ-
ποις S   10 ὡς καὶ τῶν S   11 ἐπιτιμήσεις, ex η, V   14
Dem. 18, 189 || Ιαμβιοφάγος S   15 Dem. 18, 208   19 Η
508, 21—509, 10   20 τῇ μὲν σεμνότητι Ή ν̄ ομ. Η

τιον τοῦ λέγοντος φαίνεσθαι τὸ ἥθος, σκληρὸν γὰρ καὶ φιλαπεχθῆμον τό γε τοιοῦτον· οὐδὲ μὴν οὐδὲ τῇ ἀκμῇ πλεονάσει διὰ ταῦτα, κοινωνεῖ γὰρ ὡς ἔγνωμεν τραχύτητι καὶ σφοδρότητι κατὰ τὴν ἔννοιαν. οὐδὶ δὴ πάντων μάλιστα τὴν περιβολὴν ἡγάπησεν δοφήτωρ ὡς μέγεθός τε περιποιοῦσαν τῷ λόγῳ καὶ τῶν δμοειδῶν ἀποφεύγονταν τὸ δύσχρηστον.

[325, 23] ‘καὶ τὸ ἐπιτρέχον καλούμενον σχῆμα ἐκ τοῦ παρασυναπτικοῦ’ ἐπιτρέχον μὲν καλεῖται τὸ σχῆμα διὰ τὸ τὰς ἔννοιας ἔχειν ὥσπερ ἐν δρόμῳ ἡρημένας ἀλλήλων· ἐκ τοῦ παρασυναπτικοῦ δὲ ἐπειδὴ εὐθὺς τῇ πρώτῃ προτάσει συνηπται ἡ αἰτία.

[325, 24] <‘ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία μὲν οὐκέτ’ ἦν ὑπόλοιπος οὐδεμία διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι’>
15 ὡφισμέναι γὰρ ἥσαν ἐκκλησίαι κατὰ προτανείαν ἐκάστην τέσσαρες· δέκα δὲ οὐδὲν Ἀθήνησι φυλῶν ἐπρυτάνευον αἱ μὲν πρῶται λαχοῦσαι φυλαὶ τέσσαρες ἀπὸ τριάκοντα ἔξη νημερῶν αἱ δὲ λοιπαὶ ἔξη ἀπὸ τριάκοντα πέντε. μετὰ οὖν τὰς ὡφισμένας τοῦ δήμου συν-
20 δόους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις εἴ τι ἀναγκαῖον ἐμπεσοῦτο πρᾶγμα, πεφύτευτον ἐχρῆν συνελθόντα γυνῶναι, σύγκλητος ἐγένετο ἐκκλησία. προκατακεχρῆσθαι οὖν ἔστι τὸ ἥδη τὰς ὡφισμένας ἐκκλησίας παρεληλυθένται.

[325, 26] [‘ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ ὑπο-
25 στάσεις’] ὑποστάσεις καλοῦνται τὰ σχῆματα τὰ οἰνοει

---

1 τοῦ | f. 222^r | λεγοντος S 4 τραχύτητι, τ sup. η del.,
V || τὰς ἔννοιας S 6 περιποιοῦσι S 9 W v 509, 13—16 ||
ἐπιτρέχον μὲν V] ἐπιτρέχομεν S 12 προστάσει V 13 lemma
om. VS 15 W v 509, 20—510, 2 || προτανείαν S 18 τραχοντα
V || ἡμερῶν S 19 συν[δ]όους, ει[α], ω, S 20 ἐμπέσου SW v
22 ἐγένετο S || ἐκκλησία | f. 74^v | προκατακεχρῆσθαι V 24
ἔτι VH] δτι S 25 ὑποστάσεις | f. 222^r | καλοῦνται S || W v II
1030, 28—1031, 3 || τὰ οἰνοει V] ταῦτα οἰνοει SW v II

ὑποστῆσαι καὶ δεῖξαι τὰ πράγματα δυνάμενα 'τίς γὰρ ἀν ἐναργέστερον τοῦτο δεῖξει τοῦ καὶ τοὺς ἀντιδίκους δμολογοῦντας παρεχομένους; ἢ πάλιν 'πῶς οὐκ ἐναργὲς ταῦτα παρὰ θεῶν αἴτειν, δσα τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐνοικούσιν εὐχόμεθα προσεῖναι;

[326, 31] 'ἀλλὰ συντεθέντα δύο κώλοις ἔτέροις συνεξευγμένοις ὥσπερ ἐν στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει' δικατὰ συζητίαν φησὶ μερισμὸς δύο ἐννοιῶν πρὸς δύο ἐννοίας τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει.

[326, 32] 'ὥσπερ ἐν στροφῇ καὶ ἀντιστροφῷ' στροφὴ καὶ ἀντιστροφος καὶ ἐπωδὸς συστήματα μέτρων ἔστιν ἐν κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς καὶ λυρικοῖς ποιήμασιν. η μὲν οὖν στροφὴ ἔστιν η πρώτη τιθεμένη περίοδος ἐκ δυεῖν η πλειόνων κώλων δμοίων η ἀνομοίων συγκειμένη, ως παρὰ Ἀλκμᾶνι 'μᾶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διὸς ἄρχ' ἐφατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' οὐρανὸν ὅμινον καὶ χαρίεντα τίθει χορόν'. αὕτη γὰρ η στροφὴ ἐκ τριῶν ἔστι κώλων διακτυλικῶν ἰσομέτρων. ἔξ ανομοίων δέ, ως τόδε 'μᾶσ' ἄγε μᾶσα λίγεια πολυμμελὲς αἰὲν ἀοιδὴ μέλος νεοχιδὸν ἄρχε παρένοις ἀειδε'. ἀντιστροφος δέ ἔστιν η μετὰ τὴν πρώτην στροφὴν τιθεμένη περίοδος ἵση καὶ δμοία τῇ πρὸ αὐτῆς στροφῇ κατά τε τὸ πλήθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν

1 τὸ πρᾶγμα S || τίς W VII] τί VS 2 ἐνεργέστερον VS || τοῦτο W VIII] τούτον S 3 ἐναργὲς ταῦτα V] ἐναργέστατα S 5 προσῆγει S 8 W VII 1031 10 ἀνταπόδοσιν, ex ω, S 12 W v 510, 2—511, 3 14 θεμένη S 16 ἀλιᾶν V Alcm.

fg. 45B. || μᾶσ' om. S 17 ιαλλιάπα V || διδες V] αἱ S || ἐπῶν V 18 λεωδῶν V || ὄμνον ex ὄμνων V || χορόν Wv] χορῶ V; χόρωι, in mg. m. 1 χορῶ, S 20 Alcm. fg. 1B. || μᾶσ' om. S || λίγη ἀπὸ δ' υμμελέσαιεν ἀοιδὴ S 21 παρεσέν ἀειδεν S 22 αὐτῆς | f. 223r | στροφῆι S || καὶ τὸ μέγεθος τῶν S] τὸ μέγεθος

κώλων· φνομάσθησαν δὲ οὕτω διὰ τὸ τοὺς χοροὺς στρεφομένους τε καὶ ἀντιχορεύοντας ἀλλήλοις περὶ τοὺς βωμοὺς ἢ τοὺς ναοὺς ἢ τὰς δραχήστρας ἥδειν τὰ τοιάδε μέλη τίνη τε οὐρανίαν καὶ τὴν τῶν πλανητῶν δικίησιν ἐναντίαν οὖσκαν ἀπομιμουμένους ἐν φυσμῷ.
ἐπειδὸς δέ ἐστι περίοδος ἐν τριάδι τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστρόφῳ ἐπιλεγομένη ἀνόμοιος τῷ πληθεῖ τῶν κώλων ἢ τῷ μεγέθει ἢ συναμφοτέροις· ἥδετο δὲ ίσταμένων τῶν χορῶν καὶ ταύτῃ τὸ ἑδραῖον τῆς γῆς ἀπομονυμένων.

[328, 6] ‘τό τε οὖν κατὰ ἄρσιν καὶ θέσιν περιβάλλει’ ἄρσις καὶ θέσις, ὡς καὶ ἀνωτέρῳ εἰρηται, κυρίως μὲν διομάζεται παρὰ τοὺς μουσικοὺς ἐπὶ τῶν τοῦ ποδὸς χρουσμάτων ἅνω ἢ κάτω τὴν δρμὴν λαμπρῶνόντων, παρὰ δὲ τῷ φήτορι τὸ κατὰ ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν σημαίνει.

[330, 13] ‘εἴπερ μὴ ἀγλευκής γενήσεσθαι μέλλοι’ ἄχαρις καὶ ἀκόσμητος, μεταφορικῶς· τὸ γὰρ γλεῦκος πολλὴν ἔχον τὴν γλυκύτητα δοκεῖ χαρίεν εἶναι πρὸς τὴν πόσιν·

[330, 29] ‘κάλλος ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ’ εὐχροίας’ καὶ ἐστι περιληπτικώτερον μὲν τὸ μέλος οίον κεφαλὴ χειρὶ πούς, περιεχόμενον δὲ τὸ μέρος οίον ὁφθαλμοὶ ὅτα δάκτυλοι· ἀναλο-

καὶ τῶν V 1 οὕτως S 2 στρεφομένους S 3 δραχήστρας V
6 ἐν τριάδι V] τρίτη S 7 ἀνομοῖος S 8 δὲ om. V 9
ταύτην S 12 W v 511, 8—11 || p. 18, 7 13 διομάζεται
V 14 χρουσμάτων S 15 καὶ κατάφασιν om. V 16 σημαίνει (in infer. mg. folii m. 1) | f. 75^r | εἴπερ V 18 W
v 511—512 19 γλεῦκος V] γλευκως ὡς S || ἔχων V 22 W
VII 1033, 18—1034, 1 28 κεφαλή | f. 223^r | χειρὶ S

γοῦσι δὲ ἐν τοῖς λόγοις τοῖς μὲν μέλεσιν αἱ ιδέαι τοῖς δὲ μέρεσι τὰ δικτῶ ἐκάστης ιδέας ποιητικά.

[331, 11] ἀλλὰ μὴ χύδην ἔκαστα βεβλῆσθαι⁵
ἀναρμόστως καὶ συγκεχυμένως· δπερ πάσχουσιν ἔνοι τῶν φύσει μὲν δξυτέφα κεχρημένων ἥκιστα δὲ τοῖς ἐπιστημονικοῖς λόγοις ποδηγετῆσαι τὴν φύσιν ἔξισχν-
όντων.

[332, 6] ἔννοιαι δὲ αὐταὶ καθ' ἔαυτὰς ἢ μέ-
θοδοὶ τινες τοῦ τοιούτου κάλλους οὐκ εἰσίν,
πλὴν εἴ τις λέγοι τὴν δριμύτητα¹⁰ δριμεῖαι ἔν-
νοιαι εἰσιν αἱ τροπικᾶς τε καὶ ἐμφαντικᾶς εἰρημέναι,
ώς ἐπὶ κυνῶν ἡ φιλανθρωπία καὶ ἐπὶ Ἐφιδόνης ἡ
φιλανθρωπία καὶ ἐπὶ τοῦ καλινοῦ τὸ ἵπποδαμος· αἱ δὲ
τοιαῦται τῶν ἔννοιῶν καὶ κάλλος οὐ συικρὸν προσ-
άγουσι τῷ λόγῳ, ὡς εὐθὺς κινεῖν τὸν ἀκροατὴν πολλῷ¹⁵
δὴ μᾶλλον ἢ τοὺς ἐφωτικοὺς τὰ λίαν εὐειδῆ τῶν προσ-
ώπων.

[332, 13] ἔναργετις μὲν εἶεν ἀν καὶ ἶσως καὶ
ἄλλο τι²⁰ ἀντὶ τοῦ καὶ σφοδραί· πολλὴ γὰρ ἡ
συγγένεια τῇ τραχύτητι πρὸς τὴν σφοδρότητα.

[332, 17] καλαὶ δὲ ὡς ἐν τοιούτῳ κάλλει οὐκ
εἰσίν³ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν τῷ ιδιάζοντι καὶ οἰκείῳ
τῆς τοῦ κάλλους ιδέας· διπλοῦν γὰρ τὸ κάλλος, ὡς
καὶ ἀνωτέρῳ ἔφη, τὸ μὲν δι' ὅλου τοῦ λόγου διῆκον

2 δικτὼ τὰ ἔν τῆς ιδέας ποιοτικά S 4 W v 513, 2—5
6 ποδηγετῆσαι S] ποδηγέτης καὶ V 8 ἢ SH] om. V 10 W
VII 1035, 17—1036, 5 11 τροπικ[ῶς], ex al., V 12 Xen.
Cyneg. 3, 9 || Eur. Andr. 229 14 καλονσυικρὸν S 15 κρί-
νειν S 16 [εἴει]δῆ, εἰ ex η, V 19 W VII 1036, 13—14 ||
καὶ σφοδραὶ W VII] καὶ om. S; σφόδρα VS 21 τούτω S
22 W VII 1036, 20—1037, 2 23 καλοντο S 24 p. 321, 182. ||
καὶ f. 224^r | ἀνωτέρῳ S

ἐκ τῆς ἐναρμονίου κράσεως τῶν ἰδεῶν τὸ δὲ διὰ μόνων τῶν ποιούντων τὴν τοῦ κάλλους ἰδέαν προερχόμενον.

[332, 30] ‘τοιαύτην γὰρ παρίσωσιν καὶ οὕτως
τὸ ἐπιτετηδευμένην’ πρὸς Ἀνδροτίωνα ἦν αὐτῷ τὸν
“Ἀνδρωνος δὲ ἀγὸν τῶν Ἰσοκράτους ἀριστον μαθητῶν καὶ πρὸς φητορείαν κάλλιστα γεγυμνασμένον, διόπερ εὐθὺς ἐκ προοιμίων τοιαύτην κέχρηται παρισώσει, οἵαν ἀλλαχοῦ φαίνεται διακόπτων, δπως δὲ τὸ κομματικὸν διαφύγοι κάλλος ἴσοσύνηλαβα γὰρ σχεδόν πώς
ἔστι τὰ τρία κῶλα καὶ δμοιοκατάληκτα λέξει τε καθαρᾶ κεχρημένα καὶ συνθήκῃ περικαλλεῖ τῇ ἄνευ παντὸς συγκρουσμοῦ αἴ τε ἀναπαύσεις τῶν κῶλων εἰς μικρότερα μόρια λήγουνται λίαν εὐειδεῖς εἶναι δοκοῦσιν.

15 [333, 32] ‘σαφᾶς δὲ ή πρὸς κάλλος ἐγένετο
ἐπιβούντη τοῦ λόγου’ πανταχοῦ δὲ τεχνογράφος
ἐπιβεβούλευμένον καλεῖ λόγου τὸν τῷ ἐπιτετηδευμένῳ
κάλλει κεχρημένον· τὸ γάρτοι διόλου ταῖς κατ’ ἀρχὴν
η̄ τέλος τῶν κῶλων κεχρησθαι παρισώσεσιν ἐκπρεκῆ
20 μὲν οὐ μὴν πιθανὸν ποιεῖ τὸν λόγον· διόπερ Γοργίας
μὲν καὶ Πέτρος σφόδρα τοῦ κάλλους πεφροντικότες
παντοδαπῶν παρισώσεων πληρούσι τὸν λόγοντος, Ἰσοκράτης δὲ ἐπ’ ἔλαττον, δ’ αὖτις Δημοσθένης δ σφόδρα
τεχνίτης φεύγει τὸ κεχρησθαι ταύταις διακρωσ.

1 κράσεω[1] litt. erasa] ἰδεῶν S   2 προερχομένων V
5 W VII 1038, 21—1039, 5   6 δύνδρα post ἀγὸν ins. SWVII
7 διὸ παρενθής W VII   8 τῇ ante παρισώσει ins. S   9 κομματικὸν S   12 συνθήκη], εχει, S || παντὸς S] παντούν V
15 σαφᾶς | f. 75v | δὲ V || πρὸς καλος S; προσκαλλῆς V   16 W
ν 514, 8—18   17 ἐπιτετηδευμένω[ν] erasa] S   21 πεφροντικότες | f. 224v | παντοδαπῶν S   23 ἐφέλαττον S || δ σφόδρα V]
ἀς σφόδρα S WVII

[335, 12] ὅτιαφέρει δὲ παρισώσεως τῆς κατ' ἀρχὰς τὸ σχῆμα τούτο⁵ τῆς ἐπαναφορᾶς η μὲν κατὰ κῶλόν ἔστιν η δὲ κατὰ κόμμα· αὗται μὲν οὖν δλων λεξεών εἰσιν ἐπαναλήψεις, η δὲ παρίσωσις καὶ ἐν μιᾷ πολλάκις η δευτέρᾳ συλλαβῇ θεωρεῖται, ὡς τὸ ⁶
 ‘Πανσανίου δὲ πανσαμένου’. τὴν δὲ ἀντίστροφον ἐναντίαιν εἶναι φασι τῇ ἐπαναφορᾷ, διτι τὴν παρίσωσιν οὐκέτι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὡς η ἐπαναφορὰ δέχεται ἀλλὰ πρὸς τῷ τέλει, οἷον ‘ταξιάρχους παρ’ ὑμῶν ἀρχοντας παρ’ ὑμῶν’.¹⁰

[336, 23] ἐκφαντεῖς δὲ τὸ τῆς ἐπιβούλησ ἐγίνετο καὶ τὸ τῆς ἐπιτηδεύσεως⁷ τὸ ἄγαν καταγίνεσθαι περὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ λόγου ἐπιβεβούλευμένον τε καὶ διαπρεπῶς ἐπιτετηδευμένον αὐτὸν ἀποδείκνυσιν. εἰκότως δὲ λόγου ἐπιβούλην τὸ κομμα-¹⁵
 τικόν φησι καλλος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀτόπων μειρακίων, δσα τῷ φαινομένῳ κάλλει τὰς ἄφρονας δελεάζοντα τῶν γνωμικῶν ἐπιβούλευει τῇ σωφροσύνῃ· καὶ γάρ ἐκ τοῦ ἐναντίου σώφρων μὲν λόγος δ σεμνός, δ δὲ τὸ ἐκπρεπὲς κάλλος ἐπιτηδεύσων ἐπίβούλος.²⁰

[337, 20] ὁ διήκονος γάρ δι’ ἀλλήλων σχεδὸν ἀπασπαι παρά γε τούτῳ καὶ καθάπερ ἐκ συμφθάρσεως ἐν τι λόγου πεποιήκασιν εἶδος τὸ

1 δι[αφέρει] V   2 W VII 1040, 1—9   3 μὲν om. V
 5 τὸ S] τὸν V   6 Plat. symp. 185 C || ἀντίστροφὴν ἐναντίον S
 8 οὐκέτι V] οὐκ S   9 Dem. 4, 27   11 ἐκφαντεῖς S || γίνεται
 S 12 W VII 1041, 8—1042, 6; cf. W V 517, 1—4   13 περὶ⁸
 SWVII] ἐπὶ V   15 κομματικὸν, a littera rursus lineolis del.,
 S 17 τὰς ἄφρονας WVII] τὰς ἄφρονος V; τοὺς ἄφρονας S
 18 ἐπιβούλευει | f. 225^r | τῇ σοφροσύνῃ S; ἐπιβούλευη τ. σ. V;
 W V: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλλωπιζομένων γνωμικῶν καὶ ἐπι-
 βούλευοντος τῇ τῶν θεωμένων αὐτάς σωφροσύνῃ 19 σῶφρον
 S 22 συμφράσεως S

κάλλιστον⁵ τὴν ἀρίστην παρὰ τῷ φήτορι τῶν ἰδεῶν ἔνωσίν τε καὶ σύγκρασιν ἐκάλεσε σύμφωνος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διαφόρων σιτίων, ἅπερ ἐν τῇ γαστρὶ πρότερον ἀλλοιοῦται καὶ τὴν οἰκείαν μεταβάλλει ποιότητα, εἰδ' οὕτως ἔνα τινὰ χυμὸν γεννώντων θρεπτικόν τε καὶ σωτήριον τοῦ σώματος.

[340, 1] ‘ὅ γε μὴν περὶ τῆς ἀτελείας σχεδὸν ἄπας ἐστὶ τοιοῦτος’ ἡθικῶτερον γὰρ μᾶλλον καὶ δὲ ἐπιμελείας τε καὶ κάλλους πεπλεγμένον Ἀφίνης καὶ 10 Ἀσπάσιος ἀπεφήναντο τὸν πρὸς Λεπτίνην, τραχύτητος δὲ καὶ σφοδρότητος ἄμοιδον δίᾳ τε τὸ πρὸς ἔνδοξον πρόσωπον ὑπὲρ ἀδόξου τοῦ Κτησίππου ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καὶ διὰ τὸ ἔξημενον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς γραφῆς, ἦν ἐγράφατο πρότερον Βάθιππος δὲ Ἀφε- 15 φίσιος πατήρ τὸν Λεπτίνου νόμον, ἔτι μὴν διὰ τὸ συμφέρειν τῷ δῆμῳ τὸν νόμον ἐπὶ τοὺς πλουσίους μετάγοντα τὰς λειτουργίας· ὥστε καὶ πρὸς δογμὴν ἐτρεψεν ἀν τὸν ἀκροατήν, εἰ πρὸς καταφορὰν ἐχώρησεν δὲ φήτωρ τοῦ τὰ λυσιτελοῦντα νομοθετοῦντος. εὐθέως 20 γοῦν ἐκ προοιμίων διὰ τῶν ἐξ ἐπιπλοκῆς βραχείας πεπλεγμένων κώλων τὴν περὶ τοῦ δικαίου τέθεικεν ἀντίθεσιν, καθ' ἦν σαφρότερος ἦν δὲ Λεπτίνου νόμος - τῷ γὰρ συμφέροντι μᾶλλον ἔρωτο -, ἵσχυρὰν δὲ αὐτὴν δῆθεν ἐπιδεῖξαι βουλόμενος ἐπήνεγκεν ὡς εἰδὼς

1 W VII 1042, 16—21   2 σύμφωνοιν V] σύμφωνοιν S
 4 μετάβαλλητι V   5 κατεπικρατεῖαν post χυμὸν add. SW VII
 γεν[ν]ᾶσι (ν) superscr. τ[ω] erasa]ν S || θ[ρεπτη]τικόν V   8 W
 V 517, 21—518, 18   9 ἀψ. τε καὶ SWV 10 ἀπεφήνατο V ||
 τὸν S] τὸ V   14 βάφιππος V   15 ἔτι — 16 νόμον om. V   16
 πλουσίους S] πλησίου V   17 λειτουργίας | f. 225v | ὥστε (om.
 καὶ) S   18 ante τὸν lin. del. τ' V   20 διὰ τοὺς ἐξ ἐπιπλο-
 λῆται, in mg. m. 1 ἐπιπλοκῆς, S   21 πεπλεγμένων V   23 τὸ
 γάρ συμφέρον S

ἀκριβῶς 'καὶ τούτῳ πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ'. καίτοι δῆλον ὅτι τοῖς σαθροτέροις ἐπ' ἐλάχιστον οἱ φήτορες χρῶνται.

[340, 15] 'διόπερ δὴ μάλιστα καλὸν ὅτε ποιοῦμεν λόγου μέτρου πληθύον εἶναι τὸν ὁνθμόν' ⁵

ώστε ἵμβροις τε πολλὰ εἶναι καὶ ἐφθημιμερῇ καὶ ἐπῶν ἀκοτελεύται, ἀπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ Ἰσοκράτει φαίνεται πάμπολλα τοῖς ἀκριβῶς ἐπισκοπουμένοις, καὶ ἡμεῖς δὲ διεξιόντες τοὺς λόγους πληθυσμάβων ἐσημειωσάμεθα. Ἰσοκράτης τε, ὡς καὶ ἀνωτέρω 10 ἔφαμεν, ἐν τῇ τέχνῃ φησίν 'ὅλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω - ξηρὸν γάρ - μηδὲ ἔμμετρος - καταφανὲς γάρ -, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ ὁνθμῷ μάλιστα'.

[340, 27] 'ἔπειτα εἰ οἱ πόδες ἔξ ὧν σύγκειται δὸνθμὸς οἰκείως ἔχοιεν πρὸς ἀλλήλους καὶ μὴ ¹⁵ ἀναρμοστοῦντες τραχύτητα ποιοῖεν' δεῖ γάρ ἐν τῇ τοιαύτῃ συνθήκῃ τοὺς διοχόδους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλεονάζειν πόδας, οἷον σπονδείους καὶ δακτύλους λέμβους τε καὶ τροχαίους - οὗτοι γάρ διοχόδονοι -. ἀνέρμοστοι δὲ οἱ ἐναντίως ἔχοντες σπονδείω πυρ- ²⁰ φύκιος μολοττῷ χρεῖος. εἰ τοίνυν διὰ τῶν ἀναρμόστων ἡ σύνθεσις γένοιτο, τραχύνει τὸν λόγον, διόπερ καὶ ἀνωτέρω τὸ ἴωνικὸν ὡς ἐκλυτώτερον ἔξεβαλε

1 Dem. 20, 1   4 δὴ VS; δεῖ H || καλὸν SH] om. V || ποιοῦμεν V] ποιοῦμεν S   6 W vī 1046, 16—23 || πολλὰς S
ἐφθημιμερῇ, εχει, S   7 τῷ V] τε SWvī 9 δὲ VV
vī] γε S   10 τε καὶ (καὶ punctis del.) ὡς καὶ S   11
p. 30, 15. 32, 2 || ἔφαμεν V] ἔφη μὲν S || ὅλως S || μὴ V]
φή S   15 ἔχοι V || οἰκείως | f. 226r | ἔχοιεν S   16 W
v 519, 18—520, 6   18 σπονδείους S   19 τροχέους S   20
σπονδεῖς S   22 γένοιτο W v   23 p. 295, 18d. || έκλυτός
τερον VS

τοῦ σεμνοῦ λόγου· ἐκ γὰρ ποδῶν ἀναφυόστων ἀλλή-
λοις ἴωνικοι σύρκεινται.

[341, 5] ‘ἀναπαύσεις δὲ λόγῳ περικαλλεῖ
πρέπουσιν οὐχ αἱ βεβηκυῖαι’ τουτέστιν αἱ εἰς
5 κῶλον πληροῦν τὴν διάνοιαν ἀπαρτίζουσαι καὶ λέξιν
μακροτέραν τε καὶ μακροκατάληπτον, ὡς ἐκεῖνο ‘ῶστ’
ἔξ ἀπάντων ἥψιδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἴρεσιν
γενέσθαι’.

[341, 8] ‘ἐμέλησε γὰρ τῷ φήτορι τοῦ μὴ διό-
10 λον καλλωπίζειν δοκεῖν’ ὡς ἀκριβέστατος κανὸν
τῶν πολιτικῶν λόγων δὲ Δημοσθένης τὸ κομματικὸν
οὐ προσίσται κάλλος. διόλου γὰρ δὲν ἔκαλλώπισε
τὸν λόγον, εἴτα ἔξ ἐπιπλοκῆς βραχείας κῶλα εἰσάγων
15 ὡς ἀνωτέρῳ ἐφη κρεμαμένην εἰργάσατο τὴν ἀνά-
πτυσιν.

[341, 32] ‘καὶ χρήσιμοί γε οὗτοι τῷ κεκοσμη-
μένῳ λόγῳ’ οἱ ἀνηφτημένοι καὶ μικροὶ καὶ εὐειδεῖς
καὶ μὴ τελείως περατοῦντες τὴν διάνοιαν δυνθμοὶ βρα-
χεῖαν δέ τινα διανάπτανσιν ποιούμενοι τῆς ἐννοίας διὰ
20 μικροτέρων τε κώλων ἔξαγόμενοι καὶ λέξεων βραχυ-
τέρων καὶ εἰς βραχεῖαν συλλαβήν λήγοντες ἢ παραλή-
γοντες οἰκεῖοί εἰσι τῷ περικαλλεῖ λόγῳ, ὕσπερ οἱ
διὰ πάντων ἐναντιούμενοι τούτοις τῷ μεγαλοπρεπεῖ
καὶ ἀξιωματικούς εἶχοντι λόγῳ προσήκουσιν.

1 λόγου | f. 76^v | ἐν V 2 ἴωνικοι V] οιωνικοὶ S; οἱ ἴωνι-
κοὶ W v || σύγκειται, ν superscr., S 4 βεβηκνια S || W v
520 5 κῶλοις S 6 Dem. 1, 1 9 ἐμέλησαι S || τοῦ SH] τὸ V
10 W VII 1047, 1–6 11 κομματικὸν S 12 ἄν om. V
14 p. 389 Sp. || ἐφη[ν], ν lineolis del., V || ἀνάπτανσιν | f. 226^v |
καὶ S 17 W v 521, 8–15 || εὐειδεῖς καὶ V] ενειλεισαι S
18 δυνθμοῦ VS 20 κῶλον SW v] λόγων V 21 λήγοντες εκ
λήγουστα V

[342, 10] ὡνα μὴ πάντη τῷ Διονυσίῳ δς δοκεῖ τὸ περὶ λέξεως πεπραγματεῦσθαι ἀντιλέγωμεν' ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων τὰς μὲν διὰ τῶν μακρῶν φωνηέντων ἔξαγομένας λέξεις σεμνοτέρας εἶναι φησι καὶ τοῦ βεβηκότος οἰκείας ὁνθμοῦ, τὰς δὲ διὰ τῶν βραχέων εὐτελεστέρας καὶ τοῦ κρεμαμένου. ἐπειδὴ δὲ τὸ συνειπεῖν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἀμφοτέρας ἔχει τὰς ἐπὶ τέλους συλλαβᾶς ἔξαγομένας - ἥτις εἰ καὶ μακρά ἔστιν εὐτελέστερον ποιεῖ τὸν ὁνθμὸν διὰ τὸ προσεοικέναι τῇ τοῦ ἐκφωνήσει, ὅπερ συστέλλει καὶ σεσηρέναι ποιεῖ τὸ στόμα, ὡς καὶ αὐτὸς ἀνωτέρῳ φησὶν ἐν τῷ περὶ λέξεως σεμνῆς -, εἰκότως ὡς δι' ἀμφιβόλων ἔφη εἴτε βεβηκώς εἴτε μὴ δ τοιοῦτος εἶη ὁνθμός· καθὸ μὲν γὰρ εἰς δύο μακρὰς ἔληξε βέβηκε, καθὸ δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἔξαγομένας εὐτελής ἔστιν.

---

1 πάντι S || δς SH] ὡς V   2 λέξεων S || ἀντιλέγομεν S
 3 W VII 1048, 11—24   5 cf. Dion. de c. v. 14, 75, 7R.   6 τῶν
 om. S || βραχειῶν V   7 τε ante καὶ add. SW VII || ι[ε]ραμένου,
 ο postea ins. m. 1, S   10 παρεοικέναι S   12 p. 291, 31 Sp.
 13 διαμφιβόλων ex διαμφιβολας V; διαμφι | f. 227r | βάλλων S
 16 εὐτελῆς εἰσίν V; εὐτελεσσειν S || εἰσίν | f. 77r | ἔρμογένους V

ΕΙΣ ΤΟ Β.

Τοῖς μὲν ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ πφοτέρῳ βιβλίῳ τῶν
ἰδεῶν ἐπεσκεμμένοις φάδιον ἥδη καὶ τοῖς ἐν τῷ δευ-
τέρῳ παρακολουθῆσαι καὶ χωρὶς τινος ὑπομνήσεως·
5 ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ἀκριβεστέραν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου
οἷμαι κάνταῦθα χρῆσειν τινὰ σαφηνείας, ἐπειράθην
καὶ τούτοις διὰ συντόμων ὡς οἵδν τε ἦν ἐπεξελθεῖν.
Ἐφηῆς δὲ καὶ μοῦσαι καὶ τῦν ἡγεμόνες ἡμῖν τῆς ἐπὶ
τὸ βέλτιστον καὶ φιλομαθέστατον δόον κατασταῖεν.

10 [343, 13] ‘εἰ μή τις ἄρα τὰ δξέα τῶν νοημά-
των γοργὰ λέγοι’ ὡς φιλανθρωπίαν ἐπὶ κυνῶν
καὶ φιλανδρίαν ἐπὶ ἀκόδμων γυναικῶν. Ιστέον δέ,
ὅτι ἡ δέκτης ἡ αὐτῇ ἔστι τῇ δριμύτητι.

[343, 19] ‘ἐπειδὴ διὰ τὸν τμητικοῦ γίνεται
15 τύπον’ τμητικόν φησι τύπον τὸν διὰ τῆς βραχύτη-
τος τῶν κώλων καὶ τῶν ταχειῶν ἐννοιῶν τέμνειν δο-
κοῦντα τὸν λόγον καὶ εἰς μικρὰ διαιρεῖν· τὸ γάρτοι
τεμνόμενον πρόδηλον ὡς τῆς οἰκείας δλότητος ἀφαι-

1 superscr.: ἐφμογένους περὶ ίδεῶν Β ὑπόμνημα VS 2 W
VII 1050, 9—16 5 ἐπεὶ SW VII] ἐπειδὴ V 6 ἐπειράθη
S 7 οἴδν τε S] οἶον ται V || ἐπεξελθεῖν VWVII] ἐξελθεῖν S
8 δὲ om. S || τῆς S] τοῖς V 11 W VII 1051, 5—7 || εἰναι post
ὡς lineola del. V || Xen. Cyneg. 8, 9 12 Eur. Andr. 229
14 γίνεται S; per comp. V 15 τόπον S || W v 523 || τόπον
S 16 τῶν κώλων om. V || ταχ[ε]ῖσην V 18 τῆς | f. 227v |
οἰκείας S

φείται <τι>· εἰ δὲ τὸ κῶλον ἐκκαίδενα μετρεῖσθαι συλλαβαῖς ἔφαμεν, πρόδηλον ὡς τὰ τούτον βραχύτερα τέτμηται καὶ καθόλον τὰ κομματικὰ καὶ ἀσύνδετα.

[344, 10] ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν καὶ νὴ Δία εὑδαιμόν γε⁵ τὸ χωρίον τοῦτο μεθώδευται μὲν γοργῶς διὰ τὸ βραχεῖας εἶναι καὶ ταχεῖας ἀπαντήσεις, σχῆμα δὲ ἐπιδέχεται τὸ κατὰ συνδρομὴν ἦτοι συγχώρησιν, διότι συγχωρεῖ τῷ λόγῳ τῶν ἐναντιουμένων εὐθὺς ἐν ἀρχῇ δυνατὸν γὰρ ἦν καὶ μεθοδεύσαντα γοργῶς μὴ χρήσασθαι τῷ κατὰ συνδρομὴν ἀλλὰ δι'¹⁰ ἐναντιώσεως ἀπαντῆσαι, οἷον μὰ Δία δὲ γέροντος ἡμῖν κρειττόνων ὑπάρχει παράδειγμα πολιτευμάτων⁶.

[346, 28] εἰ δὲ πολλαὶ γένοιντο αἱ συμπλοκαὶ καὶ μὴ καθ' ἐκάστην πληρούμενης τε καὶ ἵσταμέ¹⁵ νης τῆς διανοίας⁷ τὰ τοιαῦτα χωρία δοκοῦσι μὲν εμφασιν ἔχειν τὸν τμητικὸν λόγου τῷ ταχέως ἀφ' ἐκάστου τῶν πραγμάτων ἀπαλλάξτεσθαι τὸν δῆτορα, γοργότητος δὲ μετέχουσι τῷ τὰ πλείονα τῶν κώλων κομματικώτερα εἶναι, περιβολῆς δὲ γέμουσι τῷ τε ἐφέλκεσθαι πολλὰ²⁰ νοήματα καὶ διὰ μερισμῶν ἔξετάξεσθαι διὰ μακροῦ τε τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχειν τῆς ἔρωτήσεως.

[348, 8] γένη γὰρ εἰδεσι καὶ ὅλα μέρεσι καὶ ἀρχιστα τῷρισμένοις καὶ ἐτερα ἄττα περιβλη-

1 τι Wv] om. VS || ἐκκ[αί]δενα V 2 συλλαβῶν V || p. 17, 17 4 τὸ τοῦ SH] τὸν τοῦ V || πεφαλαίον S 5 εὑδαιμῶν S || W v 523, 18—20 || μεθοδεύεται V 6 γὰρ post μὲν add. S || τραχεῖας V 8 συγχώρησιν SWv] συγχωρεῖν V 10 τὸ V 14 συμφόρα, in mg. συμπλοκαί, S 16 W v 524, 9—15 17 τολμητικὸν V || τῷ S; τὸ V || ἀφ' Wv] ἀφ' VS 19 τῷ S; τὸ V || πλειστῶν S 21 καὶ | f. 228r | διὰ μερισμῶν S; καὶ διαμερισμὸν V 23 γένη — 24 ὠρισμένοις om. V

τικὰ προσλαμβάνων' ἀναγκαῖον δὲν παραθέντας τὸ παράδειγμα οὕτως ποιήσασθαι τὴν εἰκόνησιν. ἔχει δὲ οὕτως· ‘ἄλλ’ δὲ τὴν Εὑβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸ Μεγάροις ἐπιχειρῶν καὶ καταλαμβάνων Θρεδὸν καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν καὶ καθιστάς ἐν μὲν Θρεδῷ Φιλιστίδην τύραννον ἐν δὲ Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον καὶ τὸν Ἐλλήσποντον ὑφ’ αὐτῷ ποιούμενος καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν καὶ πόλεις Ἐλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν εἰς 10 ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων πότερον ταῦτα ποιῶν ἥδικει καὶ παρεσπόνδει καὶ ἔλνε τὴν εἰρήνην η̄ οὐ; ἐνταῦθα γένος μὲν εἰδεσι περιβάλλει τὸν Φίλιππον ἀδικεῖν ἀποφαίνων, γένος μὲν γὰρ η̄ ἀδικία, εἰδὴ δὲ ταύτης η̄ παρεσπόνδησις η̄ λύσις τῆς εἰρήνης· καὶ 15 δὲν μὲν η̄ Εὑβοια, μέρη δὲ δὲν Θρεδὸς δὲν Πορθμός· καὶ ἀδριστὸν μὲν αἱ Ἐλληνίδες πόλεις ὡρισμένα δὲν Βυζάντιον Θρεδὸς Ἐρετρία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα περιβλητικὰ· ἐν αὐτῷ, οἱ δύο μερισμοὶ καὶ η̄ διὰ μακροῦ ἀπόδοσις.

[348, 26] ‘ἐκείνης γὰρ ἵδιον τὸ εἰδέναι καὶ 20 τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν εἰδεσι πότε καὶ ποῦ καὶ πρὸς δυτινα καὶ πῶς προσηκει χρῆσθαι’

πάνυ κάνταῦθα κάν τοῖς ἐπομένοις δ τεχνογράφος ἔξυμνει τὴν δεινότητα φώς τῷ πολιτικῷ λόγῳ τὰ μέγιστα συμβαλλομένην καὶ τὴν εὔκαιρουν χρῆσιν τῶν ἰδεῶν 25 τῷ τεχνίτῃ χρηγοῦσαν· αὕτη γὰρ ἡμᾶς διδάσκει τόν

1 W VII 1058, 13—1054, 10 et v 524, 20—525, 3 2 οὕτως
V] τῷ S 3 Dem. 18, 71 4 ἐπι[τ]είχησμα, τ εκ γ, S
6 πορθμόν | f. 77v | καὶ V || ὁρ[ε]ῶι, ex αι, V 10 πάντα
post ταῦτα add. S 12 εἰδεσι] εἰδει VS 15 η̄ om. S
16 ὡρισμένα] ὡρισμέναι VS 17 αἰρετρία S || περιβλητικα |
f. 228v | ἐν S 22 W VII 1054, 12—21 28 ὡς VVII
καὶ S 24 συμβαλλομένην S 25 τῷ om. V || χωρηγοῦσαν S

τε καιρὸν πηγίκα ταῖσδε ἢ ταῖσδε τῶν ἰδεῶν χοη-
στέον, ὅπερ τὸ πότε δηλοῖ, τὸ δὲ ποῦ ἐν ποίῳ τῆς
φητοφικῆς εἶδει ἢ ἐν ποίοις μέρεσι τοῦ λόγου, τὸ δὲ
πρὸς δυτινὰ πρὸς ὑπερέχοντα πρόσωπα ἢ ἵσα ἢ
καταδεέστερα ἔνδοξά τε ἢ ἄδοξα ἢ καὶ ἀμφίδοξα, τὸ 5
δὲ πᾶς διὰ ποίων ἐπιχειρημάτων τὰς κατασκευὰς
ἔργαστέον.

[349, 9] ‘καὶ τούτου τεκμήρια ἐναργῆ πολλὰ
καὶ τῆς τραγῳδίας ἔνθα ἐπείγεσθαι δὲ λέγων
δοκεῖ τροχαῖνδις τε συντεθέντα’ οἶον παρ’ Εὐ- 10
ριπίδῃ ἐν Ὁρέστῃ ‘θᾶττον ἢ μ’ ἔχοντι προβαίνων ἱκόμην
δι’ ἄστεος’ καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τετραμέτροις ‘Γλαῦχ’,
ὅρα, βαθὺς γὰρ ἥδη κύμασιν ταράσσεται’.

[350, 19] ‘καὶ μαθησόμεθά γε τοῦτο οἶον
τίνα εἰδη τίσιν ἀρμόττει προσώποις’ πάλιν 15
καταχοηστικάτερον ἐνταῦθα τὰς ἰδέας εἰδη καλεῖ. – στρα-
τηγοῖς μὲν γὰρ ἢ πρεσβευταῖς σεμνότης ἀρμόττοντα
φανήσεται ἰδιώταις δὲ ἀφέλεια.

[350, 31] ‘οὐ μὴν συμπληροῖ αὐτὸν ὕσπερ
ἢ τε ἀφέλεια καὶ ἡ ἐπιείκεια’ εἰρηται καὶ ἐν 20
τῷ πρώτῳ, ὅτι τὸ ἥθος διαιφεῖται εἰς ἀφέλειαν ἐπι-
είκειαν βαρύτητα. ἡ τοίνυν μᾶξις τῶν ἰδεῶν τούτων
προσλαβοῦσα καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸν ἥθικὸν ἀπεργάζεται
λόγον· αἱ μὲν γὰρ ἐπιεικῆς ἔννοιαι μετὰ εἰρωνείας
ἔξενεχθεῖσαι βαρύτητα ποιοῦσιν ἐν λόγῳ μεμιγμένου 25

8 τεκμήριοι[α] S 10 τε om. S || συντεθέντι V || W v 525,
14—16 et 526, 4 || εὐριπίδι S 11 Eur. Or. 729 || ἔχοντι προ-
βαίνειν V 12 ἄστεως VS || Arch. fg. 54 B. 15 προσ-
ώποις | f. 229r | πάλιν S || W VII 1057, 20—22 20 ἀφέλειαν
(καὶ ἡ om.) ἐπιεικέσσα S || W VII 1058, 9—12 et W v 528, 3—8 ||
f. 8 21 ἥθος S] πάλιος V 24 μὲν om. S || ἔννοιαι
f. 78r | μετὰ V

καὶ τοῦ ἐνδιαθέτου, οἶον ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ἔμε
δὲ ὡς - εἴτε τις, ὁ Ἀθηναῖοι, βούλεται νομίσαι μανία·
μανία γὰρ ἵσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμιν τι ποιεῖν.

[351, 16] ‘καὶ ὑπό τι υηπίων, ἵνα μὴ ἀβελ-
τέρων λέγῃ τις’ τῶν οὐ πάντη ἀνοήτων ἀλλὰ
κουφοτέρων καὶ ἂ χρῆ λέγειν ἢ μὴ αφίνειν οὐκ εἰδό-
των· τοιοῦτοι γὰρ ὡς ἐπίπαν μὲν οἱ παιδες, ηδη δὲ
καὶ τῶν ἀνδρῶν ἔνιοι.

[352, 32] ‘ἢ τὰ καταχύσματα φησὶν αὐτοῦ
κατέχεεν’ καταχύσματα ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ τρα-
γήματα, ἂ τοις νεωνήτοις ἀνδραπόδοις ἐπέχεον αἱ
δέσποιναι πρὸς τῇ ἐστίᾳ καθεξομένοις εἴκαρπον αὐτῶν
καὶ δυνήσιμον γίνεσθαι τὴν κτῆσιν ἐπευχόμεναι.

[353, 3] ‘δλως τε πολλὰ τοιαῦτά ἐστιν ἐν
τοῖς ἰδιωτικοῖς’ ἀνάγκη γὰρ τὸν περὶ εὐτελῶν
διαλεγόμενον πραγμάτων εὐτελέσι κεχρῆσθαι καὶ ταῖς
ἔννοιαῖς, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος δὲ Δημοσθένης φησὶ
‘φήσαντες γὰρ καπνίζειν αὐτοὺς δψοποιουμένους ἔτυπτον
καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυνον καὶ προσεούρουν’ καὶ
μετ’ ὅλγον φησὶ περὶ Κόνωνος καὶ τοῦ υἱέος αὐτοῦ
ὡς μετὰ τὸ τυπτῆσαι αὐτὸν ‘ἥδε τοὺς ἀλεκτρυόνας

1 Dem. 21, 69 || ἔμὲ VS] ἔμοι Dem. 2 δὲ ὡς V] δὲ δε
Dem.; δέος S] ὁ δέοι S] μανία γαρ (lineolis del.) μανία γαρ
V; μανία semel legitur in S 3 τι VH] τὴν S 5 λέγει S]
W VII 1059, 14—17 || οὐδὲ S] οὖν V 6 μὴ V] μι S 7 ὡς V]
πρὸς S 9 φησιν — 10 καταχύσματα om., in mg. suppl. m. 1,
S 10 W v 529, 10—14 11 νεωνήτοις S] νέοις ἢ τοῖς V
12 καθεξομένοις, εχ καθεξομενων, V 13 δυνήσιμον VS ||
γενέσθαι S] κτίσιν VS 15 W VII 1060, 6—1061, 4 || ἀνάγκη
f. 229v] γὰρ S 16 καὶ ταῖς om. SWVII 17 ὡς S] καὶ
V 18 Dem. 54, 4 19 κατεσκεδάννυον S 20 δίλγα S ||
περὶ Κόνωνος om. V || νῖος S 21 Dem. 54, 9 || ηδεν S;
ἡδειν V

μιμούμενος τοὺς νενικηότας, οἱ δὲ υροτεῖν τοῖς ἀγωσ-
σιν αὐτὸν ἡξέουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς'.

[354, 4] ‘καὶ εἰ ἀπὸ τῶν φυτῶν δέ τις ἐπιχει-
ροίη, παραπλησίως ταύτὸν ποιήσει’ οἶον ‘τὰ
γὰρ χωρία καὶ τὰ δένθη οὐδέν με θέλει διδάσκειν’⁵
καὶ ‘ὅχην ἐπ’ ὅχην γηράσκει, μῆλον δ’ ἐπὶ μῆλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ’ ἐπὶ σύκῳ’.

[355, 26] ‘αὐτίκα ἡ δέκτης καὶ τὸ δέκεως τι
εἰπεῖν ἥτοι ἀπαντῶντα λόγῳ τινὶ ἡ δπωσοῦν’
τὸ περὶ τῶν Βυζαντίων παράδειγμα, δπερ τέθεικεν ἐν¹⁰
τῷ περὶ μεθόδου γοργότητος, διπλῆν ἔχει τὴν ταχεῖαν
ἀπάντησιν· πρὸς μὲν γὰρ τὸ ‘κακοδαιμονοῦσι γὰρ Βυ-
ζάντιοι’ ὡς παρ’ ἐτέρους εἰρημένου ἀπήντησεν δέκεως
κατὰ ἐπίκρισιν εἰπὼν ‘σφόδρα γε’, πρὸς δὲ τὸ ‘ἄλλ’
δμως αὐτοὺς δεῖ σθῆς εἶναι’ παρὰ τοῦ φίτορος αὐτοῦ¹⁵
τεθὲν ἄλλῃ ταχεῖα ἀπάντησις γέγονε κατασκευαστικὴ
τοῦ λεχθέντος ‘συμφέρει γὰρ τῇ πόλει’. τὸ οὖν ἥτοι
ἀπαντῶντα λόγῳ τινὶ ἡ δπωσοῦν νοητέον οὕτως
ἡ τῷ παρ’ ἐτέρους λεγομένῳ ἀπαντῶντα ἡ τῷ παρ’
ἕαυτοῦ τεθέντι.

20

[356, 7] ‘ῶσπερ τὸ ἀδελφίζειν παρὰ Ἰσοκρά-
τει’ ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν.

[357, 18] ‘διὰ τῶν τῆς γοργότητος ἰδίων τὸ
λίαν ὑπτιον ὁ φίτωρ παρεμυθήσατο’ τό τε
γὰρ ἀφηγηματικὸν καὶ τὸ μυθῶδες πολλὴν ὑπτιότητα²⁵

1 μιμούμενος V || ιφ[ο]τεῖν V 3—4 δέ et παραπλησίως
SH] om. V 4 W v 531, 3—6 || Plat. Phaedr. 230 D 6 η 120 ||
δγχνη ἐπ’ δγχνη S 8 η SH] om. V || τι SH] τις V 9 η
om. S 10 W v 531, 13—23 || p. 344, 13 Sp. 12 Dem. 8, 16
13 παρ’ W v] περὶ VS 15 αὐτοὺς S Dem.] αὐτὸν V || σῶς
om. S || παρὰ | f. 230 | τοῦ S 18 ἡ πᾶς δῦν S 19 ἐτέροις],
ex ω, S 21 ἀδελφίζειν H] ἀδελφαῖν V; ἀδελφὸν S 22 W
V 531 24 W VII 1064, 16—22

παρέχει τῷ λόγῳ, ὅπερ διὰ τῆς γοργότητος λάσατο δεόντως ταχέως τε ἀφ' ἐκάστου ἀπαλλαττόμενος καὶ κομματικώτερα τὰ κῶλα ποιῶν καὶ τῶν μερισμῶν τὰς ἀποδόσεις ἐπιταχύνων, ὡς ἐν τούτῳ ἡλαβεῖν μὲν 5 ὑπὲρ Ἀλιφροθίου τοῦ υἱοῦ παρὰ Ἀρεως, δικάσαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ὁρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί.

[358, 1] ‘καὶ ἵστως καὶ ἄλλα τινὰ σφόδρα δλίγα’ οἶνον τὰ περὶ τῆς γλαυκὸς δτι περὶ τὸν καιρὸν τῆς συμβολῆς ἐφάνη περιπταμένη τὰς Ἀττικὰς 10 ναῦς, καὶ τὰ περὶ τῆς περιστερᾶς δτι ἐπὶ τῆς Θεμιστοκλέους τριήρους ἐφάνη καθεξομένη, δθεν καὶ μετὰ τὴν νίκην ἀπαρχὰς Ἀφροδίτης λερὸν ἰδρύσατο ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀμμώνιος δὲ Λαμπρεὺς ἐν τῷ περὶ βωμῶν φησι, καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀλγιναίας τριήρους, 15 ἥτις πρώτη τῆς ναυμαχίας ἀρχεῖν ἔδοξεν ἐπαγομένη τὸν Ἀλακίδας· ὡς γὰρ Ἡρόδοτος ἐν δγδόῃ φησί, κατὰ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων Αἴαντι μὲν καὶ Τελλαμῶνι ἐν Σαλαμῖνι ηὔξεντο, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους Αλακίδας εἰς Ἀλγιναν ναῦν ἀπέστειλαν· ἔτι γε μὴν 20 καὶ τὰ περὶ τοῦ γυναικείου φάσματος, ἥν φησιν Ἡρόδοτος δνειδίσασαν τοὺς μετὰ Ἀδειμάντου τοῦ Κορινθίων στρατηγοῦ ὑποχωροῦντος ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν προτρέψαι τῆς ναυμαχίας ἔχεσθαι.

---

1 παρέχει S] περιέχει V || λόγω | f. 78v | ὅπερ V || ἀπερ S
 2 τε V] τὸ S || ἀπαλλαττόμενος S; διαλλαττόμενος V 4 ἀποδώσεις S || Dem. 23, 66 || λαμβάνειν (ομ. μὲν) S 5 ἀλιφροθίου VS 7 δὲ post σφόδρα add. S 8 W v 583, 23—534
 9 συμβούλης V || περὶ[ττ]αμένη V 18 λαμ|f. 230v|πρενὸς S 14 Her. 8, 84 || τῆς om. V 15 ἀρχὴν V 16 Her. 8, 84 || φασι V 17 κοινῶν δογμάτων ἐλλήνων S 18 σαλαμῖν[ι], ex η, ηὔξα[ν]το, ν superscr., S 20 τὰ S] om. V 21 cf. Her. 8, 94 || δνειδίσασαν S || ἀδειμάντου ex ἀδειμάντος V 22 ἐπι, corr. ex εἰναι (compend.), V

[358, 13] ‘οῖον κάλλος χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους’ οἶον ἡνίκα τὸν Πριέμου καὶ Μενελάου οἴκον ἐκφράζοι Ομηρος ἢ τὸν Ἀλκινόδου κῆπον ἢ τὰς ἐν Τροίᾳ πηγὰς θερμοῦν καὶ ψυχροῦν ὕδατος.

[358, 31] ‘οῖς γὰρ ἔκαστος χαίρει πραττο-⁵ μένοις, οὗτος καὶ λεγομένοις ἡσθήσεται’ ἐμ-φρόνως καὶ τοῦτο καὶ φιλοσόφως φησίν· καὶ γὰρ δὲ τοιούτος Σωκράτης εἰώθει λέγειν ‘οῖος δὲ βίος, τοιούτος δὲ λόγος· οῖος δὲ λόγος, τοιαῦται αἱ πράξεις’· καὶ ἀνα-¹⁰ στρέφων τὰ αὐτά.

[359, 7] ‘οὐ γὰρ τραχέως μόνον ἀλλὰ καὶ σκληρῶς εἰρηται τὸ ἔμαρπτε’ τροπικὴ γάρ ἐστιν ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἀνθρωπικῆς περὶ τὰ ἔρωτικὰ πτολας ἐπὶ τὴν τοῦ θείου ἀπάθειαν μετενηγεμένη, τραχέα δὲ τὰ τροπικά· σκληρὰ δὲ διὰ τὸ δύσφωνον τῆς τῶν ¹⁵ στοιχείων συνθέσεως. καὶ μεγέθους δὲ μετέχειν αὐτάς φησι, διότι ὑπὸ τὸ μέγεθος τραχύτης τε καὶ σφο-δρότης ἀνάγονται.

[359, 16] ‘καὶ φύσει ἥδὺ τῇ ἄλλῃ ἀπολαύσει τὸ πρᾶγμα’ τὴν γὰρ ὅψιν εὐφραίνει τὰ τοιαῦτα· ²⁰ εἰρηται δὲ καὶ ἀνωτέρω, ὅτι ὅσα προσφιλῆ ταῖς αἰσθήσεσιν ἡμῶν ἔστι ταῦτα ἐκφραζόμενα πολλὴν παρέχει τὴν γλυκύτητα τῷ λόγῳ.

[360, 6] ‘ἀμφισβητήσειε δ’ ἂν τις πότερον

2 W v 534, 8—11 || Z 242 || δ 71   3 ὅμηρος ἐκφράζοι S ||
 η 112   4 X 147 || τροίην V   6 W v 534, 14—17   8—9 καὶ post
 τοιοῦτος et post τοιαῦται add. S   9 ἔκαστρεψων V] ἀναστροφα
 S   12 ἔμαρπται VS || W VII 1066, 20—1067, 4 || [γαρ] V
 13 ἔρω[τι] 231^r τικὰ S   14 μετηνεγμένη S   15 τὰ om. V
 17 διό[τι] V   18—19 ἀγονται καὶ σειη (sic) τῇ ἄλλῃ S   20 W
 VII 1067, 5—8 || εὐφραίνει om. V   21 p. 14, 23   22 ἐκφραζόμεν
 ἀπόλλων παρέχει S   23 ἔχει V

κατὰ λέξιν ἡ κατὰ ἔννοιαν ἐνταῦθα γέγονεν ἡ γλυκύτης' καὶ γὰρ ἡ ἔννοια πολλῆς γέμει τῆς γλυκύτητος μεταφορικῶς προενεχθεῖσα - ὡς περὶ ἀνθρώπων γὰρ ἔφη τῶν δένδρων τὸ θέλει - καὶ ἡ λεξίς τοιούτην ἔνδεικνυται τὴν ἀφέλειαν.

[360, 13] 'ἐνταῦθα γὰρ τὸ φέντε τέτραπται μᾶλλον ἡ ἔκειται τὸ ἐθέλει' οὐ γὰρ οὕτως ἄν τις εἴποι τροπικὸν εἶναι τὸ ζωὴν ἔχοντι φυσικὴν τῷ δένδρῳ προαιρέσιν περιθεῖναι - ἥτις διὰ τοῦ ἐθέλει δηλοῦται -, 10 ἡ τῇ προϊόντῃ φωνῇ τὴν τοῦ φεύματος ἐπιθεῖναι μεταφορὰν καὶ τῷ ἀψύχῳ τὴν ξῶσαν εἰκάσαι φωνὴν καὶ τῷ ἀναφυμόστῳ τὸ ἀναφυμόνιον καὶ τῷ ἀτάκτῳ μετὰ δολέου προχεομένῳ τὴν μετὰ τάξεώς τε καὶ λειτητος ἥχον προϊόνταν.

15 [362, 19] 'τὸ δὲ αὐτὸν αἴτιον οἷμαι τοῦ καὶ τὰς παραπλοκὰς τῶν ποιημάτων ἐν λόγῳ ἡδονὴν ἔχειν' αἱ ἔξαλλαγαλ φησὶ τῶν διαλέκτων πολλὴν ἡδύτητα χρηματίσει ταῖς ἀκοαῖς· διόπερ καὶ αἱ κολλήσεις τῶν ἐπῶν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ τοὺς ἀκροωμένους 20 εὐφραίνουσιν, εἰ κατὰ σύνθεσιν ἔξαγγέλλοιντο δεόντως ἀλλὰ μὴ κατὰ παράθεσιν.

[365, 6] 'οἶον ἔξι ἐπιπολῆς βαθεῖαι' ἐν τῷ περὶ μεθόδων ἀφελείας ἔφη, διτὶ ἡ δριμύτης καὶ ἡ δέξύτης ἡ αὐτὴ οὖσα ἰδέα ἐπιπόλαιος ἐστι βαθύτης 25 καὶ τῷ μὲν ἀφελεῖ λόγῳ ἐναντίαι πως εἶναι δοκοῦσι

2 W VII 1067, 16—19 || ἡ om. V γλυκύτητος | f. 68^r | μετὰ φορικῶς V 7 W VII 1068, 1—7 || οὗτως V W VII] διτὶ S 9 προαιρεσι S 12 ἀτάκτωι S 13 τε καὶ λειτητος] καὶ τελειώτητος V; καὶ λειτητος S W VII 14 προϊόνταν | f. 231^v | τὸ S 17 W VII 1069, 5—9 20 ἔξαγγέλονται S 22 ἐπιπολῆς H] ἐπιπολῆς S; ἐπιπλοῆς V || W VII 1070, 9—20 23 p. 355, 26 Sp.

24 οὖσα V // ἐπιπολῆς^{αι} S 25 ἀφελεῖ[ει], εκ η, S || εἶναι S] οἷμαι V

καίτοι ὑπὸ τὴν ἀφέλειαν τελοῦσαι δεινότητι δὲ μᾶλλον εἰσιν οἰκεῖαι· τὰς γοῦν ταχείας ἀπαντήσεις οὐ πολὺ τὸ περινενοημένον ἔχούσας εἶδος εἶναι δριμύτητός φησιν· ‘κακοδαιμονοῦσι γάρ Βυξάντιοι. σφόδρα γε, ἀλλ’ ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῶς εἶναι, συμφέρει γὰρ τῇ 5 πόλει’. πάλιν δὲ κάνει τῷ περὶ μεθόδου γοργότητος τὸ παράδειγμα τοῦτο σὺν ἐτέροις θεὶς ἐπήνεγκε ‘ταῦτα γάρ πώς ἔστι καὶ δέξεαι’ τουτέστιν ὑπὸ τὴν δέξιτην καὶ δριμύτητα τελοῦντα.

[365, 18] ‘εἰ τῆς ἐννοίας αὐτὴν χωρίσει τις 10 περὶ ἡν γίνεται τῶν πρὸ αὐτῆς δημέντων’ ὑπερβατόν ἔστιν· ἡ γὰρ λεξίς φησὶν ἡ ποιοῦσα τὴν δριμύτητα αὐτὴν καθ’ ἔαυτην οὐδὲν ἔχει δριμύ, εἰ μόνον αὐτὴν χωρίσειε τις τῶν πρὸ αὐτῆς δημέντων τῆς ἐννοίας.

[368, 6] ‘γίνεται δὲ δταν τροπῇ τινι χρησά- 15 μενοι μὴ σφόδρα ἀτηρῷ μηδὲ σκληρῷ’ ἀτηρὰν ἐκάλεσε τροπὴν τὴν ἴταμωτέραν καὶ πόρωθεν ἐπάρουσαν τὴν τροπήν, οἷαι ἦσαν αἱ προειδημέναι καὶ τὸ παταροεῖ.

[368, 13] ‘τὸ δὲ ἥνθησεν τροπικὸν μὲν οὐ 20 σκληρὸν δέ’ ἡ γὰρ ἄνθησις οὐ πόρω τὴς τῶν πραγμάτων ἀκμῆς βαίνουσα τυγχάνει· καὶ γὰρ τὰ φυτὰ παντα ἐφ’ ὃν τὸ ἀνθεῖν τάττεται κυρίως, δταν ἀκμάξῃ τῷ γονίμῳ, χωρεῖ πρὸς ἄνθησιν.

1 τελοῦσαι V] τέλος οὖσαι S 4 φησιν οἶον S || Dem. 8, 16
 5 ἀλλὸν κατ’ αὐτοὺς δεῖ σῶς εἶναι S; ἀλλ’ ὅμως αὐτοὺς δλ-
 δωσιν V 7 p. 344, 18 Sp. || εταίροις θεῖσον V 9 καὶ
 δριμύτηται om. V || τελοῦντα εχ τελοῦνταν V 10 χωρ[έ]σει S
 11 γίνεται VH] γάρ S || πρὸ αὐτῆς VH] προσάπων S 12 W
 VII 1071, 9—12 || ἔστιν | f. 232r | ἡ S || ποιοῦσα V 13 ἔχοι
 V 14 χωρίσει τέ V 16 W VII 1072, 1—2 || ἀτειρὰν V
 17 τροπὴν | f. 68v | οἷαι V 21 W VII 1072, 2—6 24 ἀκμάζου-
 ex ei, S || γονίμῳ VWVII] γονίμῳ S

[369, 1] ἡ καὶ τῶν ἄλλων τι τῶν ἰδίων γλυκύτητος' οἶνον μυθικὸν ἴστορικὸν η τὴν αἰσθησιν εὐφραῖνον η δεῖα πράγματα διηγούμενον.

[370, 4] τῷ οὖν Χαριδήμῳ δίδωσι τὸ ὡς πολίτη ἔξετάξεσθαι καὶ τοῦτο τῆς Αημοσθενικῆς δεινότητος ἄξιον τὸ τοῦτο δοκεῖν χαρέσθαι τῷ ἔχθρῳ, δι' οὗ μάλιστα παρανομωτάτην ἀποδείκνυσι τὴν γεγραμμένην αὐτῷ δωρεάν· νόμῳ γὰρ αὐτὸν πολίτην γεγενῆσθαι φήσας οὐδὲν ἄξιοι παρὰ τοὺς Ἀθήνησι 10 νόμους αὐτῷ ψηφίζεσθαι, δσα τοίνυν οὐδὲ κατὰ τῶν τοὺς πολίτας ἀπεκτονότων οἱ νόμοι γίγνεσθαι συγχωροῦσι, ταῦτα διὰ τοῦ ψηφίσματος Ἀριστοκράτη γεγραφότα δείκνυσι κατὰ τῶν ἐπηρεαξόντων καὶ δικαίως ἔστιν ὅτε τῷ Χαριδήμῳ.

15 [371, 9] μέθοδος δὲ ἐπιεικείας πρῶτον μὲν η σφόδρα ἐοικνῖα ταῖς ἐπιεικέσιν ἐννοίαις τῷ γὰρ ἐκόντα φαίνεσθαι τὸ πολὺ τῆς ἄξιας μειοῦν ἀγαπᾶντα σύμφωνόν ἔστιν η τε τῶν οἰκείων πλεονεκτημάτων μείωσις κάν τοῖς κατὰ τῶν ἔχθρων λόγοις 20 η ὑφειμένη τῶν ἐλαττωμάτων μνήμη καὶ ἔτι <η> κατὰ παράλειψιν ἐφ' ἐκατέφουν μέθοδος.

[375, 3] τρίτη δὲ ἐπιεικείας μέθοδος η τὸν καθαρὸν ποιοῦσα λόγον' τὸ ψιλὰ τὰ πράγματα

1 η om. V || τι τῶν VII] τισιν S 2 W v 536, 16—18 ||
 η post μνημὸν add. S 3 πράγματα V] φάσματα SWV
 διηγούμενον ex διηγούμενος V 4 χαρίμω V || τὸ εκ τῶν V
 5 W VII 1073, 16—19 et W v 586, 24—537, 6 6 τὸ τούτω
 V 8 ἀποδεῖξας post πολίτην lineolis del. V 12 ταῦτα |
 f. 232v | διὰ S || ἀριστοκράτη V 14 ἔστιν SWV] εἰναι V
 16 ἐσθινία ταῖς ἐπεκειμέναις ἐννοίαις τὸ γὰρ V 17 W VII
 1074, 3—7 || τὸ πολὺ — p. 81, 12 πως φαίνεσθαι om. V || μειοῦν
 S] ἐλαττον W VII 18 σύμφωνων S; σύμφωνός W VII 19 καὶ
 S] καὶ W VII 20 η om. W VII || ἐλαττομάτων S || η addidi
 23 W VII 1074, 8—11 πηλὰ S

φησὶν ἀφηγεῖσθαι μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἔξωθεν συνεπιπλέκοντα· καὶ γὰρ ἀνωτέρῳ τὰς αὐτὰς ἐφη μεθόδους ἀφελείας τε καὶ παθαρότητος εἶναι.

[375, 25] ‘τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ‘ἄλλ’ Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστής, Ἀνδροτίων, 5 ὃ γῆ καὶ θεοί’ καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοχράτους ‘καὶ τὸ τοῦ μισθοφόρου καὶ θεραπεύοντος ἐκείνον ἔργον ἡ πόλις ἡμῶν διεπράττετο, ἐφορούρει Χαρίδημον, οἴμμοι’· τῆς γὰρ ἐννοίας ἐπ’ ἀμφοτέρων παθαράς οὕσης ἐπὶ μὲν τοῦ προτέρου ἡ τοῦ σχετλιασμοῦ 10 μέθοδος σὺν ἐπαναλήψει προελθοῦσα πεποίηκε τὸ διον δοκεῖν πως φαίνεσθαι σχετλιαστικόν, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ πολὺ τοῦ πράγματος ἄδοξον τρόπον τινὰ διδύρεται, εἰ γε τὸν στρατιώτην τὸν πρώην ἄλλους ἀγαπητῶς δορυφοροῦντα ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις φρον- 15 φεῖν ψηφίζεται.

[378, 28] ‘τὸ καὶ ταῖς ἀπαντήσεσι ταῖς πρὸς τὰς ἀντιθέσεις ἡ καὶ ἄλλως χωρὶς καταστάσεως ταχείας χρῆσθαι’ καταστάσει μὲν γὰρ τὸν ἀντιθετικὸν λόγον δι πειρώμανος οὔτως λέγειν ‘ἀπίγγειλε 20 τοίνυν ἐμοί τις καὶ τὸ τοιοῦτον παρεσκευάσθαι λέγειν αὐτὸν τόδε ἡ τόδε’ ἡ πάλιν ‘οἴδα τοίνυν ὡς ἐκείνῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ’, ἀνεν δὲ καταστάσεως δ

1 συνεπιπλέκοντα WvII] συνεπιπλέκοντων S 2 p. 355, 21 Sp.
 6 W VII 1075, 18—26 7 Dem. 28, 186 || καὶ τὸ τοῦ S Dem.]
 καὶ ετ τοῦ om. WvII || θεραπόντος ἐκείνων WvII 8 ἡμῶν
 SWvII] ἀν Dem. 9 οἴμμοι S] om. Dem. 10 ἐπὶ — προτέρον
 om. WvII 11 πεποὶ | f. 233^r | ηρε S 12 δὲ V] om. S
 15 δορυφοροῦντας S 17 πρὸς τὰς SH] προταῖς V 18 κα-
 ταστάσεως VH] κατασκευάσεως S 19 W VII 1077, 6—12 ||
 καταστῆσει S || μὲν om. V 20 ἀπίγγειλε S 21 καὶ τοιοῦτον
 τι S 22 ἡ τόδε S] ἡ τὸ V 23 ἀντιθῆσει ροστ καταστάσεως add. S

ψιλὸν τὸν ἀντιθετικὸν εἰσάγων, ὡς ἐν οἷς αὐτὸς τίθησι παραδείγμασιν.

[379, 5] ‘περὶ δὲ συνδρομῆς εἶτε συγχωρήσεως δεῖ λέγειν ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ μεθόδους δεινότητος λέξιομεν’ ἵστεον δτι περὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἐν τῷ περὶ μεθόδους δεινότητος διαλαμβάνων δὲ τεχνογράφος οὐδέν τι περὶ συνδρομῆς ἢτοι συγχωρήσεως - ἐπιλαθόμενος ὡς ἔοικεν - ἔφη· χρησόμενα δὲ τῇ συνδρομῇ ἢτοι δταν σφόδρα δμολογούμενον γέ τὸ 10 παρὰ τοῦ ἀντιδίκου λεγόμενον, ὡς ἔκεινον ‘ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν καὶ νη Δία εῦδαιμόν γε’, ἢ δταν συμφέρῃ μὲν καὶ ἡμῖν τὸ λεγόμενον, ἔνια δὲ τοῦ πράγματος ἐνοχλοῦντα πείθεσθαι μὴ συγχωρῆ, ὡς παρ’ Ὁμήρῳ ‘ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ 15 μοῖραν ἔειπες, ἀλλ’ οὐδὲν ἔθέλει’.

[379, 17] ‘εἶτα ἐπήγαγεν δμοίως ἐξ ἀσυνδέτου μὴ καταστήσας σφόδρα ἐνδιαθέτως’ εἰ γὰρ ἐβούλετο καταστατικῶς εἰπεῖν, οὐτως δν ἔφη ὅπερ γὰρ ἐπὶ νεῶς καὶ τῶν ἐμπλεόντων εἴωθε συμβαίνειν ἔως 20 ἀν σφένται τὸ σκάφος καὶ τὰ ἐξῆς· νῦν δὲ μὴ καταστήσας ἀλλὰ ἀσυνδέτως τὸν λόγον εἰσενεγκὼν πολὺ τὸ ἐνδιάθετον εἰργάσατο.

[380, 28] ‘δὲ γὰρ διακειμένως τι λέγων σφόδρα αὐτὸν γοῦν πεποιηκέναι δοκεῖ’ δ ἄνευ τοῦ ἐπι-

5 δεινότητος — 6 μεθόδους om. S || δεινότητων H] δεινοτήτων V | W vII 1078, 3—6 et W v 539, 8—15 7 τεχνογράφος | f 69r | οὐδέν V || ἢτοι S] ἡ τῆς V 10 τοῦ in mg. suppl. m. 1 S || Dem. 18, 251 11 κεφαλαίον S || εδ̄ | f. 233v | δαιμόν S 12 συμφέρει S 13 πείθεσθε S || συγχωρῆ], εκ ει, S 14 A 286 17 W v 539, 18—22 18 ἡβούλετο S || ὅπερ S] εἰπερ V 19 πλεόντων V 23 διακειμένως VS; ἐνδιακειμένως H 24 πεποιηκέναι εκ πεποιήσεν V; πεποιηκέναι H (Vat.); πεπεικέναι H (vulg.) || W v 610, 5—9 || δ ἄνευ S] δν εὐ V || τοῦ V] τὸ S

σημήνασθαι λοιδορῶν δόκησιν τῷ ἀκροατῇ παρέχει ὡς αὐτομάτως εἰς ὑβρεῖς ἐμπίπτων - διὸ καὶ πεῖσαι τοὺς ἀκροωμένους ἵνανός -, δὲ ἐπισημαίνομενος καὶ προλέγων διτὶ ὑβρίσει οὐκέτι δυοῖς τὸ πιθανὸν διασώσει καὶ ἐνδιάθετον.

[381, 19] ‘οὐ μὴν ἔνθα γε ἄλλο τι πάθος ψυχῆς’ οἶον ἡδονὴ λύπη θαῦμα φόβος ἔλεος.

[381, 26] ‘καὶ τὸ ἡ χεὶρ ἐπηκολούθησεν’ φησὶ γὰρ ἐν πέμπτῳ τῆς Κύρου παιδείας δὲ Ξενοφῶν διτὶ ἡ Πάνθεια τεθνεῶτος ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων τοῦ 10 ἀνδρὸς λαβούσσα τὴν χεῖρα ἡσπάξετο, ἡ δὲ - ἀποκοπεῖσα γὰρ ἦν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τῷ σώματι ὑστερούντος τῶν οἰκείων ἐφαρμοσθεῖσα - δραξαμένης ἐτοίμως ἀπεσπάσθη.

[381, 32] ‘σχῆματα δὲ τοῦ ἐνδιαθέτον καὶ 15 κατ’ ἐπιφορὰν λόγου’ ἐπιφοράν φησι τὴν καταφοράν, οἱ δὲ καταφορικοὶ τῶν λόγων σφοδρότητος οἰκεῖοι.

[382, 5] ‘τέ γὰρ δῆποτε, Εὐβουλεύ’ ἡ μετὰ ἐρωτήσεως ἀποστροφὴ διαφέρει τῆς ἀποστροφῆς, διτὶ 20 ἡ μὲν ὡς ἔξ ἀποφάσεως εἰσάγεται πεποιθότος τοῦ λέγοντος ἀληθὲς εἶναι τὸ πρᾶγμα *καὶ* ἴσχυριζομένου, ἡ δὲ μετὰ ἐρωτήσεως ἀποστροφὴ προσκειμένην ἔχει τὴν ἐρώτησιν.

[384, 8] ‘ποῦ γὰρ αὐτοῖς ἰδεῖν τι τοιοῦτον 25

7 W v 540, 12 9 W v 540, 13—18 || Xen. Cyrop. 7, 3, 8
 10 πανθεῖται V || τεθνεῶτος | f. 234^v | ὑπὸ S 14 ἀπ[εσπ]άσθη
 V 16 W VII 1078, 15—16 19 W VII 1078, 17—18 et W
 v 540, 19—22 20 διαφέρει [1 litt. er.] V 21 πε[π]λασθέται
 V || ὡς V] πρὸς S 22 καὶ ἴσχυριζομένου] διατελευτήν
 SW VII; ἴσχυριζομένου V, om. καὶ 23 εἰδεῖν S 6

ὅτι ἔλαβεν ὡς δμολογούμενον τὸ ξητούμενον δ
φήτωρ⁹ πολλαχοῦ τῶν λόγων δ Αημοσθένης τά τε
ξητούμενα ὡς δμολογούμενα λαμβάνει δεινότητι πρὸς
τὸ δοκοῦν ἐκάστοτε τὸν ἀκροατὴν μετάγων καὶ τῷ
δ ἀπολύτῳ μερισμῷ χρώμενος οὐκ ἀξιοῖ ἀνταποδιδόναι
τὸν δέ. Τιμοκράτους τοίνυν θρυλοῦντος, ὡς δι'
ἔχθραν δ Αιόδωρος τῶν παρανόμων ἀπενήνοχε κατ'
αὐτοῦ τὴν γραφήν, εὐθὺς δ φήτωρ τὴν πρώτην τοῦ
προοιμίου πρότασιν κατὰ ἀπόλυτον εἰσήνεγκε μερισμὸν
10 ἀξιοπίστως τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας ἀπολυόμενος καὶ
Τιμοκράτη παρατίτον εἴαντι τῆς κατηγορίας ἀποφαίνων·
καὶ διὰ τοῦτο τῷ μέν οὐκ ἀποδέδωκε τὸν δέ, ὥσπερ
ἐν τῷ ‘ἔγὼ μὲν ἥγοῦμαι’.

[386, 11] ‘εἰ δὲ τοῦτο καὶ σκώμματος ἔχει
15 ἐτέρους λόγου¹⁰ σφοδρότητος γὰρ οἰκεῖον ἢ κατὰ
τῶν ἐλαττόνων προσώπων καταφορά.

[388, 26] ‘πάντων τῶν προειρημένων εἰδῶν
τοῦ λόγου καὶ τῶν ἐναντίων αὐτοῖς καὶ ἔτι δι'
ῶν ἐτέρων σῶμα λόγου γίνεσθαι πέφυκεν¹¹
20 εἰδῶν μὲν πάλιν καταχρηστικῶς τῶν ἰδεῶν λέγει,
ἐναντίων δὲ τῶν ἀντικειμένων ἐκάστη ἰδέᾳ, ὡς τῇ
σαφηνείᾳ ἢ ἀσάφειᾳ, τῷ μεγέθει ἢ ταπεινότησ, τῇ
γοργότητι τὸ μῆκος τῶν λόγων, τὰ δὲ ἐτερα δι' ὕν
σῶμα λόγου γίγνεται ἐστὶ τὰ τρία τῆς φητορικῆς
25 εἰδη αἱ στάσεις τὰ πέντε μέρη τοῦ πολιτικοῦ λόγου·
ταῦτα γὰρ εἰς ταῦτὸν ἀπαντα συνελθόντα σῶμά τε.

1 [ὡς] S 2 W VII 1079, 20—1080, 7 5 ἀναδιδόναι
V 7 ἔχθραν | f. 69v | δ V 8 δήτωρ | f. 234v | τὴν S || τοῦ
om. V 9 εἰσήνεγκε S 10 τε ante τὴν add. S 12 τὸ
μέν V 14 σκῆμματος V; σκόμματα S 15 W v 542, 2—3
20 W VII 1088, 9—17 24 γίνεται S

κάλλιστον δημιουργούσι τῷ λόγῳ καὶ κατὰ Πλάτωνα
ξώφ τελείω παραπλήσιον αὐτὸν ἀπεργάζονται.

[389, 14] ‘τά τε εἰδη τοῦ λόγου καὶ τὰ λοιπά’
τὰς ιδέας φησὶ καὶ τὰ ἑνάστης ιδέας ποιητικὰ καὶ ἔτι
τῶν προειρημένων ἔκαστα. 5

[389, 15] ‘πότε μὲν δεῖ πότε δὲ μὴ δεῖ λέγειν
καὶ ποῦ καὶ μέχρι πόσου καὶ πρὸς ὅντινα καὶ
πῶς καὶ διότι’ τὸ μὲν πότε ἐν ποίῳ καιρῷ - οὐ
γάρ ἀεὶ λεκτέον, ἐπὶ πᾶσι γάρ ἄφιστος δὲ καιρὸς οὐχ
ἡττον ἢ τὸ μέτρον καὶ γάρ Ἰσοκράτης ἐν συμποσίῳ 10
τινῶν αιτούντων αὐτὸν λέγειν ἔφησεν ‘οὗ μὲν ἐγὼ
δεινὸς οὐχ δὲ νῦν καιρός, οὐδὲ δὲ δὲ νῦν καιρὸς οὐκ
ἐγὼ δεινός’ -, τὸ δὲ ποῦ ἐν ποίῳ μέρει τοῦ λόγου,
πότερον ἐν ἀρχαῖς ἢ μέσοις ἢ τελευταῖοις - πολλὰ γάρ
καὶ καλῶς νοηθέντα καὶ μετρίας τυχόντα φράσεως διὰ 15
τὴν ἀπειράνα τῆς τάξεως ἐβλαψε μᾶλλον ἡπερ ὀφέλησε
τοὺς ὁγηορεύοντας -, τὸ δὲ μέχρι πόσου πότερον
ἐπὶ πολὺ ἢ πρὸς δλίγον, τὸ δὲ πρὸς ὅντινα δπως
ἀεὶ καὶ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος ἐστοχασμένως
ποιώμεθα τοὺς λόγους, τὸ δὲ πῶς διὰ ποίων ἐπιχειρη- 20
μάτων, τὸ δὲ διότι τίνεις αἱ αἰτίαι τῆς τοιᾶσδε τοῦ
λόγου μεταχειρίσεως.

[389, 22] ‘εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς δὲ Κῆρος’
ἰστεόν δι τοῖς νῦν φερομένοις Θεοκριτείοις ‘εἰ μὴ

---

1 Plat. Phaedr. 264 C 3 τε | f. 235^r | εἰδη S 4 W
v 543 8 W VII 1083, 18 et W v 543, 11—15 et W VII 1083,
19—1084, 2 || τὸ μὲν om. S 9 ἀεὶ λεκτέον W VII] εἴει λεκτέον
S; εἴλεκται V || δὲ καιρὸς om. S 10 ἢ τὸ μέτρον om. S
12 οὐ[κ], ex ν, V 15 μετρίας W VII] μετρίως S 19 ἀεὶ¹
S] ἐν V || ἐστοχασμένως V; ἐστοχασμένω S 21 αἱ in mg.
add. m. 1 S 22 μεταχειρίσεως V 23 δὲ οὗτος VI οὐκινός S
24 W VII 1084, 3—6 et W v 543, 16—544 // Θεοκρ. 16, 44
Θεοκριτοῖς VS || εἰ | f. 235^v | μὴ θέδει S

θεῖος ἀοιδός γέργαπται. πολὺ δ' ἔκει τὸ δεινός οἰκειότατον· πάσης γὰρ ἐπιστήμων ἀνὴρ ποιητικῆς τε καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν ὡς ἐκ νεότητος μέχρις ὅγδοικοντα εἴτεν νικᾶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθηνησιν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δῆλοι ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις,
ὅτε⁵ ἐνίκα Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα· Ξενοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἔχορήγει πεντήκοντ'
ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ· ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ
Σιμωνίδης ἔσπετο κῦδος ὅγδοικοντατεῖ παιδὶ Λεω-
προπέος¹⁰. φασὶ δὲ αὐτὸν μετὰ τὴν νίκην πλεῦσαι
πρὸς Ἱέρωνα καὶ μετ' ὀλίγον ἐν Σικελίᾳ τελευτῆσαι.

[390, 17] ὅτε τοῦ λόγου κατὰ τε Ἀλεξάνδρου
καὶ κατὰ τῶν Τρώων ἐπιφορᾶς δεομένου¹⁵ τοῦ
ἐν τῇ πρεσβείᾳ ὁρθέντος αὐτῷ, ἥνικα σὺν Μενελάῳ
πρὸς τοὺς Τρώας ἐπρέσβευεν Ἐλένην ἀπαιτῶν.

[390, 31] καὶ δῶς ἐστὶ μέγας τῷ λόγῳ καὶ
σφροδρὸς καὶ διηρημένος²⁰ μέγας μὲν ὡς μερέθους
καὶ ἀξιώματος μετέχων - ὑπὲρ Ἑλλήνων γὰρ ἀδικου-
μένων κατὰ βιοβάρων ἀσεβούντων ἐποιεῖτο τοὺς λό-
γους -, διηρημένος δὲ ὡς κομματικός - τραχύτητι γὰρ
ὁ τοιοῦτος προσήκει -, σφροδρὸς δὲ ὡς μηδὲ κομματι-
κὸς πολλάκις ὑπάρχων ἀλλὰ κατ' ὄνομα τὸν λόγον
ἀναπαύων, οἶον ὃ φασματὸς δὲ λοιμός²⁵.

[392, 18] κέχρηται γὰρ ἐνταῦθα τῇ φανερᾷ
δεινότητι τοῦτο ἀπαιτούντος τοῦ λόγου²⁵ περὶ

1 δ' ἔκει²] δὲ καὶ VS 3 δ[γδ]οήκοντα V 4 νικᾶν
om. V 5 Sim. fg. 147 B. || ἀδήμαντος V 6 ἐνίκαι | f. 70^r |
ἀντίλοχος, εχ στ, V 7 πεντηκονταδρων S 8 ἀμφιλιδασια-
λεητο S 9 σημωνίδης V 10 ὅγδοικοντα ἔτει VS 13 καὶ τῶν
κατὰ τῶν V || W ΥΠ 1084, 12—13 16 ὄλ[ως], εχ ος, V || καὶ
post μέγας lineolis del. V 17 W v 544 20 [δι]ηρημένος
S // δέ S] γαρ V || γὰρ | f. 236^r | 21 δ S 23 Dem. 25, 80
24 τῆς φανερᾶς δεινότητος S 25 W v 544, 12—17

μεγάλων γὰρ καὶ δημοσίων πραγμάτων ποιούμενος τοὺς λόγους ὁ Ἀημοσθένης εἰκότως τῇ φαινομένῃ καὶ οὕσῃ δεινότητι πέχοηται, ἵνα καὶ τοῖς ἀκοωμένοις ἀξιόπιστος εἶναι δοκῇ τῷ εἰς δέον ἐκάστῳ περιφῆσθαι τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι μὴ λίαν εὐητ-⁵ αγώνιστος φαίνηται.

[393, 20] ‘ἀληθινὴ δὲ μᾶλλον καὶ ἡθικὴ καὶ μετὰ κάλλους καὶ σφραδρότητος φαίνεται’ μὴ προλέγων γὰρ ὡς θαυμάζει ἢ ἀγανακτεῖ - ὅπερ μέθοδός ἔστιν ἀληθείας - οὗτος ἐκάστον εἴργασται τῶν 10 παραδειγμάτων τά τε πρότερα καὶ τὰ ὄντερα καὶ σφραδρότητος δὲ μετέχει ταῖς τε ἀποστροφαῖς καὶ τῷ τραχύνεσθαι ὑβρίζοντα, καὶ κάλλους τοῖς παρίσοις καὶ δομοιοτελεύταις.

[394, 24] ‘τά γε μὴν τοῦ Λυσίου θαρρῶν 15 ἶσως εἶποι τις ἀν δι τι πάντα’ πανταχοῦ γὰρ δὲ Λυσίας, ὡς καὶ Διονύσιος φησι, τῇ οὕσῃ μὲν μὴ δοκούσῃ δὲ πέχοηται δεινότητι· καὶ βοῇ περὶ αὐτοῦ διαρρήδην ἐν τῷ περὶ μιμήσεως τάδε ‘πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον καὶ δέδεται τὸ λελυμένον, καὶ τὸ 20 μὴ δοκοῦν δεινῶς κατεσκευάσθαι δεινῶς ἔχει’.

[394, 29] ‘τὸ γὰρ σφρόδρα ἡθικαῖς καὶ ἀνειμέναις καὶ ταῖς ἐννοίαις καὶ τῇ λέξει καὶ πᾶσι τοῖς ἐπομένοις’ ἔως τοῦ ‘σφρόδρα οἷμαι δεινοῦ λόγου οὐ μὴν δοκοῦντός γε εἶναι τοιούτου’²⁵

4 δοξ[ῆ], εχ ει, S || εἰ[σ] δέον, s post. ins., S; εἰς δὲ V
5 εὐκατάγνωστος S 6 φαίνηται W v] φαίνεσθαι V; φαίνοιτο
S 7 ἀληθεινὴ S 8 W v 545, 4—8 9 θαυμάζει ἢ W v]
θαυμάζειν VS 11 τά τε — ὄντερα om. W v 16 W v 545,
11—16 17 Dion. fg. 9 Vs. || μὲν | f. 236v (μὴ δακανεῖ S
21 cf. p. 12, 14: καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δουλεῖ δεινῶς κατεσκευάσθαι
τὸ δεινὸν ἔχει

τὴν Λυσίου δεινότητα τὴν οὖσαν μὲν μὴ δοκοῦσαν
 δὲ καὶ ἐκ πάντων μὲν αὐτοῦ δυνατὸν φωρᾶσαι τῶν
 λόγων, ἀφέσει δὲ καὶ τοῦ κατὰ Διογείτονος δλίγα
 παρατεθέντα πρόδηλον ἡμῖν τὴν τοῦ φήτορος ἰδέαν
 καταστῆσαι. Διόδοτος γὰρ Διογείτονος τοῦ ἀδελφοῦ
 θυγατέρα γῆμας καὶ σχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας ἔξιών ἐπὶ¹⁰
 πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον κατα-
 λιμπάνει τῶν παίδων τὸν ἀδελφὸν καὶ μαχόμενος ἐν
 Ἐφέσῳ τελευτὴ τὸν βίον. Ἀθηναῖος δέ τις γῆμας τὴν
 10 Διόδοτον μὲν θυγατέρα Διογείτονος δὲ θυγατριδὴν
 ἐγράψατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν παίδων·
 φίληγαφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον δὲ Λυσίας. ἀξιον
 οὖν ἐκ τε τοῦ προοιμίου καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς διηγήσεως τὸ
 ὑπορύττον ἀτεχνῶς τῆς Λυσίου κατανοῆσαι δεινότητος.
 15 'εὶς μὲν μηγάλα ἥν, ὃ δικασταί, τὰ διαφέροντα, οὐκ
 ἀν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἰασα νομίζων
 αἰσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι εἰδώς
 τε διτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρους ὑμῖν εἶναι
 δοκοῦσιν ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἀν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσ-
 20 ηρόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται· ἐπειδὴ μέντοι,
 ὃ δικασταί, πολλὰν χρημάτων ἀπεστέρησθαι καὶ πολλὰ
 καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὃν ἤκιστα ἔχρην ἐπ' ἐμὲ
 κηδεστὴν δυντα κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν

1 W v 545, 16 – 548, 3   3 [δλίγα] V || δλίγα — 5 Διογεί-
 τονος om. S   4 πρόδηλον | f. 70^v | ἡμῖν V   5 δι[γ]όδοτος,
 ex o, V   7 πελοπον[γ]ησιακοῖς S || καταλειμπάνει S   9 ἀθη-
 ναῖων S || τημας S   10 δὲ om. S || θυγατριαγνη ἐγράψαντο
 S   12 γὰρ post κατὰ add. S   13 ἐκ τε τοῦ W v] εἰ γε τῆν
 τοῦ V; [εἰ] γε τὸν S || τὸν ὑπορύττον S; τὸ ὑπορύττον V
 14 τῆς | f. 287^r | λυσίου S   15 Lys. 82, 1–3; cf. Dion. de
 Lys. 23. 498, 7 R.   19 δὲ om. V || τῶν om. S   21 ὃ δι-
 κασται] ἀδε S || ἀπεστέρησθαι VS   22 ἐμὲ V

ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφὴν Διογείτονος δὲ θυγατριδῆν, καὶ πολλὰ δεηθεὶς ἀμφοτέρων τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα αὐτοὺς τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίαιταν περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ Διογείτων ἡ φανερῶς 5 ἔχων ἔξηλέγχετο περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πειθεσθαι ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ φεύγειν δίκαιας καὶ μὴ οὖσας διώκειν καὶ καθυπομένειν τοὺς ἐσχάτους πινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τούτοις ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι ἐάν 10 μὲν ἀποδεῖξω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου ὡς οὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν μηδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια, εἰ δὲ μὴ τούτῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἥγεισθαι χείρους εἶναι.¹ ἄρχεται 15 δὲ τῆς διηγήσεως ὡδε ἀδελφοὶ ἡσαν, ὃ δικασταί, Διόδοτος καὶ Διογείτων διαιρέτοις καὶ διοικήτοις καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὐδίσιαν ἐνείμαντο τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. ἐργασαμένου δὲ Διοδότου καὶ² ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα πειθεῖται αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυ- 20 γατέρα.³ δοῦς, πᾶς εὐθὺς ἐκ προοιμίων δὲ Λυσίας ἥθικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον ἀφελέσι σφόδρᾳ ταῖς τε ἐννοίαις καὶ ταῖς μεθόδοις χρώμενος καὶ πολλὴν ἐπιείκειαν τῷ διώκοντι μαρτυρῶν τῷ τε ἐκόντα μειον-

1 ἀδελφῶν S 4 τούτοις V 5 ἔπει τὸ δὲ Dion. 6
 ἔξηλέγχετο V || αὐτῶν S 8 καὶ ante μὴ om. V 10 τούτοις
 V et Dionysii cod. Laur.] τούτοις S et ceteri Dion. codd.
 11 μὲν om. V || ἐπιτετροπευμένους | f. 237^r | ὑπὸ S 13 αὐτοὺς
 V || 14 τούτῳ εἰς τοῦτο V 16 Lys. 32, 4 || ὃ δικασταί] δτε V;
 ὡδε S 19 ἐμπορείαν V 20 πειθεῖν S || λαβεῖν διογείτων
 S 21 δπως S || εὐθὺς | f. 71^r | ἐκ V // προδοτικῶν //
 ἀφελεσι σφόδρᾳ S] ἀφέλεια εσει σφοδρᾳ V 22 τὸ τε //

εκτεῖν καὶ ἄκοντα δῆθεν λέναι πρὸς δίκην. καὶ τῇ λέξει καθαρῷ κεχρημένος δοκεῖ μὲν ἀφελῶς προάγειν τὸν λόγον, πολλῇ δὲ κεχρημένος τῇ δεινότητι πικρῶς ἐπιπεφιερχόμενος τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα, διὰ πάπιος ὅν καὶ θεῖος τοὺς ἔκγρόνους ἀδικεῖ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ τὰ ἀδικήματα οὐκ εὐκαταφρόνητα ἀλλὰ πολλὰ καὶ δεινά. δμοίως δὲ τῷ προσοιμίῳ καὶ ἡ διήγησις ἥθικῶς τε καὶ δεινῶς ἐσκευάζοται ὡς πάντας ὃν δμόσαι μηδένα ἀδικάτερον εἶναι Διογείτονος. τῇ δὲ ἔξωθεν 10 ὅψει τοῦ λόγου πολλῇ τις ἡ ἀφέλεια καὶ καθαρότης.

[395, 19] ‘φαίνεται δὲ λόγος δεινὸς οὐκ ὅν τοιοῦτος’ ἔως τοῦ ‘ἴνα μὴ πάντα λέγω’ Διονύσιος δὲ πρεσβύτερος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ χαρακτήρων περὶ Γοργίου λέγων τάδε φησὶ ‘δικανικοῖς μὲν οὖν 15 οὐ περιέτυχον αὐτοῦ λόγοις δημηγορικοῖς δὲ δλίγοις καὶ τισὶ καὶ τέχναις τοῖς δὲ πλείοσιν ἐπιδεικτικοῖς. τῆς δὲ ἰδέας αὐτοῦ τῶν λόγων τοιοῦτος ὁ χαρακτήρ. ἐγκωμιάζει δὲ τοὺς ἐν πολέμοις ἀριστεύσαντας Ἀθηναίων ‘τί γὰρ ἀπῆν τοῖς ἀνδράσι τούτοις, ὃν δεῖ 20 ἀνδράσι προσεῖναι; τί δὲ προσῆν, ὃν δεῖ ἀπεῖναι; εἰπεῖν δυναίμην ἢ βούλομαι, βουλοίμην δὲ ἢ δεῖ λαθῶν μὲν τὴν θείαν νέμεσιν φυγὸν δὲ τὸν ἀνθρώπινον φθόνον. οὗτοι γὰρ ἐκέπτηστο ἐνθεον μὲν τὴν ἀρετὴν ἀνθρώπινον δὲ τὸ θυητὸν τοῦτον 25 νομίζοντες θειότατον καὶ κοινότατον νόμων τὸ δέον-

1 λέναι S] εἶναι V (p. compend.) 6 πολ|f. 237^b τ[λα-
S 8 ὃν δμόσαι μηδέντα V] ἔνομος καὶ μηδὲν S 10 ἀ[φ]έ-
λεια S || [καρ]ότης V || ἐπανθεῖ post καθαρότης add. W v
9^α 12 W v 548, 8—551, 4 13 ὁ om. (fin. vers.) S 17 τοιούτον
S 20 δὲ S] δαὶ V || προσῆν διαπεῖναι S 22 λαθεῖν (μὲν
om.) S 24 ἀνθρώπινων S 25 νόμων ex νόμον V; fort-
τῶν νόμων

ἐν τῷ δέοντι καὶ λέγειν καὶ συγῆν καὶ ποιεῖν θεράποντες μὲν τῶν ἀδίκως δυστυχούντων κολαστὰ δὲ τῶν ἀδίκως εὐτυχούντων εὐόργητοι πρὸς τὸ πρέπον

τῷ φρονίμῳ τῆς γνώμης παύοντες τὸ ἄφρον ὑβριστὰς εἰς τοὺς ὑβρίζοντας κόσμους ⁵

ἄφροιοι εἰς τοὺς ἄφρούς δεινοὶ ἐν τοῖς δεινοῖς. μαρτύρια δὲ τούτων τρόπαια ἐστήσαντο τῶν πολεμίων Λιὸς μὲν ἀγάλματα τούτων δὲ ἀναθήματα οὐκ ἄπειροι οὕτε ἐμφύτου "Ἄρεως οὔτε νομίμων ἔρωτων οὔτε ἐνοπλίου ἔριδος οὔτε φιλοκάλου εἰρήνης σεμνοὶ μὲν πρὸς τὸν θεοῦ τῷ δικαίῳ δσιοι δὲ πρὸς τὸν τοκέας τῇ θεραπείᾳ δίκαιοι δὲ πρὸς τὸν ἀστοὺς τῷ ἵσω εὐσεβεῖς δὲ πρὸς τὸν φίλους τῇ πίστει. τοιγαροῦν αὐτῶν ἀποθανόντων δὲ πόθος οὐ συναπέθανεν ἀλλ᾽ ἀθάνατος ἐν οὐκ ἀθανάτοις σώμασι ξῆ οὐ ξών-¹⁵ των?" σεμνὰς γὰρ ἐνταῦθα συμφορήσας λέξεις δὲ Γοργίας ἐννοίας ἐπιπολαιοτέρας ἔξαγγέλλει τοῖς τε παρίσοις καὶ δμοιοάρχοτοις καὶ δμοιοτελεύτοις καλλωπίζων διόλον προσκόρως τὸν λόγον.

[396, 17] 'πότε δεῖ καὶ ποῦ καὶ πρὸς δυτινα ²⁰ καὶ πᾶς καὶ ἐφ' οἷς δεῖ χρῆσθαι' τὸ μὲν πότε δηλοῖ πανηγυρίζοντα βουλευόμενον δικαζόμενον, τὸ δὲ ποῦ ἐν ἀρχαῖς ἡ μέσοις ἡ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου,

1 θεράποντες | f. 237^b | μὲν S 4 τὸν ἄφρον S 5
κόσμους V 7 δὲ post τρόπαια add. V 9 νομίμων S] νόμων V 10 φιλοκάλιον, ex i, S 12 δὲ post δίκαιοι om.
S] ἀστοὺς S] αὐτοὺς V 14 αὐτῶν | f. 71^v | ἀποθανόντων V || οὐ om. V 15 ἀλλὰ θάνατος V || ἐν οὐκ S] οὐκ ἐν V 17 ἐπιπολαιοτέρας W^v] ἐπιπολαιοτέρας VS || ἔξαγγέλλων S 18 δμοιοάρχοτοις VS || καλλωπίζων S 20 δεῖ VH] δῆ S 21 δεῖ VS] om. H || W vll 1084, 18—1085, 5 || μὲν (f. 238^r)
πότε διπλοὶ πανηγυρίζειν βουλόμενον S

τὸ δὲ πρὸς ὅντινα πρὸς ἐνδοξον ἢ ἀδοξον ἀρχοντα
ἢ ἰδιωτην, τὸ δὲ πῶς διὰ ποίων ἐπιχειρημάτων, τὸ
δὲ ἐφ' οἷς ἐπὶ ποίους πράγμασι δημοσίοις ἢ ἰδιωτι-
κοῖς λαμπροῖς ἢ εὐτελέσιν.

⁵ [396, 19] ‘τοῦτο δὲ ἴδιας ἐστὶ πραγματείας
ἐπομένης τῷ περὶ τῶν ἰδεῶν λόγῳ καθάπερ δ
περὶ τῶν ἰδεῶν τῷ περὶ εὐρέσεως’ τὴν περὶ¹⁰
μεθόδου δεινότητος διδασκαλίαν ἐπεσθαί φησι τῷ περὶ¹⁵
ἰδεῶν λόγῳ τὸν δὲ περὶ τῶν ἰδεῶν τῷ περὶ εὐρέ-
σεως. καὶ τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς περὶ τῶν στάσεων τέχνης
δὲ Ἐρμογένης τὸν περὶ διαιρέσεως τῶν πολιτικῶν ξη-
τημάτων λόγον εἰς τὰ κεφάλαια τὸν αὐτὸν ἐφη σχεδὸν
εἶναι τῷ περὶ εὐρέσεως πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχειν
τὰ περὶ εὐρέσεως. ἐροῦμεν οὖν κάντανθα, δπερ καὶ
²⁰ τὴν τέχνην ἐφαμεν εἴησην μενοι, δτι ἡ εὐρέσις ἐπὶ²⁵
πλέον ἐστὶ τῆς διαιρέσεως δὲ μὲν γὰρ τὰ προσήκοντα
πάντα περὶ τὸ προκείμενον εὐρίσκων καὶ διέλοι ἀν
ἀκριβῶς καὶ τοὺς οἰκείους ἐκάστῳ τόπους ἀπονείμα
δύναιτο, δ δὲ τὴν εἰς τὰ κεφάλαια διαιρέσιν τῶν
πολιτικῶν ξητημάτων εἰδὼς οὐ πάντας καὶ τοὺς ἀρμο-
δίους ἐκάστῳ τόπους καὶ τὰ ἐπιχειρήματα δι’ ὃν
ἔκαστος κατασκευάζεται ἀνευρεῖν ἵκανός ἡ μὲν γὰρ
εἰς τὰ κεφάλαια διαιρεσίς ἐστιν ὁρισμένη ἡ δὲ τῶν
ἀρμοδίων νοημάτων εὐρέσις ἀριστος καὶ τῆς φύσεως
²⁵ ἐκάστου τῶν ἥγιορευόντων ἴδια· τῆς γὰρ αὐτῆς προ-
κειμένης ὑποθέσεως ἄλλως μὲν δὲξύς τε καὶ ἀγχίνους

---

3 πράγμασιν ΒΒΤΙΙ] γράμμασι S || ἡ — ἡ om. S 7 τὸ
περὶ εὐρέσεος S || W VII 1085, 6—1086, 17 9 τὸν S] τῶν
V || τὰ S; τὰ V || εὐρέσεων S 10 δὲ om. S 11 αἱρέσεως
S || p. 133, 14 Sp. 15 ἐφαμεν V] ἐφῶν μὲν S 16 [ἐστὶ]
V 18 τόπους / f. 288^v | ἀπονείμαι S 19 δύναιτο εχ δέ-
καται V

εὐπορήσει τῶν νοημάτων ἄλλως δὲ ὁ βραδύς τε καὶ ἀπλούστερος. εἰκότως οὖν καὶ τὸν περὶ τῶν ἰδεῶν λόγον ὑπὸ τὸν περὶ τῆς εὐρέσεως ἀνάγει· εἰ γὰρ καὶ ὡρισμένοι εἰσὶν ἐκάστης τῶν ἰδεῶν οἱ τόποι, ἀλλ' ἡ πολυπλήθεια τῶν εἰς αὐτοὺς συντελούντων ἐπιχειρη-⁵
μάτων ἀφίστος καὶ κατὰ ἄνδρα ἰδίᾳ· τὰς γοῦν αὐτὰς σχεδὸν ἰδεῖς τοῦ λόγου μεταδιώξαντες οἱ φίτορες καινοτέραν ἀνιχνεύοντες πρὸς ἀλλήλους τὴν διαφοράν. ὅθεν καὶ ὁ φιλόσοφος Πορφύριος πρὸς τὰ τοιαῦτα καλῶς ἀποβλέψας ἔφη λίαν εὖ ἔχοντας, ὅτι δὴ τοῦ 10 λόγου ψυχὴν δοκοῦντος ἔχειν καὶ σῶμα ἡ μὲν τῶν νοημάτων εὑρεσις δικαίως ἀν ψυχὴ τοῦ λόγου νομί-
ζοιτο ἡ δὲ ἐδομηνεία σῶμα.

[397, 1] καὶ δεῖξαι περὶ πάντων μὲν προβλη-
μάτων πάντων δὲ αὖ τῶν ἐν τούτοις εἰδῶν καὶ 15 τρόπων¹ ἔως τοῦ 'κατὰ τόνδε τὸν καιρόν' προ-
βλημάτων μέν φησι τῶν παρὰ τοῖς φίτορσι καλου-
μένων ἔντημάτων, εἰδῶν δὲ ἥτοι καταχρηστικῶς τῶν
ἰδεῶν ἡ τοῦ δικαιονοῦ καὶ πανηγυρικοῦ καὶ συμβου-
λευτικοῦ, τρόπων δὲ τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀδόξου τοῦ 20
μικτοῦ, προκαταρκτικὰ δέ φησι τὰ προοιμιαστικὰ
καὶ τὰ καταστατικά - ἐν γὰρ ταῖς καταστάσεσι τά τε
οἰκεῖα συνιστῶμεν καὶ τὰ τῶν ἐναντίων διαβάλλομεν
πρὸς τὸ οἰκεῖον συμφέρον ἐφαρδύμενοι τὰς καταστάσεις
ώς Ἰσονθάτης ἐδίδαξεν - , τὸ δὲ δλον εἶδος εἶναι 25

1 εὐπορήσου S 2 καὶ τὸν V] καὶ τῶν S 5 πολυ-
πληθύνα S 8 ἀνιχνεύοντες] ἴσχοντες V; ἴσχοντες S || α[λλῆ]λονς
V 9 φιλόσοφος | f. 72^r | (ομ. Πορφύριος) προς V 10 δεῖ
S 12 νοημάτων | f. 239^r | εὑρεσις S 15 ἰδῶν S 16 W
v 551, 5—552, 4 20 τρόπον S 21 προκαταρκτ[η]κα, ex 1,
S 22 καὶ τὰ καταστατικά] καὶ καταστατικὰ W; om. V;
καὶ τὰ κατὰ ταυτικοῖς S

τοῦ λόγου οἶν τὸ ηθικὸν ἀξιωματικὸν δεινὸν σαφές,
τὸ δὲ κατὰ τὸν δεινὸν προσεχῶς τῶν πραγμάτων γεγονότων ἐφ' οἷς αἱ δίκαιαι ἢ μετὰ χρόνου.

[397, 12] ‘καὶ τὶς τοῖς κοινωνίαις ὁηθῆναι τάξις
ἢ ἀρίστη νῦν καὶ ἐπὶ τῶν δεῖ τὸ μὲν νῦν σημαίνει
τοῦ πράγματος κατεπελέγοντος ἢ σχολῆς οὕσης τοῦ
βουλεύεσθαι ἐπὶ πλέον, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν δεῖ δικαστῶν
ἢ βουλευτῶν ἢ ἀκροατῶν ἐπὶ μὲν βουλευτῶν κατεπελέγοντος τοῦ πράγματος ἢ ἐπὶ δικαστῶν τὴν ἀλήθειαν
γνῶναι μόνον ἐσπουδακότων - ὥσπερ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
οὐδὲ προοιμιαστέον ἢ ἐλεεινολογητέον ἀλλ' αὐτὰ ϕιλὰ
τὰ πράγματα λειπέον - , πόλεμός τε γὰρ ἐπηρημένος
οὐκ ἐπιδέχεται σχολὴν καὶ δικαστῆς σώφρων κινοῦντα
πρὸς πάθος [οὐ] περιόφεται τὸν λέγοντα. τὸ δὲ πῶς
μὲν τοῦτο πῶς ἢ μὴ δεῖ λέγειν ἐάσομεν ἄρρητα,
κατὰ ποίους δὲ τρόπους δσα λεχθῆναι προσῆκον
εἰσάξομεν.

[397, 16] ‘καὶ τίσι μὲν πλεονάσαι τῶν ἐννοιῶν’ ἔως τοῦ ‘δι’ ἐλαχίστου πως αὐτῶν ἐπι-
20 μηησθέντα’ τὰς μὲν οὖν ἴσχυροτέρας τῶν ἐννοιῶν
καὶ ἐφ’ αἷς σφόδρα πέποιθεν ὁ λέγων πρώτας τε καὶ
τελευταίας ὁ ἐπιστήμων τάξει, τὰς δὲ σαθροτέρας ἐν
μέσῳ κατακρύψει τὸν Ὁμηριὸν ἀτεχνῶς ἐκαμπούμενος
Νέστορα καὶ τοὺς κακοὺς ἐς μέσον ἐλαύνων.

25 [397, 18] ‘ταῦτα γὰρ δὴ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα
τέχνη διαλαβεῖν’ ἔως τοῦ ‘θεῖον οἶμαι πρᾶγμά

3 γέγονε τῶν S   4 τὶς superscr. m. 1 S   5 W v 552 ||
νῦν S] οὖν V   8 βον | f. 239v | λευτῶν S || γὰρ post μὲν add.
S   11 ἐλεεινολογεῖτε V   12 τῶν πραγμάτων S   13 κι-
νοῦντων S   14 οὐ VS; om. Wv   15 δεῖν S   16 προσῆκον
(ἐκ προσῆκει) V] ὡς ηνοι S   19 αὐτὸν S   20 W v 552,
12–15 // οὖν V] γὰρ S   23 Δ 239   26 πρᾶγμα οἶμαι S

ἐστιν² πολλαχοῦ πάνυ τῆς πραγματείας ταύτης τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος ἀνυμεῖ καὶ περὶ πολλῶν ἐν ταύτῃ ἔρειν ἐπαγγέλλεται, διόπερ καὶ μετὰ τοῦτο γέγοναφεν εὐθέως ἔκεινο.

Τὰ δὲ λοιπὰ περὶ τῶν καθόλου πολιτικῶν λόγων δικαινικοῦ τε καὶ συμβουλευτικοῦ καὶ πανηγυρικοῦ τοῦ ἀρίστου λεχθέντα εἴτε περὶ τῶν καθ' ἔκαστον εὑδοκιμησάντων φητόρων διαλογογράφων ἴστορικῶν πρόδηλα τοῖς ἀκριβῶς τὰ πρὸ τούτων ἐπεσκευμένοις.

---

1 W VII 1087, 1—9   2 δεινότητος | f. 72^v | ἀνυμεῖ V ||
καὶ | f. 240^r | περὶ S   3 αὐτῇ S || ἐπαγγέλλεται S   8 διαλογο-
γραφιῶν V   9 ἐπεσκευμένοι S

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY,
DEPARTMENT OF GREEK.

[ΣΤΡΙΑΝΟΤ] ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ.

"Απαντα μὲν σχεδὸν δσα γε εἰς ἡμᾶς ἥκει τοῦ τεχνο- 195
γράφου Ἐρμογένους συγγράμματα θαυμαστά τε καὶ Spreng.
5 πολιτικῆς ἀνάμεστα φρονήσεως ὑπάρχει - φημὶ δὴ τό τε περὶ τῶν στάσεων αὐτοῦ σύγγραμμα, ὃ δὴ πολλοί τε καὶ ἄλλοι σοφιστῶν τε καὶ τῶν Πλατωνικῶν φιλοσό-
φων ὑπομνηματίζειν οὐκ ἀπηγίωσαν, τό τε περὶ μεθό-
δου δεινότητος καὶ τὰ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπομνή-
10 ματα, ὃν καὶ αὐτὸς ποιεῖται μνήμην -, διαφερόντως δὲ τῶν ἄλλων τὸ περὶ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ σύνταγμα θαυ-
μάζειν ἀξιον ὡς ἀριστόν τε καὶ τεχνικώτατον καὶ τῆς τελεωτάτης καὶ κριτικῆς περὶ λόγους ἔξεως οὐδαμῶς ἀμοιφον. ἐπειδὴ τοίνυν πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων
15 οὐ παντὶ φάδια συμβάλλειν, οὐδενὶ δὲ μέχρι καὶ τῆ-
μερον εἰς αὐτὰς ὑπόμνημα γεγραφτί περιτετυχήκαμεν,
ἀναγκαῖον φήθην, ω φίλτατέ μοι τῶν ἐκγόνων Ἀλέ-
ξανδρε, βραχέα τινὰ πρὸς τὴν ἀκριβεστέραν ἀνάγνωσιν
τοῦ βιβλίου συμβαλλόμενα κατά γε τὴν ἐμὴν συνθεῖναι

2 Ἐρμογένους om. M 3 μὲν PeS] om. BMPaPb 5
δὲ τὸ S 9 εἰς τοὺς δημοσίους BPaPbPeS] εἰς τὴν δημοσίαν,
in mg. εἰς τὸν δημοσθένην, M 10 π. lō. 340, 3 π. μεθ. δειν.
446, 11 Sp. 13 ἔξεως BPaPbPeS] λέξεως M 15 δὲ BMP
PaPbS] γάρ Pe 16 αὐταὶ PaPbPeS] αὐτοὺς BMP

δύναμιν. εἰ δέ τις καὶ βελτίω τούτων ἐπεισάγειν δυ-
νηθείη λυσιτελοῦντα πρὸς τὸ προκείμενον, χάριν αὐτῷ
παμπόλλην εἰσόμεθα τὸν κοινὸν Ἐρμῆν ἔργοις οὐ λό-
γοις ἡμῖν ἐπιδεικνύοντι. ἀλλὰ γὰρ προσενέψαμενοι τοῖς
λογίοις ἀγαθὸν ἡμῖν καὶ τοῖσθε τοῖς πόνοις ἐπινεῦσαι 5
τὸ πέρας ἔργου ἔχωμεθα.

Εἰ περισπούδαστον δὲ λας ἀνδρὶ πολιτικῷ τὰς ἀρε- |
196 τὰς τοῦ λόγου μαθεῖν καὶ μὴ θέλειν μόνον διακρίνειν
τοὺς τῶν ἀρχαίων χαρακτῆρας ἀλλ’ ἡδη που καὶ ποιεῖν
παραπλησίους, δεῖ μεθόδους ἀναζητεῖν καὶ πονεῖν περὶ 10
τὴν τούτων εὑρεσιν· οὐ γὰρ ἂν οὕτω πρᾶγμα τῇ πατα-
λήψει παγχάλεπον φάστα προσγένοιτο τινι, καὶν ὃ πάνυ
πιστεύων τῇ φύσει - χωρὶς γὰρ τέχνης ἀνόνητα τὰ
τῆς φύσεως πλεονεκτήματα, καθάπερ ὁ τεχνικός φησιν-,
ὅτῳ δὲ καὶ προσγένηται τῆς ἐπιστήμης ἡ γνῶσις, συμ- 15
βάλλεται μέγα, καὶν ὁ τὴν τέχνην ἡσκημένος μετρίας
εὐτυχήσοι δεξιότητος. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιχείρημα χαλε-
πὸν ἵσως ἀν ἦν, εἰ τὰς ἰδέας αὐτοὶ τῶν λόγων ἐπι-
νοεῖν ἐσπουδάζομεν, νῦν δὲ τούτων ἡμᾶς τῶν πόνων
ὁ τεχνικὸς ἡλευθέρωσεν· τάχα γὰρ καὶ πολλὰ ταλαι- 20
πωρήσας τις οὐδὲν ἀν ἔξενοι γενναῖον, ὥσπερ καὶ οἱ
πρὸς αὐτοῦ φαίνονται τηνάλλως ποιήσαντες. εἰ δὲ τὸ
δυσχερές μὴ πρόσεστι, λέγω δὴ τὸ εὑρεῖν καὶ τὸ παρα-
στῆσαι τὸ εὑρεθὲν μετ' εὐκρινείας, τι λοιπὸν ἢ προ-

^{λν} 2 σιτελοῦντα M 4 ἐπιδεικνύοντι PaPcS] ἐπιδεικνύοντα
B Pb; ἐπιδεικνύοντα^α, α m. 2, M 9 τὰς, in mg. m. 2 τοὺς,
M 11–17 cf. Herm. π. lō. 266, 15–23 Sp. 14 φύσεως
| f. 16^ε] πλεονεκτήματα M 16 ἡσκημένος bis script., alt.
delet., M || μετρίας; fort. μετρίως ἔχων φύσεως, cf. Herm. 1. 1.
17 δεξιότητα^{ος}, sup. m. 2, M 19 σπουδάζομα^{εν} M 20 οὐδ
om. Pa 23 δ[η], ex ει, Pb

θύμως ἀντιλαβέσθαι τῆς ὑποκειμένης πραγματείας,
 εἰπερ ἅρα φροντίζομεν λόγων οἱ κατ' αὐτὸ τοῦτο τῶν
 ἀλόγων διοίσουτες; σφόδρα γὰρ ἀνοήτους ἡγοῦμαι τοὺς
 σπουδάζοντας περὶ τὰς σωματικὰς πράξεις καὶ νομί-
 ξοντας μὴ τοσοῦτον ἐκ τῶν λόγων ὅσον ἐκ τῆς δια-
 δοχῆς τῶν παίδων μνημονεύεσθαι· τοὺς μὲν γὰρ βραχὺς
 ἀφανίζει χρόνος, δὲ τὸν λόγον ἐργασάμενος ἀτίδιον
 καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῖς ἐντυγχάνοντι καταλιμπάνει
 τὴν μίμησιν. ὥστε προτιμᾶν ἀναγκαῖον κατὰ τὸν τοῦ
 10 Πλάτωνος λόγον τὰ τῆς ψυχῆς ἔκγονα μᾶλλον ἢ τὰ
 τοῦ σώματος οὐ μόνον κατὰ τὸ τιμιώτερον ἀλλ’ ἥδη
 που καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν αὐτοπροαίρετον ἐν τοῖς
 λόγοις διοίκησιν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν παίδων δημητουρ-
 γὸς τῶν τρόπων καὶ δ τῆς προαιρέσεως κύριος, τὸν
 15 δὲ λόγον ἡμεῖς κυβερνῶμεν καὶ ὡς ἂν βουληθείημεν
 οὕτως αὐτὸν καὶ μεθοδεύομεν. ἐγκαλείτω δὲ μηδεὶς
 ἡμῖν, πολὺ ἀν καταμάθοι σαφῶς τὸ λεχθέν. ἀναλογεῖ
 δὲ δ περὶ τῶν | ἰδεῖν λόγος τῷ ζῷῳ, καὶ ψυχῆς μὲν 197
 ἐπέχει τάξιν ἢ ἔννοια τοῦ δὲ σώματος δ χαρακτήρ.

20 Ἄλλὰ δεῖ τὸν ἐπιστήμονα μὴ μόνον ἀκριβῶς γνῶ-
 ναι τὴν ποσότητα τῶν χαρακτήρων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδιο-
 τητα καὶ τὴν μίμησιν τὴν πρὸς τοὺς παλαιούς· μὴ
 γὰρ ἐκταφάξωσιν ἡμᾶς οἱ παραφθεγγόμενοι καὶ λέ-
 γοντες ὡς ἀδύνατον ταῦτα καταλαβεῖν· ὥσπερ γὰρ

---

1 πραγματείας | f. 205v | εἰπερ Pb 3 ἀλόγων B M Pa Pb]
 λόγων Pc || δι[ο]ι[σο]ντες, ex η, M 8 καταλείπει, om. τὴν, Pc
 9 κατὰ B Pa Pb Pc] καὶ M || τοῦ om. Pc 10 Plat. symp. 209 CD
 11 ἀλλ’ ἥδη πον B Pa Pb Pc] ἀλλὰ δήπον M 13 δι[ο]ι[κη]σιν,
 ex η, M || διοικησιν | f. 289v | ἐπὶ Pa 14 κύριος, ex φ. M
 15 λόγο[ν], ex σ, M 16 αὐτὸν, ν post ins., M 18 δὲ B M
 Pa Pb] γὰρ Pc 20 δ[εῖ], ex η, M 21 ἀλλὰ δὴ καὶ M 22
 τὴν om. Pc 24 γὰρ om. Pb

οὐχ οἶόν τε τὴν ποσδητας τῶν καθ' ἔκαστα γνῶναι σαφῶς, οὕτω' φασί 'καὶ τῶν χαρακτήρων ἀδύνατον, εἴπερ δλως ἀναλογοῦσι τῷ ὁσφῷ κατὰ τὸν ὑμέτερον λόγον', καὶ διτὶ 'οὐχ οἶόν τε τῶν ἀτόμων παραστῆσαι τὰς ἴδιότητας' τὸ γὰρ παρακολουθοῦν τούτῳ γένοιτ' ⁵ ἀν καὶ ἐτέρου δηλωτικόν, πλὴν εἰ καὶ καταλάβοις ἄδηλον τὸ αἴτιον τὸ σημαντικὸν τῆς ἴδιότητος', καὶ διτὶ 'τὰ καθ' ἔκαστα' φασίν 'οσ' ἀν λάβοι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μεταβάλλει φύσιν· οἶον οὐδὲν ἀσύμφορον τῷ εὐεκτοῦντι, καὶν ἦ βλαβερόν, τῷ δὲ κακῶς διακειμένῳ ¹⁰ πάντα τούναντίον ἀσύμφορα, καὶν ἦ πάντα ἐπωφελῇ, πρὸς τὴν ἑκείνου μεταβάλλεται κρᾶσιν. οὕτως οὖν' φασί 'καὶ τῷ ἐπιχειροῦντι μιμεῖσθαι τὸν τῶν ἀρχαίων χαρακτῆρας ἀνόνητος ἡ σπουδὴ πάντως γὰρ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν μεθοδεύσει τὸν λόγον οὐ ¹⁵ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μεταχείρισιν. εἰ δὲ καὶ διενοηθησάν τινες ἐπιγράψαι τὸν χαρακτῆρας καὶ τὸ ποσὸν εὐτῶν συστεῖλαι, τηνάλλως ἐποίησαν, ὅν εἰς ἐστιν ὁ Διονύσιος· οὗτος γὰρ τρεῖς εἶναι χαρακτῆράς φησι, τὸν ἵσχυὸν τὸν μέσον τὸν ἀδρόν· ὁ δὲ Ἰππαρχος προστί- ²⁰ θησι τὸν τε γραφικὸν καὶ τὸν ἀνθηρόν· ὁ δὲ Αημή-

1 γνώμενα, in mg. m. 2 γνῶναι, M 3 ὑμέτερον B Pb Pe] ὑμέτερον Pa; [ἡ]μέτερον, ex v, M 4 λόγον | f. 16^v | καὶ M || παραστῆσαι | f. 155^r | τὰς B 6 ἐτέρους | f. 332^r | δηλωτικόν Pe 7 ἄδηλον, ex o, M 8 οσ' ἀν] 8 ἐὰν libri 9 μεταβάλλει A O] μεταβάλλοις MPc; μεταβάλοις BPaPb 10 τῷ δὲ | fin. vers. | δὲ καλῶς M || κακῶς Pe] καλῶς BPaPb; καλῶς, in mg. m. 2 κακῶς, M 13 τὰ ἐπιχειροῦντα M || τὸν ex τῶν m. 2 Pb 14 πάντως MPaPe] πάντα BPb 16 ἑαυτοῦ BMPaPb] ἑκείνου δια Pe | μεταχείρησιν MPb; μεταχείρισιν, δια m. 1, Pa 18 συστεῖλαι BPaPbPe] συστῆσαι M || τὴν ἄλλως, in mg. m. 2 τηνάλλως, M; τὴν | fin. vers. | [την] ἀλλῶς, alt. την add. et spiritum sup. α alteramque λ del. m. 2, Pb || διονύ, in mg. m. 2 διονύσος, ²⁵ 20 προτίθησι Pe 21 ἀγριθηρόν, v m. 2, Pe

τριος ἐκβάλλει τὸν γραφικὸν τοῖς τέτρασιν ἀρεσκόμενος. ἀλλ' εἰ καὶ συνέστειλαν οὗτοί φασί 'τοὺς χαρακτῆρας καὶ ὡρισμένον τῷ δοκεῖν αὐτοῖς ἀριθμὸν ἀποδεδώκασιν, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἀκατάληπτοι πάλιν 5 εἰσίν· πολλοὺς γὰρ ἵσχυοὺς εὐφήσομεν πὴ μὲν ἐπίτασιν δεξαμένους πὴ δὲ μείωσιν πάλιν. ὅταν γὰρ ἐπὶ τὸν ἀδρὸν δὲ ἵσχυὸς προβαίνῃ | μὴ γινομένης ἴσορρόπου τῆς 198 κράσεως, τοὺς χαρακτῆρας ἀπαρνεῖται τοὺς τρεῖς· οὕτε γὰρ δὲ κατὰ φύσιν ἵσχυός ἔστιν - νένευκε γὰρ μᾶλλον 10 ἐπὶ τὸν ἐναντίον -, οὕτε μέσος - ὑπερβέβηκε γὰρ τοῦτο -, οὐδὲν πάλιν ἀδρός - οὐ γὰρ πάντῃ τὴν ἰδίαν φύσιν μετέβαλεν -· καπὲ τῶν λοιπῶν ὡς δμοίως δὲν τρόπον δὲ ἵσχυὸς ἀνίσης γινομένης τῆς μίξεως οὕτε μέσος ἔστιν οὕτε πάλιν ἀδρός, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον 15 καὶ δὲ ἀδρὸς κατὰ πρόσθιασιν ἐφόρμενος ἐπὶ τὸν ἵσχυὸν μὴ κατὰ μίξιν δὲ συγκεφαννύμενος οὐ γίνεται μὲν ἵσχυός, παρέρχεται δὲ τὸν μέσον, ἀτε μόνος αὐτὸς δεξαμένος τὴν ἐπίτασιν. τούτῳ δέ φασί 'τοὺς χαρακτῆρας τοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ποτὲ μὲν 20 ἐπίτασιν δεχομένους ποτὲ δὲ μείωσιν καταλαμβάνειν ἀδύνατον. εἰ δὲ καὶ συγχωρήσομεν αὐτοὺς εἶναι καταληπτούς, πόνων δεδμεδά καὶ ταλαιπωρίας πολλῆς πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν αὖθις ἡ

2 συνέστειλα[σ]ην, εκ ε, Μ 3 ὡραιομένον Β; ὡραιομένον
Pb 4 ἀκατάληπτοι (ομ. πάλιν) εἰσι Ρc 8 ἀπαν[ε]ιται,
ex η, Pb 10 ὑπερέβη Ρc 11 αὐτὸν ΒΜPaΡc] οὖν Pb || ἰδίαν
ΒΜPaPb] οἰκεῖαν Ρc 12 μετέβαλλε Μ || ὁς ομ. Ρc 13
ἀνίσης, ης lin. del., M 15 πρόσθιασιν εκ πρόθιασιν Ρc 16
μίξιν ΒΜPaPb] ταξιν Ρc [γίνεται Ρc] γεάφεται ΒΜPaPb ||
μὲν ΒPaPbPc] γὰρ M (cum asterisco) 18 τούτῳ Ρc Ρc
τούτοις BPb || δὲ ομ. Ρc 20 σημείωσιν M 21 ἀδύνατον
/ f. 17r / εἰ Μ || αὐτοὺς ΒPaPbPc] ἔτι εκ ἐπὶ Μ

γνῶσις ἀσύμφορος. ὅτι δὲ οὐ διὰ τῶν χαρακτήρων ἡ κατάληψις, ἐντεῦθεν εἰσόμεθα· τὰ ὑφ' ἡμῶν ἀποτελούμενα κατὰ ἔηλον ἐτέφων ἡ κατὰ φύσιν γίνεται ἡ κατὰ τύχην ἡ κατὰ τέχνην· ἡ γὰρ ἡ φύσις δωρεῖται παραπλησίως, οἷον εἰ τύχοι καὶ τούτῳ λαμπρὸν ἐφιλο-⁵ τιμήσατο φωνὴν καὶ ἐτέφων λαλεῖν τὴν αὐτὴν ὥστε μηδὲν διαλλάττειν ἀλλήλων - λέγω δὴ κατὰ τὸν τῆς φωνῆς λόγου - ἡ κατὰ τὴν φύσιν μὲν οὐ γίνεται τὸ δυμοιον, κατά τινα δὲ τύχην δύο τὴν αὐτὴν εὐρίσκονται δράσαντες πρᾶξιν· εἰ δὲ μήτε κατὰ φύσιν ἡ μήτε¹⁰ κατὰ τύχην, ἀλλ' οὖν μεθόδῳ τινὶ καὶ τοῖς αὐτοῖς δργάνοις κεχρημένοι μιμούμεθα ξωγράφον πινάκιον τοιαύτην ἀποτελοῦντες μορφήν. ἀλλ' ὅταν μὲν ἡ φυσικῶς ἡ κατὰ τύχην ἡ κατὰ τέχνην ἀποτελεσθῇ τὸ δυμοιον, ἐκφεύγει τὰ τοιαύτα τὸ δυσχερές, ὅταν δὲ¹⁵ προτὶ τις ἐναλλαγὴ καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἀποτελούμενον ἡ κατὰ τύχην βουληθείμεν τέχνῃ καταλαβεῖν, τότε γίνεται παγκάλεπος ἡ κατάληψις καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ὃπὸ γνῶσιν πεσεῖν, οἷον καθ' ὑπόθεσιν· ἀφῆκε λίθον τις,
199 | οὗτος πεσὼν κατὰ τύχην διαμερισθεὶς πολλὰς ἀπετέ-²⁰

1 δὲ οὐδὲ διὰ χαρακτήρων Pc 2 ἀποτελούμεθα M 3 γίνεται PaPc] γράφεται BPb; γράφεται del., in mg. m. 2 γί-
νεται, M 4 φύσην M || ἡ κατὰ τέχνην om. Pc 5 εἰ τύχοι
BPaPB] εἰ τύχοι] Pc; ἡ τύχη εἰ εἰ τύχοι m. 2 M 6 φωνῆν
[f. 206] καὶ Pb || ἐτέφων εἰ ἐτέφων m. 2 M 7 διαλάττειν Pc ||
τῆς om. Pa || κατὰ τὸν φωνῆς λόγου M 8 τὴν om. Pc || γίνε-
ται PaPc] γράφεται BPb; γράφεται, in mg. m. 2 γίνεται, M
10 ἡ Pa; ἡ εἰ ἡ Pb; ἡ B; ἡ M 13 ἀποτελοῦντα M
14 ἀπολεσθῇ BPb 15 ἐνφ[εν]^γ, εἰ v, M 16 ὑποτελού-
μενον MPa 17 βουληθείμεν Pc] δυνηθείμεν BMPa Pb ||
καταλαβεῖν Pc] καταλαβεῖν BMPa Pb 18 γίνεται PaPc] γρά-
φεται BPb; γράφεται, in mg. m. 2 γίνεται, M || παγκάλεπον^{ος}
corr. m. 2, M || κατάληψις BPaPB] κατάλυσις, εἰ τ. w. 2, M

λεσε διαμορφώσεις· ἀρα γοῦν εἰ ταύτας τὰς διατυχώσεις ἀπαιτήσοι τις τὸν πλαστουργὸν ἢτοι τὸν Φειδίαν αὐτὸν φᾶστα ποιεῖν, ἐκτελέσαι οὐχ οἶδε τε εἰη; καὶ τῶν λοιπῶν ὡς δμοίως, οἶονει τὸν τῇ φύσει λαμπρόν φωνον ἢ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ Ζεύξιδος γραφῆν ἐκ τοῦ παρατυχόντος τίς ἐθελήσοι ἔγλοιον; οὕτων φασί· ὅντερες τὸ κατὰ φύσιν ἢ κατὰ τύχην γινόμενον τέχνη καταλαβεῖν. εἰ δὲ καὶ καταλάβωμεν, ἀσύμφορος ἢ γνῶσις· ἐπικρατεστέρα γάρ ἢ φύσις ἐκάστου. καὶ 10 τὸν τῶν ἀρχαίων χαρακτῆρας ἔγλοιον οὐχ οὖν τε βιαζομένου τοῦ χρόνου πῃ μὲν διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας πῃ δὲ διὰ τὸ προβερηκός· ἔως οὖν μὲν γάρ ἐκκαίδεκα χρόνων ὁμεν, καὶ μικρόν τι προσμένομεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ οὐδεμίαν ἔχομεν ἐπιτηδειότητα πρὸς 15 ἔγλοιν ἑτέρουν χαρακτῆρος· εἰ δὲ πλησιάσομεν τοῖς τεσσαράκοντα, πάλιν τὸ παλαιὸν τῆς ἡλικίας ἀφαιρεῖται τὴν μίμησιν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν ἐκκαίδεκα καὶ τῶν τεσσαράκοντα πρὸς μὲν ἔγλοιν ἔχομεν ἐπιτηδείως, ἀλλὰ πόσας οἵτινες εὐρίσκεσθαι τὰς ἐμποδιζούσας 20 πρὸς τὴν τοιαύτην ἔγχειρησιν; ὁστε συμβαίνει καὶ τῆς τοιαύτης φύσεως ἐκπίπτειν ἡμᾶς μή τι γε καὶ τὸν ἀρχαῖον καταλαβεῖν τύπον διὰ τὰς συμβαινούσας ἐν τῷ μεταξὺ περιστάσεις·

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ διαπορήσαντες. πρὸς οὓς ἔστιν 25 ἐκεῖνο φάναι. πάντα τὰ ὄντα ἢ κατὰ θεωρίαν γινώ-

1 γοῦν B M Pa Pb] οὖν Pe 3 αὐτὸν ἐκτελέσαι φᾶστα ποιεῖν Pe || οὐχ — 5 γραφῆν ομ. M 4 ὡς ομ. Pe 8 καταλάβομεν M 9 ἐπικρατέρα M || ἐκάστων M 12 ἔω σοῦ, in mg. m. 2 ἔως οὗ, M 18 προσμένωμεν Pe 18 ἔ|f. 17^v|χομεν M 19 οἵτινες B Pa Pb Pe] εἰη, in mg. m. 2 οἵτινες, M || τὰς ομ. M 21 μή τι γε καὶ] καὶ μήτε libri 23 μ[ε]ταξὺ M 24 οἱ εἰς ἡ m. 2 M

σκομεν ἡ κατὰ πρᾶξιν· τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον κάπι τῶν χαρακτήρων. ἀλλ' εἰ μὲν θεωρίᾳ θέλεις τούτους καταλαβεῖν, ἀπηλλάγης τοῦ ἀσυμφόρου καὶ τοῦ δυσχεροῦς, ὥστε δεῖ μόνον τὸ ἀδύνατον ἐπὶ ταύτης ἤτεῖν, διηγέμενον καταφανὲς δεῖξει δηλαδὴ κάπι τῶν περὶ 5 τῆς πρᾶξεως λόγων φυλαττομένης ἐκεῖ τῆς ἤτησεως τῆς περὶ τοῦ ἀσυμφόρου καὶ χαλεποῦ· μικρὸν οὖν ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὴν θεωρίαν. ἔνθα δεῖξομεν πρῶτον μὲν κατὰ τὸ ποσὸν καταληπτοὺς τοὺς χαρακτῆρας, εἰ γε καὶ τὴν ἀρχὴν οἱ περὶ Διονύσιον συστείλαντες 10 200 αὐτὸν εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀποδεδώκασιν· | ἐκεῖνο γὰρ λῆρον τὸ τὴν ἐπίτασιν τοῦ ἴσχυοῦ καὶ τὴν μείωσιν ἀντὶ ἑτέρων λαμβάνειν χαρακτήρων· ὠρισμένος γὰρ ἀν τὴν ἀρχὴν κανὸν αὔξησιν δεξηται κανὸν μείωσιν οὐδὲν ἥττον ἴσχυν ἔστι κάπι τῶν λοιπῶν ὡς ὅμοιώσ. 15

"Οντος δὲ καταληπτοῦ τοῦ ποσοῦ πρόδηλος αὐτῶν καὶ ἡ ἰδιότης τοῖς ἀκριβῶς σκοπουμένοις καὶ μὴ πλανωμένοις περὶ τὰ παρακολουθήματα τῶν χαρακτήρων. οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν κάνταῦθα τρόπον ὁσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἔτερον τὸ παρακολουθοῦν καὶ ἔτερον ἡ ὑπαρξίας. 20 25 δῆτεν ἐκεῖ μὲν δυσκατάληπτος ἡ ἰδιότης - γνῶναι γὰρ εἰς τὸ ἀκριβὲς τὰς ἔξαλλαγὰς τῶν παρακολουθημάτων ἀδύνατον -, ἐπὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος αὐτὸ τὸ παρακολουθοῦν καὶ συστατικόν ἔστιν. δῆτεν καὶ δῆστα καταλαμβάνεσθαι δύναται· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς οὐσίας μένει Σω-

2 θέλει[ι]ς M 5 δεῖξῃ Pe 6 τῆς om. Pe || ἐκεῖσε Pe
 12 κλῆρον (cum vitii nota) M 13 ὠρισμένος BPb 14
 ἀρχὴν κανὸν BMPbPe] ἀρχὴν ἦν Pa (ut vid.) 15 ὡς lineis
 del. M; superscr. m. 1 Pe 16 ὄντως Pe || τοῦ om. Pe 17
 καὶ ἡδιότης M || σκοπουμένοις | f. 155^v | καὶ B 19 κάνταῦθα
 τρόπον ὁσπερ, in ras. al. atram., Pa 20 παρὰ ante τὸ lin.
 del. M 23 χαρακτῆρος M || παρακολουθημάτως χαρακτῆρος Σω-

κράτης, καν ἀφαιρεθῇ τὸ λευκὸν ἢ τὸ σιμὸν ἢ τὸ μέλαν ἢ ἔτερόν τι τῶν ἰδιωμάτων, ἐπὶ δὲ τῶν χαρακτήρων τὸ παρακολουθοῦν ἐὰν ἀφέλῃς, οἶνον τὴν τροπικὴν ἢ τοιάνδε λέξιν, τὸ δλον διέφθειφας. ὥστε τὴν 5 μὲν ἰδιότητα τῶν ἀτόμων δυσκατάληπτον πεποίηκε τὸ ἄλλην μὲν μεῖναι τὴν ὑπαρξίαν ἄλλα δὲ τὰ παρακολουθήματα, τὸν δὲ χαρακτῆρας αὐτὰ τὰ ἰδιώματα συνίστησιν· καν γὰρ τὴν ὑπαρξίαν καταλάβοις, ἔγνως τὰ παρακολουθήματα, καν τὰ ἰδιώματα μάθοις, ἔγνως τὴν 10 ὑπαρξίαν.

Καὶ ὅτι μὲν δυνατὸν γνῶναι τὰ ἰδιώματα τῶν χαρακτήρων, ἀρκούντως ὡς οἷμα δεδήλωται· δει δὲ μετελθεῖν ἐπὶ τὸ τρίτον ἀπόρημα. τί δὲ τοῦτο ἦν; 'οὐχ οἴόν τε' φασί 'ἱηλῶσαι τὸν τῶν ἀρχαίων τύπονς· καταφερομένη γὰρ ἡ φύσις πρὸς τὴν οἰκείαν διάθεσιν μεταβάλλει πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα τὴν πᾶσαν τοῦ λόγου διοίκησιν.² καὶ τοῦτο μὲν ἔγγὺς ἀληθείας, ξηλῶσαι γὰρ εἰς τὸ ἀκριβὲς τὸν χαρακτῆρα τὸν Δημοσθενικὸν ἢ Πλατωνικὸν ἀδύνατον, πλὴν εἰ 15 μὴ καὶ τελέως ἀλλ' οὖν ἔσται τοῖς πονοῦσιν ἐκ μεροῦς καταληπτόν· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ τῶν ἄλλων ἔγγὺς ἐλθεῖν μή τί γε Δημοσθένους ἢ Πλάτωνος. μὴ οὖν 20

1 καὶ ἐὰν M || σιμὸν Pb] σημὸν BPa; σ[ι]μὸν, εχ η m. 2, MPb || ἡ τὸ μέλαν, in ras. al. atr., Pa 4 ἡ τὴν τοιάνδε Pb 5 ἰδιότητα, εχ ω, M || & f. 18^r τόμων M || ἀτόμων | f. 206^v | δυσκατάληπτον Pb || δυσκατάληπτον, εχ ν, M || τ[δ], εχ ω, Pb 6 μεῖναι BM PaPb] είναι Pb [ἄλλα MPaPc] ἄλλοις BPb 9 μάθ[ras.] Pa 12 δὲ BMPaPb] γὰρ Pb 13 μετελθ[ε]ῖν, εχ ε, M 15 pro πρὸς τὴν οἰκείαν διάθεσιν (gloss. ad πρὸς τὴν ἑαυτ. ἰδιότ.) scribendum esse putio εἰς αὐτοὺς 16 ἰδιότητα BMPaPb] διάθεσιν Pb 17 δι[οι]κησιν, εχ η, M 18 γὰρ BPbPc] δὲ MPa 19 πατωνικὸν M || ἡ Πλατωνικὸν om. Pb 20 ποθοῦσιν Pb

ἀπέχου τῶν λόγων, διότι μὴ δυνατὸς εἶ Αημοσθένης ἡμῖν ἐκ τοῦ παραχρῆμα γενέσθαι, ἀλλὰ σπούδασον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ὁήτορας ἀφορᾶν, οὐ τὴν ἀρχὴν ἐσιώπων ἄν, εἰ νευκήπει καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ θέλειν κατὰ μηδὲν διαλλάττοντας τοῦ Αημοσθενικοῦ τύπου τοὺς ⁵ ἑαυτῶν φαίνεσθαι λόγους.

Περὶ δὲ τοῦ ἀσυμφόρου καὶ χαλεποῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ζητεῖν μάλιστα δὲ περὶ τοῦ δυσχεροῦ περιττοῦ. φιληδόνων γάρ ἔστι τὸ λέγειν μὴ φαδίως καταλαμβάνεσθαι τὰ καλά· δυσκατάληπτα γὰρ ταῦτα καὶ ¹⁰ πέφυκε μετὰ τῶν λοιπῶν τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεσθαι πόνων. διτὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν γνῶσιν οὐκ ἔστιν ἀσύμφορον, δῆλον ἐντεῦθεν· δυνατὸν γὰρ κατὰ ταῦτα καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν φυλάξαι καὶ ξηλῶσαι τύπον ἀρχαῖον· δι γὰρ περὶ τὸν ἴσχυρὸν ἐπιτηδείως ἔχων κανὸν τούτῳ ¹⁵ δεόντως ἐγγυμνασθεὶς ἄμα καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν ἐργωμένην φυλάττει καὶ τὸν Αυσιακὸν ζηλοῦ χαρακτῆρα, καπτὸν τῶν λοιπῶν ὡς δύοις ἔνθα δὲν ἔκαστος ἐπιρρεπεστέραν ἰδοι τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, περὶ τοῦτο μάλιστα γυμναζόμενος εἰς ἀρχαῖον πάντως κατενεχθῆσεται τύπον ²⁰ καὶ τῆς οἰκείας οὐκ ἐκπεσεῖται δεξιότητος.

Τούτων δὲ σαφῶς ἀποδειχθέντων καὶ ὠρισμένου μὲν ὅντος τοῦ ποσοῦ καταληφθείσης δὲ τῆς ἴδιότητος ἀκριβῶς καὶ τῆς μιμήσεως κατὰ τὸ ἐγχωροῦ δεῖ τοῦ

2 π[α]ραχρῆμα, εχ ε, Μ 3 οἱ BMPaPb] οἶον Pc 5

διαλλάττοντας MPc 8 [μάλιστα Pc 11 πάραγίνεσθαι, corr.
m. 1, Pa 12 ἀσύμφορα Pc; fort. διτὶ δὲ μετὰ τὴν κατάληψιν ἡ γνῶσις οὐκ ἔστιν ἀσύμφορος (cf. 100, 23) 14 ἀρχαῖον
| f. 332^r | ὁ Pc 17 λυσικὸν Μ || δηλοῦ Pc 18 δύοις | f. 290^r |
ἔνθα Pa 20 καὶ εἰς Pc || τύπον | f. 18^r | καὶ Μ 23 Κατ^ο_ρ
Μ || καταλ[ε]γθείσης, εχ η, Μ

παραδείγματος ἔχεσθαι καὶ καθ' ὅδὸν τούτου προβαί-
νειν· συντελεῖ γὰρ ἡμῖν πολλαχῇ διὰ τὴν πρὸς τοὺς
χαρακτῆρας δμοιότητα· τὸν γὰρ αὐτὸν τρόπον ὁσπερ-
κάπλ τῶν ἐμψύχων σωμάτων τὴν μὲν συστατικὴν ὑλην
τὸν αὐτῶν καὶ κατὰ μέρος καταλαβεῖν οἶν τέ ἐστι, τὴν δὲ
μᾶξιν καὶ τὴν τοιάνδε κρᾶσιν ἀδύνατον λόγῳ διεξελ-
θεῖν. ὅτι μὲν γὰρ ἐκ τεσσάρων στοιχείων σύγκειται
ὁ ἄνθρωπος, πᾶσι καταφανές, τι δὲ τὸ αἴτιον τὸ ἀπο-
τελεσματικὸν τοῦ τοιοῦτος χρήματος, δ καὶ διαφόρους
10 ἐποίησε τὸν χαρακτῆρας, ἀπαγγέλλειν ἀδύνατον. καὶ
ὅλως | τὸ τέλειον αἰσθήσει καὶ μόνῃ διαγνωσκεται· 20²
οὐ γὰρ ἀν δυνηθείη τις λόγος παραστῆσαι τὸ δλον ὡς
ὅλον πλὴν εἰ μὴ συμβολικῶς· η δὲ τοιαύτη γνῶσις οὐ
καθάπτεται τῶν παρακολουθημάτων μηδὲ τί γε δὴ τῆς
15 ὑποκειμένης οὐσίας, ἀλλ' ἔξωθεν ἐπικειμένη σημαί-
νειν μὲν οὖα τέ ἐστιν, δταν η τὸ πρόσωπον δμολογού-
μενον, εἰ δὲ η τὴν ἀρχὴν ἀγνοούμενον, οὐ δύναται
παριστᾶν ἀτε μη καθαπτομένη τῆς οὐσίας μηδὲ τῶν
ἐπισυμβεβηκότων αὐτῇ· οἶν τὸ ἐπικείμενον ἐκάστῳ
20 δνομα συμβολικόν ἐστιν, δ τότε μόνον ίσχύει πρὸς
δήλωσιν, δταν μη η τὸ πρόσωπον ἀγνοούμενον. εἰ δὲ
τὰς ἔξαλλαγάς τῶν ἀτόμων καὶ τὴν ἀποτελουμένην ἐκ
τῶν κατὰ μέρος μορφὴν αἰσθήσει καὶ μόνῃ καταλαμ-

2 μὲν γὰρ M || τὰς χαρ. M 5 καταλαβεῖν BMPaPb]
λαβεῖν Pc 6 λόγῳ MPaPc] λέγω BPb 8 δ om. M 9
χρώματος Pc 10 ἀπαγγέλλειν M 11 τέλεον M 12 δλον
ὡς BMPaPc] δλως Pb 15 ἐπικειμένης εἰν μὲν, ει εχ μ, M;
in mg. m. 2 ἀλλ' ἔξωθεν ἐπικειμένη σημαίνειν μὲν 18 π[α]λο-
στᾶν, εχ ε π. 2, M || τῶν ὑποβεβηκότων Pc 20 ἐστιν δ MPa
Pc] ἐστι καὶ BPb || (πρὸς δήλωσιν om.) δτε μὴ Pc 21 πρό-
κειμενον|στοκον, κείμενον δει, et in mg. scripsit πρόσωπον
m. 2, M] ει γὰρ τὰς Pc 22 ἐντόμων M 23 ματὰ M || [κατα]-
λαμβάνομεν Pc

βάνομεν, ἄρηλος ἄρα καὶ τῶν χαρακτήρων ἡ μῆτις. καὶ διὰ μὲν ἐκ τῆς τοιᾶσδε λέξεως η ἐννοίας ὁ Αἰγαιοσθενικὸς ἀπαρτίζεται λόγος, οὐδὲν δυσχελές διαγνῶναι, τὸ δὲ δλον καὶ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν κατὰ μέρους μῆτιν λόγῳ παραστῆσαι παγκάλεπον· ὥσπερ γάρ δὲ ξω-⁵ γράφος τὰ μὲν συντελοῦντα πρὸς τὴν μῆτιν χρώματα τῷ μανθάνοντι παραδίδωσι, κατὰ δὲ τὸ πινάκιον καὶ τὴν γραφὴν ἀπορεῖ παραστῆσαι τὸν λόγον, διὸ δὲ ἡ τοιάδε συνεκεράσθη μορφή, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ποιοῦντα τὰς ἴδεας πρόδηλα, τὸ δὲ ἀποτελούμενον¹⁰ ἀπαγγέλλειν οὐχ οἶόν τε, πλὴν εἰ μὴ βούλοιτο τις κατὰ συμβολικὸν τρόπον, ὃς οὐδὲν δύναται τῶν συστατικῶν ἡ παρακολουθούντων ἐμφαίνειν. εἰ δὲ τὸ ποιούμενον καθὰ δεδηλώματεν ἀπε τέλειον ἔξειπεν οὐχ οἶόν τε λόγῳ, πολλῷ μᾶλλον δύναματι· τεχνίτον γάρ¹⁵ ἀνδρὸς καὶ μάλα σοφοῦ μὴ συμβολικὰς τιθέναι τὰς δονομασίας ἀλλὰ τῶν ὑποκειμένων ἐμφαντικάς, δ ποιεῖ μὲν δ τεχνικὸς σπεύδων, ἀποφῶν δὲ διὰ τὴν προλεχθεῖσαν αἰτίαν ἐπὶ τὴν ὁμοιότητα τῶν παραδειγμάτων ἀνέδραμε καί, ἦν ἐπὶ τῶν ἀτόμων δονομασίαν ἡ αἰ-²⁰ σθησις ἐξ αὐτῆς τῆς ὄψεως ἔλαβε, ταύτην ἐπὶ τὸν τέλειον λόγον μετενεργῶν μεταφορικῶς ἴδεαν ὠνό-²⁰³ μασεν, ὥσπερ καὶ αὐτοὺς τοὺς | λόγους ὑποβαλλομένους τῇ ὁρατικῇ αἰσθῆσει, καθὰ καὶ τὰς τῶν ἀτόμων μορφάς· ἐντεῦθεν γάρ δομάμενοι καὶ ἀδροὺς²⁵ ἐκάλεσαν οἱ παλαιοὶ χαρακτῆρας καὶ ἴσχνους καὶ ἀν-

3 οὐδὲ BPaPbPc] καὶ M 5 ὥσπερ BPaPbPc] ὅπερ M
7 κατὰ] μετὰ libri || πινάκιον | f. 207^r | καὶ Pb 11 ἀπαγγέ-
λειν M || βούλοιτο τό τις M 12 ὃς | f. 19^r | οὐδὲν M 16
συμβολικάς M 17 ὃ MPaPc] καὶ BPb || ποιεῖν B 21
αὐτῆς | f. 156^r | (τῆς om.) ὄψεως B; τῆς om. Pb 26 χαρα-
κτῆρες^a M

θηροὺς καὶ, δσας σχεδὸν ἐπὶ τῶν σωμάτων διατυπώσεις ἐθεάσαντο, τοσαύτας ἐπὶ τὸν χαρακτῆρας μετήνεγκαν.

Ἄλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀλις· ἀψώμεθα δὲ τῆς ὑποκειμένης πραγματείας μικρὰ πρότερον διαλεχθέντες περὶ τῆς τοῦ βιβλίου προθεωρίας. δεῖ γὰρ ἐνταῦθα ξητεῖν, ἃ πολυπραγμονεῖν ἔδος ἐπὶ παντὸς βιβλίου μάλιστα τεχνικοῦ, ἔστι δὲ ταῦτα· σκοπός, χρήσιμον, τίς ἡ ἐπιγραφή, εἰ γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, τίς ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως, ἡ εἰς τὰ μέρη 10 τομῆ. ξητεῖν οὖν ὑπερθέμενοι περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐνισταμένοις πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἀπαντήσωμεν. λέγοντες γὰρ ἡγοηθένται τὸν τεχνικὸν τὴν σημασίαν τοῦ δνύματος· οἱ γὰρ φιλόσοφοι βούλονται τὴν ἰδέαν γενικωτέραν εἰναι καὶ περιεκτικὴν τῶν ἀτόμων. ‘καὶ οὐ 15 κατὰ τοῦτο’ φασί ‘μόνον διῆμαρτεν, ἀλλ’ ἥδη πον καὶ τὴν ἰδίαν ἀνατρέπει δόξαν αὐτὸς ἐαυτῷ μαχόμενος· εἰ γὰρ τὸ δλον ὡς τέλειον ὑπὸ διδασκαλίαν πεσεῖν οὐ δύναται, πᾶς αὐτὸς ἀτε περὶ τελείων διαλαμβάνων οὕτως ἐποιήσατο τοῦ βιβλίου τὴν ἐπιγραφὴν;’ πρῶτον 20 μὲν οὖν ἀνόητον εὐθύνειν τὸν τεχνικὸν ὅτι μὴ κατὰ τὸν φιλοσόφους ἔλαβε τὴν σημασίαν περὶ πολιτικῶν χαρακτῆρων διαλεγόμενος, πλὴν ἵνα τὶ καὶ συγχρήσιμον οὐδὲν ἦτον καὶ αὕτη περιεκτικὴ ἔστιν· καθ’ ὃν γὰρ κατὰ τὸν φιλοσόφους λόγον τὸ εἶδος 25 περιέχει τὰ ἄτομα, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἡ σεμνότης

1 δσ^α Pb   2 μετῆνεγκαν, εχ ει, M   3 ἀλις [1 litt. er.] M
 5 περὶ τῆς τοῦ βιβλίου προθεωρίας Pa] περὶ τῆς τοῦ βιβλίου θεωρίας MFc; περὶ τὸν βιβλίον περὶ θεωρίας Pb; περὶ τοῦ βιβλίου προθεωρίας B; cf. Anon. W VII 84, 22: ἀπτώμεθα δὲ ἥδη τῆς ἀρμοτούσης τῷ βιβλίῳ προθεωρίας 8 ἀρχαίον τοῦ βῖ M
 15 φασί Walz] φησί libri   21 πολιτικῶν BPaPbPc] πολλῶν M
 24 τὸ ποτε γάρ del. M // λόγους MPa   25 περιέχει (f. 19^v) | τὰ M

τὴν Αημοσθενικὴν καὶ τὴν Ἀντιφωντείαν εἰ τύχοι καὶ τὰς λοιπάς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν αὐτόθεν προφαινομένην ἔχει τὴν λύσιν τὸ δὲ διαπορηθὲν ἐφεξῆς τῶν πάνυ ζητουμένων ἐστίν· τί δήποτε τὴν προσήκουσαν ἀφεῖς ἐπιγραφὴν τὴν κατηγορουμένην ἐπὶ τοῖς διοις ἔλαβε⁵

διαρρήδην τῷ λόγῳ τῷ προλεχθέντι μαχόμενος;⁶ καὶ ὅτι μὲν πρὸς τὴν ὑποκειμένην τῷ βιβλίῳ διδα-
σκαλίαν τὴν ἐπιγραφὴν ἔδει ποιήσασθαι, συνωμολο-
204 γήσαμεν ἄν, εἰ σκοπὸς ἦν αὐτῷ περὶ τῶν ποιούντων
διαλαβεῖν καὶ μὴ περὶ τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τῆς¹⁰
μᾶξεως· ἀλλ’ ἐπεὶ νῦν ἡ τοῦ τεχνικοῦ προαιρεσίς ἐπὶ¹¹
τὰ δια νένευκε καὶ περὶ τὴν τῶν ποιούμενων κατά-
ληψιν, δεῖ πρὸς ταύτην μᾶλλον καὶ μὴ πρὸς τὸ κατ-
επείγον δρᾶν. εἰ γὰρ καὶ τὰ ἀποτελούμενα κατὰ περί-
στασιν ἀφῆκε, πλὴν οὐκ ἔξεστη τοῦ σκοποῦ, κανὸν ἐπὶ¹⁵
τὰ κατὰ μέρος ἐτράπη. ‘καίτοι’ φασί ‘κατά γε τὴν
τοῦ τεχνικοῦ προαιρεσίν ἔχοντην τὴν ἐπιγραφὴν εἶναι
περὶ χαρακτήρων. αὐτὸς γὰρ ἐν ἀρχῇ τῆς πραγμα-
τείας ὑποτίθεται τοὺς ἐπιστήμονας ταύτης δύνασθαι
λόγων ἔργάτας εἶναι καὶ τὰ τῶν ἄλλων κρίνειν, καθότι²⁰
καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ἀκριβῶς καὶ καθότι μή - ποιοῦμεν
δηλαδὴ τοὺς χαρακτῆρας καὶ κρίνομεν· ὥσπερ γὰρ
τῶν σωμάτων τὰ μέν ἐστιν ἀρρενωπά τὰ δὲ μαλακὰ
τὰ δὲ μέσα, τὸν αὐτὸν τρόπον καπὲ τῶν χαρακτήρων
εὑρίσκομεν τοὺς μὲν αὐτῶν ἀνθρηρούς εἰ τύχοι τοὺς δὲ²⁵
μέσους τοὺς δὲ τραχεῖς καὶ αὐστηρούς· εἰ δὲ περὶ τού-

2 αὐτόθι Pe 6 τῷ λόγῳ προλεγθέντι BPb 12 νέρων,
in mg. m. 3 νένευκε, M[¶] τὴν om. MPa 16 τὰ MPaPc] τῷ
BPb || τὰ (om. κατὰ) μ̄ Pe || καὶ (cetera desunt propter marg.
decurtatum) | f. 333^r | κατὰ Pe 17 προαιρεσίν BPaPe_γ δια-
ρεσίν Pb 18 π. id. 265, 7 Sp. 21 ἔγραψε

των ἐν τῇ προθεωρίᾳ διδάσκειν ἐπαγγέλλεται, τι δῆ-
ποτε μὴ κατὰ τὴν προαιρεσιν τὴν οἰκείαν ἐποιήσατο
τοῦ βιβλίου ἐπιγραφήν;¹ σφόδρα διαυμασίως· ἀτε γενι-
κωτέρους ὄντας αὐτοὺς καὶ μὴ δυναμένους ἐκ τῶν
τοιούντων καταληφθῆναι παρῆκεν· ὥσπερ γὰρ ή ἰδέα
περιεκτικὴ τῆς ἐννοίας ἐστὶν καὶ τῆς μεθόδου καὶ τῆς
λέξεως καὶ τῶν ἄλλων ἀπόντων, ὑφ' ᾧν καὶ ἀποτελεῖ-
ται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ χαρακτῆρες περιέχουσι
τὰς ἰδέας, ἀφ' ᾧν καὶ τὴν σύστασιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ
10 μὲν ποιοῦντα τὴν ἰδέαν ἀτε μερικὰ καὶ ὑπὸ διδασκα-
λίαν πίπτει καὶ λόγῳ καταλαμβάνεται, τὰ δὲ ἀποτε-
λοῦντα τοὺς χαρακτῆρας ἐκφεύγει τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου
γνῶσιν ὡς τέλεια καὶ περιέχοντα τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν
μέθοδον καὶ τὰ περὶ τὴν λέξιν. εἰ δὲ τὰ ποιοῦντα
15 τοὺς χαρακτῆρας ὡς δια καθὰ μεμαθήκαμεν οὐ κατα-
λαμβάνεται λόγῳ, τὰ δὲ ἀποτελοῦντα τὰς ἰδέας ὑπὸ
διδασκαλίαν πίπτει καὶ γνῶσιν, προσηκόντως δὲ τεχνι-
κὸς ἐκείνην μὲν ἀπεκρούσατο τὴν ἐπιγραφήν, η̄ς | καὶ 205
τὸ ποιοῦν ἄδηλον καὶ τὸ ποιούμενον, ταύτην δὲ προ-
20 εἶλετο μᾶλλον, η̄ς τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἰδέαν καταληπτόν.
εἰ γὰρ ἐπέγραψε περὶ χαρακτήρων, αὐτοὺς μὲν λόγῳ
παραστῆσαι τὴν ἀφρῆν ὡς δικιωτέρους οὐχ οἶόν τε ἦν,
ἀλλ' ἵσως ἐκ τῶν ποιούντων δυνατὸν ἦν αὐτοὺς δια-
γνῶναι. καὶ μὴν κάκεῖνα πάλιν καταληπτὰ καθὸ τέλεια
25 καὶ περιεκτικὰ λέξεως καὶ ἐννοίας, νῦν δὲ μέσην βα-
δίσας ὀδὸν ἀφῆκε μὲν τὰ γενικώτερα, λέγω δὴ τοὺς

1 ἐν BPaPbPc] καὶ M || προθεωρίᾳ [1 litt. ex.] M 3 τὴν
ἐπιγραφὴν Pb 4 δυτῶς αὐτοὺς M || δυναμένους | f. 207v | ἐκ
Pb 5 παρῆκεν] M 6 ἐννοίας, εχ 1, B 9 καὶ τὴν BPa
PbPc] καὶ οι. M 10 μερικὴν M; μικρὰ Pb 12 χαρα-
κτῆρας | f. 20v | ἐκφεύγειν del.] M 15 καθὰ οι. Pb 16
τὴν ἰδέαν Pb 24 πάλιν οι.

χαρακτῆρας - οὗτοι γὰρ ἀκατάληπτοι, καὶ τὰ ποιοῦντα λάβῃς -, ἐπέγραψε δὲ περὶ ἰδεῶν, ἢ τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν ἀποτελουντῶν γνωρίζεται. τίς δὲ ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως καὶ εἰ γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, ἐν μὲν τῷ περὶ στάσεων λεκτέον λόγῳ, πλὴν 5 οὐδὲν κωλύει καὶ νῦν διὰ βραχέων εἰπεῖν. διτὶ μὲν γὰρ γνήσιον, πάντες συνομολογοῦσιν· τὸ γὰρ ἀκριβὲς καὶ ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ λέξις βοῶσιν ώς εἰπεῖν Ερμογένους εἶναι τὸ σύνταγμα, πλὴν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῶν στάσεων μέμνηται ταύτης τῆς πραγματείας, καθάπ 10 πάκενσε δεδηλώναμεν. ἡ δὲ τάξις τῆς ἀναγνώσεως δύοις καταφανής· ἥγονυμένων γὰρ τῶν πραγμάτων δεῖ τηνικαῦτα καὶ τὸν περὶ τούτων ἐπεσθαι λόγον. δύο δέ εἰσι τὰ συνιστῶντα τὸν λόγον, δύναμις καὶ ἡδονή· καὶ ἡ μὲν δύναμις ἐν τοῖς κεφαλαίοις καὶ τοῖς 15 ἐνθυμήμασιν ἀναφαίνεται, ἡ δὲ ἡδονὴ διὰ τῆς φράσεως λαμβάνει τὴν ἴσχυν· τὰ γὰρ σχήματα καὶ τὰ εἰδη καὶ διὰ ἔτερα τῆς ἡδονῆς ἐστι παρεκτικά. ἔξης δὲν εἰη μαθεῖν τὴν εἰς τὰ μέρη τομὴν ἢ καὶ τούτο περίεργον, αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ὁ τεχνικὸς παρακατιὼν 20 διδάξει, πλὴν ἀμυδρῶς κάπι τοῦ παρόντος λελέξεται· τάχα γὰρ ἡμῖν συντελέσει πρὸς ἀκριβεστέραν τῆς ἐπιγραφῆς κατάληψιν. τέτμηται τοίνυν τὸ βιβλίον εἰς τὰ ποιοῦντα τοὺς χαρακτῆρας - λέγω δὴ τὰς ἰδέας - καὶ

1 ἀκατάληπτο[ι], ex ν, M 3 γίνεται ἢ γνωρίζεται Pc || δὲ om. Pc 5 λεκτέον M] λεκτέον, in mg. m. 1 γο^τ λέγεται, Pa; λεκτέον, tum m. 2 hoc del. et superscr. ἐλέγθη, Pb; λεκτέω B; εἰρηται Pc 6 γὰρ om. Pc 9 τῶν BPaPb] om. MPo 14—18 cf. Max. Plan. Wv 227, 28—32 15 καὶ ἐν τοῖς Pc 17 γὰρ] τε Wv || καὶ τὰ εἰδη bis script., alt. delet., M 18 εἰδη] ἡθη Wv || ἔτερα | f. 290^v | τῆς Pa || παρασκευαστικά Wv 21 παρόντως M

κράτης, καν ἀφαιρεθῇ τὸ λευκὸν ἢ τὸ σιμὸν ἢ τὸ μέλαν ἢ ἔτερον τι τῶν ἴδιωμάτων, ἐπὶ δὲ τῶν χαρακτήρων τὸ παρακολουθοῦν ἐὰν ἀφέλῃς, οἷον τὴν τροπικὴν ἢ τοιάνδε λεξιν, τὸ δλον διέφθειρας. ὥστε τὴν 5 μὲν ἴδιότητα τῶν ἀτόμων δυσκατάληπτον πεποίηκε τὸ ἄλλην μὲν μεῖναι τὴν ὑπαρξίαν ἄλλα δὲ τὰ παρακολουθῆματα, τὸν δὲ χαρακτήρας αὐτὰ τὰ ἴδιωματα συνίστησιν· καν γὰρ τὴν ὑπαρξίαν καταλάβοις, ἔγνως τὰ παρακολουθῆματα, καν τὰ ἴδιωματα μάθοις, ἔγνως τὴν 10 ὑπαρξίαν.

Καὶ ὅτι μὲν δυνατὸν γνῶναι τὰ ἴδιωματα τῶν χαρακτήρων, ἀφούντως ὡς οἷμαι δεδηλωται· δεῖ δὲ μετελθεῖν ἐπὶ τὸ τρίτον ἀπόρημα. τί δὲ τοῦτο ἦν; ‘οὐχ οἶόν τε’ φασί ‘ἴηλῶσαι τὸν τῶν ἀρχαίων τύπον¹⁵ πους· καταφερομένη γὰρ ἡ φύσις πρὸς τὴν οἰκείαν διάθεσιν μεταβάλλει πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἴδιότητα τὴν πᾶσαν τοῦ λόγου διοίκησιν.’ καὶ τοῦτο μὲν ἔγγὺς ἀληθείας, ξηλῶσαι γὰρ εἰς τὸ ἀκριβὲς τὸν χαρακτήρα τὸν Δημοσθενικὸν ἢ Πλατωνικὸν ἀδύνατον, πλὴν εἰ 20 μὴ καὶ τελέως ἀλλ’ οὖν ἔσται τοῖς πονοῦσιν ἐκ μέρους καταληπτόν· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ τῶν ἄλλων ἔγγὺς ἐλθεῖν μή τι γε Δημοσθένους ἢ Πλάτωνος. μὴ οὖν²⁰¹

1 καὶ ἐὰν M || σιμὸν P_c] σημὸν B_{Pa}; σιμὸν, εχ η m. 2, MPb || ἢ τὸ μέλαν, in ras. al. atr., Pa 4 ἢ τὴν τοιάνδε P_c 5 ἴδιοτητα, εχ ω, M || & f. 18^r τόμων M || ἀτόμων | f. 206^v | δυσκατάληπτον Pb || δυσκατάληπτον, εχ ν, M || τ[ὸ], εχ ω, P_c 6 μεῖναι BM PaPb] εἶναι P_c || ἄλλα M PaPc] ἄλλοις B_{Pb} 9 μάθ[ras.] Pa 12 δὲ BM PaPb] γὰρ P_c 13 μετελθ[ε]ῖν, εχ ε, M 15 pro πρὸς τὴν οἰκείαν διάθεσιν (gloss. ad πρὸς τὴν ἑαυτ. ἴδιότ.) scribendum esse puto εἰς αὐτοὺς 16 ἴδιότητα B_{MPaPb}] διάθεσιν P_c 17 διαλέκησιν, εχ η, M 18 γὰρ B_{PbPc}] δὲ M Pa 19 πατωνικὸν M || ἢ Πλατωνικὸν om. Pb 20 ποθοῦσιν P_c

ἀπέχου τῶν λόγων, διότι μὴ δυνατὸς εἶ Αἰμοσθένης ἡμῖν ἐκ τοῦ παραχρῆμα γενέσθαι, ἀλλὰ σπούδασον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ὅγιος ἀφορᾶν, οὐ τὴν ἀρχὴν ἐσι-
ώπων ἦν, εἰ νενικήπει καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ θέλειν κατὰ
μηδὲν διαλλάττοντας τοῦ Αἰμοσθενικοῦ τύπου τοὺς ⁵
έανταν φαίνεσθαι λόγους.

Περὶ δὲ τοῦ ἀσύμφροδου καὶ χαλεποῦ καὶ περὶ τῶν
λοιπῶν ἔχοτεν μάλιστα δὲ περὶ τοῦ δυσχεροῦς περιτ-
τόν. φιληδόνων γάρ ἔστι τὸ λέγειν μὴ ὁράσιως κατα-
λαμβάνεσθαι τὰ καλά· δυσκατάληπτα γάρ ταῦτα καὶ ¹⁰
πέφυκε μετὰ τῶν λοιπῶν τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεσθαι
πόνων. διτὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν γνῶσιν οὐκ ἔστιν ἀσύμ-
φροφορον, δῆλον ἐντεῦθεν· δυνατὸν γάρ κατὰ ταῦτα καὶ
τὴν οἰκείαν φύσιν φυλάξαι καὶ ξηλῶσαι τύπουν ἀρχαῖον·
οὐ γάρ περὶ τὸν ἴσχυν ἐπιτηδείως ἔχων καὶ τούτῳ ¹⁵
δεόντως ἐγγυμνασθεὶς ἄμα καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν ἐρ-
ρωμένην φυλάττει καὶ τὸν Αυσιακὸν ξηλοῖς χαφατήσα,
καπτὶ τῶν λοιπῶν ὡς δύμοις· ἔνθα ἂν ἔκαστος ἐπιρ-
ρεπεστέραν ἰδοι τὴν έαντοῦ φύσιν, περὶ τοῦτο μάλιστα
γυμναζόμενος εἰς ἀρχαῖον πάντως κατενεχθῆσεται τύπουν ²⁰
καὶ τῆς οἰκείας οὐκ ἐπεσεῖται δεξιότητος.

Τούτων δὲ σαφῶς ἀποδειχθέντων καὶ ώριμένου
μὲν ὄντος τοῦ ποσοῦ καταληφθείσης δὲ τῆς ἴδιότητος
ἀκριβῶς καὶ τῆς μιμήσεως κατὰ τὸ ἐγχωροῦν δεῖ τοῦ

2 π[α]ραχρῆμα, ex ε, M 3 οἱ BMPaPb] οἶον Pe 5
διαλάττοντας MPe 8 [μ]άλιστα Pe 11 πάραγίνεσθαι, corr.
m. 1, Pa 12 ἀσύμφροφα Pe; fort. διτὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν κατά-
ληψιν ἡ γνῶσις οὖν ἔστιν ἀσύμφροφα (cf. 100, 23) 14 ἀρχαῖον
| f. 332^v | ὁ Pe 17 λυσιαῖν M || δηλοῖ Pe 18 δύμοις | f. 290^r |
ἔνθα Pa 20 καὶ εἰς Pe || τύπον | f. 18^v (καὶ M 23 Κνι^ος
M || καταλ[ε]γθείσης, ex η, M

παραδείγματος ἔχεσθαι καὶ καθ' ὅδὸν τούτου προβαί-
νειν· συντελεῖ γὰρ ἡμῖν πολλαχῇ διὰ τὴν πρὸς τοὺς
χαρακτῆρας δμοιότητα· τὸν γὰρ αὐτὸν τρόπον ὁσπερ
καπὲ τῶν ἐμψύχων σωμάτων τὴν μὲν συστατικὴν ὑλην
τὸν αὐτὸν καὶ κατὰ μέφος καταλαβεῖν οἶν τέ ἐστι, τὴν δὲ
μᾶξιν καὶ τὴν τοιάνδε κρᾶσιν ἀδύνατον λόγῳ διεξελ-
θεῖν. δτι μὲν γὰρ ἐκ τεσσάρων στοιχείων σύγκειται
ὁ ἀνθρώπος, πᾶσι καταφανές, τι δὲ τὸ αἴτιον τὸ ἀπο-
τελεσματικὸν τοῦ τοιοῦτος χρήματος, δ καὶ διαφόρους
10 ἐποίησε τὸν χαρακτῆρας, ἀπαργέλλειν ἀδύνατον. καὶ
ὅλως | τὸ τέλειον αἰσθήσει καὶ μόνῃ διαγινώσκεται.²⁰
οὐ γὰρ ἀν δυνηθεῖν τις λόγος παραστῆσαι τὸ δλον ὡς
δλον πλὴν εἰ μὴ συμβολικῶς· ἡ δὲ τοιαύτη γνῶσις οὐ
καθάπτεται τῶν παρακολουθημάτων μηδὲ τι γε δὴ τῆς
15 ὑποκειμένης οὐσίας, ἀλλ' ἔξωθεν ἐπικειμένη σημαί-
νειν μὲν οὖα τέ ἐστιν, δταν ἡ τὸ πρόσωπον δμολογού-
μενον, εἰ δὲ ἡ τὴν ἀρχὴν ἀγνοούμενον, οὐ δύναται
παριστᾶν ἀτε μη καθαπτομένη τῆς οὐσίας μηδὲ τῶν
ἐπισυμβεβηκότων αὐτῇ· οἶν τὸ ἐπικείμενον ἐκάστῳ
20 ὄνομα συμβολικόν ἐστιν, δ τότε μόνον ἰσχύει πρὸς
δήλωσιν, δταν μη ἡ τὸ πρόσωπον ἀγνοούμενον. εἰ δὲ
τὰς ἔξαλλαγὰς τῶν ἀτόμων καὶ τὴν ἀποτελουμένην ἐκ
τῶν κατὰ μέφος μορφὴν αἰσθήσει καὶ μόνῃ καταλαμ-

2 μὲν γὰρ M || τὰς χαρ. M 5 καταλαβεῖν B MPaPb]
λαβεῖν Pb 6 λόγῳ MPaPc] λέγω BPb 8 δ om. M 9
χρώματος Pb 10 ἀπαργέλλειν M 11 τέλειον M 12 δλον
ὡς B MPaPc] δλως Pb 15 ἐπικειμέν[ει]ν μὲν, εἰ εχ μ, M;
in mg. m. 2 ἀλλ' ἔξωθεν ἐπικειμένη σημαίνειν μὲν 18 π[α]λο-
στᾶ, εχ ε m. 2, M || τῶν ὑποβεβηκότων Pb 20 ἐστιν δ MPa
Pc] ἐστι καὶ BPb || (πρὸς δήλωσιν om.) δτε μὴ Pb 21 πρό-
[κείμενον]σωπον, κείμενον del. et in mg. scripsit πρόσωπον
m. 2, M] εἰ γὰρ τὰς Pb 22 ἐντόμων M 23 ματὰ M || [κατα]-
λαμβάνομεν Pb

βάνομεν, ἄδηλος ἡσα καὶ τῶν χαρακτήρων ἡ μίξις. καὶ ὅτι μὲν ἐκ τῆς τουᾶσδε λέξεως ἡ ἐννοίας ὁ Ἀημο- σθενικὸς ἀπαρτίζεται λόγος, οὐδὲ δυσχερὲς διαγνῶναι, τὸ δὲ δόλον καὶ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν κατὰ μέρος μίξιν λόγῳ παραστῆσαι παγχάλεπον· ὕσπερ γὰρ ὁ ζω- 5 γράφος τὰ μὲν συντελοῦντα πρὸς τὴν μίξιν χρώματα τῷ μανθάνοντι παραδίδωσι, κατὰ δὲ τὸ πινάκιον καὶ τὴν γραφὴν ἀπορεῖ παραστῆσαι τὸν λόγον, δι’ ὃν ἡ τοιάδε συνεκεράσθη μορφή, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ποιοῦντα τὰς ἴδεας πρόδηλα, τὸ δὲ ἀποτελούμενον 10 ἀπαργέλλειν οὐχ οἶδιν τε, πλὴν εἰ μὴ βούλοιτό τις κατὰ συμβολικὸν τρόπον, ὃς οὐδὲν δύναται τῶν συστα- τικῶν ἡ παραπολούθουντων ἐμφαίνειν. εἰ δὲ τὸ ποι- ούμενον καθὰ δεδηλώκαμεν ἀπε τέλειον ἔξειπεν οὐχ οἶδιν τε λόγῳ, πολλῷ μᾶλλον δύναμιτι· τεχνίτον γὰρ 15 ἀνδρὸς καὶ μάλα σοφοῦ μὴ συμβολικὰς τιθέντας τὰς δύνομασίας ἀλλὰ τῶν ὑποκειμένων ἐμφαντικάς, ὁ ποιεῖ μὲν ὁ τεχνικὸς σπεύδων, ἀπορῶν δὲ διὰ τὴν προλε- χθεῖσαν αἰτίαν ἐπὶ τὴν δύμοιστην τῶν παραδειγμάτων ἀνέδραμε καὶ, ἥν ἐπὶ τῶν ἀτόμων δύνομασίαν ἡ αἰ- 20 σθησις ἔξι αὐτῆς τῆς ὅψεως ἔλαβε, ταύτην ἐπὶ τὸν τέλειον λόγον μετενεγκὼν μεταφορικῶς ἴδεαν ὠνό- 203 μασεν, ὕσπερ καὶ αὐτοὺς τοὺς | λόγους ὑποβαλλο- μένους τῇ ὁρατικῇ αἰσθήσει, καθὰ καὶ τὰς τῶν ἀτό- μων μορφάς· ἐντεῦθεν γὰρ δρμάμενοι καὶ ἀδροὺς 25 ἐπάλεσαν οἱ παλαιοὶ χαρακτῆρας καὶ ἴσχνοὺς καὶ ἀν-

3 οὐδὲ BPaPbPc] καὶ M 5 ὕσπερ BPaPbPc] ὕσπερ M
 7 κατὰ libri || πινάκιον | f. 207^r | καὶ Pb 11 ἀπαργέ-
 λλειν M || βούλοιτο τό τις M 12 δις | f. 19^r | οὐδὲν M 16
 συμβολιτικάς M 17 δ M PaPc] καὶ B Pb || ποιεῖν B 21
 αὐτῆς | f. 156^r | (τῆς om.) ὅψεως B; τῆς om. Pb 26 χαρα-
 κτῆρες M

θηροὺς καὶ, ὅσας σχεδὸν ἐπὶ τῶν σωμάτων διατυπώσεις ἔθεάσαντο, τοσαύτας ἐπὶ τοὺς χαρακτῆρας μετήνεγκαν.

Ἄλλὰ περὶ μὲν τούτων ἄλις· ἀψώμεθα δὲ τῆς ὑποκειμένης πραγματείας μικρὰ πρότερον διαλεχθέντες περὶ τῆς τοῦ βιβλίου προσθεωφίας. δεῖ γὰρ ἐνταῦθα ξητεῖν, ἂν πολυπραγμονεῦν ἔθος ἐπὶ παντὸς βιβλίου μάλιστα τεχνικοῦ, ἔστι δὲ ταῦτα· σκοπός, χρήσιμον, τίς ἡ ἐπιγραφή, εἰ γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, τίς ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως, ἡ εἰς τὰ μέρη 10 τομὴ. ξητεῖν οὖν ὑπερθέμενοι περὶ τοῦ σκοποῦ τοῖς ἐνισταμένοις πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἀπαντήσωμεν. λέγουσι γὰρ ἡγνοημέναι τὸν τεχνικὸν τὴν σημασίαν τοῦ δινόματος· οἱ γὰρ φιλόσοφοι βούλονται τὴν ἰδέαν γενικωτέραν εἶναι καὶ περιεκτικὴν τῶν ἀτόμων. καὶ οὐ 15 κατὰ τοῦτο φιστέ ‘μόνον διήμαστεν, ἀλλ’ ἥδη που καὶ τὴν ἴδιαν ἀνατρέπει δόξαν αὐτὸς ἑαυτῷ μαχόμενος· εἰ γὰρ τὸ δλον ὡς τέλειον ὑπὸ διδασκαλίαν πεσεῖν οὐ δύναται, πᾶς αὐτὸς ἄτε περὶ τελείων διαλαμβάνων οὕτως ἐποιήσατο τοῦ βιβλίου τὴν ἐπιγραφήν; πρῶτον 20 μὲν οὖν ἀνόητον εὑθύνειν τὸν τεχνικὸν ὅτι μὴ κατὰ τοὺς φιλοσόφους ἔλαβε τὴν σημασίαν περὶ πολιτικῶν χαρακτῆρων διαλεγόμενος, πλὴν ἵνα τί καὶ συγγραφήσωμεν οὐδὲν ἥττον καὶ αὕτη περιεκτικὴ ἔστιν· καθ’ ὃν γὰρ κατὰ τὸν φιλοσόφους λόγον τὸ εἶδος 25 περιέχει τὰ ἀτόμα, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἡ σεμνότης

1 ὅσ^α Pb   2 μετ[ῆ]νεγκαν, εχ ει, M   3 ἄλις [1 litt. er.] M
 5 περὶ τῆς τοῦ βιβλίου προσθεωφίας Pa] περὶ τῆς τοῦ βιβλίου
 θεωφίας MPc; περὶ τοῦ βιβλίου περὶ θεωφίας Pb; περὶ τοῦ
 βιβλίου προσθεωφίας B; cf. Anon. WVII 34, 22: ἀπτώμεθα δὲ
 ἥδη τῆς ἀρμοττούσης τῷ βιβλίῳ προσθεωφίας   8 ἀρχαίον τοῦ βῖ M
 15 φασέ^τ Walz] φησί libri   21 πολιτικῶν BPaPbPe] πολλῶν M
 24 τὸ post γάρ del. M//λόγους MPa   25 περιέχει (f. 19^v) τὰ M

τὴν Δημοσθενικὴν καὶ τὴν Ἀντιφωντείαν εἰς τύχοι καὶ τὰς λοιπάς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν αὐτόθεν προφανομένην ἔχει τὴν λύσιν· τὸ δὲ διαπορηθὲν ἐφεξῆς τῶν πάνυ ζητουμένων ἐστίν· τί δήποτε τὴν προσήκουσαν ἀφεῖς ἐπιγραφὴν τὴν κατηγορουμένην ἐπὶ τοῖς ὅλοις ἔλαβε⁵

διαφρήσην τῷ λόγῳ τῷ προλεγθέντι μαχόμενος;⁶ καὶ διτὶ μὲν πρὸς τὴν ὑποκειμένην τῷ βιβλίῳ διδασκαλίαν τὴν ἐπιγραφὴν ἔδει ποιήσασθαι, συνωμολογήσαμεν ἄν, εἰ σκοπὸς ἡν αὐτῷ περὶ τῶν ποιούντων διαλαβεῖν καὶ μὴ περὶ τῶν ἀποτελουμένων ἐκ τῆς¹⁰ μίξεως· ἀλλ’ ἐπεὶ νῦν ἡ τοῦ τεχνικοῦ προαιρεσίς ἐπὶ τὰ ὅλα νένευκε καὶ περὶ τὴν τῶν ποιουμένων κατάληψιν, δεῖ πρὸς ταύτην μᾶλλον καὶ μὴ πρὸς τὸ κατεπείγον δρᾶν. εἰ γὰρ καὶ τὰ ἀποτελούμενα κατὰ περίστασιν ἀφῆκε, πλὴν οὐκ ἔξεστη τοῦ σκοποῦ, κανὸν ἐπὶ¹⁵ τὰ κατὰ μέρος ἐτράπη. ‘καίτοι’ φασί ‘κατά γε τὴν τοῦ τεχνικοῦ προαιρεσίν ἐχρῆν τὴν ἐπιγραφὴν εἶναι περὶ χαρακτήρων. αὐτὸς γάρ ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας ὑποτίθεται τοὺς ἐπιστήμονας ταύτης δύνασθαι λόγων ἐργάτας εἶναι καὶ τὰ τῶν ἄλλων ιρίνειν, καθότι²⁰ καλῶς ἄν ἔχοι καὶ ἀκριβῶς καὶ καθότι μή – ποιοῦμεν δηλαδὴ τοὺς χαρακτήρας καὶ ιρίνομεν· ὥσπερ γάρ τῶν σωμάτων τὰ μέν ἔστιν ἀριθμοπλά τὰ δὲ μαλθακά τὰ δὲ μέσα, τὸν αὐτὸν τρόπον καπὲ τῶν χαρακτήρων εὑρίσκομεν τοὺς μὲν αὐτῶν ἀνθηρούς εἰς τύχοι τοὺς δὲ²⁵ μέσους τοὺς δὲ τραχεῖς καὶ αὐστηρούς· εἰ δὲ περὶ τού-

2 αὐτόθι Pb 6 τῷ λόγῳ προλεγθέντι BPb 12 νένευε,
in mg. m. 3 νένευε, M || τὴν om. MPa 16 τὰ MPaPc] τῷ
BPb || τὰ (om. κατὰ) μ̄ Pe || πατ (cetera desunt propter marg.
decurtatum) | f. 333^r | κατά Pe 17 προαιρεσίν BMPaPe | δια-
ρεσίν Pb 18 π. lδ. 265, 7 Sp. 21 ἔχοντα

των ἐν τῇ προθεωρίᾳ διδάσκειν ἐπαγγέλλεται, τί δῆ-
ποτε μὴ κατὰ τὴν προαιρεσίν τὴν οἰκείαν ἐποιήσατο
τοῦ βιβλίου ἐπιγραφήν; σφόδρα θαυμασίως· ὅτε γενι-
κωτέρους ὄντας αὐτοὺς καὶ μὴ δυναμένους ἐκ τῶν
5 ποιούντων καταληφθῆναι παρῷην· ὁσπερ γὰρ ἡ ἰδέα
περιεκτικὴ τῆς ἐννοίας ἔστι καὶ τῆς μεθόδου καὶ τῆς
λέξεως καὶ τῶν ἀλλων ἀπάντων, ὑφ' ὃν καὶ ἀποτελεῖ-
ται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ χαρακτῆρες περιέχουσι
τὰς ἰδέας, ἀφ' ὃν καὶ τὴν σύστασιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ
10 μὲν ποιοῦντα τὴν ἰδέαν ὅτε μερικὰ καὶ ὑπὸ διδασκα-
λίων πίπτει καὶ λόγῳ καταλαμβάνεται, τὰ δὲ ἀποτε-
λοῦντα τοὺς χαρακτῆρας ἐκφεύγει τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου
γνῶσιν ὡς τέλεια καὶ περιέχοντα τὴν ἐννοιαν καὶ τὴν
μέθοδον καὶ τὰ περὶ τὴν λέξιν. εἰ δὲ τὰ ποιοῦντα
15 τοὺς χαρακτῆρας ὡς διὰ καθὰ μεμαθήμανεν οὐ κατα-
λαμβάνεται λόγῳ, τὰ δὲ ἀποτελοῦντα τὰς ἰδέας ὑπὸ
διδασκαλίων πίπτει καὶ γνῶσιν, προσηκρύστως δὲ τεχνι-
κὸς ἐκείνην μὲν ἀπενδρούσατο τὴν ἐπιγραφήν, ἵστηται | καὶ 205
τὸ ποιοῦν ἄδηλον καὶ τὸ ποιούμενον, ταύτην δὲ προ-
20 εἶλετο μᾶλλον, ἵστηται τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἰδέαν καταληπτόν.
εἰ γὰρ ἐπέργασψε περὶ χαρακτήρων, αὐτοὺς μὲν λόγῳ
παραστῆσαι τὴν ἀρχὴν ὡς δικιωτέρους οὐχ οἶόν τε ἦν,
ἀλλ' ἵστηται ἐκ τῶν ποιούντων δινατὸν ἢν αὐτοὺς δια-
γνῶναι. καὶ μὴν κάκεῖνα πάλιν καταληπτὰ καθὸ τέλεια
25 καὶ περιεκτικὰ λέξεως καὶ ἐννοίας, τοῦν δὲ μέσην βα-
δίσας ὀδὸν ἀφῆκε μὲν τὰ γενικώτερα, λέγω δὴ τοὺς

1 ἐν BPaPbPc] καὶ M || προθεωρίᾳ [1 litt. er.] M 3 τὴν
ἐπιγραφὴν Pb 4 διττὰς αὐτοὺς M || δυναμένους | f. 207v | ἐκ
Pb 5 παρῆκεν] M 6 ἐννοίας, εἷς ι, B 9 καὶ τὴν BPa
PbPc] καὶ om. M 10 μερικὰ M; μικρὰ Pb 12 χαρα-
κτῆρας | f. 20v | ἐκφεύγειν del.] M 15 καθὰ om. Pb 16
τὴν ἰδέαν Pb 24 πάλιν om. Pb

χαρακτῆρας - οὗτοι γὰρ ἀκατάληπτοι, καὶ τὰ ποιοῦντα λάβησ - , ἐπέγραψε δὲ περὶ ἰδεῶν, ἡ τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν ἀποτελούντων γνωρίζεται. τίς δὲ ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως καὶ εἰ γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, ἐν μὲν τῷ περὶ στάσεων λεκτέον λόγῳ, πλὴν 5 οὐδὲν κωλύει καὶ νῦν διὰ βραχέων εἰπεῖν. διτὶ μὲν γὰρ γνήσιον, πάντες συνομολογοῦσιν· τὸ γὰρ ἀκριβὲς καὶ ἡ εὐφρίνεια καὶ ἡ λέξις βοῶσιν ώς εἰπεῖν Ερμογένους εἶναι τὸ σύνταγμα, πλὴν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῶν στάσεων μέμνηται ταύτης τῆς πραγματείας, καθὰ 10 κάκεῖσε δεδηλώκαμεν. ἡ δὲ τάξις τῆς ἀναγνώσεως δομοίως καταφανῆς· ἡγουμένων γὰρ τῶν πραγμάτων δεῖ τηνικαῦτα καὶ τὸν περὶ τούτων ἐπεσθαι λόγον. δύο δέ εἰσι τὰ συνιστῶντα τὸν λόγον, δύναμις καὶ ἡδονή· καὶ ἡ μὲν δύναμις ἐν τοῖς κεφαλαίοις καὶ τοῖς 15 ἐνθυμήμασιν ἀναφαίνεται, ἡ δ' ἡδονὴ διὰ τῆς φράσεως λαμβάνει τὴν ἴσχυν· τὰ γὰρ σχήματα καὶ τὰ εἰδῆ καὶ δσα ἔτερα τῆς ἡδονῆς ἔστι παρεκτικά. ἔξης ἀν εἰλη μαθεῖν τὴν εἰς τὰ μέρη τομὴν ἡ καὶ τοῦτο περίεργον, αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς δ τεχνικὸς παρακατιῶν 20 διδάξει, πλὴν ἀμυδρῶς καπὲ τοῦ παρόντος λελέξεται· τάχα γὰρ ἡμῖν συντελέσει πρὸς ἀκριβεστέραν τῆς ἐπιγραφῆς κατάληψιν. τέτμηται τοίνυν τὸ βιβλίον εἰς τὰ ποιοῦντα τοὺς χαρακτῆρας - λέγω δὴ τὰς ἰδέας - καὶ

1 ἀκατάληπτο[ι], ex ν, M 3 γίνεται ἡ γραφήςεται Pe || δὲ om. Pe 5 λεκτέον M] λεκτέον, in mg. m. 1 γρ̄ λέλενται, Pa; λεκτέον, tum m. 2 hoc del. et superscr. ἐλέχθη, Pb; λεκτέω B; εἰρηται Pe 6 γὰρ om. Pe 9 τῶν BPaPb] om. MPe 14—18 cf. Max. Plan. Wv 227, 28—32 15 καὶ ἐν τοῖς Pe 17 γὰρ] τε Wv || καὶ τὰ εἰδῆ bis script., alt. delet., M 18 εἰδῆ] ἥθη Wv || ἔτερα | f. 290v | τῆς Pa || παρασκευαστικά Wv 21 παρόντως M

εἰς αὐτὸ τὸ ποιούμενον, ὃ παραδίδωσι καὶ ὡς ἐν γένει
καὶ κατ' ἄνδρα· σπουδὴ γὰρ αὐτῷ μὴ μόνον παρα-
στῆσαι τὴν Πλατωνικήν ἰδέαν ἢ τὴν Αημοσθενικήν,
ἀλλὰ πρῶτον μὲν διδάξαι τί σεμνότης, τί καθαρότης,
5 καὶ τελευταῖον μετὰ τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν ἐπὶ
τοὺς χαρακτῆρας τῶν | ἀρχαίων ἐλθεῖν. ἀλλὰ λελήθα- 206
μεν ἔαυτούς, ὡς φασί τινες, τὸν περὶ τῆς ἐπιγραφῆς
ἔμβάλλοντες λόγον· ὑπεθέμεθα γὰρ ἐπὶ τοῦ παρόντος
καὶ τοὺς χαρακτῆρας ὑπὸ διδασκαλίαν πεσεῖν, δπερ ἐν
10 τοῖς φθάσασιν ἀπηγορεύσαμεν. ‘εἰ δυνατὸν δλως αὐ-
τοὺς λόγῳ καταλαβεῖν, τί δήποτε μὴ περὶ χαρακτῆ-
ρων ἐπέγραψεν;’ ἀλλ’ οὐδὲν ἡττον δ προλεχθεὶς
ἔρρωτο λόγος, οὐ γὰρ ἐπαγγέλλεται διδάσκειν τί τὸ
ὅλου, ἀλλὰ τί τὸ ποιοῦν· τότε γὰρ ἀν ἐδόκει μάχεσθαι
15 τοῖς προλαβοῦσιν, εἰ μετὰ τὴν συνέλευσιν τῶν ἰδεῶν
ἐπεχείρει καὶ τὰν χαρακτῆρων ἀπαγγεῖλαι τὰς μίξεις.
νῦν δὲ πρότερον μὲν καθ' ἔαυτὰς παραδίδωσι τὰς
ἰδέας, οἷον τί σεμνότης ἢ τί καθαρότης, εἰτα τί τὸ
ἀποτελούμενον ἐκ τῆς μίξεως, ὃ λόγῳ σαφηνίζειν οὐχ
20 οἶν τε πλὴν εἰ μὴ συμβολικῶς· οὕτως οὐδένα τοῦ
ὅλου ποιεῖται λόγον, ἀλλὰ τὰ ποιοῦντα τὸ δλον καθ'
ἔαυτὰ πρότερον παραστήσας καὶ μετὰ τὴν συνέλευσιν
ὅποιον ἀπαρτίζει χαρακτῆρα διδάσκει, πῶς δὲ κατα-
λάβοις αὐτὸν οὐ παραδίδωσι λόγῳ.

---

1 παραδίδωσι | f. 20v | καὶ M 2 αὐτὸ M 4 μὲν | f. 156v |
διδάξαι B 7 ἔαυτῆς M || τῆς om. Pc 10 ἔαυτούς B; αὐτὴν
M 12 ἐπέγράψαμεν Pc 13 ἔρρωτο BPvPc] ἔρρωτο, ras.
sup. τ, Pa; ἔρρωται, ex σ. m. 2, M 21 τὰ] τί libri || τί τὰ
ποιοῦντα Pc 22 ἔαυτὸν M 23 καταλάβης M

B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1909.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte *adnotatio critica*, die sich teils in der *praefatio*, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Besug statt ca. 1800 Mark geheftet, 2650 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aelianus de nat. anim. II. XVII., var. hist., epistl., fragm. Rec. R. Hercher. Vol. I. M. 5.—5.50. Vol. II. M. 7.20 7.70.
— varia historia. Rec. R. Hercher. M. 1.50 1.90.
- Aeneas commentatoris poliorceticus. Rec. A. Hug. M. 1.35 1.75.
- *Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. min. M. 2.80 2.30.
— Ed. maior (m. Index v. Preuss). M. 9.20 9.80.
- Aeschylus tragoeidae. Iter. ed. H. Weil. M. 2.40 3.—
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choephorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) M. — 40.—70.
- *— cantica. Dig. O. Schroeder. M. 2.40 2.80.
- [—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt. M. 3.60 4.20.
- Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. M. — 90 1.30.
- Alcidionis Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. M. 3.20 3.60.
- Alexandri Lycop. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. M. 1.— 1.25.
- Alypius; s. Musici.
- Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1.— 1.40.
- Anaritius; s. Euclid. suppl.
- *Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. M. 1.40 1.80.
- Annae Commencae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. M. 7.50 8.60.
- Anonymous de incredibilibus; s. Mythographi.
- Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmüller.
Vol. I: Pal. I. I.—VI (Plan. I. V.—VII). M. 6.— 6.60.
Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III). M. 8.— 8.60.
*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563. Plan. I. I) M. 8.— 8.60.
- lyrica.s.lyr.Graec.rell. Ed. Th. Bergk, E. Hiller, O. Crusius. M. 3.— 3.60.
- Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blaß. Ed. II. M. 2.10 2.50.
- Autonini, M. Aurel., commentarii. II. XII. Rec. I. Stich. Ed. II. M. 2.40 2.80.
- Antoninus Liberalis; s. Mythographi.
- Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. M. 1.20 1.60.
- Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagener. siehe Mythographi. Vol. I.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. M. 9.—10.—
- Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. M. 1.50 1.90.
- *Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. M. 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Vierck. Ed. II. M. 6.—6.60.
- Archimedis opera omnia. Ed. L. L. Heiberg. 3 voll. M. 18.—19.80.
- Aristeas ad Philoceratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. M. 4.—4.50.
- Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. M. 4.—5.—
- Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespaen., Pax. M. 2.—2.50.
- II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. M. 2.—2.50.
- Einzel jedes Stück M. —60.—90.
- Aristoteli de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. M. 2.80 3.20.
- *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
- *— de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. M. 6.—6.80.
- de arte poetica I. Rec. W. Christ. M. —60.—90.
- physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr.]
- ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. M. 2.40 2.80.
- de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. M. 1.80 2.20.
- quae feruntur de coloribus, de auditilibus, physiognomica. Rec. C. Prantl. M. —60.—90.
- politica. Post Fr. Susemihlum rec. O. Immisch. M. 3.—3.50.
- magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.20 1.60.
- de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. M. 1.20 1.60.
- ethica Eudemia.] Eudemii Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. M. 1.80 2.20.
- ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. M. 3.60 4.—
- *— metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. M. 2.40 2.80.
- qui ferent. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. M. 4.50 5.—
- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.50 1.90.
- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de Insectis insect., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Georgia. Ed. O. Apelt. M. 3.—3.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. M. 1.80 2.20.
- Aristotelis *Holozeta Ασηραλον*. Ed. Fr. Bläss. Ed. IV. M. 1.80 2.20.
- s. a. Musici.
- [—] *Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleas. Ed. H. Mutschmann. M. 2.80 3.20.
- Arriani Anabasis. Rec. Cas. Abicht. [z. Zt. vergr.]
- *— quae existant omnia. Ed. A. G. Rees. Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. M. 3.60 4.20.
- *— Anabasis. Ed. A. G. Rees. Ed. min. M. 1.80 2.20.
- scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. M. 1.80 2.20.
- Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. M. 17.10 18.90.
- Autolyci de sphera quae moverat I., de ortibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. M. 3.60 4.—
- Babrii fabulæ Aesopeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et lamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. F. Mueller. Ed. maior. M. 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. M. 4.—4.60.
- — — Ed. F. G. Schniedewin. M. —60 1.—
- Bacchius: s. Musici.
- Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Bläss. Ed. III. M. 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia: s. Hymni Homeric. [rici]
- Blemymomachia: s. Eudocia Augusta.
- Eucollicorum Graecorum Theoretici, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. M. —60 1.—
- *Caecili Caeciliatini fragmenta. Ed. R. Oefenloch. M. 6.—6.60.
- Callimici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philoi. Bonn. sodales. M. 3.—3.40.
- Cassianus Bassus: s. Geponica.
- Cebetis tabula. Ed. C. Prascheter. M. —60.—90.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I Acc. Hippolyti Romani præter Canonem Paschalium fragm. chronol. M. 6.80 7.40.
- Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta.
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. M. 2.70 3.20.
- Colluthos: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecæ compendium. Rec. C. Lang. M. 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicæ Graecæ Iudibundæ. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fascic. j. M. 3.—3.50.
- *Damasci vita Isidori. Ed. J. Hardy [In Vorb.]
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. M. 1.—1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Demosthenis orationes.** Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je M. 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je M. 1.80 2.20. 6 partes. je M. — .90 1.20.
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippum epistolam. Philippum epistolam. De contributione. De symmoris. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitria. De foedere Alexandri. M. — .90 1.20.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. M. — .90 1.20.
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Andronem. Adversus Aristocratem. M. — .90 1.20.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onotrem II. In Zenothemini. In Apaturum. In Phormionem. In Lacrimum. Pro Phormione. In Pantzenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. M. — .90 1.20.
- III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharam. In Stephanum II. In Euergium. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Calippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. M. — .90 1.20.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeridem. Oratio funebris. Amatoria. Prooemia. Epistolae. Index historicus. M. — .90 1.20.
- Didimus de Demosthene.** Rec. H. Diels et W. Schubart. M. 1.20 1.50.
- Dinarchi orationes** adductae Demadisi qui fertur fragmentis τριών ετῶν ὀδεξεῖται. Ed. Fr. Blass. Ed. II. M. 1. — 1.40.
- Diodori bibliotheca hist.** Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I.—III. je M. 6. — 6.60. Vol. IV. M. 6.80 7.40. Vol. V. M. 5. — 5.60.
- Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je M. 3. — Vol. V. M. 3.75.
- ***Diogenis Oenoandensis fragmenta.** Ord. et expl. J. William. M. 2.40 2.80.
- Dionis Cassii Coccineiani historia Romana.** Ed. J. Melber. 5 voll. Vol. I. M. 6. — 6.60. Vol. II. M. 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
- Dionis Chrysostomi orationes.** Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. M. 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
- Dionysi Halic. antiquitates Romanae.** Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I.—IV. je M. 4. — 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. M. 6. — 6.60.
- — — Vol. II. Fasc. I. M. 7. — 7.60.
- — — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia** c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. M. 10. — 11. —
- ***Divisiones Aristotelae.** s. Aristoteles.
- Elogiae poetarum Graec.** Ed. H. Stadtmüller. M. 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta.** Ed. G. Kinkel. Vol. I. M. 3. — 3.50.
- Epieteti dissertationes** ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epiet., rell., indd. Ed. maior. M. 10. — 10.80. Ed. minor. M. 6. — 6.60.
- ***Epistulae privatae graecae** in pap. act. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. M. 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi:** s. Mythographi III. 1.
- ***Eroticiscriptores Graeci.** Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia.** Edd. I. L. Heiberg et H. Mengo.
- Voll. I.—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. M. 24.60 27.60.
- VI. Data. Ed. H. Mengo. M. 5. — 5.60.
- VII. Optica. Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. M. 5. — 5.60. [Forts. in Vorb.]
- — — Suppl.: Anaxitri comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. M. 6. — 6.60.
- s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lyctii, Claudiani carmin. Graec. rell. Acc. Biemyomachiae fragm.** Rec. A. Ludwig. M. 4. — 4.40.
- violarium. Rec. I. Flach. M. 7.50 8.10.
- Euripidis tragediae.** Rec. A. Nauck. Ed. 3 voll. M. 7.80 9.30.
- Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. M. 2.40 2.90.
- II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. M. 2.40 2.90.
- III: Perditarum tragediarum fragmenta. M. 3. — 3.50.
- Einzeln jede Tragödie M. — .40 — .70.
- Eusebii opera.** Rec. G. Dindorf. 4 voll. M. 23.60 25.80.
- Fabulae Aesopicae:** s. Aesop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conscr.** Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Vorb. erscheint nicht.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis.
Ed. A. Holder. M. 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je M.—.50;
Fasc. 11—15 je M.—.60.

Hierzu unentbehrlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Recd. L. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. M. 7.50 9.20.

— de utilit. part. corporis humani II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. M. 8.—.8.60.

— institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. M. 1.20 1.60.

— de victu attenuante I. Ed. C. Kalbfleisch. M. 1.40 1.80.

— de temperamentis. Ed. G. Helmreich. M. 2.40 2.80.

Gaudentius s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. M. 10.— 10.80.

Georgii Acropol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—

Georgii Cypril. descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. M. 3.— 3.50.

Georgii Monachii Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. M. 18.— 19.20.

Heliодори Aethiopic. II. X. Ed. I. Bekker. M. 2.40 2.90.

*Hephæstionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Consbruch. M. 8.—.8.60.

Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Vierck. M. 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. M. 1.20 1.60.

Herodoti historiarum II. IX. Edd. Dietsch - Kallenberg. 2 voll. [je M. 1.35 1.80] M. 2.70 3.60.

Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. M.—.80 1.10.

Fasc. II: Lib. 3. 4. M.—.80 1.10.

— II: Lib. 5.—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. M.—.60 —.90.

Fasc. II: Lib. 7. M.—.45 —.75.

Fasc. III: Lib. 8. 9. M.—.60 —.90.

*Berondas mimambi. Acc. Phoenicis Coronatas, Mattili mimambi. fragmum. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. M. 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Heronis Alexandrinii opera. Vol. I. Druckwerke u. Automatentheater, gr. u. dtscz. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. lib. Wasserröhren, Philons Druckw., Vitruv u. Pneumatik. M. 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberlieferg. Gr. Wortregister. M. 3.— 3.40.

— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übera. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpta aus Olympiodor. Vitruv. Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. M. 8.— 8.80.

— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. M. 116 Fig. M. 8.— 8.80.

*Hesiodi quaefer carmina. Rec. A. Bzach. Ed. II. M. 1.80 2.30.

Henrylli Milesii qui fertur de viris ill. I. Rec. I. Flach. M.—.80 1.10.

Hieroclii synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantini Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. M. 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Mansitus. M. 4.— 4.60.

Hippocratis opera. 7 voll. Recd. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab phototyp.). M. 6.— 6.60. Vol. II. M. 5.— 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]

Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. [z. Zt. vergr.]

Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. Illias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je M.—.75 1.10.] M. 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M. 2.—] Pars I: II. 1—12. Pars II: II. 13—24.

Odyssæa. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je M.—.75 1.10.] M. 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M. 2.—] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.

— Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. min. [je M.—.75 1.10.] M. 1.50 2.20.

Hymni Homerici acc. epigrammaticis et Batrachomyomachia. Rec. A. Baumester. M.—.75 1.10.

Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blaß. Ed. III. M. 2.10 2.50.

Iamblichii protrepticus. Ed. H. Pistelli. M. 1.80 2.20.

— de communis math. scientia I. Ed. N. Festa. M. 1.80 2.20.

— in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. M. 2.40 2.80.

*— vita Pythagoræ. Ed. L. Deubner. [In Vorb.]

Ignatius Diaconus: s. Nicophorus.

Ine. auct. Byzant. de re milit. I. Rec. R. Värti. M. 2.40 2.80.

- **Inscriptiones Graecae ad Inlustrandas dialectos selectae*. Ed. F. Solmsen. Ed. II. M. 1.60 2.—
- Ioannes Philoponus*: s. *Philoponus*. *Iosephi opera*. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. M. 26.—29.— Rec. L. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V vergr.] Vol. VI. M. 2.10.
- Isaei orationes*. Ed. C. Scheibe. M. 1.20 1.60.— Ed. Th. Thalheim. M. 2.40 2.80.
- Iosecratis orationes*. Rec. C. Benseler-Blaas. 2 voll. M. 4.—4.80.
- **Iuliani imp. quae supers omnia*. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neu bearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]
- Iustinianus imp. novellae*. Ed. C. E. Zuchariac Lingenthal. 2 partes. M. 10.50 11.60.— Appendix (I). M. —.60 1.— Appendix (II). De diecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. M. 1.20 1.60.
- Leonis dilatyposis*: s. *Georgius Cyprius*.
- *Libanius opera. Ed. R. Foerster. Vol. I—IV. M. 43.—46.60. Vol. IV. M. 10.—10.80. [Vol. V in Vorb.]
- Luciani opera*. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je M. 1.05 1.40.] 3 voll. je M. 2.10 2.60.— Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. M. 2.80 3.20.— Prolegg. Fasc. I. M. 1.—1.25.— Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe. M. 6.—6.60.
- Lycophronis Alexandra*. Rec. G. Kinkel. M. 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem*. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. M. —.90 1.30. Ed. minor. M. —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia*. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. M. 6.—6.60.— de mensibus I. Ed. R. Wünsch. M. 5.20 5.80.— de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. M. 5.—5.60.
- Lysiae orationes*. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. M. 3.—3.60. Ed. minor. M. 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii*, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. M. 2.40 2.80.
- Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis reliq. Acc. anecdota astrologica*. Rec. A. Ludwich. M. 1.80 2.20.
- Metrici scriptores Graeci*. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. M. 2.70 3.20.
- Metrologorum scriptorum reliquiae*. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. M. 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. M. 2.40 2.80.] 2 voll. M. 5.10 6.—
- Moschus*: s. *Bucolici*.
- Musici scriptores Graeci*. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudensius, Alypius et melodiarnum veterum quidquid exstat. Rec. C. Janus. Ann. 8 tabulae. M. 9.—9.80.— Supplementum: Melodiarnum roll. M. 1.20 1.60.
- **Musonii Ruffi reliquiae*. Ed. O. Hense. M. 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci*. Vol. I: *Apollodori bibliotheca*, *Pediasimili lib. de Hercules laboribus*. Ed. R. Wagner. M. 3.60 4.20.— Vol. II. Fasc. I: *Parthenil lib. περὶ θυσιῶν πατρῷον*, ed. P. Sakolowski. Antonini Liberalis μεταμορφώσεων συναγωγή, ed. E. Martini. M. 2.40 2.80. Suppl.: *Parthenilus*, ed. E. Martini. M. 2.40 2.80.— Vol. III. Fasc. I: *Eratostheni catastrofismi*. Ed. Olivieri. M. 1.20 1.60.— Vol. III. Fasc. II: *Palaephati περὶ ἀπόρων*, *Heracliti lib. περὶ ἀπόρων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymous de incredibilibus). Ed. N. Festa. M. 2.80 3.20.
- Naturalium reram scriptores Graeci minores*. Vol. I: *Paradoxographi*, *Antigenus*, *Apollonius*, *Phlegon*, *Anonymus Vaticanus*. Rec. O. Keller. M. 2.70 3.10.—
- Nicephori archiepiscopi opuscula hist.* Ed. d. Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. M. 3.30 3.70.
- Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina*. Ed. A. Heissenberg. M. 4.—4.40.
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm.* II. II. Rec. R. Hoche. M. 1.80 2.20.— s. a. *Musici*.
- Nonni Dionysiaceorum II. XLVIII.* Rec. A. Koechly. Voll. I u. II. je M. 6.—6.60.— paraphrasis s. evangeli Ioannel. Ed. A. Scheindler. M. 4.50 5.—
- **Olympiodori in Plat. Phaedon*. Ed. W. Norvin. [In Vorb.]
- Palaephatus*: s. *Mythographi*.
- Parthenilus*: s. *Mythographi*.
- Patrum Nicenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace*. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Countz. M. 6.—6.60.
- Παυσανίου Ἐλλάδος περιήγησις*. Pausanias Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. M. 7.60 9.—
- Pediasimus*: s. *Mythographi*.
- Philodemi volumina rhetorica*. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. M. 11.—12.60.— de musica II. Ed. I. Kampe. M. 1.50 2.—
- * π. olivopoulos lib. Ed. Chr. Jensen. M. 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Philoponi de opificio mundi II. Rec. W. Reichardt. $\mathcal{M}$. 4.— 4.60.

— **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Rabe. $\mathcal{M}$. 10.— 10.80.

Philostrati(mai.)opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. $\mathcal{M}$. 8.25 [z. Zt. vergr.]

— **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. $\mathcal{M}$. 2.80 3.20.

Philostrati(mai.)imagines et Callistrati descriptions. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. $\mathcal{M}$. 2.40 2.80.

Physiognomical scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. $\mathcal{M}$. 14.— 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. $\mathcal{M}$. 1.80 2.20.

* — — — ed. O. Schroeder. $\mathcal{M}$. 2.40 2.80.

[—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** Vol. I. Scholia in Olympianicas. Rec. A. B. Drachmann. $\mathcal{M}$. 8.— 8.80.

Platonis dialogi secundum Thrasyllo tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanni et M. Wohlhab. 6 voll. $\mathcal{M}$. 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je $\mathcal{M}$. 2.40 3.— Voll. II. $\mathcal{M}$. 2.— 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. **Euthyphro. Apologia Socratis.** Critio. Phaedo. $\mathcal{M}$. — 70 1.—

— 2. Cratylus. Theaetetus. $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 4. Parmenides. Philebus. $\mathcal{M}$. — 90 1.30.

— 5. Convivium. Phaedrus. $\mathcal{M}$. — 70 1.—

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastse. Theages. $\mathcal{M}$. — 70 1.—

— 7. Charmides. Laches. Lysis. $\mathcal{M}$. — 70 1.—

— 8. Euthydemus. Protagoras. $\mathcal{M}$. — 70 1.—

— 9. Gorgias. Mono. $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. $\mathcal{M}$. — 70 1.—

— 11. Rei publicae libri decem. $\mathcal{M}$. 1.80 2.20.

— 12. Timaeus. Critias. Minos. $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. $\mathcal{M}$. 2.40 8.—

— 14. Platonis quas foruntur epistola XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurci. $\mathcal{M}$. 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonicae continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. $\mathcal{M}$. 2.— 2.40.

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita

Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. $\mathcal{M}$. 9.— 10.20.

[Vol. I. $\mathcal{M}$. 8.60 4.20. Vol. II. $\mathcal{M}$. 5.40 6.—]

Plutarchi vitas parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. $\mathcal{M}$. 13.60 16.10. [Vol. I.

$\mathcal{M}$. 2.80 3.30. Vol. II. $\mathcal{M}$. 3.40 4.—. Volls.

III—IV. je $\mathcal{M}$. 2.50 3.—. Vol. V. $\mathcal{M}$. 2.40

2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. **Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola.** $\mathcal{M}$. 1.50 1.90.

— 2. **Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus.** $\mathcal{M}$. 1.50 1.90.

— 3. **Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus.** $\mathcal{M}$. 1.20 1.60.

— 4. **Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius.** $\mathcal{M}$. 1.40 1.80.

— 5. **Lysander et Sulla, Cimon et Lullius.** $\mathcal{M}$. 1.20 1.60.

— 6. **Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes.** $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 7. **Agesilaus et Pompeius.** $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 8. **Alexander et Caesar.** $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

— 9. **Phocion et Cato minor.** $\mathcal{M}$. — 80 1.10.

— 10. **Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi.** $\mathcal{M}$. — 80 1.10.

— 11. **Demosthenes et Cicero.** $\mathcal{M}$. — 80 1.10.

— 12. **Demetrius et Antonius.** $\mathcal{M}$. — 80 1.10.

— 13. **Dio et Brutus.** $\mathcal{M}$. 1.20 1.60.

— 14. **Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho.** $\mathcal{M}$. 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3—5 = Vol. II.

— 6—8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — — — Edd. CL Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— **moralia.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je $\mathcal{M}$. 5.— 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. $\mathcal{M}$. 1.— 1.40.

Polyaeni strategematicon II. VIII. Rec. R. Woelflin et J. Melber. Ed. II. $\mathcal{M}$. 7.50 8.—

Polybili historiae. Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Böttner-Wobst. Voll. I. II. III. je $\mathcal{M}$. 4.40 5.— Vol. IV. $\mathcal{M}$. 5.— 5.60. Vol. V. $\mathcal{M}$. 2.40 8.—

* **Polystrati Epic.** π. θλύρου καταρροφίσεων; Ed. C. Wilke. $\mathcal{M}$. 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Porphyrii opuscula. sel.** Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 3.—3.50.
 — *Πορφυρίου ἀρρενικαὶ πρόστις τὰ νοητά.* Ed. B. Mömert. M. 1.40 1.80.
- Procli Lyell carmina:** s. Eudocia Augusta.
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii.** Rec. G. Friedlein. M. 6.75 7.80.
- in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll. Vol. I. M. 5.—5.60. Vol. II. M. 8.—8.60.
- *— in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I. M. 10.—10.80. Vol. II. M. 8.—8.60. Vol. III. M. 12.—12.80.
- *— in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. M. 3.—3.40.
- ***Procopii Caesariensis opera omnia.** Rec. I. Haury. Voll. I. II. je M. 12.—12.80. Vol. III. I. M. 3.60 4.—
- ***Prophetarum vitae fabulosae.** Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. M. 5.60 6.—
- Ptolemaei opera.** Vol. I. Syntaxis, ed. L. L. Heiberg. P. I. libri I.—VI. M. 8.—8.60. P. II. libri VII.—XIII. M. 12.—12.80.
- *Vol. II. Op. astron. min. M. 9.—9.60.
- Quinti Smyrnaei Posthomericorum lib. XIV.** Rec. A. Zimmermann. M. 3.60 4.20.
- Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u. Speziallexika v. H. Schöne.** M.—80.1.—
- Rhetores Graeci.** Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergl.]
- Scriptores erotici.** s. *Erotici scriptores.*
 — metricali, siehe: *Metrici scriptores.*
 — metrologici, siehe: *Metrologici scriptores.*
- *— originum Constantinopolit. Rec. Th. Preger. 2 fascic. M. 10.—11.20.
- physiognomici, siehe: *Physiognomici scriptores.*
- sacri et profani.
- Fasc. I: s. Philoponus.
- Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.
- Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.
- *Fasc. IV: s. Stephanus von Taron.
- Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. M. 6.—6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula.** Ed. I. L. Heiberg. M. 5.—5.50.
- Simeonis Sethi syntagma.** Ed. B. Langkavel. M. 1.80 2.20.
- Sophoclis tragediae.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. M. 1.65 2.20. Ed. minor. M. 1.35 1.80.
- Einzelne jede Tragödie (*Ajax*, *Antigone*, *Electra*, *Oedipus Col.*, *Oedipus Tyr.*, *Philoctetes*, *Trachiniae*). M.—30.—60.
- ***Sophoclis cantica.** Dig. O. Schroeder. M. 1.40 1.80.
- [—] **Scholia in S. tragedias veteras.** Ed. P. N. Papageorgios. M. 4.80 5.40.
- ***Stephanus von Taron.** Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. M. 5.60 6.—
- Stobaei florilegium.** Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]
- eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Strabonis geographica.** Rec. A. Meineke. Vol. I.—III. je M. 3.60 4.20.
- ***Synkellos.** Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]
- Syria in Hermogenem comm.** Ed. H. Rabe. 2 voll. M. 3.20 4.10.
- Theimestili paraphras.** Aristotells reli. Ed. L. Spengel. 2 voll. M. 9.—10.20.
- Theocritus:** s. *Bucolici.*
- Theodoriti Grace.** affect. curatio. Rec. H. Raeder. M. 6.—6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia.** Ed. B. Hercher. M.—50.—75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util.** Rec. E. Hiller. M. 3.—3.50.
- Theophrasti Eresi opera.** Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergl.] Vol. III. M. 2.40.
- Theophylacti Simocattas historiae.** Ed. K. de Boor. M. 6.—6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco lib. VIII.** Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je M. 2.40 3.—] M. 4.80 6.—Ed. minor. 2 voll. [je M. 1.20 1.80] M. 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carmm.** Ed. G. Weinberger. M. 1.40 1.80.
- Xenophonis expeditio Cyri.** Rec. W. Gemoll. Ed. mai. M. 1.20 1.60. Ed. min. M.—80 1.10.
- *historia Graeca.* Rec. O. Keller. Ed. min. M.—90 1.30.
- Rec. L. Dindorf. M.—90.
- *institutio Cyri.* Rec. A. Hug. Ed. maior. M. 1.50 2.—Ed. minor. M.—90 1.30.
- *commentarii.* Rec. W. Gilbert. Ed. maior. M. 1.—1.40. Ed. minor. M.—45.—75.
- *scripta minora.* Rec. L. Dindorf. 2 fascic. M. 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.** Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. M. 10.—10.80.
- Zonarae epitome historiarum.** Ed. I. Dindorf. 6 voll. M. 27.20 30.80.

Novum Testamentum Graecum ed. Ph. B. E. mann. Ed. IV. M. 2.25 2.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] *Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora*. Rec. O. Keller. Vol. I. M. 9.— 9.80. Vol. II. M. 12.— 12.80
Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
Ampelius, ed. Woelflin, siehe: *Florus*.
Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1.— 1.25.
Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: *Carmm. in codd. script. rec. A. Riese*. 2 fasc. Ed. II. M. 8.80 10.—
 — II: *Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler*. 2 fasc. M. 9.20 10.40.
 Suppl.: a. *Damascus*.
- Anthologie a. röm. Dichtern* v. O. Mann. M. — 60.— 90.
- *Apulei opera. Vol. I. *Metamorphoses*. Ed. R. Helm. M. 3.— 3.40. Vol. II. *Fasc. I. Apologia*. Rec. R. Helm. M. 2.40 2.80. Vol. II. *Fasc. II. Florida*. Ed. R. Helm. [U. d. Pr.] Vol. III. *Scri. philos.* Ed. P. Thomas. M. 4.— 4.40.
apologia et florida. Ed. J. v. d. Vlieth. M. 4.— 4.50.
- Augustini de civ. dei* II. XXII. Rec. B. Dombar. Ed. II. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. [z. Zt. vergr.] Vol. II. Lib. XIV—XXII. M. 4.20 4.80.
 — *confessionum* II. XIII. Rec. P. Knöll. M. 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querolus comoedia*. Ed. R. Peiper. M. 1.50 2.—
- Ausonii opuscula*. Rec. R. Peiper. Adi est tabula. M. 8.— 8.60.
- Avieni Araten*. Ed. A. Breysig. M. 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum*. Rec. Ed. Woelflin. M. 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmeticis* II. II. de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. M. 5.10 5.60.
 — *commentarii in L. Aristotelis περὶ ἐγγύτειας*. Rec. C. Meiser. 2 partes. M. 8.70 9.70.
- Caesaris comment. cum A. Hirti aliorumque supplementis*. Rec. B. Kübler. 3 voll.
 Vol. I: *de bello Gallico*. Ed. min. M. — 75 1.10. Ed. mai. M. 1.40 1.50.
 — II: *de bello civili*. Ed. min. M. — 60.— 90. Ed. mai. M. 1.— 1.40.
 — III. P. I: *de b. Alex., de b. Afr.* Rec. E. Woelflin. Ed. min. M. — 70 1.— Ed. mai. M. 1.10 1.50.
 — III. P. II: *de b. Hispan., fragmenta, indices*. M. 1.50 1.90.
 — — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohno d. krit. praefatio). M. 1.50 2.10.
 — *de bello Gallico*. Ed. minor. Ed. II. M. — 75 1.10.
 — *de bello civili*. Ed. minor. Ed. II. M. — 60.— 90.
- Calpurni Flacci declamationes*. Ed. G. Lehnert. M. 1.40 1.80.
Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Rose. M. 3.— 3.40.
Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. M. 1.— 1.40.
Catulli carmina. Recens. L. Mueller. M. — 45.— 75.
 — *Tibulli, Propertii carmina*. Rec. L. Mueller. M. 2.70 3.20.
- Celsi de medicina II.* Ed. C. Daremberg. M. 3.— 3.50.
Censorini de die natali I. Rec. F. Hultsch. M. 1.20 1.60.
- Ciceronis scripta*. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. M. 26.20
- Pars I: *Opera rhetorica*, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. M. 1.60 2.—
 — Vol. II. M. 2.40 2.80.
 — II: *Orationes*, ed. Müller. 3 voll. je M. 2.40 2.80.
 — III: *Epistulae*, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. M. 3.60 4.20. — Vol. II. M. 4.20 4.80.] M. 7.80 9.—
 — IV: *Scripta philosophica*, ed. Müller. 3 voll. je M. 2.40 2.80.
 — V: *Indices*, [Vergr., Neubearbeitung in Vorb.]
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. *Rhetorica ad. Herennium*, ed. Friedrich. M. — 80 1.10.
 — 2. *De inventione*, ed. Friedrich. M. — 80 1.10.
 — 3. *De oratore*, ed. Friedrich. M. 1.10 1.50.
 — 4. *Brutus*, ed. Friedrich. M. — 70 1.—
 — 5. *Orator*, ed. Friedrich. M. — 50 — 75.
 — 6. *De optimo genere oratorum, partitio- nes et topica*, ed. Friedrich. M. — 50 — 75.
 — 7. *Orationes pro P. Quintio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo*, ed. Müller. M. — .70 1.—
 — 8. *Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I*, ed. Müller. M. — 50 — 75.
 — 9a. *Actionis in C. Verrem II sive accusacionis II. I—III*, ed. Müller. M. 1.— 1.40.
 — 9b. — — — II. IV. V, ed. Müller. M. — 50 — 75.
 — 10. *Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Cascina, de imperio Cn. Pompeii (pro legge Mandria)*, ed. Müller. M. — 50 — 75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perdulionis reo, ed. Müller. M. — 80 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia posta, pro Flacco, ed. Müller. M. — 50 — 75.
 — 14. Orationes post redditum in senatu et post redditum ad Quirites habitate, de domo sua, de haruspicium responso, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 16. Orationes de provinciis consulibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. — 50 — 75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippicae XIV, ed. Müller. M. — 90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. l. I—IV, ed. Müller. M. — 90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. l. V—VIII, ed. Müller. M. — 90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. l. IX—XII, ed. Müller. M. — 90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. l. XIII—XVI, ed. Müller. M. — 90 1.30.
 — 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. M. — 60 — 90.
 — 24. Epist. ad Att. l. I—IV, ed. Müller. M. 1. — 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. l. V—VIII, ed. Müller. M. 1. — 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. l. IX—XII, ed. Müller. M. 1. — 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. l. XIII—XVI, ed. Müller. M. 1. — 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. M. — 60 — 90.
 — 29. Academica, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 30. De finibus, ed. Müller. M. 1. — 1.40.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. M. — 80 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. M. — 70 1.—

Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. M. — 70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. M. — 50 — 75.
 Inhalt von
 Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.
 orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. M. 1.70 2.30.
 Part I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. M. — 80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV. M. — 90 1.20.
 orationes selectae XIX. Edd. indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. M. 2. — 2.50.
 Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV, V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caecilium.
 — epistolae. Rec. A. S. Wessenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. M. 3. — 3.60.
 — epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. M. 1. — 1.40. P. II. M. 1.50 —] M. 2.50 3.40.
 — de virtut. 1. fr. Ed. H. Knoellinger. M. 2. — 2.40.
 [—] Scholia in Ciceronis orationis Boëbiensia ed. P. Hildebrandt. M. 8. — 8.60.
 Claudiani carmina. Rec. J. Koch. M. 3.60 4.20.
 Clandii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. M. 12. — 12.80.
 Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig 2 part. M. 3.70 3.50.
 [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. M. — 60 — 90.
 Cornelius Nepos: s. Nepos.
 *Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. [vergr.]
 — Ed. E. Hedicke. Ed. minor M. 291.80
 Ed. maior M. 3.60 4.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasciana. Rec. M. Ihm. Adi est tabula. $\text{M. } 2.40 - 2.80$.
- Dictys Creensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. [z. Zt. vergr.]
- Donati comm. Terenti. Ed. P. Wessner. I. $\text{M. } 10 - 10.80$. Vol. II. $\text{M. } 12 - 12.80$. *Vol. III. I. $\text{M. } 8 - 8.50$.
- *— interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. $\text{M. } 24 - 26$.
- Bracontii carmin. min. Ed. Fr. de Duhn. $\text{M. } 1.20 - 1.60$.
- Elegiae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. $\text{M. } 1 - 1.40$.
- Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Buchl. $\text{M. } 45 - 75$.
- Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. $\text{M. } 4 - 4.50$.
- *— de errore prefan. relig. Ed. K. Ziegler. $\text{M. } 3.20 - 3.60$.
- Flori, L. Annal. epitome II. Het P. Annili Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. $\text{M. } 2.80 - 3.20$.
- Frontini strategemata II. IV. Ed. G. Gundorann. $\text{M. } 1.50 - 1.90$.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de astutis mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. $\text{M. } 4 - 4.50$.
- *Gal Institutionum comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VII cur. E. Seckel et B. Kübler. $\text{M. } 2.80 - 3.20$.
- Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. $\text{M. } 6.80 - 8$.
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. $\text{M. } 8 - 8.60$.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breyzig. Ed. II. Acc. Epigrammata. $\text{M. } 2 - 2.40$.
- *Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. $\text{M. } 12 - 12.60$.
- Grani Lleinianae quae supersunt. Rec. M. Flemisch. $\text{M. } 1 - 1.30$.
- Hieronymi de vir. instru. I. Acc. Gennadi catalogue viror. instru. Rec. G. Herding. $\text{M. } 2.40 - 2.80$.
- Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. $\text{M. } 1.40 - 1.80$.
- Historiorum Roman. fragments. Ed. H. Peter. $\text{M. } 4.50 - 5$.
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. [vergr.] Ed. min. [vergr.] *— Rec. F. Vollmer. Ed. maior. $\text{M. } 2 - 2.40$. Ed. minor. $\text{M. } 1 - 1.40$.
- Hygini grammatici I. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. $\text{M. } 75 - 1.10$.
- Incerti auctoris de Constantino Magno elusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. $\text{M. } 60 - 90$.
- Jurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec. adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. $\text{M. } 6.75 - 7.40$. Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler. Vol. I. $\text{M. } 4.40 - 5$. Indices ed. Fabricius. [vergr.] — Supplement; Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. $\text{M. } 75 - 1$.
- Jurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. $\text{M. } 5 - 5.60$. Pars II. Sectio I. $\text{M. } 8 - 8.60$. II. $\text{M. } 8 - 8.80$.
- Iustinianii institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. $\text{M. } 1 - 1.40$.
- Justini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogii ex rec. Fr. Rusch. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. $\text{M. } 1.60 - 2.20$.
- Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. $\text{M. } 45 - 75$.
- Inventi II. evangelicorum IV. Rec. G. Marold. $\text{M. } 1.80 - 2.20$.
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Rec. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. $\text{M. } 8.10 - 11.10$. Pars I—III je $\text{M. } 1.20 - 1.70$. Pars IV—VI je $\text{M. } 1.50 - 2$. Pars I—V auch in einzelnen Heften: Pars I fasc. I: Lib. 1—3. $\text{M. } .70 - 1.10$. — I fasc. II: Lib. 4—6. $\text{M. } .70 - 1.10$. — II fasc. I: Lib. 7—10. $\text{M. } .70 - 1.10$. — II fasc. II: Lib. 21—23. $\text{M. } .70 - 1.10$. — III fasc. I: Lib. 24—26. $\text{M. } .70 - 1.10$. — III fasc. II: Lib. 27—30. $\text{M. } .70 - 1.10$. — IV fasc. I: Lib. 31—35. $\text{M. } .85 - 1.25$. — IV fasc. II: Lib. 36—38. $\text{M. } .85 - 1.25$. — V fasc. I: Lib. 39—40. $\text{M. } .85 - 1.25$. — — — Ed. II ed. G. Heraeus. $\text{M. } .85 - 1.25$.
- *Pars V fasc. II: Lib. 41—140. $\text{M. } .85 - 1.25$.
- VI: Fragmente et index.
- Lucani de bello civ. II. X. It. Ed. C. Hosius. $\text{M. } 4.40 - 5$.
- Lucretii Cari de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. $\text{M. } 2.10 - 2.50$. Appendix einzeln $\text{M. } .30$.
- Macrobii. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. $\text{M. } 8 - 8.60$.
- Marcellii de medicamentis. Ed. G. Helmreich. $\text{M. } 3.60 - 4.20$.
- Marcellii epigrammaton II. Rec. W. Gilbert. $\text{M. } 2.70 - 3.20$.
- *Martianus Capella. Ed. A. Dick. [In Vorb.] Melae, Pomponii, de chorographia libri. Ed. C. Frick. $\text{M. } 1.20 - 1.60$.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II. Scriptores Latini. $\text{M. } 2.40 - 2.80$. [Vol. I: Scriptores Graeci. $\text{M. } 2.70 - 3.20$.] 2 voll. $\text{M. } 5.10 - 6$. — Minucii Felicis Octavius. Rec. Herm. Boenig. $\text{M. } 1.60 - 2$.
- Mulomedicina Chironis. Siehe Claudi. Nepotis vitae. Edd. C. Halm et A. Fleckeisen. $\text{M. } .30 - 60$.
- *— — — Schulwörterbuch v. H. Haacke. 15. Auflage. $\text{M. } 1.75$.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Nonii Marcelli de comprehendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I.—III: lib. I.—XX et ind. M. 17.20 19.—
Oresil hist. adv. paganos II. VII. Rec. C. Zangemeister. M. 4.—4.50.
Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tom. M. 2.90 4.10.
Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei feminae. Ars amatoria. Remedii amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. M. 1.—1.40.
Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. M. —.90 1.30.
Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. M. 1.—1.40.
— tristium II. V. M. —.45 —.75.
— fastorum II. VI. M. —.60 —.90.
— metamorphoseon delectus Siebelianus. Ed. Fr. Polle. Mit Index. M. —.70 1.—.
Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. M. 5.20 5.60.
Panegyrici Latini XIII. Rec. Aem. Bachrens. M. 3.60 4.20.
Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, copicie, arabice, armene. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. M. 6.—6.60.
Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. M. 2.40 2.80.
Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. M. —.30 —.60.
Phaedri fabulae Aesopiae. Rec. L. Mueller. M. —.30 —.60.
— mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. M. —.90 1.30.
Physiognomici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. M. 8.—8.60. Vol. II. M. 6.—6.60.] M. 14.—15.20.
Plauti comoediae. Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fascic. M. 10.50 14.—
Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. M. 1.50 2.—
— II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. M. 1.50 2.—
— III. Cistellaria, Circulus, Epidicus. M. 1.50 2.—
— IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glori. M. 1.50 2.—
— V. *Mostellaris, Persa, *Poenulus. M. 1.50 2.—
— VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. M. 1.50 2.—
— VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. M. 1.50 2.—
Einzelne die mit * bezeichneten Stücke je M. —.60 —.90, die übrigen je M. —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) M. —.45 —.75.
- *Plini naturalis historia. 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. M. 8.—8.60. Vol. II. M. 3.—3.50. Vol. III. M. 4.—4.50. Vol. IV. V. je M. 6.—6.60. Vol. VI. (Index) Ed. Jan. M. 3.—3.50.
— II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. M. 1.40 1.80.
— (fun.) epistulae. [vergr.]
*— rec. R. O. Kukula. M. 3.—3.60.
Plini Secundi quae fertur una cum Gariglii Martialis medicina. Ed. V. Rose. M. 2.70 3.10.
Poetæ Latini minores. Rec. Aem. Bachrens. 6 voll. [Vol. VI vergr.] M. 20.10 23.40.
Pomponius Mela: s. Mela.
Porphyronitis commentarii in Horatium. Rec. G. Mayer. M. 5.—5.60.
Priscianus euprilonist II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae ferantur rell. M. 7.20 7.80.
Properiti elegiae. Rec. L. Mueller. M. —.60 —.90.
*— — — — — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. M. 9.—9.80 vol. II. M. 12.—12.80.
Quintiliiani instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je M. 1.80 2.20.
— Iber decimus. Rec. C. Halm. M. —.30 —.60.
*— — — — — Ed. L. Radermacher. P. I. M. 3.—3.50.
— declamationes. Rec. C. Ritter. M. 4.80 5.40.
*— decl. XIX maiores. Rec. G. Lehuert. M. 12.—12.60.
Remigii Autissiodor. In art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. M. 1.80 2.20.
Rutilii Namatiani de rebus suo II. II. Rec. L. Mueller. [z. Zt. vergr.]
Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. M. —.45 —.75.
Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Bibboek. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. M. 4.—4.60. Vol. II. Comicorum fragm. M. 5.—5.60.
Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. M. 1.80 2.20.
Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. M. 7.50 8.60.
Senecæ opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. M. 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficis. De clementia. Ed. C. Hosius. M. 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. M. 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. M. 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
— Suppl. Rec. Fr. Haase. M. 1.80 2.20.
— tragœdiae. Rec. R. Paiper. G. Richter. Ed. II. M. 5.60 6.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Klessing. M. 4.50 5.—
- SidoniusApollin. Rec. P. Mohr. M. 5.60 6.20.
- Sili Italicus Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. je M. 2.40 2.80.
- Sorani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. M. 4.80 5.40.
- Statius. Ed. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. M. 2. — 2.50.
- II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. M. 1.20 1.60.
- II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. M. 8. — 8.60.
- III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. M. 8. — 8.60.
- *Suetoni Tranquillil opera. Rec. M. Ihm. Ed. minor. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. M. 2.40 2.80. 2 Fasc.: Rec. C. L. Roth. Fasc. I [vergr.] Fasc. II. de grammaticis et rhetoribus M. — 80 1.20.
- Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tom. M. 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb: ab excessu divi Augusti. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VII M. — 75 1.10. Fasc. II: Lib. XII—XVI. M. — 75 1.10.]
- II. Historiae et libb. minores. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. — 90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. M. — 45. — 75.]
- Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. M. 2.10 2.60.
- Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hauton Timorumenos, Hecyra, Phormio) M. — 45. — 75.
- [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlegel. M. 2. — 2.40.
- Tibulli. IV. Rec. L. Mueller. M. — 30. — 60.
- Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. M. — 75 1.10.
- Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. M. 7.20 7.80.
- Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. M. 4. — 4.50.
- Valerii Flaci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. M. 1.50 2.—
- Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. M. 1.60 2.—
- Vegeti Benati digestorum artis mulomedicinae libri. Ed. E. Lommatsch. M. 6. — 6.60.
- epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. M. 3.90 4.40.
- Vellei Paterni hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. M. 1. — 1.40.
- Rec. Fr. Haase. M. — 60. — 90.
- Vergilli Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. M. 1.50 2.—
- Aeneis. M. — 90 1.30.
- Bucolica et Georgica. M. — 45 — 75.
- Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Gütting. 2 tom. M. 1.35 2.05.
- Tom. I: Bucolica. Georgica. M. — 45. — 75.
- II: Aeneis. M. — 90 1.30.
- Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. M. 2.40 2.80.
- Vitrurii de architectura lib. II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 5. — 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Troilius. Ed. Th. Merzdorf. M. 3. — 3.40.
- Amarcli sermonum II. IV. Ed. M. Manilius. M. 2.25 2.60.
- Canabutae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. M. 1.80 2.20.
- Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. L. G. Bramb. M. 2.40 2.80.
- Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. M. 1.20 1.60.
- *Egidii Corboliensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. M. 2.80 3.20.
- Gallelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. M. — 80 1.20.
- Hildegardia causse et curae. Ed. P. Kaiser. M. 4.40 5.—
- *Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. M. 1.20 1.60.
- *Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. M. 4. — 4.60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. M. 4. — 4.60.
- Thioldri Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. M. 1.80 2.20.
- Vita sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. M. 5. — 5.60.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. M. 2.40 2.80.
- Mannili, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. M. 1.50 2.—
- Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. M. 2.40 3.20.
- Ruhnkeni elegiam Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. M. — 45. — 70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvollerer Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Aetna. Von S. Sudhaus. M. 6.— 7.—
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von

R. Heinze. M. 4.— 5.—

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden.

M. 12.— 13.—

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel.

M. 6.— 7.—

*Zwei griechische Apologeten. Von J. Goffeken. M. 10.— 11.—

*Catulli Veronensis liber. Von G. Fried-
rich. M. 12.— 13.—

Unter der Presse:

Philostratus περὶ γυμναστικῆς. Von H. Jüthner.

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Paedagogos. Von Schwartz.

Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.

Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.

Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: a. Lucas.

Aeschini orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. M. 8.—

— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. M. 3.60.

Aeschylli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt cur. R. Enger. M. 3.75.

— Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. M. 9.—

— Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. M. 6.—

Daraus einzeln je M. 2.—:
I. Agamemnon.

II. Die Choephorae.

III. Die Eumeniden.

— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 4.—

— Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschelius. Ed. II. M. 3.—

Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. M. 4.—

Ἀλκηφρόνος τε καὶ ἄλλας. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hreg. v. W. Wagner. M. 2.40.

Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. M. 4.—

Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἀργον. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichdr. 4. M. 10.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 6.—

— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. M. 3.—

— Plutus. Rec. A. von Velsen. M. 2.— ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. M. 2.40.

— thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. M. 2.—

*— pax. Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]

Aristoteliars ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. M. 16.—

— politica cum vet. translatione G. de Moerbeke. Rec. Fr. Susemihl. M. 18.—

— ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. M. 13.—

Artemidoroi onirocritica. Rec. R. Hercher. M. 8.—

Bionis epitaphius Adonis. Ed. H. L Ahrens. M. 1.50.

Bucolicorum Graec. Theocriti Bionis et Moschii reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tom. M. 21.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. M. 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. M. 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. M. 22.—
Carmine Graecae mediis sevi. Ed. G. Wagner. M. 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. M. 14.—
Christianor. carmum. Anthologia Graeca. Ed. W. Christ et M. Paranikas. M. 10.—
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. M. 48.—
 Vol. I. Antique comoediae fragmenta. M. 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. M. 14.—
 — III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. act. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. M. 16.—
Corpus medicorum Graecorum. Vol. X 1, 1. Philumeni de venenatis animalibus curisque remedis ed. M. Wellmann. M. 2.80.
Demetrii Phaleri de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. M. 5.—
Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. M. 1.60.
Hesoi ðaxíetwv excerptum ed. R. Schneider. M. — 60.
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. M. 9.—
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. M. 8.—
*Atovalov i Aoyyivov neq; ûvou. De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. M. 2.80 3.20.
Epicurea. Ed. H. U. Sener (Anast. Neudruck.) M. 12. — 13.—
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. M. 3.—
 — geographische Fragmente, hrsg. von Berger. M. 8.40.
Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. M. 9.—
 — Ed. R. Prinz et N. Wecklein. M. 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. M. 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. M. 1.80.
 — I. — III. Heuba. Ed. II. M. 2.40.
 — I. — IV. Electra. M. 2.—
 — I. — V. Ion. M. 2.80.
 — I. — VI. Helena. M. 3.—
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. M. 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. M. 2.40.
 — II. — II. Supplices. M. 2.—
 — II. — III. Bacchae. M. 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. M. 2.—
- Euripidis fabulae.** Edd. R. Prinz et N. Wecklein. M. 46.60.
 Vol. II. — V. Hercules. M. 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Auliden-sis. M. 2.80.
 — III. — I. Andromacha. M. 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. M. 2.80.
 — III. — III. Orestes. M. 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. M. 2.80.
 — III. — V. Troades. M. 2.80.
 — III. — VI. Ehesus. M. 3.60.—
 — tragoeidae. Edd. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
Medea. Ed. III. M. 1.50. — Heuba. Ed. III. M. 1.20. — Andromacha. Ed. II. M. 1.20. — Heraclidae. Ed. II. M. 1.20. — Helena. Ed. II. M. 1.20. — Alcestis. Ed. II. M. 1.20. — Hercules furens. Ed. II. M. 1.80. — Phoenissae. Ed. II. M. 2.25. — Orestes. M. 1.20. — Iphigenia Taurica. M. 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. M. 1.20.
- Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmahrensis chrono petita.** Verterunt notisque illustrarunt C. Siegfried et H. Gelzer. 4. M. 6.—
Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. M. 20.—
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 2.40.—
 — II. Epicteti et Moschonis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi. 8 partes. 16 voll. Lex-8.
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. M. 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. M. 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. M. 26.—
 *Pars II. Vol. II. Syntaxis des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lenz. I. M. 20.—
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. M. 34.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. M. 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. M. 22.—
 [Fortsetzung in Vorb.]
Herodias' Mimiambeni, hrsg. v. R. Meister. Lex-8. [Vergl. Neue Aufl. in Vorb.]
Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. M. 6.80.
Herodiani technici reli. Ed., expl. A. Lenz. 2 tom. Lex-8. M. 64.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodots II.** Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. M. 12.—
Histórou τὰ ἀπάρτα ἐξ ἑρμηνείας; K. Sittler. M. 10.—
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. R. Rzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. M. 18.—
 — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. M. 5.—
 [Fortsetzung erscheint nicht.]
 — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. L. Flach. M. 6.60.
- [—] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. M. 8.—
- Hesychii Milesii onomastologi reli.** Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd. spec photolithogr. cod. A. M. 9.—
- Hipparchi, geograph. Fragmente,** hrsg. von H. Berger. M. 2.40.
- ***Homeri carmina.** Rec. A. Ludwich. Pars I. Illas. 2 voll. Vol. I. M. 16.—18.—Vol. II. M. 20.—23.—Pars II. Odyssaea. 2 voll. M. 16.—20.—
 — **Odyssaea.** Ed. I. La Roche. 2 part. M. 13.—
 — **Ilias.** Ed. I. La Roche. 2 part. M. 22.—
 — **Iliadis carmina secunda, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ.** 2 part. M. 16.—
 [—] **D. Homer. Hymnen** hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. M. 6.80.
- [—] **D. Homer. Batrachomachia des Pigres** nebst Scholiis u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. M. 20.—
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni.** Ed. O. Wagner. M. 3.—
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae.** Ed. Th. Preger. M. 8.—
- Inventio sanctae crucis.** Ed. A. Holder. M. 2.80.
- [**Iohannes.**] **Evangelium sec. Iohannem.** Ed. F. Bläß. M. 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos:** s. Scriptorum Graecorum e. q. s.
 — deutsch v. J. Neumann. M. 1.—
- Kosmas und Damian.** Texte und Einleitung von L. Denbner. M. 8.—9.—
- Kyrrilios, d. h. Theodosios:** s. Theodosios. **Leges Graecorum** sacrae et civilis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fascic. Fasc. I. Fasti sacr. Ed. J. de Prott. M. 2.80. Fasc. II. I. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. M. 12.—
- ***Lesbonactis Sophistae** quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. M. 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi.** Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
- I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
- II. Phrynicus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
- III. Homerlexika (A. Ludwich).
- IV. Stephanus von Byzanz.
- V. Cyrill, Bachmannisches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel)
- VI. Photios.
- VII. Suidas (G. Wentzel).
- VIII. Hesych.
- IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. M. 14.—
- X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.
- [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1. S. 2.]
- [Lucas.] **Acta apostolorum.** Ed. F. Bläß. M. 2.—
- [—] **Evangelium sec. Lucam.** Ed. F. Bläß. M. 4.—
- Lykophron's Alexandra.** Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15.—
- [Lyrik.] **Auswahl aus der griech. Lyrik** von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. M. —15.
- [Lysias.] **Pseudol. oratio funebris.** Ed. M. Erdmann. M. —80.
- [Matthaeus.] **Evangelium sec. Matthaeum.** Ed. F. Bläß. M. 3.60.
- Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subl. A. Koerte.** M. 2.40.
- Musios, Hero u. Leander.** Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. M. 1.—
- Nicandrea theriaca et alexipharmacum.** Rec. O. Schneider. Acc. sobolia. M. 9.—
- Herol. παραγόντων**, excerpta ed. R. Schneider. M. —80.
- Papyrus magica mus.** Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. M. 2.—
- ***[Papyrusurkunden.]** Mitteis, L., und U. Wilcken, Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]
- Philodemii Epicurei de ira I.** Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. M. 10.80.
- περὶ ποιησάτων I II fragm. Ed. A. Hausrath. M. 2.—
- Philumenos s. Corpus medicorum Graecorum.**
- ***Phoenix von Kolophon.** Neue Papyrustexte hrsg. von G. A. Gerhard. U. d. Pr.
- ***[Photios.]** Reitzenstein, R., des bes. des Lexikons des Photios. M. 1.—80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Pindari carmina rec. O. Schröder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I. 1.) M. 14.—

— Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. M. 8.—

— carmina prologomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. M. 14.— 16.—

— verseselei kritikal és Magyarázó jegyzetekkel kiadta Hómann Ottó. I. Kötet. M. 4.— [Ohne Fortsetzung.]

Platonis opera omnia. Rec. prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)

Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.

Apologeta Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlraab. M. 2.40.— Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. M. 2.40.— Phaedrus. Ed. II. M. 2.40.— Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2.70.— Laches, Charmides, Alcibiades I II. Ed. II. M. 2.70.— Cratylus. M. 2.70.— Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur A. R. Fritzsche. M. 6.— Thætetetus. Ed. M. Wohlraab. Ed. II. M. 3.60.— Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. M. 5.60.— Politicus et incerti auctori Minos. M. 2.70.— Philibrus. M. 2.70.— Legos 3 voll. [je M. 3.60.] M. 10.80. [Vol. I Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomia.]

— Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. M. 11.20.

Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. M. 3.60.

— de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. M. 2.80.

— — — Fasc. II. Commentarius. 4. M. 3.—

Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. M. 2.—

— τὸ ἐν Ἀστρού. Ed. G. N. Bernaldakia. M. 1.50.

— vitae parallelae Agesilai et Pompeii. Rec. CL Lindskog. M. 3.60 4.40.

Poetae lyrici Graeci. Ed. V. 2 voll.

Vol. I. I. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. M. 14.—

— II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]

Poetarum aenulcorum Graecorum Aeschylli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. M. 20.—

Pollicius onomasticum. Rec. E. Betho. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14.—

Porphyrii quaestt. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fascic. gr. Lex.-8. M. 16.—

— — — ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. M. 10.—

Ptolemaei περὶ κοσμητικοῦ καὶ ἡγεμονικοῦ lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.—

[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus mari interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. M. 1.20

Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Juliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. M. 6.—

Sophoclis tragediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 5.—

— — — Rec. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. M. 10.80.

Philoctetes. Ed. IV. M. 1.50.— Oedipus Rex. Ed. V. M. 1.50.— Oedipus Coloneus. Ed. V. M. 1.80.— Antigona. Ed. V. M. 1.50.— Electra. Ed. IV. M. 1.80.— Ajax. Ed. III. M. 1.20.— Trachiniae. Ed. III. M. 1.50.

— König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. M. 5.—

— Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckhs.) 2. Auf. M. 4.40.

Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. R. von Sciala. I. Tell. M. 8.—

*Stolcorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. M. 8.— Vol. II. M. 14.— Vol. III. M. 12.— Vol. IV. Indices. [In Vorb.]

*Terentii comediae. Hrsg. v. M. Warren, E. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]

Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. hell. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrrillus, hrsg. von H. Usener. M. 4.—

Theophanis chronographia. Rec. G. de Boor. 2 voll. M. 50.—

Theophrasts Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. M. 6.—

Thucydidis historiae. Recens. G. Hüde. Tom. I: Libri I—IV. M. 10.—

— II: Libri V—VIII. Indices. M. 12.—

— da bello Peloponnesiano II. VIII. Explann. E. F. Poppe et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] M. 23.80.

Lib. I. Ed. III. M. 4.50.— Lib. 2. Ed. III. M. 3.— Lib. 3. Ed. II. M. 2.40.

— Lib. 4. Ed. II. M. 2.70.— Lib. 5. Ed. II. M. 2.40.— Lib. 6. Ed. II. M. 2.40.

— Lib. 7. Ed. II. M. 2.70.— Lib. 8. Ed. II. M. 2.70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 26.—

*Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichdruck. 4. 1906. M. 28.—

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. M. 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. M. 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. M. 3.60.

Oeconomicus, rec. L. Breitenbach.

M. 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach.

2 part. M. 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. M. 1.80

— II. Libri III—VII. M. 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. M. 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex. 8. M. 19.—

Aurelli imp. epist.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in I. poeticas Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. M. 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. M. 1.20.

[Caesar.] *Pollonis de b. Africo* comm.: s. Pollio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. M. 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. M. 5.—

— de agric cult. I., *Varronis rer. rust.* II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. M. 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. M. 2.40.

— I. — II. Varro. M. 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. M. 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. M. 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. M. 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. M. 8.—

Catulli I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. M. 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K.P. Schulze. M. 4.—

— II. *Commentarius.* 3 fascic. M. 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koerner et O. E. Schmidtio confectae. M. 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. M. 3.20.

* *Paradoxa Stoicorum,* academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor. de divinat., de fato. Rec. O. Plasberg. Fasc. I. M. 8.—

[—] ad Herennium II. VI: s. *Cornificius* und [Herennius].

— Q. Tullii, reli. Rec. Fr. Buecheler. M. 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnott. crit. et exeg. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz.

[182 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe.

M. 40.—

Cornifici rhetoricon ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. M. 8.—

Corpus glossariorum Latinorum. a G. Loewe incobatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex. 8.

Vol. II. *Glossae Latinograecae et Graecolatinæ.* Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiecta sunt 3 tabb. phototyp. M. 20.—

— III. *Hermeneumata Pseudodositheana.* Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M. 22.—

— IV. *Glossae codicum Vaticanani 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F.* Ed. G. Goetz. M. 20.—

— V. *Placidi liber glossarum, glossaria reliqua.* Ed. G. Goetz. M. 22.—

— VI. *Thesaurus glossarum emendatarum.* Conf. G. Goetz. 2 fascic. je M. 18.—

— VII. *Thesaurus gloss. emendatarum.* Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. M. 24.— Fasc. II. M. 12.—

Dialectorum Italcarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. *Dialecti Lat. prisca et Falisco.* exempla. Pars I. M. 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensis Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauser. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M. 4.—

* *Ennianae poesis reliquiae.* Rec. I. Vahlen. Ed. II. M. 16.—

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M. —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. M. 1.60.

Frontonis et M. Aurelli imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. M. 8.—

Gedichte, unedicta lateinische, hrsg. v. E. Bachrens. M. 1.20.

- Glossae nominum.** Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. M 6.—
- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.** 7 voll. Lex.-8. M 139.20.
- Vol. I. Fasc. 1. Charisius ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]
  - I. Fasc. 2. Diomedius ars gramm. ex Charisius arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M 10.—
  - II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]
  - III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. M 12.—
  - III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praecexcitamentis rhetoricae libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidion principium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M 7.—
  - IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelostinum ex rec. H. Keilii. — Notarum latercul edente Th. Mommsen. M 11.—
  - IV. Fasc. 2. Donatii artis grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de podibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomaticis ex rec. H. Keilii. M 8.—
  - V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentario in Donatum ex rec. H. Keilii. M 9.—
  - V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Euthychos, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobius excerpta ex rec. H. Keilii. M 10.—
  - VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Cassius Bassus, Attilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. M 9.—
  - VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. M 14.—
  - VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Cuper, Agreocius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. M 10.—
- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.**
- Vol. VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dositheus ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. M 11.20.
- Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni.** Lex.-8 M 19.—
- [**Herennius.**] Incerti auctoris de ratione diciendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. M 14.—
- ***Historicorum Romanorum reliquiae.** Ed. H. Peter. Vol. I. M 16.— Vol. II. M 12.—
- Horatii opera.** Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.
- Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. M 12.—
  - II. Sermones, epistulae, de arte poet. M 10.—
  - — — Editio minor. M 4.—
  - carmina. Rec. L. Mueller. 16. M 2.40, eleg. geb. m. Goldschmitt M 3.60.
  - Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M 16.40.
  - — — Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. M 7.—
  - — — siehe auch: Satura, v. Blümner.
  - Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I. Vergr.] B. II. M 8.—
  - Briefe, im Verhältniß der Urfassung berichtigt von A. Vacquier u. O. Keller. 8. M 2.40. 3.20.
- ***Institutionum et regularum iuris Romani syntagma.** Ed. R. Gneist. Ed. II. M 5.20.
- [**Iuris consulti.**] Kalb, W., Roma Juristen nach ihrer Sprache. M 4.—
- Iuvenalis saturae.** Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. M 4.40.
- — — siehe auch: Satura, v. Blümner.
- [**Lucanus.**] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. M 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Lucillii carminum reliquiae.** Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. M 8.— 10.60.
- Vol. II. (Komment.) M 14.— 17.—
- Nepotis quae supersunt.** Ed. O. Halm. M 2.40.
- Nonni Marcelli compendiosa doctrina.** Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. M 32.—
- Novianus epist. de cibis Iudaicis.** Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M 1.20.
- Optatiani Porphyrii carmina.** Rec. L. Mueller. M 3.60.

Die **fetten Ziffern** verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Orestis tragœdia. Ed. L. Machly. M. 1.20.**
- Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. M. 5.—**
— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausz. M. 2.40, eleg. geb. 3.20.
- Persius, siehe: Satura, v. Blümner.**
- Phaedri fabulae Aesopinae. Ed. L. Müller. M. 3.—**
- Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuserling. M. 2.80.**
- Plauti comoediæ. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschel. socia opera adsumptio G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell 4 tomii M. 92.20.**
Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschel. Ed. III cur. F. Schoell M. 5.60.
Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. M. 4.—
— I fasc. III. Circumlocutio. Rec. G. Goetz. M. 2.40.
— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. M. 3.60.
— I fasc. V. Tricentulus. Rec. F. Schoell. M. 4.80.
— II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. M. 2.40.
— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. M. 3.60.
— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60.
— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60.
— II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschel schedis exhibitus G. Goetz et G. Loewe. M. 5.—
— III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. G. Goetz. M. 4.—
— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. M. 4.—
— III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. M. 5.60.
— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. G. Goetz. M. 5.60.
— III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60.
— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. M. 5.60.
— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. G. Goetz. M. 6.—
— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60.
— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschel. Ed. II cur. F. Schoell. M. 6.—
— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M. 5.60.
- Plauti comoediæ. Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschelii. [Vergriffen außer:] Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3.—
— III. Pars 1. Persa. M. 3.—
— III. Pars 2. Mercator. M. 3.—
— Scholarum in usum rec. F. Ritschelius. [Vergr. außer:] Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzelne je M. —.50.
— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. M. 2.80.**
- Polemici Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex-8. M. —.80.**
- Pollonius de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miedoński. Adi. est tab. photolithograph. M. 6.80.**
- [Probros.] **Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. M. 1.20.**
- Propertii elegiae. Rec. A. Baehrens. M. 5.60.**
- Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. M. 10.—**
- Quintiliiani institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 parties. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII.—XII. M. 9.—**
- Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex-8. M. 17.—**
- Salliarum carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. M. 1.—**
- Sallusti Crispī quae supersunt. Rec. Rud. Dietrich. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. M. 7.20.**
— historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. M. 9.—
— historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. Prolegomena. M. 2.—
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8.—
- Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. M. 5.— 5.80.**
- Scaevicæ Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. M. 23.—**
Vol. I. Tragediorum fragmenta. M. 9.—
— II. Comicorum fragmenta. M. 14.—
- Servili grammatici qui fer. In Vergilli carmine commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.**
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. M. 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. M. 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. M. 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. M. 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. M. 10.40.
— III fasc. II. App. Servianæ. M. 20.—
[— III fasc. III (Indices) in Vorh.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. R. von Scala. I Teil. M. 8.—
- Statili silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. M. 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol I: Thebaidos II. I—VI. M. 8.—
- *Suetoni Tranquillii opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] M. 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. M. 1.60.
- Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. M. 2.40.
- Rec. E. Woelflin. M. 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. M. 2.—
- dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Bahrensi. M. 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentaril.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturarum Menipppearum reli. Rec. A. Riese. M. 6.—
- rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quae sit. Varr. Ed. R. Agahd. M. 9.20.
- * de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilli Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. M. 22.40.
- Vol I. Bucolica et Georgica. M. 5.—
- II. Aeneidos libri I—VI. M. 7.20.
- III. Aeneidos libri VII—XII. M. 7.20.
- IV. Appendix Vergiliana. M. 3.—
- — — Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. M. 8.—
- IV. Appendix Vergiliana. M. 5.—
- [—] Scholia Bernensia ad Vergili Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. M. 6.—
- Vulni Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. M. —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. M. 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. M. 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. M. 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. M. 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Geschwind. 2 Hefte. M. 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. M. 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. M. 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. M. 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukula. 2 Hefte. M. 2.20.
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates, von E. Sofer. 2 Hefte. M. 1.80.
- XI. Plutarchs' Biographie des Aristoteles, von J. Simon. 2 Hefte. M. 1.60.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. Dienel. 2 Hefte. M. 2.—

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylus' Agamemnon. Von B. Enger.
3. Aufl., von Th. Plüß. M. 2.25 2.75.

— Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. M. 1.50 2.—

— Prometheus. Von N. Wecklein
3. Aufl. M. 1.80 2.25.

— Von L. Schmidt. M. 1.20.

— die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. M. 1.30 1.50.

— die Schutzfehenden. Von N. Wecklein. M. 1.60 2.—

— Orestie. Von N. Wecklein. M. 6.—
Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden.
je M. 2.—

Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel.
2. Aufl., von O. Kähler. M. 2.70 3.20.

*— Wespen. Von O. Kähler. [InVorber.]

Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. M. —.60 —.85.

Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte.
[I. Heft. M. Karte. M. 1.80 2.25. II. Heft.
M. 2.25 2.75.] M. 4.05 5.—

Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Bläß. 2 Teile.
M. 6.60 8.55.

I. Teil. A. u. d. T.: IX. Philipp. Reden
2 Hefte. M. 4.50 5.95.

Heft I: I—III. Olynthische Reden.
IV. Erste Rede geg. Philippo. 8. Aufl., von Fr. Bläß. M. 1.20 1.70.

— II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden.
VI. Zweite Rede gegen Philippo.

VII. Hegesippos' Rede über Halonnes.
VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippo. 6. Aufl., von Fr. Bläß. M. 1.50 2.—

— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Bläß. M. 1.80 2.25.

II. Tott. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Bläß. M. 2.10 2.60.

Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.

I. Bdch. Medea. 3. Aufl. M. 1.80 2.25.

II. Bdch. Iphigenia im Taurierland.
3. Aufl. M. 1.60 2.10.

III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl.
M. 1.60 2.10.

IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. M. 1.80
2.25.

V. Bdch. Phönissen. M. 1.80 2.25.

*VI. Bdch. Electra. M. 1.40 1.80.

*VII. Bdch. Orestes. M. 1.60 2.—

*VIII. Bdch. Helena. M. 1.60 2.—

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände.
M. 12.50 16.—

Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt.
5. Aufl. M. 2.40 2.90.

Band I. Heft 2. B. II. 3. A. M. 1.50 2.—
— II. Heft 1. B. III. 3. A. M. 1.50 2.—

— II. Heft 3. B. IV. 3. A. M. 1.50 2.—

*— III. B. V. u. VI. 4. A. M. 2.— 2.50

— IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. M. 1.80 2.30
— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten.
4. Aufl. M. 1.80 2.30.

Homers Illas, erklärt von J. La Roche.
6 Teile.

Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. M. 1.50 2.—

— I. Ges. 5—8. 3. Aufl. M. 1.50 2.—

— III. Ges. 9—12. 3. Aufl. M. 1.50 2.—

— IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. M. 1.50 2.—

— V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]

— VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— Von K. Fr. Amels u. C. Hentze.
2 Bände zu je 4 Heften.

Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. M. 1.20 1.70

— I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. M. 1.40 1.80

— I. H. 1/2 zusammen in 1 Band. M. 3.—

— I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. M. 1.60 2.—

*— I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. M. 1.20 1.70

— I. H. 3/4 zusammen in 1 Band. M. 3.30

*— II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. M. 1.20 1.70

— II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. M. 1.40 1.80

— II. H. 1/2 zusammen in 1 Band. M. 3.—

*— II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. M. 1.20 1.70

*— II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. M. 1.40 1.80

— II. H. 3/4 zusammen in 1 Band. M. 3.30

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Homers Ilias. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.

Anhang:

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. M. 2.10 2.60
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. M. 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. M. 1.80 2.30
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. M. 1.20 1.70
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. M. 1.80 2.30
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. M. 2.10 2.60
- 7. Ges. 19—21. M. 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. M. 1.80 2.30

Odysssee. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. M. 1.80 2.30
- I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. M. 1.80 2.30
- I. H. 1/2 zusammengegeb. M. 3.45
- II. H. 1. Ges. 15—18. 8. A. M. 1.35 1.80
- II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. M. 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammengegeb. M. 3.35

Anhang:

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. M. 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. M. 1.20 1.70
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. M. 1.20 1.70
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. M. 2.10 2.60

Ioskrates' ausgewählte Reden. Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. M. 3.—3.95.
I. Bändchen. Demonicus, Enagoras, Areopagiticus 3. Aufl., v. M. Schneider. M. 1.20 1.70.
II. Bändchen. Panagyrius u. Philippus. 3. Aufl. M. 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. M. 3.60.
I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. M. 1.50 2.—

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Behdantz. M. 2.25 2.75.

[**Lyriker.**] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bächn. M. 4.20 5.20.
I. Bändchen. Elegiken u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Pappmüller. M. 3.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzer. M. 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

I. Heft. Prologomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. gegen Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. M. 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Olbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gehrocklichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. M. 1.80 2.25.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. M. 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron. J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. M. 1.—1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. M. 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. M. —75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlhab. 4. Aufl. M. —60 —90.

IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Bochmann. M. 1.20 1.70.

V. Teil. Symposium. 3. Aufl. [3. Aufl. von Schöne u. d. Pr.]

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlhab. 4. Aufl. M. 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlhab. M. —60 —90.

VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles. [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siebert und Fr. Blaß. 6 Bändchen. M. 6.90 9.60.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siebert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. M. —90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siebert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. M. 1.50 2.—

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. M. 1.20 1.70.

V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blaß. M. —90 1.30.

Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte

L. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. M. 1.80 2.30.

Sophokles. Von G. Wolff und L. Bellermann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. M. 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. M. 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. M. 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 5. Aufl. M. 1.60 2.—

V. — Oidipus auf Kolonus. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. M. 1.50 2.—

- Testamentum novum Graece.** Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.
 I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. M. 1.80 2.25.
 IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. M. 1.50 2.—
 V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. M. 1.80 2.25.
- Thukydides.** Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je M. 1.20 1.70.] M. 10.80 15.80.
 1. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.
 2. — 2. — 6. —
 3. — 3. — 5. —
 4. — 4. — 5. —
 5. — 5. — 5. —
 6. — 6. — 6. —
 7. — 7. — 5. —
 8. — 8. — 5. —
 9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 10. (bzw. 9, 8, 7.) Aufl.
 Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. L. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurtaf. u. 1 Karte. M. 1.40 2.—
 II. — B. III. IV. M. — 90 1.20.
 III. — B. V.—VII. M. 1.60 2.—
- ***Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht. B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt. Text. M. e. Übersichtskarte. M. — 90 1.20.
 Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. M. 1.35 1.80.
 — **Kyropaüde.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je M. 1.50 2.—] M. 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchsenhütz.
 II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.
griech. Geschichte. Von B. Büchsenhütz. 2 Hefte.
 I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. M. 1.50 2.—
 *II. — Buch V—VII. 5. Aufl. M. 1.80 2.20.
Memorabilien. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. M. 1.60 2.20.
Agesilaos. Von O. Gütting. M. 1.50 2.—
Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.
 I. Bdchn. Anab. Buch 1—4.
 Text. M. 1.20 1.50.
 Kommentar. M. 1.20 1.50.
 II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.
 Text. M. 2.— 2.20.
 Kommentar. M. 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

- Caesaris bellum Gallicum libri VII. und Hirtili liber VIII.** Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. M. 2.55 4.—
 I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. M. — 90 1.40.
 II. — Buch IV—VI. M. — 75 1.20.
 III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. M. — 90 1.40.
 — **commentarii de bello civili.** Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. M. 2.40 2.90.
- Ciceronis orationes.** Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. M. 4.80 6.25.
 I. Heft. Einleit. u. Buch I. M. 1.80 2.25.
 II. — Buch II. M. 1.50 2.—
 III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. M. 1.50 2.—
 Ans Heft III besonders abgedruckt:
 Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. M. — .45.
 — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. M. 4.50.
 — **Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. M. 2.25 2.75.
 — **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. M. 2.— 2.60.
 — **partitiones oratoriae.** Von K. W. Piderit. M. 1.— 1.40.
 — **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter u. A. Flackeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. M. 1.— 1.40.
- Ciceronis div. in Caecilium.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. M. — 45.— 50.
 — **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.50 2.—
 — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.20 1.70.
 — **Rede b. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. M. — 75 1.20.
 — **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.— 1.40.
 — **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. M. — 90 1.30.
 — **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. M. — 75 1.20.
 — **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.— 1.40.
 — **Rede f. Plancius.** Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. M. 1.20 1.70.
 — **Rede f. Milo.** V. Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. M. 1.20 1.60.
 — **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. M. 1.20 1.70.
 — **I., IV. u. XIV. Phillip. Rede.** Von E. R. Gast. M. — 60 — 90.
 — **Rede f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Deiotarus.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.20 1.70.
 — **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. M. — 50 — 58.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Ciceron, *Bede f. Flaccus*. Von A. du Mesnil. M. 5.60 4.10.
 — ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. M. 2.20 3.—
 — *Tusculane disputationes*. Von O. Heine. 2 Hefte.
 I. Heft. Buch I—II. 4. Aufl. M. 1.20 1.70.
 II. — Buch III—V. 4. Aufl. M. 1.65 2.15.
 *— *Cato maior*. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. M. —.60 1.—
 — *somnium Scipionis*. Von C. Meißner. 4. Aufl. M. —.45 —.80.
 — *Laelius*. Von C. Meißner. 2. Aufl. M. —.75 1.20.
 — *de finibus bon. et mal.* Von H. Holstein. [Vergr.]
 — *de legibus*. Von A. du Mesnil. M. 3.90 4.50.
 — *de natura deorum*. Von A. Goethe. M. 2.40 2.90.
 [—] *Chrestomathia Ciceroniana*. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von U. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. M. 2.80.
 [—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1. — 1.40.
Cornelius Nepos, siehe: *Nepos*.
Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
 I. Bd. B. III—V. 4. A. M. 2.40 2.80.
 *II. — B. VI—X. 3. A. M. 2.60 3.20.
 [Elegiker.] *Anthologie a. d. El. der Römer*. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. M. 3.50 5.10.
 1. Heft: Catull. M. —.90 1.30.
 2. Heft: Tibull. M. —.60 1.—
 3. Heft: Properz. M. 1. — 1.40.
 4. Heft: Ovid. M. 1. — 1.40.
Horaz, *Oden u. Epoden*. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weißenfels. M. 2.25 2.75.
 [—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. M. —.15.
 — *Satiren und Episteln*. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
 I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. M. 1.80 2.30.
 II. — Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger. M. 2. — 2.50.
 — *Sermonen*. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. M. 4.40 5.40.
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. M. 2.40 2.90.
 II. — Der Sermonen Buch II. M. 2. — 2.50.
Livius, *ab urbe condita libri*.
 Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. M. 1.50 2.—
 Lib. 2. Von M. Müller. M. 1.50 2.—
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Livius, *ab urbe condita libri*.
 Lib. 7. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 8. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 9. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 10. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. M. 1.20 1.70.
 Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. M. 1.20 1.70.
 *Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. M. 1.20 1.70.
 Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. M. 1.35 1.80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. M. 1.20 1.70.
 Lib. 26. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Nepos. Von J. Siebelis-Jancovius. 12. Aufl., von O. Stango. Mit 3 Karten. M. 1. — 1.70.
 — Von H. Ebeling. M. —.75.
 — Ad historias fidem rec. et usui scholaram accomm. Ed. E. Ortmann. Editio V. M. 1. — 1.40.
Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis. u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je M. 1.50 2.—]
 M. 3. — 4.—
 I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.
 — *fastorum libri VI*. Von H. Peter. 2 Abteilungen.
 I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. M. 2.80 3.20.
 II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. M. —.90 1.30.
 — ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.50 2.—
Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. M. —.75 1.20.
Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.
 I. Bdchn. *Trinummus*. 5. Aufl., von M. Niemeyer. M. 1.60 2.—
 II. — *Captivi*. 5. Aufl. M. 1. — 1.40.
 III. — *Menaechmi*. 4. Auflage, von M. Niemeyer. M. 1. — 1.40.
 IV. — *Miles gloriosus*. 3. Auflage. M. 1.80 2.30.
Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. M. 1.50 2.—
 *Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft M. 1.80 2.30. 2. Heft M. 2.40 3.— 3. Heft. M. 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Quintilianni institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. M. 1.—1.40.

Sallusti Crispi bell. Catilin. bell. Iugurth., oratt. et epist. ex historiis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. M. 2.05 3.20.
I Heft: Bellum Catilinæ. M. —60 I.—II. — Bellum Iugurthinum. M. 1.—[1.40].

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. M. —45.—80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. M. 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. M. 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. M. 2.10 2.60.

Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. M. 5.70 7.50.

*I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl. von W. Heraeus. M. 1.50 2.—

2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. M. 1.50 2.—

II. — 2 Hefte; Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je M. 1.35 1.75.

*Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. M. —80 1.20.
— dialogus de oratoribus. Von G. Andressen. 3. Aufl. M. —90 1.30.

*— Germania. Von E. Wolff. 3. Aufl. M. 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. M. 2.40 2.90.

II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. M. 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. M. 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3. Abt. je M. —50—80.

III. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band M. 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. M. 1.20 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3. Abt. je M. —50—80.

IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band M. 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfletem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusätzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden lebaren Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.—

*Herodot B.I—IV. Von A. Fritsch. M. 2.40.—B. V—IX. Von A. Fritsch. M. 2.—

Lysis' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.—
Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. M. 1.80.

Einzel: Buch I, Buch II. je M. 1.—

— 3 B. VI—VIII. Von S. Widmann. M. 1.80.

*Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. M. 1.60.

*— — Buch I—IV. 2. Aufl. M. 1.10.—
— Memorabilien. Von W. Gilbert. M. 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. M. 1.20.

Cleeros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. M. —55.

— Rode üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. M. —55.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. M. —55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. M. —40.

— Rede für Roscius. Von G. Landgraf. M. —60.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. M. 1.—

Horaz. Von G. Krüger. M. 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. M. 2.—

— Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. M. 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. M. 2.—

Sallusta Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. M. —55.

Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. M. —55.

Beides zusammengeh. M. 1.20.

Vergils Aeneide. Von O. Gaßling. M. 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th. u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. M. 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: I. Heft M. 1.40. II.—V. Heft je M. —.60 1.—

I. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

II. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.
Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. M. 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. M. 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl i. d. Schule nebst einer Einführung in die Schriftstellerrei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weihenfels. Mit Titelbild. M. 2. — 2.60.

in einzelnen mit Vorbermerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einführung in die Schriftstellerrei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. farrt. M. —.90.

2. Heft: De officiis libri III. farrt. M. —.60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. farrt. M. —.30.

4. Heft: Laelius de amicitia. farrt. M. —.30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. farrt. M. —.60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I. 9—21. farrt. M. —.90.

7. Heft: De re publica. farrt. M. —.30.

rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einführung u. Vorbermerkungen von Prof. Dr. O. Weihenfels. M. 1.80 2.40.

in einzelnen mit Vorbermerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einführung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. farrt. M. 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbermerkungen und Analysen. farrt. M. 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. farrt. M. —.60.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;

2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;

3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endziels durch Einheitlichkeit der Methode und dannmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.
Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von H. Reich.

*1. Text. 2. Aufl. M. 1.20.

2. Hilfsheft. M. 1.—

3. Kommentar. I. II. steif geh. je M. —.80.
Zus. in 1 Bd. geb. M. 1.40.

2/3. Erklärungen.
M. 2.20.

*Epiktor, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

*1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen
im Text. M. 1.80.

2. Hilfsh. M. Abb. 1
Text. M. —.80.

3. Komment. 2. Aufl. 2/3. Erklärungen.
M. 2.40.

|| *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. M. 2.—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. M. 1.80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

*1. Text. 2 Bdchn: B. 1—12. 4. Aufl.
B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je
M. 1.60. — B. 1—24 in 1 Band M. 3.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.
M. 2.—

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
je M. 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. M. 2.—
Inhaltsübersicht (nur direkt) M. —.05.

— II: Illas. Von O. Henke.

1. Text. 5. Aufl. 2 Bdchn.: B. 1—13. —
B. 14—24. Mit 3 Karten. je M. 2.—
B. 1—24 in 1 Band M. 4.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. M. 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
M. 1.60 u. M. 1.20. Zusammen in 1 Bd.
geb. M. 2.40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.
I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weissenfels.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. M. 1.80.
Kommentar. M. 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton
und Protagoras). Text. M. 1.40.
Kommentar. M. 1.40.

II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den
nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,
Epiktor, Marcus Aurelius, Epikur, Theo-
phrast, Plutarch, Lucian). Text. M. 1.20.
Kommentar. M. 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a.d.Phaidon u.Symposion. Von F.Bösiger.

1. Text. steif geh. M. —.80.

2. Hilfsheft. M. 1.—

3. Kommentar. steif geh. M. —.80.

2/3. Erklärungen.
M. 1.60.

*— Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.

*Plutarch(Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Auflage. Mit
Titelbild. M. —.70. II. König Ödipus.
M. —.80. III. Alas. M. —.80. Text

I u. II zus.-geb. M. 1.10.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. M. —.70.

3. Kommentar; I. Antigone. 2.A. M. —.70.

II. König Ödipus. 2. Aufl. M. —.80.

III. Alas. M. —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar

I u. II zus.-geb.). M. 1.60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.
M. 2.40.

2. Hilfsh. Mit Abb. i

Text. M. —.70. } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. M. 1.60. M. 2.—

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B.I.—V. a. Text. M. 1.60. b. Kom-
mentar. M. 1.—

II. B. VI.—VIII. a. Text. M. 1.10.

b. Kommentar. M. 1.—

III. Zeittafel, Namensverz. u. Karten, z.
beid. Teil. 2. Aufl. M. —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. M. 2.80.

Dazu Kommentar. M. 1.60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. M. 1.80.

2. Hilfsheft. 2. Aufl.

Mit Abb. im Text. M. —.80.

3. Komment. 5. Aufl. 2/3. Erklärungen.
M. 1.40. 2. Aufl. M. 1.80.

|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. M. 2.—

Dazu Kommentar. 4. Aufl. M. 1.40.

Wörterbuch. M. 1.20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof.

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. M. 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.

M. 1.—

Memorabilien in Auswahl. Von

F. Bösiger.

1. Text. M. 1.—

3. Kommentar. steif geh. M. —.80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten, sowie

8 Plänen u. 3 Abb. im Text. M. 1.80.

*2. Hilfsheft. 5. Aufl.

Mit Abb. im Text. M. 1.20.

3. Komment. 6. Aufl. 2/3. Erklärungen.
M. 2.40.

M. 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4)

2. Heft (Buch 5—7). je M. —.80.

|| Text B. M. Einleit. 7. Aufl. M. 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.60.

Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. M. 1.60.

2. Hilfsheft. siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. M. 1.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.
 1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. M. 1.10.
 *2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. 1.20.
 *3. Kommentar. 4. Aufl. M. —.90. } 2/3. Erklärungen. M. 1.80.
 || Text B. M. Einleit. 5. Aufl. M. 1.35.
 Dazu Kommentar. 3. Aufl. M. —.80.
 ——Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.
 *1. Text. 2. Aufl. M. —.80.
 *2/3. Kommentar. Mit Einleitung. M. —.60.
 ——Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.
 1. Text. M. —.60.
 *3. Kommentar. Mit Einleitung. M. —.60.
 ——Cato maior de senectute. Von O. Weisenfels.
 1. Text. steif geh. M. —.50.
 2. Kommentar. steif geh. M. —.50.
 ——Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weisenfels.
 *1. Text. 2. Aufl. M. 1.60.
 2. Hilfsheft. M. —.60. } 2/3. Erklärungen. M. 1.60.
 3. Kommentar. 2. Aufl. M. 1.—.
 ——Verrinnen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.
 1. Text. M. 1.20.
 3. Kommentar. M. 1.40.
 [—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. M. 1.80.
 2. Hilfsheft. steif geh. M. —.60.
 3. Kommentar (verkürzte Ausg.). M. 2.40.
 Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.
 I. Heft: Brief 1—61. M. 1.80. 2.20.
 II. Heft: Brief 62—114. M. 1.60 2.—
 Horatius. Gedichte. Von G. Schimmelnpfennig.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. M. 2.—
 *2. Hilfsheft. [In Vor.]
 *3. Kommentar. 2. Aufl. M. 1.80.
 Livius. Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.
 I. Der zweite punische Krieg.
 1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. M. 2.—
 2. Hilfsheft (zu I u. II). M. 2.—
 *3. Kommentar. 2 Hefte.
 I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. M. 1.20.
 II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. M. 1.40.
 II. Auswahl aus der 1. Dekade.
 *1. Text. 2. Aufl. M. 1.60.
 2. Hilfsheft (zu I u. II). M. 2.—
 3. Kommentar. Buch 1—10. M. 1.60.
 Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
 1. Text. 2. Aufl. M. 2.20.
 *2. Hilfsheft. M. 2.—
 *3. Kommentar. I. Heft: Buch 1—10. M. 1.40.
 II. Heft: Buch 21—30. M. 1.60.
- Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.
 1. Text. 5. Aufl. M. 3 Karten. M. 1.—
 2. Hilfsheft. 5. Aufl. } Mit Abbild. i. Text. M. 1.— } 2/3. Erklärungen. M. 1.40.
 3. Kommentar. 4. Aufl. M. —.90. } M. 2.20.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.
 *1. Text. 5. Auflage. M. 1.20.
 *2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. 1.20. } Abbild. im Text. } 2/3. Erklärungen. M. 2.20.
 3. Kommentar. 5. Aufl. M. 1.40. } Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. M. —.50
- || Text B. M. Einleit. 5. Aufl. M. 1.35.
 Dazu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.40.
- Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. M. —.80.
 2/3. Erklärungen. 2. Aufl. M. —.60.
 *—Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.
 *Text. Mit Karte. M. —.80.
 *Kommentar. M. 1.—
- Tacitus' Annalen I. Ausw. u. d. Bataver. aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.
 *1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. M. 2.40.
 2. Hilfsheft. M. 1.80. } 2/3. Erklärungen. 3. Kommentar. M. 1.40. } M. 2.80.
 Ausgabe in 2 Teilen:
 *I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl. M. 1.20. b) Kommentar. M. 1.—
 II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V.
 a. Text. M. —.80. b. Kommentar. M. —.80.
 III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart. z. beid. Teilen. M. —.80.
- Agricola. Von O. Altenburg.
 1. Text. M. —.60.
 2/3. Erklärungen. steif geh. M. —.80
- Germania. Von O. Altenburg.
 1. Text. M. —.60.
 2/3. Erklärungen. steif geh. M. —.80.
- Vergils Aeneide I. Ausw. Von M. Fickelscherer.
 1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. M. 1.40.
 *2. Kommentar. 3. Aufl. M. 1.80.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

- Dindorf, G., *lexicon Aeschyleum.*
Lex.-S. 1873. M. 16.—
Hichter, P., *zur Dramaturgie des Ä.* gr. 8.
1892. M. 6.50.

- Westphal, R., *Proleg. z. Ä. Tragödien.*
gr. 8. 1869. M. 5.—

Aristarchus.

- Ludwich, A., *Ar's Homer. Textkritik.*
2 Teile. gr. 8. 1884/85. M. 28.—

Aristophanes.

- Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik.
gr. 8. 1873. M. 16.—

- Roemer, A., *Studien z. Ar. u. den alten Er-*

- klären dess. I. Teill.* gr. 8. 1902. M. 8.—
Zacher, K., *die Handschriften u. Klassen*

- der Aristophanesschollen.* gr. 8. 1889.
M. 6.—

Aristoteles.

- Heltz, E., *die verlorenen Schriften des Ar.*
gr. 8. 1865. M. 6.—

Bucolici.

- Hiller, E., *Beiträge z. Textgesch. d. gr.*
Bukoliker. gr. 8. 1888. M. 3.20.

Demosthenes.

- Fox, W., *die Kranzrede d. D., m. Rücksicht*

- a. d. Anklage d. Aschines analysiert u.*

- gewürdig.* gr. 8. 1880. M. 5.60.

- Preuß, S., *index Demosthenicus.* gr. 8.
1892. M. 10.—

- Schaefer, A., *D. und seine Zeit.* 2. Ausg.
3 Bände. gr. 8. 1885—1887. M. 30.—

Etymologica.

- Reitzenstein, R., *Geschichte d. griech. E.*

- gr. 8. 1896. M. 18.—

Herondas.

- Crasius, O., *Unters. z. d. Mimiamben d. H.*
gr. 8. 1892. M. 6.—

Hesiodus.

- Dimitrjević, M. R., *studia Hesiodea.* gr. 8.
1900. M. 6.—

- Steitz, Aug., *die Werke und Tage d. H. nach*

- ihrer Komposition.* gr. 8. 1869. M. 4.—

Homerus.

- Autenrieth, G., *Wörterbuch zu den Homer.*

- Gedichten.* 11. Aufl., von Kaegi. gr. 8.
1908. M. 3.60.

- Frohwein, E., *verbum Homericum.* gr. 8.
1881. M. 3.60.

- Gehring, A., *index Hom.* Lex.-S. 1891.

- M. 16.—

- Gladstone's, W. E., *Homerische Studien,*

- frei bearbeitet von A. Schuster.* gr. 8.

1863. M. 9.—

Homerus.

- Kammer, E., *die Einheit der Odyssee.*
gr. 8. 1878. M. 16.—

- La Roche, J., *die Homerische Textkritik im*

- Altertum.* gr. 8. 1866. M. 10.—

- Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling.
2 voll. Lex.-S. 1874/1885. Vol. I. M. 42.—

- Vol. II. M. 18.—

- Ludwich, A., *die Homervulgata als vor-*

- alexandriniisch erwiesen.* gr. 8. 1898.
M. 6.—

- Neack, F., *Homerische Paläste.* gr. 8.
1903. M. 2.80 3.50.

- Nutzhorn, F., *die Entstehungsw. d. Hom.*

- Gedichte.* gr. 8. 1869. M. 5.—

- Volkmann, R., *die Wolfschen Prolegomena.*
gr. 8. 1874. M. 8.—

Isocrates.

- Preuß, S., *index Isocrateus.* gr. 8. 1904.
M. 8.—

Lucian.

- Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906.
M. 10.— 13.—

Oratores.

- Blaß, Fr., *die attische Beredsamkeit.* 3 Abt.

2. Aufl. gr. 8. I. 1887. M. 14.— 16.—

- II. 1892. M. 14.— 16.— III 1. 1893.
M. 16.— 18.— III 2. 1898. M. 12.—

- M. 14.—

Pindarus.

- Rumpel, J., *lexicon Pindaricum.* gr. 8.
1883. M. 12.—

Photios.

- Reitzenstein, R., *Der Anfang des Lexikons*

- des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck.*

- gr. 8. 1907. M. 7.— 9.50.

Plato.

- Finsler, G., *Platon und die aristotelische*

- Poetik.* gr. 8. 1900. M. 6.—

- Immisch, O., *philologische Studien zu Pl.*

- I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. M. 3.—

- II. Heft. De recens. Platon. praeisdii

- atque rationibus. gr. 8. 1903. M. 3.60.

- *Baeder, H., *Pl.'s philosophische Entwickl.*

- gr. 8. 1905. M. 8.— 10.—

- Ritter, C., *Pl. Gesetze. Darstellung des*

- Inhalts.* 8. 1896. M. 3.20. Kommentar

- zum griech. Text.* M. 10.—

- Schmidt, H., *kritischer Kommentar zu*

- P. Theistet.* gr. 8. 1877. M. 4.—

- *exegetischer Kommentar z. P. Theistet.*

- gr. 8. 1880. M. 3.20.

- Wohlrab, M., *vier Vorträge über Pl.*

1879. M. 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Poetae comicci.**
Zielinski, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. M. 10.—
- Sophocles.**
Plüß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. M. 8.—
- Theocritus.**
Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. M. 8.—
- Thucydides.**
Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. M. 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. M. 3.60.
- Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St.** gr. 8. 1886. M. 1.80.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

- Caesar, C. Julius.**
Ebelling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. M. 1.80.
- Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. M. 18.—
- Ciceron, M. Tullius.**
Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. M. 12.—
- Zielinski, C., im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. M. 7.— 8.—
- Horatius.**
Friedrichs, J.G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. M. 6.—
- Keller, O., Epilogeomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je M. 8.—) M. 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.
- Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. M. 2.40.
- Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. M. 6.—
- *Stempflinger, Ed., das Fortleben der H.'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. M. 8.— 9.—
- Iuris consulti.**
Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. M. 4.—
- Lucilius.**
Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. M. 1.20.
- Ovidius.**
Siebelis-Pölle, Wörterbuch zu O's. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1895. M. 4.40 4.80.
- Stange, C., Heinrichs Wörterbuch zu O's. Metamorphosen. gr. 8. 1899. M. 2.50.
- Tolkiehn, J., quæst. ad. Heroines O. spect. gr. 8. 1888. M. 2.80.
- Plautus.**
Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je M. 7.20.
- Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. M. 4.—
- Tacitus.**
Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. M. 2.80.
- Gerber et Greif, lexicon Taciteum. Lex.-8 1877—1903. M. 64.—
- Vergilius.**
Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8. 1875. M. 6.—
- Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908. M. 12.— 14.—
- Plüß, V. und die epische Kunst. gr. 8. 1884. M. 8.—
- *Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. M. 4.— 4.60.
- *— Gallus u.V. (A.V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. M. 5.— 5.60.
- Sontag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. M. 5.—
- Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. M. 8.—

B.G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. M. 24.—

Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. M. 16.—

Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften M. 30.—

Byzantinische Zeitschrift. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften M. 20.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorff, K. Krumacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Tell I, Abt. 8.) M. 10.—, geb. M. 12.—

Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. M. 8.—10.—

Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. M. —60.

Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. M. 10.—12.—

Bender, H., Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. M. 1.—

Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörter-

buch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. M. 6.75 S.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. M. 9.— 10.50.

Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. M. 12.— 15.—

Bläß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. M. 56.— 64.—
I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. M. 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Isokrates. M. 14.— 16.— III. Abteil. 1. Abschn. Demosthenes. M. 16.— 18.— III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. M. 12.— 14.—

Rümmer, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. M. 50.40.

Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.

Bretz, H., Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Karten skizzen. M. 12.— 14.—

Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. M. 10.— 13.— II. Band. M. 20.— 23.— III. Band. M. 14.— 17.—

Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 Lithogr. Tafel. 3. Aufl. M. 24.— 26.—

Commentarii notarum Tironianarum ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. in Mappe. M. 40.—

Cröner, Guili, Memoria Graeca Herculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimonio comparatam proposuit G. C. M. 12.—

Cumont, F., die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. M. 5.— 6.50.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Mels, H., Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. M. 3.—
- Disterich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. M. 6.—
- eine Mithrasliturgia. M. 6.— 7.—
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. M. 3. 30 3. 30.
- Dalatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. M. 6.—
- Günzler, G., Homer. Erläuterungen. M. 6.— 7. 40.
- Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
1. Teil. I. Band. M. 10.— II. Band. M. 12.—
- III. Band. M. 8.— Zusammeng. M. 32.
- II. Teil. (Anmerk.) I. Band. M. 6.— II. Band. M. 9.— III. Band. M. 7.— Zusammengeb. geb. M. 24.—
- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. M. 18. 40.
- Geßner, J., das griechische Drama. Aischylos, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. M. 1. 60 2. 20.
- Gelzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. M. 5.— 6.—
- Gericke, A., u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gericke u. E. Norden. 2 Bände, geb. je ca. M. 10.— [U. d. Pr.]
- Gilbert, G., Handbuch der griech. Staatsalterthümer. 2 Bände. M. 13. 60.
- I. Band. Der Staat der Lakedaimonier und der Athener. 2. Aufl. M. 8.— II. Band. M. 5. 60.
- O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. M. 24.—
- I. Abteil. M. 6.— II. Abteil. M. 8.—
- III. Abteil. M. 10.—
- die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. M. 20.— 22. 50.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blasse, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
- I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lantlehre. II. Hälfte: Stammbildung Lehre. 1894. 1895. je M. 7.—
- III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Generi Verbi. 1903. M. 8.— [Fortsatzes. u. d. Pr.]
- Supplement: Müller, C. F. W., Syndax des Nominitivs und Akkusativs im Lateinischen. M. 6.—
- Gudeman, A., Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. M. 4. 80 5. 20.
- Hagen, H., gradus ad criticos. Für philosophische Seminareien und zum Selbstgebrauch. M. 2. 80.
- Heinichen, Fr. A., lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schnellwörterbuch. 8. Aufl., bearb. von C. Wagener, ca. M. 6. 30 ca. 7. 50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. M. 5. 25 6. 50.
- Heibig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. M. 15.— [Die Bände sind nur zusammen käuflich.] — auf extradunnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschaosen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. M. 17.—
- Herkenrath, E., der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. M. 6.— 8.—
- Herzog, E., Geschichte und System der rom. Staatsverfassung. 2 Bände. M. 33.—
- I. Band. Königzeit u. Republik. M. 15.—
- II. Band. Die Kaiserzeit von der Dictatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletianis. I. Abt. Geschichtliche Übersicht M. 10.— II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. M. 8.—
- Hoffmann, M., August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. M. 7.— 9.—
- Briefwechsel zwischen August Boeckh und Ludolf Dissen, Pindar und andere betreffend. M. 5.— 6.—
- Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. M. 3. 20.]
- Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. M. 10.—
- und O. Keller, Tier- und Pflanzenschilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. M. 24.—
- Immlach, O., die innere Entwicklung² des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. M. 1.—
- Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
- I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. M. 12.— 14.—
- II. Band. 1. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. M. 12.— 14.—
- die antique Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. M. 1. 20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- ., lateinische Volksetymologie und
Mythes. M. 10.—
- ., Handbuch der lateinischen
K. Nach des Verf. Tode herausgeg.
lich Klotz. M. 4.80.
- ., Grundzüge altrömischer Metrik.
scher, K., die Photographie i. Dienste
isteswissenschaften. Mit 15 Tafeln.
D.
- ., K., die Angriffe der drei Barkiden
dien. Drei quellenkritisch-kriegs-
tliche Untersuch. Mit 4 Karten,
en und 6 Abbild. M. 10.— 13.—
- ., populäre Aufsätze aus dem Alter-
tumsweise zur Ethik und Reli-
giösen Griechen. 2. Aufl. M. 11.—
- die griechisch-römische Biographie
hrer literarischen Form. M. 7.—
- , ausführliches, der griechischen und
römischen Mythologie. Im Verein mit
Gelehrten hrg. von W. H. Roscher.
zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.
I. (A.—H.) M. 34.— II. Band. (I.—M.)
— III. Band. 37.—57. Lieferung.
Lieferung M. 2.— Supplamente:
schmann, epitheta deorum que
poetas Graecos leguntur. M. 10.—
- arter, epitheta deorum. M. 7.—
- erger, mythische Kosmographie
dechen. M. 1.80.
- Reallexikon des klass. Altertums für
den 7. verb. Auflage, herausgegeben
v. Ritter. Mit zahlreichen Abbildungen.
— 16.50.
- , A., Aristarchus Homerische Texte
nach den Fragmenten des Didymos
stellt und beurteilt. Nebst Beilagen.
M. 28.—
- I. M. 12.— II. Teil. M. 16.—]
- ny, F., Abriß der griechisch. Metrik.
dem Französischen übersetzt von
eller. M. 4.40 5.—
- , die Religionsphilosophie Kaiser
in seinen Reden auf König Helios
die Göttermutter. Mit einer Über-
trag. der beiden Reden. M. 6.— 7.—
- E., Grammatik der griechischen
aus der Ptolemäerzeit. Mit Ein-
der gleichzeitigen Ostraka und der
provinzialen Inschriften. Laut-
Vortlehre. M. 14.— 17.—
- , Geschichte der Autobiographie.
d: Das Altertum. M. 8.— 10.—
- L., Reichsrecht und Volksrecht in
stlichen Provinzen des römischen
reichs. M. 14.—
- Geschichte der Erbpacht im Alter-
AG Wph. XX. M. 2.—
- griech. Papyrusurkunden. M. 1.20.
- Mommesen, A., Feste der Stadt Athen im
Altertum, geordnet nach attischem Kal-
ender. Umarbeitung der 1854 erschien-
nen Heortologie. M. 16.—
- Mutzbauer, C., die Grundbedeutung des
Konjunktiv und Optativ im Griechischen.
M. 8.— 9.—
- Nilsson, M. P., griechische Feste von reli-
giöser Bedeutung mit Ausschluß der
attischen. M. 12.— 15.—
- Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta.
Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses
M. 2.40 3.20.
- Norden, Ed., die antike Kunstsprosa vom
VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit
der Renaissance. 2 Bände. (Einzeln jeder
Band. M. 14.— 16.—) M. 28.— 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenis-
tischen Ägypten. Ein Beitrag zur
Kulturgeschichte des Hellenismus.
2 Bände je M. 14.— 17.—
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über
die römische Kaiserzeit bis Theodosius I.
und ihre Quellen. 2 Bände, je M. 12.—
- der Brief in der römischen Literatur.
Literaturgeschichtliche Untersuchungen u.
Zusammenfassungen. M. 6.—
- Poland, F., Geschichte des griechischen
Vereinswesens. JG XXXVIII. [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein
Beitrag zur Geschichte der Philologie.
2 Bände. M. 19.20.
- Reden und Vorträge. M. 6.— 8.—
- Riese, A., das rheinische Germanien in der
antiken Literatur. M. 14.—
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der
musischen Künste der Hellenen. (Als
3. Auflage der Roßbach-Westphalschen
Metrik.) 3 Bände. M. 36.—
- I. Band. Griechische Rhythmisierung von West-
phal. M. 7.20. II. Band. Griechische
Harmonik und Melopöe von Westphal
M. 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine
Theorie der griechisch. Metrik von West-
phal und Giedtsch. M. 8.— II. Abt.
Griechische Metrik mit besonderer Rück-
sicht auf die Strophengattungen und die
übrigen melischen Metra von Roßbach
und Westphal. M. 14.—
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit.
2. rev. Ausgabe. 3 Bände. M. 30.—
- Schmarsow, A., Grundbegriffe der Kunstu-
wissenschaft. M. 9.— 10.—
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch.
Sprache. 4 Bände. M. 54.—
- Handbuch der lateinischen und griechi-
schen Synonymik. M. 12.—
- Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung
seines Grundrisses und Geschichte seiner
Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln
dargestellt. geb. M. 15.—
- die 12 Pläne auf festem Papier expan-

Letten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. *M. 5.—6.*
- Schnitz, O. Th., Kaiserhaus der Antonine und der letzte Historiker Roma. Nebst einer Beigabe: das Geschichtswerk des Anonymus. Quellenanalysen und griechische Untersuchungen. *M. 8.—9.*
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Herodot und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. *M. 2.—2.60.*
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreichen Abbild. *M. 10.—*
- Nitzeler, J., Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M. 4.—*
- Stähelin, F., Geschichte der kleinasiatischen Galater. 2. Aufl. *M. 4.80 5.60.*
- Stempelung, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. *M. 8.—9.*
- Gieß, H., die Götter des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von H. Sämer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. je *M. 80.* in 1 Band. *M. 6.—*
— die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von H. Sämer. Mit 92 Abbildungen. *M. 4.50.*
- Studnička, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M. 2.—*
- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. *M. 16.—18.* II. Band. *M. 14.—M. 16.—*
- Trauffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 6. Aufl. von L. Schwabe. 2 Bände. [Vergr. Neubearb. in Vorb.]
— Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M. 12.—*
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1908. Vol. I. *M. 74.—82.* — Vol. II. *M. 82.—90.* — Voll. III. fasc. 1. *M. 7.60.* fasc. 2 u. 3 je *M. 7.20.* Vol. IV, fasc. 1—5. je *M. 7.20.*
- Thesaurus linguae Latinae. Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. *M. 7.20.*
- Einbanddecke *M. 5.—*
- Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. geb. *M. 2.—*
- Erstes-Fund, himmelsbild und Weltanschauung in Wanbel der Zeiten. Deutsch von E. Blisch. 2. Auflage. geb. *M. 5.—*
- Userer, H., Vorträge u. Aufsätze. *M. 5.—6.—*
— der heilige Tychon. (Sonderband Heilige Texte u. Untersuchungen I.) *M. 5.—6.—*
- Vahlen, I., opuscula academicia. 2 partes. Pars I. Prooemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad a. MDCCCLXXXI. *M. 12.—14.50.*
Pars II. [U. d. Pr.] Prooemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCCCVI. *M. 14.—16.50.*
- Vaneček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M. 6.—*
— griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M. 21.—*
[I. Band. *M. 10.—* II. Band. *M. 14.—*] Verhandlungen der 19.—19. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einseln käuflich.)
- Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfschen Prolegomena zu Homer. *M. 8.—*
— die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2, verbesserte Auflage. *M. 12.—*
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. *M. 20.—*
II. Band. 1. Abteil. *M. 12.—* [2. Abteil in Vorbereitung]
- Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 108 Abbildungen im Text. *M. 28.—*
- Stein, L., Charakteristik der lateinischen Sprache. 3. Auflage. *M. 2.80 3.40.*
- Willicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M. 5.—*
- Wittke, C., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. *M. 8.—9.-*

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR UND FÜR PÄDAGOGIK

HERAUSGEgeben von

JOHANNES ILBERG UND BERNHARD GERTH

XII. Jahrgang. 1909. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werden den Bedürfnissen dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbsttätig tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien nahe liegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhangs zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theo. etischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

BYZANTINISCHE ZEITSCHRIFT

UNTER MITWIRKUNG ZAHLREICHER FACHGENOSSEN HERAUSGEgeben von

KARL KRUMBACHER

O. D. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT MÜNCHEN

XVIII. Band. 1909. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.—

Soeben erschien: **Generalregister zu Band I—XII, 1892—1908.**

Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von Paul Marc. [VIII u. 592 S.] gr. 8.

1909. Geh. M. 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene *Byzantinische Zeitschrift* von der nunmehr 17 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2—3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promphthe, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 15 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen ~~ausgaben~~ von P. Marc ausgearbeitete Generalregister.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

ARCHIV FÜR RELIGIONSWISSENSCHAFT

NACH ALBRECHT DIETERICH

UNTER MITWIRKUNG VON H. OLDENBERG, C. BEZOLD, K. TH. PREUß
IN VERBINDUNG MIT L. DEUBNER

HERAUSGEgeben VON RICHARD WÜNSCH

XII. Jahrgang. 1908/09. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 16.—

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will auch immer zur Lösung der nächsten und wichtigsten auf diesem Gebiete bestehenden Aufgaben, der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen wie der Genesis unserer Religion des Unterganges der antiken Religion und des Werdens des Christentums, insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigt. Die Förderung vorbereitender Arbeit, wie sie eine Zeitschrift leisten kann, ist hier zum gegenwärtigen Zeitpunkt in besonderem Maße berechtigt. Der Aufgabe der Vermittlung zwischen den verschiedenartigen Forschungsgebieten soll die Einrichtung der Zeitschrift besonders entsprechen. Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, sollen als II. Abteilung Berichte stehen, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz, ohne irgendwie Vollständigkeit anzustreben, die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig sollen in fester Verteilung auf drei Jahrgänge wiederkehren zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religionswissenschaft, so für semitische Religionswissenschaft (C. Bezold, Fr. Schwally; Islam: C.H. Becker), für ägyptische (A. Wiedemann), indische (H. Oldenberg und W. Caland), iranische (Geiger), klassische (L. Deubner, A. v. Domaszewski, G. Karo, R. Wünsch), christliche (H. Holtzmann), germanische (F. Kauffmann), ferner für die Religion Chinas (O. Franke) und Japans (Riess), der Naturvölker (Afrika C. Meinhoff, Amerika K. Th. Preuß, Australien W. Foy, Indonesien H. H. Juynbolt, Sibirien L. Sternberg). Gelegentlich sollen in zwangloser Auswahl und Aufeinanderfolge Berichte über andere Gebiete ihre Stelle finden, so über neugriechische Volksreligion (N. G. Politis und Bernh. Schmidt), über slawische und russische Volksreligion (L. Deubner), über die Religion in der Geschichte des Mittelalters und der Neuzeit (A. Werminghoff), in der Medizin (M. Höfler) und der Jurisprudenz (A. Hellwig). Die III. Abteilung soll Mitteilungen und Hinweise bringen, durch die wichtige Entdeckungen, verborgene Erscheinungen, auch abgelegene und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden sollen, ohne daß auch hier irgendwie Vollständigkeit angestrebt würde.

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEgeben von PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig
in sich abgeschlossene und einzeln klärtliche Blätter (Abteilungen.)

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Künste,
Religionen und Philosophie, Literatur,
Musik und Kunst mit vorangehender
Einführung zu den Gesamtwerken.

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Künste, Stadt
und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, gesammelte
und begründete Gesamtarbeitserstellung unserer beständigen Kultur darstellen, indem sie
die Fundamente und Ergebnisse des einzelnen Kulturgebiets nach ihrer Bedeutung
für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in
größen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erstaunlicher
aus allen Gebieten der **Wissenschaft und Praxis** und bietet Darstellungen
der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dort Berühmtesten in gewis-
verstndlicher, knsterisch przlicher Sprache auf knapperem Raum.

„Teubners gedrucktes Sammelwerk ist längst in allen Häusern. Tausende von
Privatleuten neuzer einer Bände ihr eigen; in alle größeren Bibliotheken ist
es zu finden. Die Gründlichkeit und Einheitlichkeit seiner Anlage, die Zahl
und der Ruf seines Mitarbeiters machen es einzigartig und nützlich nach dem
jungen Auskunftsbericht, der in dem Überblicken einer antiklopädischen
Literatur sieht die sehr schwache Seite seines Bildungsleistens steht. Wer aber das
vorliegende Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine literarische
Ausstattung eine Art von Gewalt gewinnt, wird den gewaltigen Bildungsgehalt
dieses wertvollen Werkes unzweckmässig empfinden. Je älter er diese Arbeitsergebnisse jener
Autoren sieht, desto mehr erkennt man, daß hier in einer Art Kleiner, fast im Flussfelsen niedergelagerte Stufen ihres Schließ-
mauerbaus.“

Probeheft und Spezial-Prospekt über die einzelnen
Abteilungen (mit
Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht
des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Prospekten
zu dem Werke) werden auf Wunsch unverzüglich nach
dem Verlag versandt.

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und Teil II sind erschienen:

Teil I, Abt. 1: Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart.

Inhalt: Das Wesen des Kulturs; W. Lexis. — Das moderne Bildungswesen; F. Paulsen. — Die wichtigsten Bildungsmittel. A. Schles und Hochschulen. Das Volksschulwesen; G. Schäppi. Das höhere Knabenschulwesen; A. Mätzkes. Das höhere Mädchenbildungswesen; H. Gaudig. Das Fach- und Berufsbildungswesen; G. Kuschenstein. Die geisteswissenschaftliche Hochschulbildung; F. Präscher. Die naturwissenschaftliche Hochschulbildung; W. v. Dasek. H. Musica, Kunst- und Kunsts gewerbe-Museum; L. Pallat. Sozialwissenschaftlich-technische Museen; K. Kneschke. C. Ausstellungen. Kunst und Künste-Ausstellungen; J. Lessing. Naturwissenschaftlich-technische Ausstellungen; O. N. Witt. D. Die Musik; G. Gräber. E. Das Theater; P. Schineller. F. Das Zeitungswesen; K. Böcker. G. Das Buch; K. Peterschmitt. H. Die Bibliotheken; F. Miller. — Die Organisation der Wissenschaft; H. Diale. [XIV u. 172 S. 1906. Preis geh. M. 10.— in Leinenband geh. M. 12.—]

Teil I, Abt. 2: Die orientalischen Religionen.

Inhalt: Die Anfänge der Religion und die R. der primitiven Völker. — Ed. Lohmann. — Die ägyptische R.; A. Erman. — Die assyrische R.; C. Bezold. — Die babylonisch-assyrische R.; C. Bezold. — Die indische R.; H. Oldenberg. — Die iranische R.; H. Oldenberg. — Die R. des Islam; J. Goldziher. — Der Lamasismus; A. Grävesdorff. — Die R. des Christentums; J. J. M. de Groot. — Die R. der Japaner; A. Der Shintoismus; K. Flores. — In Den Rückthomas; H. Meiss. [VII u. 292 S. 1906. Preis geh. M. 7.— in Leinenband geh. M. 9.—]

Teil I, Abt. 3: Die christliche Religion mit Einschluß der jüdischen Religion.

Inhalt: Die israelitisch-jüdische Religion; J. Weissmann. — Die R. Jesu und die Anfänge des Christentumsmethus von Nicomachus (125); A. Jülicher. — Kirche und Staat bis zur Gründung des Staates; A. Barthack. — Griechisch-orthodoxe Chr. und Kirche in Monophysitismus und Nestorianismus; N. Stepanow. — Chr. und Kirche Westens im Monophysitismus; K. Müller. — Katholische Chr. und Kirche in der Neuzeit; F. X. Funk. — Protestantische Chr. und Kirche in der Neuzeit; K. Treitschke. — Wissen der Kreis und der Religionswissenschaft; E. Treitschke. — Christ-Luther-Dogmatik; J. Pusch. — Christ-Luther-Bibl. — J. Mühlbach. — Christ-Luther-Dogmatik; C. Krieg. — Christ-protest. Dogmatik; W. Hermann. — Christ-Protest. Ethik; R. Verheyen. — Christ-Protest. praktische Theologie; W. Faber. — Die Zukunftsaufgaben der Religion und der Religionsgesellschaft; H. J. Holtzmüller. [XI u. 172 S. 1906. Preis geh. M. 10.— in Leinenband geh. M. 12.— Auch in 5 Hälften in Geschichte der christlichen Religion, geh. M. 9,00, geh. M. 12.— = System-chr. Theologie, geh. M. 6,00, geh. M. 8.—

Teil I, Abt. 4: Systematische Philosophie.

Inhalt: Das Wesen der Philosophie; W. Dilthey. — Logik und Erkenntnistheorie; A. Richtl. — Metaphysik; W. Wundt. — Naturphilosophie; W. Ostwald. — Psychologie; H. Ehrlingshausen. — Philosophie der Geisteswiss.; R. Eucken. — Ethik; F. Paulsen. — Pädagogik; W. Mönck. — Ästhetik; Th. Lipps. — Die Zahnungsformen der Philosophie; F. Paulsen. [VIII u. 172 S. 1907. Preis geh. M. 10.— in Leinenband geh. M. 12.—]

Teil I, Abt. 5: Die orientalischen Literaturen.

Inhalt: Die Anfänge der Literatur und die R. der primitiven Völker; E. Schmidt. — Die ägyptische L.; A. Erman. — Die babylonisch-assyrische L.; C. Bezold. — Die mesopotamische L.; H. Oldenberg. — Die assyrische L.; Th. Nöldeke. — Die indische L.; H. Mätzkes. — Die griechische L.; M. J. de Groot. — Die lateinische L.; P. Horn. — Die römische L.; P. Horn. — Die sogenannte L.; P. Horn. — Die arabischen L.; H. Hartmann. — Die persische L.; F. N. Winsl. — Die sogenannte L.; E. Reck. — Die armenische L.; W. Gruber. — Die japanische L.; W. Matsumoto. [XIV u. 210 S. 1908. Preis geh. M. 10.— in Leinenband geh. M. 14.—]

DIE KULTUR DER

Von Teil I und II sind fer-

Teil II, Abt. 8: **Systematische Rechtswissen-**
Rechtes und der Rechtswissenschaft; R. Stä-
gebiele: Privatrecht, Bürgerliches Recht; R. S-
recht; K. Gareis. — Versicherungsrecht; V.
Privatrecht; L. v. Bar., — Zivilprozeßrecht; L.
Strafprozeßrecht; F. v. Liszt. — Kirchenrecht
P. Laband. — Verwaltungsrecht, Justiz und
Polizei- und Kulturpflege; E. Bernatzik. —
Die Zukunftsaufgaben des Rechtes und der Re-
[X, LX u. 526 S.] 1906. Preis geh. R. 14.—.

Stanford University Libraries

3 6105 013 371 922

FEB 24 1977
NOV 10 1977
SPRING 1982
SPRING 1984
JUN 1989

